

قادر عه بدوللا

پۆمان

له مه ككه

له هۆله ندييه وه: شه فيقي حاجي خدر

ناوی کتیب: له مهکه

نووسەر: قادر عەبدوللا

وەرگیرانی له هۆڵەندییهوه: شه‌فیقی حاجی خدر

بابەت: پۆمان

نۆبەتی چاپ: یه‌که‌م، ۲۰۱۸

به‌رگ: ئازاد وهرتی

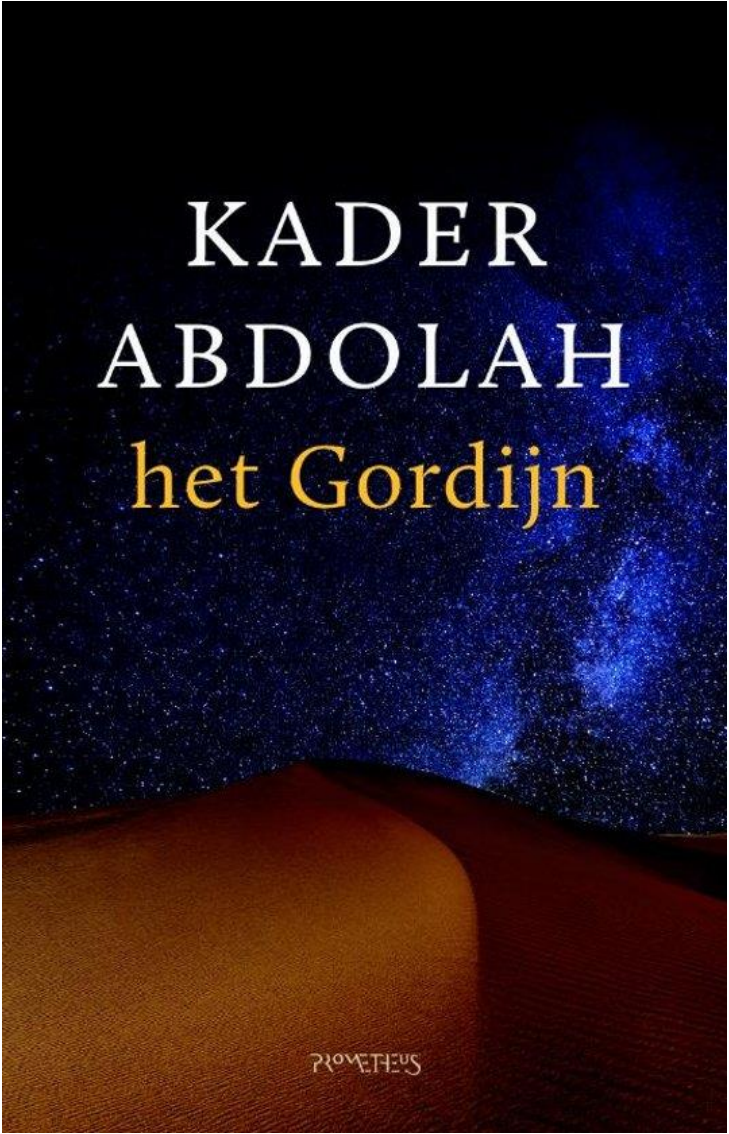
چاپخانه: حه‌مدی

نرخ: چوار هه‌زار دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییەکان - هه‌ریمی
کوردستان ژماره‌ی سپاردنی «۲۴۸» ی سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه.

مافی ئەم کتیبه‌ پارێزراوه ©

بێ ر‌ه‌زامة‌ندی وەرگیر، هیچ لایه‌نیک ر‌یگه‌پیدراو نییه‌ بۆ له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی ئەم
کتیبه‌، جا ئەگه‌ر به‌ شیوه‌ی ئەلکترۆنی، کاغه‌زی، وینه‌یی، ده‌نگی، یان هه‌ر
هه‌ر شیوازیکی دیکه‌ی له‌به‌ر گرتنه‌وه‌ بیت.

KADER
ABDOLAH
het Gordijn

ROWETHUS

"کاتیڭ ژبان دهره تیڭت ده داتی، به هردوو دسته کانت بیڭره و
سه ریشی بو دانه وینه."

منیش نه وهم ده زانی، به لام له گه لّ نه م کتیبه دا، نه زموونی تایبه تی
خوم هه یه.

پیشبازی وەرگیر

دوای وەرگیرانی شاکاره‌که‌ی «خانوه‌که‌ی مزگه‌وتی» و به‌ر له وەرگیرانی «خه‌تی بزما‌ری»، له ریی هیژا «عه‌لی که‌ریمی» دا په‌یوه‌ندییم له‌گه‌ل کاک «قادر عه‌بدوللا» ی نووسەر په‌یدا کرد. ئه‌وه‌بوو، نامه‌یه‌کی ئه‌و، که تاییه‌ت بوو به وەرگیرانی «خه‌تی بزما‌ری» له‌سه‌ر به‌رگی کتیبه‌که‌دا بلاوم کرده‌وه. پارهاوینیش که ریم که‌وته هۆله‌ندا، سه‌ردانیکی نووسه‌رم کرد، به یاوه‌ری «شیخ شه‌مال گه‌زنه‌یی» له شاری «دیلفت» له‌گه‌لی دانیشتن.

له سه‌ره‌تای دانیشتنه‌که‌دا، به‌و قسه‌یه‌م زۆر دلخۆش بوو، کاتی گوتم: "ئه‌وه‌ک هه‌ر به‌ ناوی خۆم، به‌لکو به‌ ناوی به‌شینک له‌ خۆینه‌رانی کورد، ئه‌وانه‌ی کتیبه‌کانی تو‌یان خۆیندۆته‌وه، سلّوت لیده‌که‌م و ده‌ستت ده‌گوشم". ئه‌ویش له به‌رانبه‌ردا، بوخچه‌ی ریز و خۆشه‌ویستی بۆ کورد کرده‌وه و باسی یه‌که‌مین کتیبی خۆی به‌ فارسی، که له ژیر ناوی «کرده‌ها چ می‌گویند» بوو، کرد.

ئینجا له درێژه‌ی قسه و باسدا پیمراگه‌یاند، من به‌ ته‌مای وەرگیرانی کتیبی دیکه‌ی ئه‌وم، به‌ تاییه‌تی رۆمانی «پاشاکه» که رۆمانیکه له‌سه‌ر ناسره‌دین شای قاجاره، ئه‌ویش دلخۆش‌بوو، پیشنیا‌زی ئه‌وه‌ی بۆ کردم به‌لکو کتیبی «کليلة و ديمنه» شی و هه‌ر‌بگیرم، به‌رای ئه‌و، خۆیندنه‌وه و وەرگیرانی کتیبه‌که‌ی «ابن المقفع» به‌ عه‌ره‌بی ئاسان نییه و هه‌ندیک ئالۆزه، ئه‌و راسته‌وخۆ له فارسییه‌ کۆنه‌که‌دا و هه‌ریگیراوه‌ته‌وه سه‌ر هۆله‌ندی و له ژیر ناوینیشانی «مانگا» دا بلاوی کردۆته‌وه. سه‌باره‌ت به ناوینیشانه‌که‌ش، ئاماژه‌ی به ره‌گورپیشه‌ی چیرۆکه‌که‌ دا... ئه‌وه‌ی راستی بی، بۆ وەرگیرانی هه‌ردوو کتیبه‌که، پلانم هه‌یه، له‌وانه‌یه رۆمانی پاشاکه پیشتر بکه‌وی... با بزانی‌ن داها‌توو چی له‌بن سه‌ردا ده‌بی!

کاتیکیش پرسپاری پرۆژهی ئابندهم لیکرد، ئەو باسی دوو کتیبی کرد، که وا له کوتایي سالدا (۲۰۱۷) دهردهچن. لیرهدا ئیستیکی کرد و پرووی تیکردم، و پینگوتم: "پیمخۆشه رۆمانه تازهکه م که به ناوی «به ره و مه ککه» یه بکه یته کوردی، چونکه باسی کوردانیشی تیدایه و چیرۆکیکی سه رنجراکیشه."

دانیشتنه که مان زۆر خوش بوو، باسی مالیه ته که ی خوشی بۆ کردین، به تایبه تی ژن و ههردوو کچه کانی، که باپیره و داپیره یان کوردن و خه لکی کرماشان و سنهن و کوردیش ده زانن.

دواتر که هاتمه وه و له کوتایي سالدا، له ریی ئینته رنیت، رۆمانه که م بیني، به لام به ناویکی دیکه وه بوو، به ناوی «په رده که» بوو.

نامه م بۆ نووسی، له وه لامدا پینگوتم؛ ناوه که ی گۆپیوه، بۆ خوینهری هۆله ندی وای پینباش بووه، که ناوی په رده بی، به تایبه تی که پشت په رده شوینی گپه رانه وه ی هه کایه ته کانی دایکی بووه، نه خاسمه خه ون و خه یالی پشت په رده ی که عبه!

ئه وکات بۆ ماوه ی چه ند مانگیک له بهر داخرانی گه شتی فرۆکه ی راسته وخۆ، نه ده کرا به ئاسانی کتیبه که یم پینگا. هه ر بۆیه کتیبه که ی به پی دی ئیف بۆ ناردم، بۆ ناو نیشانه که ش، بۆی نووسیم، ناوی رۆمانه تازه که ی بکه مه «له مه ککه».

له م رۆژانه ی دوا بيشدا، له وه لامی چه ند پرسیکمدا، نامه یه کی دیکه ی بۆ ناردم، ده قی نامه که ش وه ک خۆی بلا وکرا وه ته وه، له ویدا چه ند سه ره داویکی تایبه ت به ژيان نامه ی خۆی و په یوه ندی به کورد تیدایه.

ئیدی خوینهری به ریز، ئەمه، چیرۆکی وه رگپه رانی تازه ترين رۆمانی کاک «قادر عه بدوللا» یه. ئەه جار ه یان وه رگپه رانه کوردیبه که پيش وه رگپه رانی زمانه کانی دیکه ده که وئ!

له كۆتاييدا هيچم نه ماوه ته بلييم، ته نيا ئه وهنده نه يي، كه ناكري ئاماژه به ههول و شهونخووني خو شه ويستانم نه كه م، وهك چۆن له وهرگيرانه كاني ديكه مدا، يارمه تيان داوم، ئه مجارهش به هه مان تينوتاو، له باره ي پيداچوونه وه، هه له بړي و كومه لي پيشنيازي به جي سه بارهت به پينووس و دهسته واژه دارستن، به هانامه وه هاتن. بۆيه ريگه م بدن له بړي ئيوه سوپاسي هه ريه كه له «شيخ شه مال، لوقمان شلاني، بارام سوپاسي، كاروان عارف، ئه ژين مام محمه د، رۆژان مام محمه د» بكه م. هه له به ته سوپاس و پيزانيم بۆ كتبخانه ي «زه يتون» يش له هه وليز، كه له ماوه ي ئه و مانگ و نيوه ي وهرگيرانه كه دا، مالي دووه م بوو، سوپاس بۆ به ريو به ر و گشت كارمه نده كاني، كه وهك ميوان نا، به لكو وهك كارمه نديكي خو يان له گه لم جوولانه وه.

هه له به ته هاوسه ري خوشه ويستيشم «كنير جه ميل خه يلاني» له ماوه ي وهرگيرانه كه دا، ده رفه تيكي باشي بۆ ره خساندم.

هه ر به ري كه وتيش دارستني ئه م چه ند دي رانه ي پيشبار، كه وتنه ياديكي مه زن و پرشنگدار، يادي سالوه گه ري رۆژي رۆژنامه گه ري كوردي.

هيوادارم ئيوه ش، له سه رنج و تيبينييه كانتان بيه شم نه كه ن.

ش. ح. خ

هه وليز، ۲۲-۴-۲۰۱۸

نامہی نووسەر بۆ وەرگیر

تیبینی: له نامہیە کدا چەند پرسیاریکم ئاراستە ی رۆماننوس کرد، بەوہی بەلکو کورتەہیەک له میژووی ژیانم بۆ بنوسن، ھەر وہا چەند دیریکیش بۆ سەر بەرگە کە، لەگەل ئەوہی داوام لیکردبوو کە بۆم روون بکاتەوہ، ئاخۆ «رەفیق فوئاد»، شاکەسەکە ی نیو کتیبی «قەلەکە» کتیبە؟

وہلامی ئەویش ئەمە ی خوارەوہ بوو:

”ئازیزم شەفیق،

سەلام،

سو پاس بۆ ئیمیل و خۆتەر خانکردنت بۆ وەرگیرانی کتیبەکانم.

ئەمە ی خوارەوہ وہلامی پرسیارەکانتە.

شتیکی ناوازیہ کە بەم شیوازە، کتیبەکانی من دەخەیتە بەردەم خەلکی کورد.

ئا- سەبارەت بە میژووم، پیتشتەر لە کتیبەکانمدا نووسیومە. ھەر بۆ نمونە، کتیبی «خەتی بزمار ی» چیرۆکی ژیاننامە ی خیزانە کەمە، ھەر وہا «خانوەکە ی مزگەوتی» ش بە شتیکی زۆر لە میژووی خۆم و مالباتە کەم دەگیریتەوہ.

من لە خانەوادەہیەکی دیندار، لە شارستان گەرە بووم. باوکم کەرولال بوو، لەگەل ئەو دا ھەمیشە ھەر بە زمانی ئاماژە داوین. لە ماوہی خویندنی زانکۆمدا، پرشتە ی فیزیا لە تاران، سەر و کارم لەگەل بزووتنەوہی بەرەنگاری خویندکاراندا پەیدا کرد. سەرەتا دژی شا وەستاینەوہ، پاشان دژی پژی می

ئايەتوللاكان. لە كۆتايى ھەشتاكاندا (سەدەى رابردوو)، لەوى ھەلەتم و لە رپى ئەستەمبوليشەو ھەيشتمە ھۆلەندا و لىي گىرسامەو.

لە ھۆلەندا ھەونىكى نويم بۆ ھات، بەتايبەتیش بەوھى بىمە نووسەرىكى گەورەى ھۆلەندىنوس. ئىنجا كەوتمە سەر فىرپوى زمانى ھۆلەندى، ھىشتاشى لەگەلدابى، بۆ بەدبەينانى ئەو ھەونە ھەر تىدەكۆشم.

ب- شتىكى زۆر جوانە، كە بەم شىوازە كىتیبەكانم دەكەونە بەردەستى خوينەرانى كورد. ئاخىر ئەوان خەلكىكى نايان، ھىوادارم چىژ لە خويندەنەوھىان بىبن. سلاوم بۆ خوينەرە كوردەكانم ھەيە. باپىرە و داپىرەى كچەكانم كوردن و خەلكى «كرماشان» و «سنە»ن. كەواتە ئىمە كوردمان خۆش دەوین. جوانى و دلرپىنى كوردستانىش لە رپووخسارى كچەكانمدا دەبىنمەو.

پ- ئەو كەسايەتییەى لە نىو كىتیبەكانمدا ھەن، توخمگەلى ژيانى منيان تىدايە. ھەرودھا «رەفىق فوئاد»ىش. ئاوارەى، خىزان و نووسەرايەتى لىردا نمونەن. راستىيەكەى ئەوھە، كەسايەتى «رەفىق فوئاد»ىش ھىمايەكە بۆ قادر عەبدوللا.

ت- «لە مەككە»، كىتیبەكە چەندىن رەھەندى ھەن، ھەرودەك رپونە جىھانى جىواز جىاوزى تىدايە، كە دايكم خۆى تىدا دەبىنیتەو. چىرۆكەكان رپولكى گىرنگىان ھەيە، چونكە چوارچىوھى شەقلى مېژووى نىوان دايك و كورەكەى دارشتوو. ھەر كاتىك بەيەك دەگەن، ئەو يادەوھىرپىانە بە شىوھكى زىندوو، سەرھەلدەدەنەو. ھەموو ئەوانە لە گەشتىكى ناوازەدا خۆيان دەبىنمەو، ئەمەش بە تىھەلكىشى رەھەندى فەنتازىيەى كە لە دارپشتەى رپۆمانىكدا خۆى دەبىنیتەو.

قادر عەبدوللا ۳-۴-۲۰۱۸

دایکه‌کان و هه‌که‌کانیان

له‌و دوا‌ییانه‌دا و هه‌ر کاتیک دایکم به‌ته‌له‌فۆن قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کردم، ده‌گریا؛ هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه، ده‌یه‌وئ ته‌نیا یه‌ک جاری دیکه‌ به‌ر له‌وه‌ی دوا‌مالئاوایی له‌ دنیا بکا، بمبینه‌ته‌وه. هه‌ر له‌و کاته‌ی له‌ نیشتمان هه‌لاتم، هه‌رگیز بۆی نه‌گه‌راومه‌وه، ئاخ‌ر ئه‌وه‌ کاریکێ نه‌کرده‌ بوو.

یه‌ک جاریان، ئه‌ویش به‌ر له‌ پازده‌ سال‌ بوو، دایکم له‌گه‌ل باوک‌دا بۆ سه‌ردانمان هاتنه‌ ئه‌مستردام. ئه‌و سه‌ردانه‌یان دنه‌ی ئه‌وه‌ی دام چه‌ند چیرۆکیک بنووسم و یه‌که‌مین رۆمانی هۆله‌ندی زمانیشم به‌ناوی "سه‌فه‌ری بوته‌ به‌تاله‌کان" نووسی.

ئه‌مجاره‌شیان دایکم ده‌یه‌ویست بینه‌وه، سه‌رمان لینه‌داته‌وه، به‌لام من ئه‌مه‌م به‌ ره‌وا نه‌ده‌زانی و ترسه‌که‌شم بئ بناغه‌ نه‌بوو. ئاخ‌ر ئه‌و ئیستا پیر بووه، وای لیه‌اتوه‌ ناسک بئ، ده‌ترسام هه‌مان ئه‌و شته‌ی به‌سه‌ر بئ، که‌ به‌سه‌ر دایکی «ناسر» دا هات. «ناسر» یش کۆنه‌ هاوڕیبه‌که‌مه‌ دوو سال‌ پێش ئیستا، دایکه‌ پیره‌که‌ی بۆ سه‌ردان بانگه‌یشتی هۆله‌ندا کرد. سه‌فه‌ره‌که‌ی سه‌فه‌ریکی تاقه‌تپروکین بوو، چونکه‌ ده‌بوا‌یه‌ له‌و شوینه‌ی لئی ده‌ژیا، شه‌ش سه‌عاتی ریک له‌ناو ترومبیل بئ تا ده‌گه‌یشه‌ تاران، له‌ویشه‌وه‌ گه‌شتیکی دوورودریژ به‌نیو فرۆکه‌خانه‌ و پاشان شه‌ش سه‌عاتی دیکه‌ تا ده‌گه‌یشه‌ هۆله‌ندا. دوا‌ی ئه‌وه‌ش ده‌بوا‌یه‌ له‌ سخیپول²¹ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ نۆره‌ی

¹ Schiphol سخیپول فرۆکه‌خانه‌ی ئه‌مستردامی پایه‌ته‌ختی هۆله‌ندا. و

پشکین و ئاسایش و پۆلیسی گومرگ له چاوه‌روانی هه‌گبه‌کانیدا بوه‌ستی. ئەمەش سەرباری ئەوهی، له باریکی دەروونی پرتاسه و پەرۆشیدا بوو بۆ ببینی کورەکهی، تا بۆ دواجار هه‌م پۆله‌که‌ی و هه‌م بووک و هه‌م ئەوه‌کانیشی ببینی.

دایکه پیره‌کانی کۆچبه‌ران، به‌زۆری له‌بن باری گرانی ئەو تاسه و مه‌راقه‌دا داده‌هیزرین.

«ناسر» یش به‌ خۆیی و دەسکه‌ تولپیککی³ هۆله‌ندی رهنگینه‌وه له‌ سخپۆل چاوه‌ری دایکی کرد تا گه‌یشت و ئینجا له‌گه‌ل خۆی بریدییه‌وه مال. سه‌عات توی شه‌و ئەوسا گه‌یشتنه‌وه مالی. ئەو پیره‌ژنه به‌سته‌زمانه زیاتر له‌ بیست و چوار سه‌عات به‌ رینگه‌وه بوو. ئیدی ئەوان له‌ که‌شیکي ئاهه‌نگامیزدا نانی شیوانیان خوارد. پیره‌ دایکه‌که هه‌گبه‌کانی خۆی کردنه‌وه و دیاری و یادگاری که‌ له‌گه‌ل خۆی هیتابوو، به‌سه‌ر هه‌موواندا دابه‌ش کرد.

له‌راستیدا چیرۆکی هه‌گبه‌کان، چیرۆکی کۆنه و هه‌موو کۆچبه‌ران پێی ئاشنان؛ ئەوه هه‌ر دایکه‌کانن به‌ خویان و هه‌گبه‌ پر دیارییه‌کانیان، دواي گه‌شتیکي دووردریژ و به‌ هیلاکی و که‌نه‌فتی کورت ده‌که‌ون. هه‌گبه‌کان سه‌رچاوه‌ی خه‌من، زۆر مایه‌ی ناسۆره‌ ئەگه‌ر هاتوو له‌ رینگه‌دا ونی بکه‌ن. ئاخ‌ر چۆن ده‌بی ئەو دایکانه به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه سه‌ردانی پۆله و ئەوه‌کانیان بکه‌ن؟

ئەو پیره‌دایکه‌ی هاو‌ریکه‌م، تا دره‌نگانیکي شه‌و له‌گه‌ل مال‌باته‌که‌یدا بیدار مایه‌وه، تومەز باس هه‌ر باسی مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، باسی ده‌رودراوسی و باسی ژنی پیره‌ده‌رمان و به‌هاراتفرۆشه‌که هه‌ر نه‌ده‌برایه‌وه. کاتژمیر

---

³ Tulp جۆره‌ گولیکي هۆله‌ندییه له‌ میلاقه‌ ده‌چی.

گه‌یشتبوووه یه‌کی نیوه‌ی شه‌و کاتی ناسر پیلی دایکی گرت و به‌ په‌یژه باریکه‌کان، یارمه‌تی دا تا بگاته ژووری نووستن که له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه بوو. له‌ ژووری لیمانه‌وه‌دا، گلۆپی شه‌وانه‌ی داگیرساند، یه‌ک په‌رداخه ئاویشی له‌سه‌ر کۆمۆدینه‌که‌ی ته‌نیشت پیخه‌فه‌که‌ دانا، لیفه‌ی به‌سه‌ردا دا و پیشیگوت، که ئاوده‌ست له‌ کوئییه. پاشان هه‌گبه‌که‌ی خسته‌ بن پیخه‌فه‌که‌ و گلۆپه‌که‌ی کوژانده‌وه و گه‌رایه‌وه ژووری نووستنی خۆی و ژنه‌که‌ی.

بۆ به‌یانی له‌ جاران زووتر له‌ خه‌و هه‌لسا، به‌ هیواشی له‌ په‌یژه‌کان هاته‌ خوار، چایه‌کی تایبه‌تی بۆ دایکی له‌سه‌ر ئاگر دانا تا دیم بکیشی، ویستی جارێ رۆژنامه‌ بخوینیته‌وه تا دایکی له‌ خه‌و هه‌لده‌ست. ئه‌و چه‌ند جارێک گوئی هه‌لخست، به‌لام هیچی نه‌بیست، هیچ هه‌ستوخوست له‌ ژوره‌که‌ی سه‌ره‌وه نه‌ده‌هات. تۆ بلینی به‌ هۆی گوړینی کاته‌وه دایکی زیاتر له‌نیو جیگه‌دا به‌ خه‌وتوویی مابیته‌وه؟ له‌کوتاییدا چوو سه‌ری و به‌ نه‌رمی له‌پشت ده‌رکه‌که‌ی وه‌ستا و بانگی کرد: "دایکه، رۆژ به‌تری که له‌ ئاسمان راکشاهه. ئه‌ری هه‌لنه‌ستاوی؟"

به‌لام خۆ دایکی هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ئه‌و جارێکی دیکه له‌ ده‌رکه‌ی دایه‌وه: "دایکه، من ده‌میکه‌ چایه‌م له‌ دیم ناوه، وای لیها‌توووه زۆر بکولێ و نه‌خوریته‌وه."

هیشتاش هیچ کاردانه‌وه‌یه‌ک په‌یدانه‌بوو. ئینجا ترسی لینیشت. «ناسر» به‌ هیواشی ده‌رکه‌که‌ی کرده‌وه. دایکه‌که‌ به‌ ئاسووده‌یی خۆی له‌ناو پیخه‌فه‌که‌ راکشاهوو، نه‌یده‌ویست هه‌لسیته‌وه، هه‌رگیز نه‌یده‌ویست جارێکی دیکه به‌ ناگا بیته‌وه.

کونه‌ هاوړیکه‌م، دنیا‌دیده بوو، زانی دایکی ته‌واو بووه و پیویست نا‌کا بشله‌ژی. ئه‌و کاتی خۆی وه‌رگرت، له‌ ته‌نیشت ته‌رمی دایکی دانیشته‌ و به‌

بیدهنگی گریا. پاشان ژنه که ی ئاگادار کرده وه، که تازه بۆ سهر کاره که ی
رۆیشتبوو. دواتر زهنگی بۆ پزیشکی خانه واده لیدا و سهر له بهر
چیرۆکه که ی بۆ گیزایه وه. پزیشکه که ش به پیر دهنگییه وه هات و تهرمه که ی
پشکنی و مردنه که ی پشتراست کرده وه.

خۆ ئه گهر ئه و روداوه له نیشتمان روى بدابایه، ئه و دهستبه جی «ناسر»
مالبات و دهرودراوسی لئ ئاگادار ده کرده وه. خزم و خویش راسته و خۆ
دهاتن و باقی رپوره سمه که ش به گویره ی دابونه ریت به رپوه ده چوو.
مردووه که یان دهخسته نیو داره بازیک و دهیانگه یانده مزگه وت، پاشان
هه موو گه ره که که له گه لی ده چوونه سهر گورستان.

پزیشک هۆله ندییه خانه واده ییه که ش یه کسه ر زهنگی بۆ پۆلیس لیدا،
پۆلیسیش له رپی خۆیه وه په یوه ندی له گه ل ده زگای گومرگ و
ئاگرکوژینه وه دا کرد. خۆی ده بوایه تهرمه که بۆ تویکاری ببرد ری.

هاورپی دیرینه که شم ماته م و دل به خه م له ته نیشته تهرمی دایکه که ی
دانیشتبوو، له و کاته دا کرینی ئاگرکوژینه وه گه یشته شه قامه که یان. دوو
کارمه ندی ئاگرکوژینه وه به خویان و یه کبه رگی فه رمییان، به ده ستکیش و
ده مپۆشیک، له پشت په نجه ره که و له و بلندیه له هه و ده رکه وتن. ئه وان
ئاماژه یان بۆ «ناسر» کرد، ده بی په نجه ره که بکاته وه. ئه ویش نه یده زانی
چی روویداوه و هاواری کرد: "بۆچی؟"

ئه و ده بوایه خۆی بداته لایه ک، تهرمه که له په نجه ره که وه ده هیندرایه خوار
و سی هه فته ش له نیو سارنجه که ی⁴ تاییه ت به مردووان مایه وه، تا ئه و

---

⁴ مه به ست ئه و شوینه تاییه تیه به بهر له ناشتن که بۆ چه ند رۆژیک تهرمی تیدا هه لده گیری تا

بۆن نه کا.

كاتەى «ناسر» سندوقى تەرمەكەى دەناردەوہ ولات.

منیش ئەم دۆخەم بۆ دایكە پیرەكەم نەدەوئیست. بیرم لە شتیكى دیکە
كردهوه، بەلكو ئەو گەشته دورودریژەیان لە كۆل بکەمهوه.

شتیكى ديكه له نارادا بوو

له خوشكه بچووكه كه م زانى، كه دايكم له پريكه وه تووشى داوى دهردى ميشكنا لوزى هاتووه، هر له هيكه وه واى ليها تووه، كاتى له مال دهرده چى، ريگه ي ماله وه نازانى بيته وه: "وا باشته تو خيرا بييني، دهن دواتر واى ليدي تو ش نه ناسي ته وه."

منيش بيرم كرده وه، وام پياشتر بوو، له يه كى له ولاته دراوسيكاني ئيران، چاوم به دايكم بكه وى، ئه و ولاتانه ي كه پيوستى به فيزه نه بى. بيرم له توركياء تاجيكستان، ئه رمه نستان و جورجيا كرده وه، به لام له پريك، ژنه كه م پيگوتم: "باشه بؤ نه چينه «دوبه ي»". له ويوه بؤ دايكت به فرۆكه هر چل خوله كيك ده بى. وي راي ئه مه ش، خو برازا كه م و خيزانه كه ي له وى ده ژين. ئه وى زورباش ده بى، له وى به هوى ديتنى دايكي شته وه كه سو كاريش ده بينين، هه موو به يه كه وه ده بين."

هه رچى من بووم، نه مده ويست بچمه «دوبه ي». ئاخر هر له خو وه دژى شاره كه بووم. پيمو ابو و ئه وى كو مه لگه يه كى ده سترده، كلتووريكى ساخته يان هه يه، تووره گه لميكي بن ميژووه، شويني كه نه زمان، نه ويژه، نه موزيك نه شانوى تايبه تمه ندى خو ي هه يه نه هيچ. هه ميشه شاره كه منى ده هيتايه سه ر كه لكه له ي دارو دره خت و گولى نايلون و ده سترد. ئاخر من دوو جار چو بوومه ئه وى، به لى هر له به ر ئه وه ي برازا ي ژنه كه م له وى ده ژيا، ئه و كه سه ي هر له كاتى خو يندكاريمدا، ده مناسى. ئه و ئيسقا له «دوبه ي» كارى ده لالى ده كا.

"دهی وهره، ده تو وهره، خو هەر ناتوانی بچیته ئیران، دهی وهره با که میک پیکه وه بین،" هه میسه کاتی ئه و خزمه زهنگی لیده دا، هەر وای پیده گوتم؛ "دهی جاری واز له کتیبه کانت بینه، ئه ری تا که ی هەر پیتانه وه دهنووسی، هەر داده نیشی و دهنووسی، دهی پشووییک به خو ت بده، دهنه ئاگات له خو ت نامینی و پیر دهی و چیدی یه کدی نابینینه وه."

له سهردانی یه که ممداء، ئه ویم پی هیچ نه بوو، ته نیا خو ره تاوکی گرم، ته نیا پوژه گه رمه که م پیخوش بوو. له ویدا کارخانه ی گه لی زور، ته لار و باله خانه، ترومبیلی قه به قه به، سوپه مارکیته هه ره گه وره کان، ئینگلین، ئالمان، کوچه ر، شیخ، خو اردنگه ماکدونالده کان، جانتای ژنانه ی گوسی،⁵ قایشی گرانبه ها، بون، قاوه خانه ی ستاربیکس، مزگه وت، پولس رووسی گه ورؤنه گه ورؤنه، ده لاله کان، کریکار، ژنه تایله ندیم بینین ئه وانه ی وه ک مندال خه لکی ئه وئ به خیو ده که ن. قه چه ی رووسی، ملیونیره عیراقی و ئیرانی و ده و له مهنده سعودییه کان که ئازادانه به پاره زوروزه وه نده که ی ولاته که یان له ویدا رایانده بوارد، به لی له وئ هه موو ئه وانه م بینین.

بو جاری دووه میس هەر سهردانی ئه و خزمه مان کرده وه. ئه مهش له و کاته دا بوو، که قهیرانی ئابووری جیهانی له ئارادابوو. «دوبه ی» یش که وتبووه رهوشیکی سهیروسه مه ره وه. بو رسه که ی ئه وئ ئه وه نده دابه زیبوو، وایلیه اتبوو بگوتری هه رگیز وه ک خو ی لینایه ته وه. هه موو چالاکیه ئابووریه کانی ولاته که وه ستابوون، چیدیکه ته لاره به رزه هه وریره کان دروست نه ده کران، پوژه ی نیشتمانی میترؤش ساردی تیکه وتبوو، خاو به ریوه ده چوو، له کاتی خو ی ته واونه ده بوو. له و نابووتیه ی تووشی بازاری کرین و فروشتنی خانووبه ره بوو، به ده یان پوژه

---

⁵ هه گبه ی گوسی Gucci جو ره هه گبه یه کی ژنانه ی گرانبه هابه.

قەلۋش⁶ بېوون و بە ھەزاران لە ئێرانی، عێراقی، پاکستانی و سعودی که لەسەر کاغەز بالەخانە نوێکانیان کړیوو، که چی پارەکه یان پینە دەدرایه وه. ورده کاسبکاره کانی ولاته درواسیکانیش که سهرمایه گوزاریان له «دوبهی» کردبوو، ترومیبله گرانبه هاکانیان هر له پارکی فرۆکه خانه کان به جیهیشت و به خویشیان تیان ته قاند و له ولاته که هه لاتن، تا ئه و قهزانه ی له سهریان بوو، نهیده نه وه.

به لام له سۆنگه ی ئه و ملیارد دۆلاره قهزیه ی «ئه بو زه بی» وه ریگرتبوو، «دوبه ی» توانی دیسان سه ری بکه ویته وه و جاریکی دیکه هه لسیته وه. میری «دوبه ی» به خۆی وه زاره تیکی نوئی بۆ کابینه ی حکومه ته که ی خۆی دا هینا و وه زیکی به ناوی وه زیری به خته وه ری ده ستنیشان کرد. ئه ویش راسپێردرا که شاریکی به خته وه ر بۆ گه شتیاران دروست بکا.

ئیدی له و بارودۆخه دا بوو، گه شته که م بۆ دوبه ی ریکخست، تا له وی به دیداری دایکم شاد بېم، ئه وه ش به رله وه ی نه بادا وای لی بی چیدیکه نه مناسیته وه. دواتر ده بینین ئاخۆ من له وه دا له سه ر هه ق بووم، که ئه وی ئه و شوینه نموونه ییه نه بوو، دیداریکی وا گرنگی تیدا بکری.

ئیدی به م جۆره، بۆ جاری سییه م به ره و ئیمارات به ریکه وتم.

ئه وه ی کارناسانی بۆ بریاره که م کرد، که بچمه «دوبه ی»، ئه وه بوو نووسینگه یه کی گه شتیار ی له تاران ئه و جۆره گه شتانه ی به ئاسانی ریکده خست. ئه و نووسینگه یه ته نانه ت خزمه تگوزاریکی تاییه تیان بۆ ته مه نداره کانیش هه بوو، به تاییه ت ئه وانه ی ده یانه ویست له «دوبه ی» به دیداری رۆله کانیان بگهن. تۆ پاره که ت ده دا و ئه وانیش هه موو شتیکیان

---

⁶ قەلۋش: نابووت، ئیفلاس.

رېځدهخست. ئهوان هەر به خوځيان پيرهکانيان له درکي مالهکانيانه وه دهگه يانده فرۆکه خانه، مشووری ههگبهکانيان دهخواردن، ئهوانيان دهخسته نيو ترومبيلنکي تايبهتمه ند و تا فرۆکه خانه نه ده وهستان. کاتيکيش له فرۆکه خانه ي «دوبه ي» داده به زين، ده لاله کاني هه مان نووسينگه ي گه شتياري، گه شتياره کانيان دهگواستنه وه دره وه ي فرۆکه خانه، له وئيش کوسته ريك بۇ گواستنه وه چاوه رڤيان ده کرد. هەر له وي يارمه تي ئه و دايابه پيرانه يان دها و سواری ميني پاسه که يان ده کردن و ده يانگه يانده نه ئه و هوتيلانه ي که پيشتر بۇيان گيرابوو.

هەر به راستي ئه مه شتيکي نموونه يي بوو، بۇيه خه م نه ما.

خزمه تيکي ديکه که نووسينگه ي گه شتياري بۇ سازانده بوون، ئه وه بوو، پاکيجيکي ته واري بيمه ي گه شتياره کاني تيدا بوو. ئه و مه عميله پيرانه له هه موو لايه که وه به بيمه ي نه خو شي و هەر رو وداويکي سه فه ر رو وپوش کرابوون. خو ئه گه ر يه کيک له گه شتياران بمر دبا، ئه وا هەر به گو يره ي دابونه ريتي که له هۆله ندا دا هه بوو، راسته وخو به ره و ئه و گو رستانه يان ده گواسته وه که پيشتر دا وايان کردوه؛ هه موو تيجوونیکيش هەر له و بره پاره يه ي گه شته که دا بوو، که پيشتر درابوو.

بو منيش ئه مه دو وشه ش بوو.

ژنه که م هه موو شتيکي له رڤي برازا که ي رڤيکخست. نووسينگه ي گه شتياري ئيران-دوبه ي مشووری هه موو شتيک ده خوا و دايکم ده گه يه نيته دوبه ي.

ده سته جي ش بيرم له خوشکه بچو وکه که م کرده وه. ويستم ئه وئيشي له گه لدا بئ.

خوشکه که م و یه که مین کتیبی فارسیم

باو کم که رولال بوو، من له کتیبی «خه تی بزما ری»⁷ دا به دوورودریژی باسی ژیا نه که ایم تیدا نووسیوه. من توبه ره بووم، من بۆ خۆم نه بووم، به لکو بۆ باو کم بووم، یان له راستیدا بۆ دایکم له دایک بووم. ئاخو ئه و پیاویکی پیویست بوو، تا له ماله وه جیگه ی باو کم بگریته وه.

ئه و کاته ی هیشتا میرد مندا ل بووم، باو کم وای رهفتار له گه ل ده کردم، که پیاویکی هه راش بم، وه ک ئه وه ی هه موو شتی ک بزنام و هه موو شتی کیشم پیبکری. ئه و خۆی ده خسته به رده ستم، وای فی رکردم که بریار بدهم و ئه ویش دوام بکه وی. دایکیشم به شیوازیکی دیکه، هه ر وای ده کرد. هه ر زوو دایکم وه ک رۆله یه کی خۆی لیم دوور که وته وه، وه ک سه ردار ی مالی لئیده روانیم.

به بیرم نایه ته وه، ئاخۆ دایکم له ماوه ی تافی مندا لئیتیمدا، منی له باوه ش گرتی. ئه و هه میشه به ریزه وه سه یری ده کردم، وه ک ئه وه ی پیاویک بم، مه و دایه ک خۆی لئ به دوور ده گرتم.

من ئه وه نالیم، که وا دایکم ئه م کاره ی به ئه نقه ست یان به مه به ست کردی. کاره که هه ر خۆی وا رۆی، دیار بوو سه روه ت ئه و بریاره ی دابوو. ئه م حاله ته ش له هه موو ئه و مالباتانه دا رپووده دا، که یه کی له دایبا به کان

⁷خه تی بزما ری، رۆمانیکی تیکه لاوی یاداشتنا مه ی نووسه ره، له ۲۰۱۷ د ورمگیرا و ناوه ندی رۆشنبیری ئه ندیشه چاپ و بلاوی کرده وه.

که مئه ندام بن. له و جوړه خیزاناندا، یه کی له مندا له کان، به زوریش وایه، کورپه گوره که یان، نه و نه رکه ی ده که ویتنه نه ستو.

ئیمه له خانوویکی گوره دا و له گه ل پینچ مندالی دایبام و هوت مندالی مامه که مدا ده ژیاين. نه وهش له ری دایبای باوکم و مامه هره گوره که م وا ریکه و تبوو، بوئه وهی به رده وام چاوی له سهر باوکم بی. ئیدی ئیمه ی مندال، یه کمان به و جوړه نه ده بیینی که پسمام و دوتمامی یه کدی بین، به لکو وهک خوشک و برا و ابووین. ههر به م جوړهش، وه هام دپروانییه مام که باوکی روچی و نمونه و سهرمه شقی من بی.

له ماوهی نه و هه موو سالانه ی مال، من ههر بو خو م پوژمیریکم هه بوو، تیایدا هه موو شتیکی خو م دهنووسییه وه. له ماوهی خویندنی زانکو شمدا، ناشنایه تیم له گه ل بزووتنه وه یه کی گهری لایی په یدا کرد و بوومه نووسه ری پوژنامه ژیرزه مینییه که یان.

له میانه ی شوړشه که شدا⁸، کورد سوودیان له پاشا گهردانی ولات بیینی و داوای سهر به خوئی خو یان کرد. ئینجا شهر له نیوان کورد و حکومه ته نوییه که دا هه لگیرسا. له و ماوه یه دا، من وهک په یامنیتری نه و پوژنامه ژیرزه مینییه، گه شتیکم به نیو ناوچه شهره کانی کوردستاندا کرد. دوا ی نه وهی پاش چند مانگیک گه رامه وه تاران، له پال نه و وتاران هی بو پوژنامه که م نووسیوو، کتیپیکیشم به ناو نیشانی "کورده کان چی ده لین⁹؟ یان "کورده کان چیان ده وی؟" نووسی.

---

⁸ مه به ست شوړشی گه لانی ئیرانه له ۱۹۷۹ د.ا. و.

⁹ مه به ست یه که مین کتیپی نووسه ره به فارسی به ناوی "کردها چ میگویند". و.

کتیبه که نۆبه ره ی نووسینه کانم بوو، به لام خۆ هیچ وه شانخانه یه ک نهیده ویرا چاپ و بلاوی بکاته وه. ئه و سا منیش به ناویکی خواراو و به نهینی بلاوم کرده وه، به تایبه تیش له و کاته دا له میدیای فهرمییه وه، هیچ دربارهی کورد نه ده گوترا و نه ده نووسرا.

ئه مه شیان له یه کیک له کتیبه سه ره تاییه کانمدا باسکردوو وه، به لام هه نووکه و لیره دا، شتیکی دیکه هه یه، تا ئیستا باسم نه کردوو وه.

له و کاته ی بو خویندن چوو بوومه تاران، ژووره که م له مالی باوانم وه ک خۆی مابوو، دهستی لینه درابوو. من دهستنووسی کتیبه قه دهغه کراوه که م سه باره ت به کورد، له ژووره که م له مالی باوانم شار دبووه وه، چونکه پیم گوناح بوو بیسوتینم، به تایبه تیش چونکه من له کوردستان هه موو شتیکم، هه موو تیینی و سه رنجه کانم به دهستخه ت نووسیوو نه وه. که چی خوشکه شازده سالییه که شم، دهستنووسه که له ژووره که مدا ده دۆزیته وه و دهیخوینیته وه، پاشان دهیداته «جهواد» ی پسمام. «جهواد» ی ته مه ن بیست و یه ک ساله ش، منی وه ک براگه وره و نمونه ی سه رمه شق ته ماشا ده کرد. منیش ئه وم هه روه ک برا ده بینی.

به لام له و نیوه دا و له و بیته و به ره یه دا له پر شتیکی پوویدا، که من لئی ئاگادار نه بووم.

«جهواد» دوا ی ئه وه ی دهستنووسه که می خویندبووه وه، هه روه ک من به نهینی سه فه ریکی به کوردستاندا کرد. ئه ویش هه ر هه مان ریگه ی منی گرتبووه بهر، که له کتیبه که دا باسم کردبوو. ئه و چه ندین وینه شی گرتبوون، له هه ندیک له وینه کاندا له گه ل پیاوانی چه کدار، به خۆیان و تفهنگه کانیان له سه ر تانکه کان وه ستابوون.

من همیشه کاتیک دهگه رامه وه شاره کهم و سه رم له دایک و باو کم ددها، خو پاریز و وریا بووم. حیسابی ئه وه م کردبوو، ئاژانه کانی ده زگای هه والگری نهینی له پیر و له نیوهی شه ودا بو گرتتم به سه ر مالی باو کم دابدهن. بویه دهر کهم دوو جار قفل ددها و په یژده یه کیشم به سه ر بانه که هه لدهنا، بو ئه وهی له کاتی ته نگانه و ناچاریدا خو م دهر باز بکه م.

له یه کیک له و شه وانهی سه ردانی مالی باوانم کردبوو، له سه ر پیخه فه کهم پاکشابووم و شتی کم ده خوینده وه، به لام هر هینده بوو، گویم له ته په ی پی بوو، له پشت دهر کهی مالمانه وه هات. ئیدی هر زو و پالتویه کهم کرده وه بهر و چاوهریم کرد. زهنگی ماله که مان لیدرا. دایکه هه میشه بی ئوقره کهم دهگه یشته ژووره کهم و به زمانی ئاماژهی باو کمه وه پرسی، ئاخو چی بکهین. منیش هر به ئاماژه وه، وه لام دایه وه، نابی یه کسه ر دهر گه که بکه یته وه، به لکو له پشت دهر که دا بپرسی، ئاخو کئی له دهر که ددها.

ئویش چوو له لای دهر که و پرسی : "ئه وه کئی؟"

پیاویک له پشت دهر گه که وه هاواری کرد: "پولیس! دهی دهر که بکه وه!"

منیش ده سته جی ده ستم دایه جانتا کهم، به په یژده که هه لگه رام، به سه ر بانه وه له ری ماله دراوسینکانه وه هه لاتم، له ویتشه وه بازمدایه سه ر شه قامه که و به و تاریکییه رام کرد، له وکاته شدا دوو هه یته به بیهوده له دووره وه به دوام که وتن.

من زانیم چون رابکه م و له بهرده ستیان قوتاریم، به لام خو هه یته کان سه روبنی ماله که به دوای مندا گه ران.

ئه وکات شتی که قهوما که موریکی له هه موو ژیانی من داو ئاراستهی ژیانیشمی به ته واوی گوری.

بۆ گەران و سوران و دۆزینەوێ بەلگەنامە لەسەر من، ژوورەکەمیان
پشکنی و کتیبەکانیان ھەلگیر و ھەرگیر کرد و بە گۆرپیان ھەرکردن. پاشان
چوونە ژووری خوشکەکەم، کەلوپەلەکانی ئەویندەریش گەران، پینخەفەکیان
و ھەرگەران، لەویدا لەنیو چەکمەجەییە کدا شتیکیان دۆزییەو، کە نەدەبوو
ھەرگیز لەویدا بوايە: ئەویش دەستنووسی ئەو کتیبەم بوو کە لەسەر کورد
نووسیبووم.

«جەواد»ی پسمام، کە دایکم ئاگاداری کردبوو، ھەولیدا ھەلبێ، بەلام
سەرنەگەوت و لەرینگە تووشی دوو ئازان ھات. ئەویان لەگەڵ خۆیان
بردەو ژیور تا ھۆدەکەیی پیشکن. لەویشدا شتیکی دیکە ڕوویدا، کە
نەدەبوایە ڕوویدا. ئەوان ھەموو ئەو وینانەیان دۆزینەو کە لەکاتی
گەشتەکەیی بۆ کوردستان گرتبوونی، ھەموو ئەو وینانەیی لەگەڵ پیاو
چەکارەکان و تانکەکان کەوتنە بەردەستیان.

ئاژانەکان ویستیان خوشکم و کورە مامەکەم کە لەپچە بکەن و لەگەڵ
خۆیان بەرن، ئیدی لەو کاتەدا شتیک لە مالا کەدا تەقییەو.

دایکم دەیزانی کە خوشکم و جەواد ناوہ ناوہ بە شەو لە مال دەردەچن و
بە بۆیە دروشم دژی ڕژیم لەسەر دیوارەکان دەنووسن. یەک دوو جاریش
ئاگاداری کردبوونەو، کە نابێ ئەو کارە بکەن، بەلام نەشیدەتوانی ڕینگەیان
پینگری. ئینجا کە ھەیتەکان سەرتاپای مالا کە گەران، دایکم ئەو قوتو
بۆیانەیی بە دزییەو بردبوو گەرماو کە تا لەوێ لەناویان بەری. نامرادانە
ھەولیدا بوو بە چەکوچ لییاندا و بیاندرینی و سپراکەیان تیدا نەھیلی، بەلام
بۆ یەکیک لە قوتووەکان بەروویدا ناتەقیتەو. ئینجا دەستبەجی لەگەڵ
بیستنی دەنگەکە، ئاژانەکان دەست بۆ چەکەکانیان دەبەن و بەرەو
سەرچاوەیی دەنگەکە غار دەدن. لەویدا دایکم دەبینن بیھۆش لەو گۆرە

لهسه ناوکه‌وی گه‌رماوه‌که که‌وتووه. سه‌ر و جه‌سته و ده‌سته‌کانی
هه‌مووی بۆیه‌ی سووره.

ئاژانه‌کان دایکیشمیان بۆ لیکۆلینه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیان راپیچ کرد و برد.

هه‌موو ئەم شتانه‌ش له‌کاتیکدا ر‌وویدا، که جه‌نگی نیوان ئی‌ران و عی‌راق له
گه‌رمه‌ی خۆیدا بوو، ئەوکات سه‌دام به‌شی خواره‌وه‌ی ئی‌رانی داگیرکردبوو،
هه‌رپه‌شه‌ی له‌ پ‌ژیمه‌ نوێکه‌ی ئی‌ران ده‌کرد. هه‌ر بۆیه‌شه‌ پ‌ژیم زه‌بروزه‌نگی
زۆری به‌کاره‌ینا، هه‌ر هه‌ولیکی د‌ژبه‌ر سه‌ری هه‌ل‌دابا، هه‌ر له‌ جیوه
سه‌رکوتی ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا یه‌ک دوو هه‌زار که‌س له‌سیداره‌ دران، هه‌ر
هه‌مووشیان گه‌نجی په‌رۆش و بی ئەزموون بوون، ئەوانه‌بوون
نه‌یاندوه‌یست ک‌رنووش بۆ مه‌لایه‌کان بیه‌ن.

من ئەو به‌سه‌رهاتانه‌م له‌ کتێبه‌کانی به‌رایمه‌دا یاداشت کردوون، بۆیه‌ لی‌ره‌دا
زۆر له‌سه‌ریان نارۆم. به‌لام خۆ هه‌ر ده‌بی به‌ کورتی باسی هه‌ندیکیان
بکه‌م.

«جه‌واد» دوای هه‌فته‌یه‌ک له‌ گرتن، له‌به‌رئه‌وه‌ی د‌ژی پ‌ژیمی بی‌وه‌وه،
له‌سیداره‌ در؛ نه‌وه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده و به‌س، به‌لکو نه‌ده‌بوایه‌ له‌ گۆرستانی
ئاساییشدا بنی‌ژری؛ ئیدی به‌ ناچاری له‌ پاشخانی باخیکی خانه‌واده‌که، له‌نیو
شاخدا به‌ خاک سپی‌ردرا، له‌وی له‌ شوینیکی دیار له‌بن داربادامه‌کان گۆری
بۆ لی‌درا.¹⁰

هه‌فته‌ی دوای ئەو، زه‌نگی ته‌له‌فون بۆ م‌الی باوانم لی‌درا. یه‌کی له‌ پیاوانی
زیندانه‌که به‌ دایکمی گوتبوو، خوشکه‌که‌م هه‌ر ئەم‌شه‌و له‌سیداره‌ ده‌دری،

---

¹⁰ شایانی باسه‌ له‌ شاکاره‌که‌ی «خانوه‌که‌ی مزگه‌وتی» دا که له‌ ۲۰۱۷دا له‌ ناوه‌ندی ئاوێر چاپ
و بلاو کردایه‌وه، به‌ وردی وینای ئەو حاله‌ته‌ کراوه. و.

بۆيە با يەككىك بۆ بەيانىيەكەي بچىت و تەرمەكەي بباتەوہ. مامىشم تاكەكەس بوو، بەم ئەرکە ھەلبىستى.

منىش نەمدەتوانى لەو كاتەدا خىزانەكەم بۆ بەختى خۆى جىيىلم، ھەر دەبوايە لەگەليان بووبام. ئاخر خۆ خوشكەكەم بە ھۆى منەوہ خرابوہ كونجى زىندان و شتىكى نارەواش بوو، من لە كونجى عافىت لە تاران لىندا بكتوم. بە خۆىشم نەمدەويست خوشكەكەم لە شوينىكى دوورەدەستى كىوہكان گورغەريب دەرچى. ئاخر خۆ من سەردارى مال بووم و دەبوايە برىار بەدم. بۆيە برىارمدا تەرمى خوشكەكەم ھەر لەمال و لەناو ھەوشەكەدا بنىژرى.

بۆ رۆژى پاشتر، كاتىك مام بە خۆى و ترومبىلىك بۆ زىندانەكە دەكەويته رى، تا تەرمەكەي لەگەل خۆى بىنيتەوہ، من لە ھەوشەى مال، گورپىك لە بن دار فستقەكە ھەلكەند.

بەلام خۆ شوكور، مام بە ترومبىلى بە تالەوہ گەرايەوہ لامان.

خوشكم بەر لىيورنى كەمكردەوہى سزا كەوتبوو.

جەوادى پسمام مايەى خەم و ماتەم بوو. دەستم بە نووسىن كرد، شەوو رۆژ ھەر دەمنوسى، بەلكو شتىك بكەم، بەلام تىبينىم كرد، ھەرگىز قەرەبوو ناكريتهوہ.

خوشكەكەشم مايەى ژان و ئازارمە، ئەو ئىستا بۆتە داىكى دوو مندالى ھەراش، بەلام لە يادەوہرى مندا ھەمىشە ئەو كىژە شازدە سالىە ماوہتەوہ، ھەرگىز نەگورپاوە.

دواى ئەو ھەموو سالانە، بە تامەزرۆيىيەوہ ويستم بىبينمەوہ. ھەر بۆيە ئەوہم رىكخست، ئەويش لەگەل داىكم بىتە «دوبەى».

لە دۆبەى

ژنەكەم لەرپى برازاكەيەو پارهكانى بە شيوەى ئەلكترۆنى دا، بۆيە پىنويست نەبوو، هېچ خەمى چۆنيەتى پارەدانەكە بخۆم. لەسەريكەو مەن دلخۆش بووم، كە هەموو شتتەك رېكخرابوو، بەلام لە سەرەكەى ديكەو، هەندىك سەبارەت بە نووسىنگە گەشتيارىيەكەو بە گومان بووم. هەر بەتەنيا ئەو ش نەبوو، بەلكو متمانەم پىيان نەبوو. لەو دەترسام نووسىنگەى گەشتيارى، بەلئىنەكەى خۆى بەجىنەهينى، ئەو پارەيەى هەنووكە دابووم، حاشاى لىبكرى و هەر بە بەلاش بچى. ئاخىر ئەو جۆرە نووسىنگە گەشتيارىيانە، بە باشى لەو شارەزابوون، بابايەكى وەك مەن، كە نەيدەتوانى بگەرپتەو نىشتمان، ئامادەبوو پارەيەكى زۆر بەدا، بۆ ئەوئەى بە دیدارى دايبابى شاد بىتتەو. ئەوان دەيانزانى، ئەو جۆرە دیدارانە، زۆر سۆزدارى و هەستيارن، چونكە زۆر جارن دەبوو دوا دیدارىان.

بەلام خۆ مەن بژاردەيەكى دىكەم لەبەردەستدا نەبوو، زۆرىش پەرۆش و پرسەن بووم، بۆيە بە هەستىكى تىكەلە لەگەل ژنەكەمدا مىلى رېگەى «دۆبەى» مان گرتەبەر.

بە قەولى خودى نووسىنگە گەشتيارىيەكە، سوپىتىكى گەورەى سى ژوورىيان لە هوتىلىكى ناياب و نوئ و كەشخە، لە هوتىلى «شىخ زاید» لەسەر رېگەى «شىخ زاید» دا بۆ ئىمە گرت، بۆ ئەوئەى هەفتەيەك تىيدا بمىننەو. بەلام هەرچەند بەلئىنيان پىدەداين، ئەوئەندە مەن بەگومان دەبووم: ئاخىر سى پىخەفى شاهانەى ناياب، ناندىنىكى گەورە بە دەزگەى جلىشور، بە دەزگەى جلى وشكەرەو و قاپشوريشەو، بە سى گەرماوئەو، وپراى

ئەوھش بە ژەمە خواردنیکی بەیانینی شازادەییەو، ھەمووی ھەر بەو برە پارەى كە دابوومان، ماىەى تىرامان بوو. خو ئەگەر من ھوتیلیكى وەھام لە رپی ھۆلەنداو بەرادان بەدایە، سى ئەوئەندەى تیدەچوو. ئاخىر كى نالى ئەو نووسینگە گەشتیارییە لەو نرخە گونجاوانەى پىی راگەیانووین، پاشگەز ناییتەو، دواتر لەبەردەم دایكم و خوشكم تووشى شەرمەزارىیم ناکا.

بەلام خو كارەكەم ھەر كردوو، ھەر دەشبى ئوبالى لىكەوتەكانى بە خۆم ھەلبگرم.

فرۆكەى سەر بە KLM¹¹ لە فرۆكەخانەى نیودەولەتى «دوبەى» نىشتەو. منىش بەرەو ھۆلى ھەگبەكان رۆیشتم، تا جانتاكان ھەلبگرم، رادەى وروژاوى ساتەكەش ھەر بەرەو ھەوراز ھەلدەكشا.

ژنەكەم لە ھەفتەكانى پىشتردا، بەخوى و لىستىك شت چووبوو بە بازار، بو ئەوہى بو ھەموو كەسوكارەكان، سەر و دیاریكى ھۆلەندیان بو بكرى. بو دایكىشم گەشتەكە، گەشتى ژيان بو، بۆیە نەدەكرا بە دەستى بەتال بەگەریتەو مال. بەگویرەى خووخدەى خووشمان، دەبوايە بو ھەر ئەندامىكى مالباتەكە دیارى بباتەو.

لە دەرەوہى فرۆكەخانەش، تاكسىيىكم رآگرت و یارمەتى شوفیرە پاكستانىیەكەم دا، تا ھەگبە قورسەكان بخاتە پىشتەوہى ترومبیلەكەى. پاشان لەگەل ژنەكەم سوار بووین و بە لیخوڤرەكەشم گوت: "بمانگەيەنە ھوتیلە كەشخە و مۆدیرن و پاشایىەكەى «شیخ زاید» لە رینگەى شیخ زاید."

KLM¹¹ ناوى كۆمپانىيەى ھىلى ئاسمانى پاشايەتى ھۆلەندییە. و.

تاکسیه که ش که و ته جووله. ئیدی گه شته سه رچاییه که هی ئیمه ش دهستی پیکرد.

دوا نیوه پۆیه کی درهنگ بوو، زۆریشی پینه چوو که سیمای ته لاره به رزه کان له دووره وه درکه وتن، ئه و ته لارانه ی به ترومییلی که شخه و قه به وه دهوره درابوون، به تایبه تیش بۆ «دوبه ی»، عه ره بستانی سعودی، کویت و باقی میرنشینه کانی دیکه دروست کرابوون. راکیشانی هیللی میترو که له کاتی ته نگژهی ئابوریدا، وه ستابوو، دیاربوو ته واو کرابوون، چونکه قیتاره کان به به رزییه وه دههاتن و دهچوون، له ویستگه یه کی نایاب بۆ ئه ویدیکه ده رۆیشتن. ئای که منیش هزم لیووو جاریک سواری ئه و میترویانه بيم و به ناو شاره که دا بگه ریم. ئه و کات ده تتوانی به یه کجار هه موو ته لاره هه ور بره کان ببینی. له وانه یه ئه مه بیرۆکه یه کی باشیش بی، تا له گه ل دایکم گه شتیکی وا بکه ین.

له وانه یه ئه و کورته گه شته میتروییه، تاکه شتیکی بی له دوبهیدا بتوانم له گه ل دایکدا بیکه م. هه ر بۆیه دیسان که می لیوی په شیمانیم گه زت، که ئه وانم بۆ ئیره هیتان. من له پیش چاوی خۆمدا ده مبینی، چۆن له مؤلیکی گه وره وه بۆ یه کیکی دیکه ده رۆین. له مه ش زیاتر هیچی دیکه نه بوو، ئای له م بیرۆکه هه راسانییه.

ئاخر له دوبهیدا هیچ شوینیکی وای لینه بوو، که به یه که وه و به ئاسووده یی پیاسه ی تیدا بکه ین. ئه مه شم له دوو سه ردانه که ی پیشوترمدا ده زانی. خۆ ئه گه ر بۆ پیاسه یه ک چووبامه در، له وه زیاتر نه بوو که جاریکی دیکه به به رده می ئه و بازارانه ی کولوپه لی میرکدارییان¹² ده فرۆشتن له گه ل

¹² مه به ست ئه و کالایانه یه که نیشانه ی کارخانه ره سه نه کانیا ن به سه ره وه یه.

خواردنگه و شوینی خواردنه وه دا تیپه نه بم. هه میسه هه ر بون و به رامه ی مریشکی برژاو و هه مبه رگه ره کان له خواردنگه خیراییه کاندا دهات. خوی زور باشتر بوو ئەگه ر چووباینه تاجیکستان یان جورجیا، ئەو ولاتانه ی که دایکم تییدا وه ک ولات ههستی به ئاسووده یی ده کرد. له «دووشه نبه» ی پایته ختی تاجیکستاندا، خه لک به فارسی ده دوی، ههروه ها له هه موو شوینیکی، له سه ر شه قام تووشی ئیرانییه کان ده بوویه وه و به باشیش پیشوازیت لیده کرا، چونکه تو له ولاتیکه وه بو لای ئەوان چووبوی، که وه ک ئەوان قسه ت ده کرد. ئیمه میژوویکی هاوبه شمان له گه ل ئەو ولاتانه دا هه بوو، کاتی خویشی وه ک یه که یه ک هه ردوو لمان له ژیر یه ک فه رمانه وایه تی پاشا گه وره کانی ئیرانیدا بووین. خو «دوبه ی» ش له میژووی کوندا سه ر به ئیمپراتورییه تی فارسی بووه، به لام ئیمه ئەویمان له ده ستدا و شیخه کانیش کردییانه شوینیکی سه رنجراکیش.

هه لبه ته ئیستاش بو ئەو جووره غه ربیی و گومانانه زور درهنگه، میژوو کاری خوی کرد و بلیتی سه فه ره که شمان بریبوو. خو م به خو م ده گوته وه، ئارام بگه ر و واز له و ده رده دلانه بیته.

له وهش زیاتر نه ده کرا، هه موو ئەو به دگومانیه ش له وه را سه رچاوه ی گرتبوو، که دایک و خوشکم سی سال بوو نه مبینیبوو.

من پیشتر ئەوه م باسکرد، که جاریکیان دایبام هاتبوونه ئەمستردام، ئەوهش دوا دیدارم بوو له گه ل باوکم، چونکه دوا ی ئەوه زوری نه خایاند، کوچی دوا یی کرد. ئەوهش بو من مایه ی که سه ر و داخ بوو، له و پوژگار ه سه خته دا نه متوانی لای ئەو بم، تا به زمانی ئاماژه وه که میک باری ئالوزی جیهانی بو روون بکه مه وه. ئاخه ر ئەو نه یده زانی ئاخو بوچی «جهواد» له

سیداره در، بۆچی خوشکم خرایه کونجی زیندان و بۆچی منیش هه لاتبووم و هه رگیزیش بۆ مال نه گه رامه وه.

له «دوبه ی» دا هه موو ئه و یاده وه ریپانه م لی ژیا نه وه، منیش به قوولی که وتبوومه نیو ده ریای بیر کردنه وه، تا ئه و کاته ی تاکسییه که له سه ر شوسته ی هوتیله که ی شیخ زاید، که شه ست و پینج نهۆم بوو، را وه ستا. سه ی پاکستانی یان هیندستانی، که کریکاری هوتیله که بوون، به جلو به رگیکی یه کپۆشی که شخه و به بۆینباخه وه، ده موده ست به پیرمانه وه هاتن و عاره بانه یه کیشیان هینا و هه گبه کانیا ن خسته سه ر و ئیمه یان برده نیو هوتیله که.

ده موده ستیش تووشمان بوو به تووشی دوو وینه ی گه وه ی شیخ زاید بن سوڵتان ئال نه بیانی دامه ز رینه ری دوبه ی و شیخ محمه د بن راشد ئال مه کتوومی میری ئیستای، هه روه ها ریزه وینه یه کی دیکه ش له چوارچیوه ی زیترین هه لواسرابوون، که هی شیخه کانی دیکه بوون، من نه مده ناسین.

له وئ له پرسگه ی هوتیله که دا قه له باغی بوو، خه لکیش له نۆره ی خو یان وه ستابوون تا له و ژوورانه ی به رادانیا ن دابوون، بیچنه وه؛ به لام ئه وه ی مایه ی سه رسوپمان بوو ئه وه بوو، کارمه نده که ی به رده رکه پینیگوتم: "ئیه و پتیوست ناکا له نۆره که دا بوه ستن. ژووره که ی ئیه و له رپی نووسینگه ی گه شتیاری ئیران-دوبه ی به رادان دراوه. هه موو شتیک ریکخراوه. ده کری به دوای مندا بین."

دردۆنگیه که ی منیش زیاتر به پرسنی و سه رسامی وه رگه را. ژنه که م زۆر به وه هه واله کتوپرییه خو شحال بوو: "باشه چیمان لیده که ن؟"

ئیدی چووینه نیو ئه سانسیریکی پانو پۆری تازه وه، که کامیرا و ئاوینه دار بوو. ده رکه وانه که کۆده یه کی له سه ر ته خته کلیله که ی ئه سانسیره که لیدا و

کابینه‌ی ئەسانسیرەکه بە خێرایکی زۆرەو بەرەو هەوراز هەلکشا. تا سیمان ژمارد، ئیمە گەشتینە نھۆمی شەست و پینجەمین، خەریکبوو بگەینە سەربانی ئەو هۆتیلە کەشخەیه نمایشدارە ی شینخ زاید. لەویۆه ئیمە دیمەنیکی زۆر جوانی دۆبەیمان بە هەزاران هەوربری مۆدیرن لەبەرچاو بوو. هیشتاش دوو پووختاری وروژینەری زیدەباری دیکە دیاربوون. لە حوکی چاو لە دوورەو کەنداو شینەکە ی فارسی هەبوو، لەپاستیدا ئەمەش بو من واتای نیشتمانی دەگەیان، لە پشته‌وەش بیابانیکی پانویۆر هەبوو، تا عەرەبستانی سعودی دەکشا، کەواتە تا مەککە درێژ ببووە.

عەرەبەكان

بەر لەو هی بیمة سەر ئەو هی شتیك دەر باره ی سویتە که بلیم، دەمه وی شتیك روونبکه مه وه، که له راستیدا له جیگه ی خو شیدا نییه. هەر له بهر ئەو هه شه، پیدایگرم که من راسیست نیم و هەر واشم داناوه، میژوو زور کارنه کاته سەر بیروبوچونم. من خۆم هه زم له ئەدهبیاتی عەرهبیه، هه زم له خواردنه که یانه، هه زم له کلتووری عەرهبیه، هه زم له سه ماکه ره سمت بادهره کانیانه، هه زم له ئافرهت و هه قایه ته کانیانه، هه لبه ته هه زیشم له زمانی عەرهبیه، که ئەو هه موو شاکاره چیرۆکی به شیوه یه کی دروست پیی گیر دراوه ته وه و پیی نووسراوه.

ئێستاش که ئەو قسانه ی سه ره وه م گوتن، به ئاسووده یی ده توانم قسه کانی دیکه ی خۆم بکه م.

فارسه کانی ئێران نایانه وی هیچیان له گه ل عەرهبه کاندایه بی. هه رچه نده ئەو هه ش راست نییه، به لام رق و قینی ئەوان رۆچۆته نیو هه سه ته کانیان له به رانه ر عه ره به ستانی سه عودیه دا. نزیکه ی هه موو هاو نیشتمانیه کانم ئەو هه سه تیان هه یه. هه ر له پاشاوه تا گه دا، هه ر له سه رکرده یه کی گه وره ی رۆحیه وه تا مجیوری مزگه وتی، له رۆشنیریکی چه پگه راوه تا شاویست و ناسیونالیستیکی توند رۆ، ئەمه ش میراتیکی میژووییه، هه رگیز ده سه تبه رداربوونی بۆ نییه، له وه ش گه ری که له ناو بچئ. ئەمه ش هه مووی له چاوی ئیسلامه وه ها تووه، له به ر ئەو شالاوی داگیرکردنه ی عه ره به کان که ئێرانی کۆنیان له ۱۴۰۰ سالی رابردووه وه داگیرکرد.

عەرەبەكانى ھەرئىمى ئىستاي عەرەبستانى سعوودى و لەبن بەيداخى محەمەدئىدا بەسەر شانشىنەكەى ئىمەياندا دا و ئاگردانى پەرستگاكانيان لى كوژاندینهو، كوژكەكانمانيان ئاگر تىبەردا، ئەلفىتتەكەمانيان گوڤى و ھى عەرەبىيان لەجى دانا و ناچارىان كردين قورئان لەبەر بكەين.

دواى ئەو، ھەرگىز پەيوەندىيەكان لەنيوان ئەو دوو ولاتەدا باش نەبوونەو، وەك خويان لىنەھاتەو. ئىستاش ئەو قىزلىبوونەوھە پەگ و پىشەى خوى داکوتاو، ئاخىر خۆ ھىچ پياويكى فارس كىژەكەى خوى ناداتە سعوودىيەك. ھەروەھا ھىچ كچىكى فارسىش بە خواستى خوى نايەوى ببىتە ژنى سعوودىيەك.

من جارىكى دىكە لىزەدا پى لەسەر ئەو دادەگرمەو، كە زۆر بە ئەدەبىياتى عەرەب سەرسام، كەچى لەگەل ئەوھشدا، منىش لە دژى دراوسى سعوودىيەكانمان، لەگەل ئەو مەيلە بىزارىيەى مېژوودام. ھەروەھا منىش ھەرگىز كىژى خۆ نادەمە سعوودىيەكان، مەگەر خوى وا داواىكا، خۆ ئەگەر واشى كرد، ئەوا لەو بە گومان دەبم، ئاخۆ ئەوكات ئەو كىژى منە يان نا.

ھەر لەو نىوھشدا روداوكەلىكى سەيروسەمەرە لە كلتور، لە ئەدەبىيات و مېژوودا قەوماون.

ئەو رقە نىشتمانىيەمان بە خەستى بەرانبەر ولاتىك چركراوھتەو، كە محەمەدى پىغەمبەر و قورئانى لىوھ ھاتووه. كەواتە دەباو، ھەر بەو جۆرەش پىغەمبەر و قورئانەكەيشمان بىزانداى، بەلام خۆ ئىمە ئەو پىغەمەرە عەرەبەمان بىئەندازە خۆشەوى. لایەنە تەوسدارىكە لىزەداى، كەوا نزيكەى ھەموو ژن و پياويكى فارس خەون بەو دەبىنى، گەشتى مەككە بكا، بچىتە شارى ئەندىشاوى، بو ئەوھى كەعبە، مالاكەى ئەللا بە پىروژ رابگرى. ھەموو سالىك يەك مليون ئىرانى دەچنە مەككە و لەوئىشەوھ

خویان دهگه‌یینه «مه‌دینه»، تا له‌مزگه‌وته‌که‌ی ئه‌ویدا و له‌لای گۆر‌ه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا کړنووش به‌رن.

دایکیشم که‌سیکی وه‌هایه، خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی، به‌لام هیشتا بوی ریکنه‌که‌وتووه گه‌شتی حه‌جه‌که‌ی بکا.

”رۆله، من خه‌ریکه ده‌مرم و که‌چی خه‌ونه‌که‌شم هه‌ر نه‌هاته‌دی.“ جاریکیان له‌ته‌له‌فون وای پیگوتم.

منیش ده‌مزانی هه‌رگیز خه‌ونه‌که‌ی به‌دی نایه، چونکه من له‌ئه‌مستردام ده‌ژیم و ئه‌ویش پیر و که‌نه‌فته له‌تاران. ویرای ئه‌مه‌ش، خو من نه‌مده‌ویست بچمه‌مه‌ککه، له‌ژیر هیچ پاساویکیشدا نه‌مده‌ویست یه‌ک قرۆش (فلس) له‌ولایتیک خه‌رج بکه‌م، که له‌لایه‌ن پاشایه‌کی سعودی‌ه‌وه فه‌رمان‌ر‌ه‌وایی ده‌کری. حه‌یف بۆ دایکم.

من ئه‌مه بۆیه ده‌گێر‌مه‌وه، تا ر‌وونی بکه‌مه‌وه، که چه‌ند جاره به‌نابه‌دلی به‌ره‌و دوبه‌ی ده‌رۆم، ئه‌و شوینه‌ی که شیخ محه‌مه‌د بن راشد ئه‌لمه‌کتوم، شیخ زاید بن سولتان ئال نه‌ه‌ییان و شیخ حه‌مدان بن حه‌مه‌د بن راشد ئال مه‌کتوم و شیخ و سولتانه‌کانی دیکه حوکمران.

ئه‌مجاره‌یان له‌به‌ر خاتری دایکم سه‌فه‌ره‌که‌م کرد. سه‌ر‌باری ئه‌وه‌ش، خو هیچ تا‌که شیخیکی عه‌ره‌ب له‌نیو هوتیله‌که‌دا نابیندری. هه‌موو کارمه‌نده‌کانی، هه‌ر له‌ده‌رگه‌وانه‌که‌وه بگره‌ تا به‌ر‌یوبه‌ری هوتیل، خه‌لکی پاکستان، هیندستان، تایلنده و ولاتی دیکه‌ن. بیگومان خودانی هوتیله‌که هه‌ر شیخیک بوو، به‌لام خو ئه‌و هوتیل و ته‌لاری هه‌ور‌بری دیکه‌ی هه‌ن، بۆیه ناپه‌رژیته سه‌ر¹³ ئه‌و هوتیله، که ئیمه‌ی لیداده‌به‌زین و هه‌رگیز له‌و‌ی نه‌ده‌بیندرا.

---

¹³ ناپه‌رژیته‌سه‌ر: واته‌ کاتی ئه‌وه‌ی نییه.

ئىستاش باسى سويتى هوتىله كه ده كه م.

سویتەكە

ئىمە لە نھۆمى شەست و پىنجدا جىمان گرت، لە راستىدا وەك بانى ھوتىلەك و ابوو، منىش لەگەل ئەو دوو دىمەنە تەلىسماوئىدەدا رۆشىتم، كەنداوى فارس و ئەو بىبابانە كاكى بەكاكىيە، كە بە كەعبە، بە مالى ئەللا كۆتايى دەھات.

دەرگەوانەكە لەگەلمان ھات و دەرگەى سویتەكەى بۇ كرىنەو و ئىمەش لى وەژووركەوتىن. دەمودەست شتىكى ناوازە بوو. ھەر زوو خۆت لەبىر دەكرد، كە لە «دوبەى» بى، بەلكو وات دەزانى تۆ لە خانووىكى كلاسكى فەرەنسى كەشخە و نايابدا گىرساويتەو، كە لەسەر شىۋازى بىلە ئۆپىكو¹⁴ بوو. تەنانەت دۆلابىكى قەبەى كىتیبىشى تىدابوو، پىر لە كىتیبى فەرەنسى بوو. سوویتەكە سى ژوورى گەرەى نووستى تىدا بوون، ھەرىكەشيان گەرماوى خۆى ھەبوو، ناندىنىكى ھاوچەرخانەشى ھەبوو. نابى ئەوھش لەبىر بكەين، نووسىنگەيەكى تىدابوو، لەسەر مۆزەكەشى كۆمپىوتەرىك داندرابوو، رپووەكەى لە سەر كەنداوى فارسىيەو بوو.

لەوانەيە ئەو دىمەنە تىكەلەيەى نووسىنگەكە و ئاراستەى رپووەكەى، بۇ نووسىنى كىتیبىكى نوى دەستى بدابايە. چونكە ھەر كە دەرگەوانەكە ئىمەى بەجىھىشت، يەكسەر كۆمپىوتەرەكەم كرىدەو و دەستم بە نووسىنى ئەم كىتیبە كرىد.

---

¹⁴ Belle époque

ژنه که م دلخوش بوو: ئیمه سه رچلیکمان کرد و شایسته ش بوو. ئیمه له گه ل نووسینگه یه کی گه شتیار بییدا خو مان فریدایه نیو زی، ئاخر تو بلیتی شتیکت بریوه که نه تده زانی له به رانه ریدا چی وهرده گریته وه.

تا ئیره هه موو شته کان ته و او عه یار بوون، به لام له قوولایی ناخدا دهرسام نه وه ک به داوه وه بیم، دهرسام نه وه ک پاش که میکی دیکه، کارمندی نووسینگه ی گه شتیار بییه که به خو ی و لیستیکی تیچوونی قه به قه به وه به سه رماندا بدا، به جوړیک هه رگیز نه توانم دایکم بینم و ئه و هه موو پاره ره چاونه کراوه یه م پینه درئ. من پیاویکی به ئه زموون بووم، له ژیاندا زور شتم دیبوو. ئاخر من به ره له سستی دوایین شا و رژی می ئایه توللاکانم کردبوو، له جهنگی هه شت ساله ی نیوان عیراق ئیراندا ژیا بووم و دهر یازیش ببووم، من هه لاتبووم، بو ماوه یه کی زور له ئوردوگای په نابه راندا بووم و زمانی هوله ندی فی رببووم، به لام هه نوکه هه ستم ده کرد، مندالیک بم و چاوه ری دایکم بکه م. تو بلی بگات؟ تو بلی بیهینه ئیره؟ ئه ری که بمبینی، چی بکا؟ تو بلی ئه و گه شته ی له گه ل نه خو شی ورینه کردن و له بیرچوونه وه، به باشی بروا؟

خو ی ئه وه گه شتیکی زور پیویست بوو، ده بوايه منیش به لیکه وته کانی قایل بم. هه ر بویه به به خته وه ری یان به به دبختی له پشت کومپیوته ری سویته که شخه که ی سه ر بانی شه ست و پینجه مین نهومی هوتیله که دانیشتم.

هه ر له نیو سویته که دا، دووربینیک له لای په نجه ره گه وره که دا داندرابوو تا پیی ته ماشای دهر یا بکه ی. منیش ده ستم داین، سه یری که نداوی فارسیم کرد. خو له پشت دووراییه که وه، که زوریش نه بوو، نیشتمانه که م له وی بوو، ماله که م ئه وه نده نزیک، که چی ده ستم نه ده گه یشتی.

له و ديو ئاوهكه وه، له و شوينهى كه وهك هيليكى تارماوى دياربوو، رۆژيک له رۆژان مامۆستای فيزيا بووم. ئه و مامۆستايه تيبه شم روپوشيك بوو، تا له وئ، له بهندهره كه دا هۆبه يه كى پارته كه مان بكه ينه وه و كاروباره كانى ههلبسورينين.

قوتابخانه كه له ده و زى بوو. هه ندى جار ئه وهنده گه رم بوو، قوتابيه كانم ده رده هينا و تهخته ره شه كه شمان له گه ل خومان ده بر دو ده چو وينه سه ر ئاوه كه، له وئ به باز نه يه ك له ده ورى يه كدى داده نيشتين و ده رسمان ده خونيند. ئه وئ رۆژى هه رگيز ئه وه م به بير دا نه ده هات، كه رۆژيک له رۆژان و به دووربين و له جامى په نجه ره ي هوتيليكى ئه و ديو ئاوه كه وه، له «دوبه ي» سه يرى به نده ره كه بكه م.

وهك هه ر پياويكى ماندووى ده ستى گه شتيكى دوورودريژ، مه يل م ليئوو بگه ريمه وه ماله وه.

له ويوه چوومه لاي په نجه ره كه ي ديكه و به دووربين له بيا بانم روانى. ئيس تا تاريك داها تبوو و هيچيش نه ده بيندرا، به لام خو له كو تايى بيا بانه پانو پوره كه دا شارى مه ككه هه بوو. له ويدا ئه وه م ده هينا يه پيشچاوى خوم، چون كه عبه، ماله كه ي ئه لالا، له وئ له نيو ئه و هه موو چراخانه دا ده بري سكي ته وه.

زوريش به رگه م نه گرت، دووربينه كه م له سه ر تارمه ي په نجه ره كه دانا يه وه و چوومه خوارى، چوومه پرسگه كه، تا بز انم ئاخو كه ي دا يك م ده گا.

رېبهري گهشتياري ئيران - دوهي

چوومهوه نيو ئهسانسيړهكه و به يهك دوو چركه گهيشتمه نهومي زه ميني. هيشتاش له وئ هه ر قه له بالغي بوو، له بهردهم پرسگه كه دا نوره گيرابوو. ئيراني و عه رهب نوره يان گرتبوو.

بو مایه ی خوشبه ختیم، پیویست نه بوو زور له نوره كه دا بووه ستم تا پرسياره كانی خوم بكم، چونكه ده رگه وانه كه منی بینی، به پیرمه وه هات و یارمه تی دام.

به ریزو خه نده يه كه وه ليی پرسیم: "چ خزمه تيكت هه يه؟"

منیش ده سته جي پيمو ابوو شتيكي ناراست له نارادايه.

ئاخر ئه و خه لکی پاکستان بوو يان هيندستان، يان هه ر ولاتيكي ديکه، که هی من نه بوو، باشه چون له و جه نجالییه ی پرسگه كه دا يه كسه ر منی بینی و بو لام هات تا كاره كه م رايی بكا؟ واپیده چوو هه نديك جيگه ی گومان بی. به لام له وانه شه من سه رچيخ چوویم.

- "ئوو، چاوه رپی دایکم ده كه م، به دواي كه سيكي سه ر به نووسينگه ی گه شتی ئيران-دوبه يدا ده گه ريم، به لكو زانياريم بداتی ئاخو كه ی ده يگه يه ننه هوتيله كه، چونكه و ابزانم ئیستا گه يشتونه ته فرۆكه خانه كه."

ئویش چاویکی به نيو ریبواره كاندا گيړا و به قامك ئاماژه ی بو كچيكي گه نج كرد.

- "لهوئيه، ئهوهى ئهوى رېبهى نووسينگهى گهشتياريهكهيه."
 - "زور سوپاس." منيش وام پيگوت و بهرهو رووى خاتوونهكه
 چوم.

ئەویش ژنيكى گهنجى ناسك بوو، پرچيكي رهشى ههبوو به قرديلهيهك
 بهستبوويهوه. نمونهى ژنيكى ئيرانى تهمن سى سالانه بوو. لهگه
 رېيواريكى ديكهى ئيرانيدا قسهى دهکرد، كهميك له دوورهوه وهستام، تا له
 قسهكانى دهبيتهوه. ژنهكه روويكى ميهرهيان و بهخندهى ههبوو.

لهنيو كتيب و فيلماندا، زور جارن ئهوه روودهدا، كه پياو و ژنيك تووشى
 يهك ببن و لهيهكه م نيگادا شت بقهومى.

بهلام خو من لهو ساتهدا، زور لهو شته دوور بووم. ژنهكه م له سهروهوه، له
 نهومى شهست و پينجهمين بوو، دايك و خوشكيشم له ريگهدا بوون و
 باريك يادهوهرى كوئينهشم كه به سهلامهتى ههگيرابوون، به جاريك ليم
 ژينهوه.

ئينجا ژنهكه رووى تيكردم و به دهنگيكي دوستانه گوتى "خوشحالم به
 بينينت. پيمواي تو دهتهوى شتهكان پيشكنى و لئيان دنيا بيتهوه."

من گومانم بو ئهوه چوو، پيشتر وينهيهكى منى بينى بى، دهنه چون منى
 وهك مهعميليكى خوئى ناسييهوه؟ تو بليى له گوگل سهيرى كردبى، ئاخو
 سهرو رووخسارى مهعميله بيانیهكانى چونه؟

- منيش گوتم: "بهلى، بو سهروسوراغ هاتووم."

- "ئايا به سوپتهكهت قايلى؟"

- "ههلبهته. له دلهوه سوپاس، لهوه باشتر نابى."

- "شایانی نییه، به خوشحالییه وه، ژنه که وای پیگوتمه وه و ئینجا شتیکی وای کرد که نه ده بویه وا بکا. دهستیکی له قردیلله ی پرچه که ی داو، قژه ره شه که ی به سهر شاننه کانیدا په خش بوو.

منیش به خۆم گوته وه، خۆ من هاتوومه ته دوه ی تا به دیداری دایکم شاد بيمه وه، دیداریک که دوا دیدار و چاوپیکه وتن ده بی.

- "خانم، من...."

- "ئه ویش پیی گوتمه وه: "من ناوم « نهسته رهن»" ¹⁵ نهسته رهن ناویکی فارسییه، ناوه که له گولیکی ناسکه وه هاتووه به فره نسی ئیگلانتینه ی ¹⁶ پیده لێن. به لام با ئه وه به لاوه بنیین.

- "ئه ری که ی دایکم ده گات؟" وه هام لیپرسی. ئه ویش دهستی دایه موبایله که ی، به نیو به رنامه ی وه تس ئه په که یدا گه را و گو تی: "ئه وان دابه زیون و هر ئیستا له فرۆکه خانه به ریکه وتوون."

- "ئاها، زۆرباشه، سوپاس." من وام پیگوت و ئاماژه یه کی وام کرد، که ده مه وی برۆم و یه خه ی خۆم له یه قه ی ئه و کچه شوخ و شه نگه بکه مه وه.

له راستیشدا ده مویست بزانه ئاخۆ پاره دانه که هه موو له جیی خۆیدا بووه، خۆ که میکی دیکه، به خۆی و لیستی پاره دانی دیکه به سه رمدا نادا، به لام نه مه ویست له شانازییه که م که م بکه مه وه.

کاتیک بینی که من له گو تنی شتیکی دوودلم، پرس ی: "ئه ری پرس یاری دیکه ت هه یوو؟"

---

¹⁵ Nastaran

¹⁶ Eglantine به کوردیش گوله شیلانه یه. و.

- "نه خيڙ. هر ٽهه ٻو. سوپاست دهڪم. سوپاسي هه موو ٽهه و مانڊوبونهي ٽيوه و نووسينگهي گهشتياري دهڪم، كه ٻو ڊايڪمتان ڪردوه."

- "شاياني نبييه." ٽهه واي پينگوتمهوه، له ڪاتيڪڊا به ههردوو دهستي پرچي له پشتهوه بهستهوه.

ٽينجا ٻو ڪه ميڪ چوومه دهرهوه و له بهر گهرمايهڪه وهستام، هه واي پيس له سهه شوستهڪه وه دههات، ٻيوچان له وي له لاي شوستهڪه تاڪسي دههاتن و خه لڪ لٽيان دابهه زين، يان لٽيان سوار دهبوون و دهرويشتنهوه. له پشت جامهڪه شهوه سهيري ناو هوتيلهڪه م ڪردهوه. « نهسته رهن» م بيني، بينيم چووه ته لاي پياويڪ، كه لاي دهرگه وانهڪه وهستابوو، پياويڪي گهنج كه هه دهبي ٽيراني بي، بيچم و پهفتارهڪهي ٻو من بووه مايهي نيگه راني.

له وانه شه ٽهه بهه وي وروڙاوي گهستهڪه وه بووي، يان بهه وي پرڙيمي ٽيرانبييه وه بووي، كه له هه موو شويننيڪ چاويان هه بوون و سووسهي هه موو شتيڪيان دهڪرد.

ڪه ميڪ دواتر «نهسته رهن» دهستي دايه موبايهڪه و هاته دهر و گوتي: "ڊايڪت ٽيستا دهگات."

چاوه ڪانم زوورانهوه و ٽهه ويش فرميسڪه ڪانمي بيني.

به نه رمبييهڪه وه گوتي: "پيشبيني ٽهه وه دهڪم."

دایکم

کاته که له وه زیاتری خایاند، که من چاوه پیم ده کرد، دنیا ش تاریک داهات.

له دهره وه و له نیو تاریکییدا، له بهردهم هوتیله که راوه ستابووم، یاده وهریشم گه رایه وه ماله که مان، له و شارهی لی له دایک ببووم. ئه وه ی ئیستا بیرم هاته وه، بۆ من شتیکی نوی بوو، مایه ی چه پسانیشم بوو. شتیکی سهیره، ئاخر پیشتر ئه و بیروکانه م بۆ نه ده هاتن.

زوو، کاتی خوی دایکم زور جارن چه کایه تی بۆ ده گیرامه وه. به لام ئیستا، من له چاوه پوانی ئه و دام؛ له سه ر شوسته ی هوتیلک راوه ستاوم، بیریشم هه لفری و بۆ سه رده می گۆرینی¹⁷ گه رایه وه، هه ستمکرد، دایکم زور جارن له پشت په رده وه داده نیشته، ئینجا چه زی لیوو چه کایه ته کانی بگیریته وه. زور جارن له پشت په رده داده نیشته، له و شوینه تاریکه ی که ناوبریک له نیوان کۆگا که و ژووری نوستن، په ناگه یه کی ته لیسماوی بوو، که کتیبه کونه کان، هه گبه کان، پالتو و پیلاره کانی باپیره کۆچکردوه کانمانی تیدا هه لگیرابوو. که چی ئیستا، له بهر تاریکی له سه ر شوسته ی به رده می هوتیلکی که شخه ی سه ر ریگه ی شیخ زاییدا، خۆم ده بینیه وه. به خه یال ده گه رامه وه دواوه، وه ک ئه وه ی مندالیک بم، ته نیا له سه ر مافوور دانیشته ی و گوئ له دایکی بگری که له پشت په رده وه دانیشته بوو، چه کایه تی بۆ ده گیرانه وه. ئاخر که چیرۆکه کان به و جۆره ده گیردرانه وه، ره هه ندیکی زنده باری دیکه یان وه رده گرت. من هه میشه به بی ئوقره یی، چاوه پیم

¹⁷ سه رده می گۆرینی: سه رده می کۆن.

دهکرد، تا تاریکان دادههات و دایکیشم له ئیشوکاری پوژانهی خوئی دهبووه، ئینجا دهچووه پشت پهردو لئی دادهنیشته. لهوانهیه ئه و کاره بو ئه و، تاکه شیوازیک بی، خوئی له ژیانیکی ماندوویی لهگهڵ پیاویکی کهرولال و پینچ مندالدا بدزیتهوه و خوئی بداته دهست دنیای ئهندیشه و خهیاڵ، که دهیتوانی به ئارهزووی خوئی گهشتی خهیاالی بکا و بو هه موو لایهک بر و ا و هه ر بر و ا.

به یه که وه له گه ل دایکم و بو یه که مجار - هه ر به خه یاالی ئه و - گه شتیکمان بو «مه که که» کرد، له وی من وه ک مندالیک ئه و په رده کونینه و گه ورونه یه ی که عبه م تی ده دا¹⁸، تا چاویک به نیو مالی ئه لادا بگیرم.

له نیو ئه ده بیاتی کلاسیکی دابونه ریتماندا، ئیمه ژنیکی دیکه مان هه بوو، دهچووه پشت په رده و هه کایه ته کانی ده گێرپایه وه: شه هه ر زادا، ئه و هه کایه تخوانه ته لیسماییه ی نیو هه کایه تی هه زار و یه ک شه وه.

من هیشتا هه ر به و یاده وه ریانه خه ریک بووم، کاتی کۆسته ریک به به رده م هوتیله که مان، هوتیلی شیخ زاییدا تێپه ری. وام زانی، ئه وه ئه و کۆسته ره یه که من چاوه رپی ده که م. به لام کاتی گه یشت، هه ندی دوور که وته وه، پاشان له سه ر پویشتنه که ی خوئی به رده وام بوو، به پیچی لای راستدا بایدا یه وه و به هیلی ته ریبی هوتیله که به ره و به رده م هوتیله که پویشته.

منیش چاوم هه ر له سه ر رینه که بوو، هه ندیکی خایاند تا کۆسته ریکی دیکه له سه ر ریگه لاته ریبه که دا په یدا بووه وه و ریکوره وان له به رده م ده روازه ی هوتیله که رایگرت.

---

¹⁸ تیدان: که میک په رده لادان.

لهوانه‌ی لئی هاتنه‌خواره‌وه، رووخساری دایکم و چهند پیره‌ژنیکی دیکه‌م له پشت جامه تاریکه‌کانه‌وه بینین. من نهمه‌زانی چی بکه‌م، ئایا دهرگه‌ی کۆسته‌ره‌که بکه‌مه‌وه یان بوه‌ستم تا «نه‌سته‌ره‌ن» دیت و به‌خۆی به‌خیره‌هانتی مه‌عمیله‌کانی ده‌کا. به‌لئ «نه‌سته‌ره‌ن» یش هاته‌ده‌ر، دوو پیاو یاوه‌ری بوون، که عه‌ره‌بان‌یه‌کیان پیبوو. «نه‌سته‌ره‌ن» دهرکه‌ی کۆسته‌ره‌که‌ی کرده‌وه و پیی گوتن: "هم‌موتان بو «دوبه‌ی» به‌خیره‌یین!"

به‌م جو‌ره یارمه‌تی نو ژن و پیایوی به‌ته‌مه‌نی دا، تا له مینی پاسه‌که دابه‌زن و منیش به‌ئارامییه‌وه وه‌ستام تا دایکم بینن. به‌لام یه‌که‌مجار خوشکه‌که‌م له کۆسته‌ره‌که دابه‌زی. هه‌ر به‌راستیش شتیکی سه‌یروسه‌مه‌ره بوو، ئاخ‌ر خو من له ته‌مه‌نی شازده سالییه‌وه به‌و شیوه‌یه به‌زیندوویی نه‌مبینیوو. به‌لئ ئیمه له‌سه‌ر خه‌ت راسته‌وخو به‌یه‌که‌وه قسه‌مان کردبوو.

من یه‌ک شه‌نقاو لئی چومه پیشه‌وه و باوه‌شم کرده‌وه، به‌لام هه‌ستم کرد ئه‌و هیشتا هه‌ر به‌که‌شوه‌وای کۆماری ئیسلامی لئیده‌خوری، نه‌ده‌بو‌وایه هیچ پیایک ژنیک له‌باوه‌ش بگری، هه‌ر له‌وه‌ش گه‌ری که ژن باوه‌ش بو پیایک بکاته‌وه.

"سه‌لام کاکه، گوئیگره،" خه‌مخۆری له قسه‌که‌ی لئیده‌باری.

- "ئه‌ری خیره، چیبوو؟"

- "دایکم حالی باش نییه. هیشتا له تاران خه‌لکی ده‌ناسییه‌وه. به‌لام لیره، له فرۆکه‌خانه‌ی دوبه‌یدا له‌پریکه‌وه بووه ژنیکی دیکه. هه‌رچه‌نده و به‌سه‌دان جار پیم گوت و پیمگوته‌وه که ئیمه به‌ره‌و دوبه‌ی دهرۆین، که‌چی ئه‌و هه‌ر وای ده‌زانی ده‌چینه ئه‌مستردام. به‌هۆی ئالۆزبوونی نه‌خۆشی له‌بیرچوونه‌وه، به‌یه‌کجار خراپتر بووه. ریی تیده‌چی هه‌ر نه‌شت ناسیته‌وه."

نه‌سته‌ره‌نیش له پال ئیمه وه‌ستا‌بوو، گوئی لئیکرتبووین.

منیش به سەر خۆمدا زال بووم و گوتم گۆئ مه دی، دۆخه که باش ده بی. نه سته ره نیش یارمه تی دایکمی دا و له مینی پاسه که ی هیتایه در.

دایکه به سته زمانه که م بچکۆلانه بوو، له رولاواز، ته واو سهری سپی ببوو. شالیک و سه رپۆشیکی له سهر بوو. من ههر له شوینی خۆمدا وه ستام تا ئەو ده گات. ئاوریکی دایه وه، دیاربوو میشکی ئەوهنده جه نجال بوو، بۆیه ئەو قه ره بالغییه ی ده ورره که ی خۆی نه ده بینی. ئینجا پرووی خۆی له خوشکه که م کرد و پینگوت: "ئەدی برایه که ت کوانی؟"

منیش له پشتی ئەو وه ستابووم، له به رانه بر دیواره شوشه به نده که ی هوتیله که له و رامایووم.

"له ونیه، ئەو له وی چاوه رپی تو ده کا." خوشکه که م وای پینگوت و ئاماژه شی بۆ من کرد.

دایکیشم له ده ورره ی خۆی روانی، منی بینی، بیده نگیه که بالی به سه ردا کیشاین، چونکه ئەو ده بوايه پال به هیزی ره شی له بیرچوونه وه بنی، تا شته کان له یه ک بکاته وه. خه نده یه کی ناسینه وه ی که وته سه ر پروخساره دیرینه که ی، ههر ده سته جیش سه رنجیکی ده رپری: "به لئ، ههر له باوکت ده چی."

من ده مویست باوه شی پیندا بکه م، به لام ئەو بواری نه دا. ئاخو خۆ ئەو منی وه ک زارۆکنیک په ره وه رده نه کردبوو، به لکو وه ک جیگره وه یه ک بۆ باوکه که مئه ندامه که م.

منیش ته ماشای ئەوم کرد، به جوانی دیاربوو که وردیله تر و لاوازتر ببوو، به جوریک ره شه بای بیابان ده یتوانی له گه ل خۆی هه لیبگرئ و بیبا.

دایکم وەرسوو پرایە وە و ئاوپرێکی لە تەلارە هەوربەر بەرزە کەدا و گوتی: جاری پێشتر کە هاتمە ئەمستردام، هیچ تەلاری بەرزى وا لە و ناوە نەبوون. هەموو شتیک لێرە گۆراوە، باشە خەلک کەى ئەو کاتەى هەبوو، ئەو بورجە بەرز بەرزانه رۆبنین؟"

دەمو دەست خوشکم قسە کەى بۆ راست کردەو: "دایکە، خۆ ئێمە لە ئەمستردام نین، ئێمە لە دوبەین، ئەدى پێشتر پین نەگوتبووی."

دایکم، دایکە کەرەپە کەم¹⁹ من لە زوووە دەمناسی، پێى گونجاو نەبوو، کە خوشکم قسە کەى بۆ راست بکاتەو. بۆیە هیچ گوتی بە سەرنبە کەى ئەو نەدا.

منیش دوو دل بووم لەو هەى ئاخۆ، بەردەوام قسە کانی ئەو راست بکەینەو، یاخود لێى بگەرین هەروا بڕوا. شەیتان هاتە بن کلێشەم: "هەر بڑى جیهانى خەیا لاوى. لێیگەرئى چۆن حەزى لێیە با وا بێر بکاتەو و تۆش ئەمە بخەرە سەر کاغەز."

دیسان دایکم سەرنجێکی دیکەى دەر بڕی: "ئەرى چیه ئێرە زۆر جەنجالە، پێشتر شەقامە کە ئەو نەندە سیخناخ نەبوو."

- "دایە، ئێمە لە دوبەین!" خوشکە کەم دەر دەست لێی هاتە دەنگ.
- "دەى لێیگەرئى، پێویست ناکا بۆى راست بکەیتەو." من ئەمەم بە نەرمییە کەو بە خوشکم گوت. خوشکە کەشم بە سەرتە یە کەو پێى گوتمەو: "بەلام دکتۆرە کە گوتی، دەبێ ئێمە بەردەوام بۆى راست بکەینەو، دەنا بەنێو حالەتى لەبیر چوونەو هەدا زیاتر شوپر دەبیتەو."

---

¹⁹ کەرەپ: نەسەلمین، سەررەق، عیناد.

- "هه نووکه نا، جارئ نا. هئز و گوری له بیرچونه وهی ئیستا له هه موو جارن زیاتره. ئیمه ده بی به شیوازی ئه و، ئه و گه شته ی پیناسینین."
- من ههستم کرد، خوشکه کهم له گه ل بۆچونه کهمدا نه بوو، به لام خو ئه وئ ئه و شوینه له باره نه بوو، زیاتر له سه ری برۆا.

نهسته رهن هه ندئ به نه رمی کورسییه که ی بۆ لای دایکم پالنا، ئینجا ویستی یارمه تی بدا له سه ری دابنیشی.

دایکیشم ته رده ست هاته وه لام؛ "نه خیر، کیژه میهره بانه که، سوپاس، ده مه وئ به پینی خو م برۆم."

بزه گرتمی. ئینجا دایکم ریگه ی دام پیلی بگرم. قسه یه کیشی چرپانده گویم :
"ئه ری دیسان ئه و کیژه کییه؟"

"ئه وه سه ر به نووسینگه ی گه شتیاریه. ناویشی نهسته رهنه." منیش وام پیگوته وه، به دم ئه م قسه یه وه، له هوتیله که چووینه ژوور.

له وئ چووینه نیو ئه سانسیره که و ئینجا به ره و نهۆمی شه ست و پینجه مین سه رکه وتین، له وئ ژنه کهم به خو ی و چایه ی تازه دیمکراو و کولچه وه، چاوه ری ده کردین.

له سویتی هوتیله که و له هه مان کاتیشدا له ماله که ی خو مان له ئه مستردام

دهرکه ی سویته که کرایه وه. ژنه که م پیشوازی له دایکم کرد، ئامیزی تیوه رینا و دهستی گرت و بردییه ژووره وه.

من نه مده توانی بگه پیمه وه نیشتمان که م، به لام ژنه که م له و دواییانه دا یه که دوو جار ان گه رابوو وه، چونکه دایکی له جیگه دا که وتبوو، له سه ر لئواری قه بر بوو. ئه وکات و له وئ دایکم و خوشکه که شمی له تاران بینیبوون.

دایکم به نیو ژووری دانیشتنی سویته که دا گه را و گوتی: "پیشتر له وئ له لای په نجه ره که قه نه فه یه کی لیبوو، هه میسه له وئ داده نیشتم، ته ماشای دهریم ده کرد. ئه ری ئیوه چیتان لیکردوو؟ بو گوریوتانه؟"

"دایکه!" من گویم لیبوو خوشکه که م بانگی کرد، به لام له وه زیاتر هیچی دیکه ی نه گوت.

ژنه که شم به چاوکی پرسیاره وه سهیری کردم. منیش به سرته وه پیمگوت: "وه لامی مه ده وه، ئه و هه روا ده زانی له «ئه مستردام»ین، به هوی گه شته که وه سه ری لیتیکچوو. زور هیلاک و ماندوو."

ئینجا رووم کرده دایکم و پیمگوت: "ئه وه ماوه یه کی زوری به سه رچوو، که تو و باوکه هاتنه سه ردانمان. ئه وکات هیشتا کیژه کان هه ر له گه لمان بوون،

ئىستا ھەموو شتىك گۆراۋە، دەى سەيرى من بكة، منىش گۆراۋم، بۆز بووم.

ئەۋىش ھەر گۆيى پىنەدام، زۆر بە ئەپارتمانەكە سەرقال بوو، دەيوست زياتر بېشىكنى.

"باشە ئەۋە چ يارپەكە تۆ لەگەل ئەۋدا دەيكەى؟" ژنەكەشم بە ھەراسانىيەكەۋە كەۋتەۋە قسەكردن؛ "ئەۋە شتىكى باش نىيە، تۆ دەيكەى. ھەر راست پىيى بلى، كەۋا ئىرە ھوتىلە و ئىمەش لە ھۆلەنداۋە بۆ دىدارى ئەۋ ھاتووين."

"خۆ داىكم بە خۆى بىنى كە ئىرە ھوتىلە." منىش وا ۋەلامم دايەۋە؛ "لە خوارى بە دەيان مىۋانى ھوتىلەكەى بىنين لە ھۆلى چاۋەپروانىيەكە ۋەستاۋون. خوشكىشم سەد جاران بۆى دوۋپاتكردۆتەۋە، كە ئىمە لە ئەمستردام نىن، بەلكو لە «دوبەى»ن. دەى لىيگەپرى، چۆن بىر دەكاتەۋە با ۋابى. خۆ من ناچم ھەموو قسەيەكى بۆ راست بكمەۋە."

- "بەلام بەم جۆرە تۆ لەگەل يارپەكەى ئەۋدا دەرپۆى."

- "چۆن ئەۋە دەلىيى" منىش بە سەرسورمانەۋە ۋام پىگوت، بەلام دەشمزانى ھەندىك جاران ئەۋ باشتر لە خۆم، خۆم من دەناسى.

منىش دەستەۋەستان بووم، نەمدەتۋانى سنورەكانى نىۋان ئاكار، واقع و خەيال لە يەك جىابكەمەۋە. ھەندىك جار و ناۋبەناۋ دەربارەى لەبىرچوونەۋە و ۋرپىنەكردنم بىستبوو و خويندبووشمەۋە، جارىكىان فىلمىكىشم بىنىبوو. بەلام ۋەك ھەراشنىك²⁰، ھەرگىز كەسىكم لە نىزىكەۋە نەبىنىبوو، توشى داۋى نەخۆشى لەبىرچوونەۋە بوۋى. خۆ نەشمەۋىست

---

²⁰ كەسىكى ھەراش: كەسىكى گەۋرە و بالق.

پېښه پېښی ئه و به زمه برۆم، به لام خو من په روښی که سیک بووم، له و باره دا دایکم بوو، که گیرودهی دستی له بیرچوونه وه ببوو. ئه ودهش دهر فته تیکي بیوتنه بوو، له گه لیدا برۆم. بویه منیش دهمویست وه که خوئی له گه لیدا بم، له وانه شه یاریه که شی له گه لدا بکم، تا زیاتر له و که سه نزیک بېمه وه، له و ساتانهی که له جهسته که ی خوئی دهرده چی، ئه و دایکه ی تو دهناسی له بهرچاوت نامینی و مه رگیش هر دهلورینی.

دایکم به ره و ناندینه که رویشت.

- "دایه، ده لئی برسیته؟" ژنه که م وای لپرسی. "که میکی دیکه نان ده خوین. له «دوبه ی» ش ههروهک ئیران خه لک درهنگ، نانی شیوان ده خون."

- "نه خیر، سوپاس. نازیزه که م، من هیشتا برسیم نه بووه." دایکم وای پیگوته وه و له ناندینه که هاته دهر.

له ژوری دانیشتنه که، له لای میزی کومپیوته ره که راوه ستا. له وی بۆ ئه و زره مافووره که له بن میزه که اندرا بوو، چه مایه وه، هر ته ماشای ده کرد. له راستیدا خو هه موو ئیرانییه که هه روا ده کا: هر کاتی مافووریک ده بینن، بوی ده چه مینه وه، دهستی لیده دن و ده پیشکنن، ناخو پیکه اته که ی ماک و ره سه نه.

- "ئه مه زره، ئه مه مافووری کارخانه یه، ده ستکرد نییه." دایکم وای هاوارکرد. "باشه ئه و مافووره له کوئییه که باوکت جاره که ی دیکه بوی هینا بووی؟"

منیش هیچ وه لام نه دایه وه، وه ستام تا ژنه که م وه لامیکی ئه و پرسیاره گرنگه ده داته وه، به لام خو ئه ویش خوئی کیشایه وه ژوری نووستن و به نه رمییه که وه گوتی: "من له گه ل ئه و که مه یه دا نارۆم."

ھەر لەبیرم مابوو، چۆن دایک و باوکم، بۆ یەكەمجار بۆ سەردانی ھاتنە
 لامان، ئەو ھەش پازدە ساڵ لەمەوبەر بوو. بە دەوردراوی لەگەڵ زۆر
 كەسی دیکەدا، لە ھۆلی چاوەروانی فرۆكەخانەى «سخیپول»دا
 وەستا بووین. لەپریكەو بە باوکم لە ھۆلەكە بە خۆى و مافووریكى گولنارى
 ئیرانى بەدەرکەوت، لوولى دابوو، لەبن بالى ھەلگرتبوو. شەپقە یەكیشى
 لەسەر بوو، سمیلەكانیشى تەواو ماشو برنجى ببوون. كاتىك لەنیو
 حەشاماتەكەدا بینیمى، ئاماژەى بۆ دایكم كرد، كەوا من لەوى وەستاوم.
 ئاماژەى بە مافوورەكەش دا، كە لە بن پىلى ھەلگرتبوو، ئینجا بە زمانى
 ئاماژەو ھەگوتى: "بۆ تۆم ھیناوە. بەتایبەت بۆ تۆ، تا لەسەرى دابنیشى و
 بنووسى."

لە جیھانەكەى ئەودا، خەلك لەسەر مافووردا دادەنیشن و میزىكى
 بچكۆلانەشیان بۆ نووسین دادەنا، ھەر بۆیەشە ئەو مافووریكى گولنارى
 ڕەنگینى لەگەڵ خۆیدا بۆ ھینابووم.

كاتىكیش گەیشتینەو ھەمال، دایكم مافوورەكەى لەبن كورسى و میزەكەدا دانا
 و گوتى: "دەى كورم، دانیشە. ئیستا پیت لەسەر ئەو مافوورە گەرم
 دەبنەو."

ئەو یادگارە خۆشەویستەى ئەوان ھیشتاش و ھەمیشە ھەر لە بن كورسى
 و میزى نووسینگەكەمە، لە ژوورى كارم لە ئەمستردام. ھەنووكەش دایكم
 دەبویست بزانی ئاخۆ ماو ھە و لە كوینیە. منیش دوودل بووم. دەبوا یە شتىك
 بلیم: "دایكە، ئیمە ئیستا لە «دوبەى»ین. مافوورەكە ھەر لەبن میز و
 كورسى ژوورى كارکردنمە لە ئەمستردام. بەلام ئیستا ئیمە لە ژووریكى
 ھوتیل داین، ئەو میز و كۆمپیوتەرەش ھى من نین."

به لَام خَوَّ ئه‌و، ئه‌و دهرفته‌ه‌ی پینه‌دام تا ئه‌مه‌ی پیتلیم، چونکه باسکی گرتم و چرپاندییه گویم: "من ده‌زانم ئه‌و، مافوره‌که‌ی پی جوان نه‌بوو، هه‌ر ده‌بی ئه‌و فری دابی."

مه‌به‌ستیشی له "ئه‌و" ژنه‌که‌م بوو. دایکم پینابوو، ژنه‌که‌م هیچ که‌یفی به مافوره‌که‌ نه‌هاتوو، هه‌ر بویه فرییداوه.

"نه‌خیر، دایکه، ئه‌مه راست نییه. ئه‌و مافوره‌که‌ی ئیوه‌ی زور پی جوان بوو."

دایکم بیده‌نگ ما، منیش له چاوه‌کانیدا خه‌میکی قوولم به‌دی کرد.

دایکم به ئاسانی هاوسه‌نگی خوی له نیوان دنیای خه‌یال راستیدا راده‌گرت. ئه‌و ره‌نگی ئه‌و مافوره‌ی ده‌زانی که باوکم بوی هینابووم، به لَام سه‌رنجی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دا، که ئیمه له هوتیلکی گه‌وره و له نهومی شه‌ست و پینجه‌مین داین. دیسان ئه‌هریمه‌ن چرپاندیه‌وه گویم: "ده‌ی له‌گه‌لی برۆ، بزانه به کوئ ده‌گه‌ی."

یارمه‌تی دایکم دا‌گه‌یاندمه ژووری نوستن، که بۆ ئه‌و به‌رادان درابوو.

– "دایکه، به‌ر له‌وه‌ی نان بخوین وا باشتره، بۆ سه‌عاتیک چاوه‌کانت گه‌رم بکه‌ی."

– ئیدی ئه‌ویش هه‌ر به جله‌کانیه‌وه چووه سه‌ر پیخه‌فه‌که‌ی و لی دریژ بوو، چاوه‌کانیشی نوقاندن.

منیش باش ده‌مبینی، چۆن مافوره‌ گولنارییه ره‌نگینه‌که، گه‌راوته نیو یاده‌وه‌رییه‌کانی.

چاویلکه‌ی تاریک

له و کاته‌ی دایکم سه‌رخه‌ویکی ده‌شکاند، ژن و خوشکه‌که‌شم سه‌رگه‌رمی بازار‌ی قسه‌ی خویان بوون، من هاتمه‌ ده‌ری. باری وروژاوییه‌که‌م که‌می سووک بیوو، بیریشم له‌وه کرده‌وه، ئاخۆ ئیمه‌ له‌ و ماوه دیدارییه‌دا چی بکه‌ین.

هیشتا هه‌ستیکی زۆر به‌هیزم هه‌بوو، دایکم به‌ ته‌واوی چۆته نیو جیهانه‌که‌ی خۆی و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ نییه، منیش ناتوانم له‌ و جیهانه‌یدا ده‌ریبه‌ینم. وێرای ئه‌وه‌ش، هه‌زم لیوو خوشکه‌که‌م چیژ له‌ و سه‌فه‌ره وه‌رگری، چونکه‌ بۆ ئه‌و، یه‌که‌مین سه‌فه‌ری بوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات. ئاخ‌ر ئه‌و سالانیکی دووردریژ بوو سه‌فه‌ری لی قه‌ده‌غه‌کرا‌بوو، ئیستاش له‌ یه‌کی له‌ ژووره‌کانی هوتیلینک له‌ «دوبه‌ی» دانیشتوو.

من له‌سه‌ر شوسته‌ی ریگه‌ جه‌نجاله‌ خیرا‌که‌ی به‌رده‌م هوتیله‌که‌ پیا‌سه‌م ده‌کرد و به‌ خۆیشم ده‌گوته‌وه: ده‌ی کاریکی وا بکه‌ ئه‌و سه‌فه‌ره‌یان لی خۆش بی. به‌لام چۆن ده‌توانی شتیکی خۆش له‌ شوینیکی ده‌ستکرد و ساخته‌دا به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نی، که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌ر وینه و پۆسته‌ری «جۆرج کلونی» ئه‌کته‌ره، وه‌ک زه‌به‌لاحیک وایه و کوپیکی له‌ قاوه‌ی «نیپروۆسو»ی به‌ ده‌سته‌وه‌یه؟ ئیره، «دوبه‌ی» شوینیکه‌ هه‌روه‌ک رۆژگاری فیرعه‌ونه‌کانی میسر وایه، کریکاره‌کان له‌به‌ر ئه‌و خۆره‌تاوه‌ گه‌رمه‌دا، هه‌ر خه‌ریکی دروستکردنی تاوه‌ری به‌رز به‌رزن.

«دوبه‌ی»، ئه‌و شوینه‌یه، ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ر به‌ هۆز و تیره‌کانی خۆی نه‌بی، هیچ مافی هاوولاتیبوونیان نییه.

ئاخر خۆ ھېچ پرسی كلتوورى تايىت به «دوبه‌ى» له ئارادا نيبه، نه زمانى دوبه‌ى، نه ئەدەبىيات و نه دابونەريت و بۆنه‌ى خواردى دوبه‌ى و نه ھېچ، ھېچى واى نيبه... من بم، ھەرگىز لىتره نابم و ناژىم. ئىتره شونىنكى تايىت به دەلال، به وەستاي پىزا، به بازرگانە چىنپىيەكان كه به مليونان له بەرھەمە ھەرزانەكانيان به بازرگانەكانى دىكەى جىهان دەفرۆشن. بەلى ئىتره ولاتى خەونى ملياردلىتره بەرىتانى و ئەمريكىيەكانە، كه يەك فلس، باجىش نادەن.

بەلام خۆ ئىستا كاتى ئەو لىدوانانە نەبوو. من زياتر قەدەمم لىدا، ھەر بىرم لىدەكردەو، ئاخۆ چۆن لەبن ئەو بارودۆخەدا، ناوەرۆكىك به گەشتەكەمان بەدەين، خۆ نابى به رۆژ و شەو، ئەو ماوہى دىدارەمان ھەر لەنىو چوار دىوارى سویتى ھوتىلەكەدا بەسەر بەرىن.

لەپرىكەو، زانىم چى بكەم.

من دەبى، ئەو چاويلكە تارىكەى «چى گىقارا» له چاوم بكەمەو. من دەبى بۆ ماوہى ھەفتەيەك، سەرمایەدارى، سۆشپالىزم، ماويزم و ھەموو ئىزمەكانى دىكە بئاخنە نىو گەنجىنە گەورەكەى ھوتىلەكە، كه به ژمارە دادەخرى و دەشكرىتەو. من دەبى خۆم لەو ھەموو بىردۆزانە ئازاد بكەم، تەنيا به چاوى داىكم تەماشاي «دوبه‌ى» بكەم. من نابى ھىچم به دل بى يان به دل نەبى، من تەنيا دەبى سەيرى خەلك و كردهوہكانيان له «دوبه‌ى» بكەم.

ئەمە خۆى چارەسەرەكە بوو، دۆزىمەو.

بەم ھزرەوہ بارى سەر شانم لاکەوت. چاويلكە تارىكەكەم لاچوو.

به په‌یژه‌کان سه‌رکه‌وتمه سه‌روو، له ماکدۆنالده‌که سه‌یری ئه‌و ناوهم کرد. ئینجا هه‌موو شتی‌کم به جیاوازی بینی. ئاخ‌ر خه‌ل‌که‌که ئه‌و چۆل و بیابانه‌ی که مایه‌ی لیژیان نه‌بوو، گۆریویه‌تی و کردوویه‌تی و لات‌ی خه‌یال، کردویه‌تی شوینی کریسمس و دیزنی‌لاند. دوه‌ی خه‌یال بوو، رۆمانیک بوو، دایکم شاکه‌سه‌که‌ی بوو. که‌واته منیش ده‌بوایه‌گه‌شته‌که‌م وه‌ک شتی‌کی خه‌یال‌کرده بزانه‌م و به دوایدا برۆم.

ئه‌مه‌ش وایلی‌کردم به توندی ده‌ستی پیوه‌ بگرم.

من هه‌ر به پیاسه‌گه‌رامه‌وه هوتیله‌که، ده‌ستم بۆ «نه‌سته‌ره‌ن» هه‌ل‌بری، که له‌گه‌ل سه‌رنشینکی دیکه‌ی هوتیله‌که، له هۆلی چاوه‌روانیدا وه‌ستا‌بوو. ئه‌ویش بزیه‌کی بۆ کردم، خه‌ریک‌بوو له‌به‌رانه‌ریدا لاواز ده‌رکه‌وم، وه‌ک ئه‌وه‌ی من تاکه‌ پیایوی سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌وییه‌ بم.

خۆم خسته‌ نیو ئه‌سانسیره‌که و به چاوتروکانیک گه‌یشتمه‌ نه‌ومی شه‌ست و پینجه‌مین. کارته‌که‌م له شوینی ده‌ستنیشانی ده‌رکه‌که را کرد، ده‌رکه‌که کرایه‌وه و بانگم کرد: "ئه‌ری هیشتا دایکه هه‌ر نوستووه؟"

نه‌خیر، ئه‌و نه‌نوستبوو، ئه‌و له‌نیو ژووری دانیشتن وه‌ستا‌بوو، چاوه‌پ‌یی ده‌کردم و له‌پ‌ر ده‌رکه‌وت و هه‌ندیکی به قسه‌که‌ی سه‌له‌میه‌وه و گوتی: "کورم، ئای چ ژووره هوتیلیکی که‌شخه‌یه، که بۆ ئیمه‌ت گرتووه."

ئوخه‌ی، خۆ دایکم گه‌راوه‌ته‌وه دۆخی ئاسایی خۆی، هه‌ر هه‌یج نه‌بی بۆ ئه‌وئ ده‌می که قسه‌ی ده‌کرد. ئه‌و پشووه و سه‌رخه‌وشکاندنه، کاری خۆی کرد، باری وروژاویه‌که‌ی سووک کردبوو، گه‌را‌بووه سه‌ر باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی.

دایم گوتی: "برسیمه."

"دهى با نانه که مان بخۆين." منيش وام گوت و وام دانابوو که بۆ ماوه يه ک
دايکم له دهست دابوو.

شادمانى وهک خونچه گولتيک له نيتو دلمدا کرايه وه.

نۆقلیتەكە

ناندىنىكى بەرفرەوان لە سویتەكەمان ھەبوو، بەلام خۆ ئیمە ئەو كاتەمان نەبوو، تا بە خواردن ئامادەكردن خەرىك بین. ئیمە ھەر بۆ خۆشیش، دەمانویست خواردنە خۆجییەكان تام بكەین، بەلام خۆ شتیكى تاییەتمەندی خۆیان لە «دوبەى» دەست نەدەكەوت. ھەموو خواردنەكان، ھەر ھى ئەو كۆچبەرانیە بوون، كە بۆ كاركردن ھاتبوونە بیابانەكەى دوبەى، لەگەل خۆیان ھینابوو.

ئیمە بەسەر شوستەیهكى بەرین، بە بەردەم ریزە دووكانىكى چراخاندا پۆیشتین، لەوئى لەو گوردەمى خەلكەدا، نە سەرى دیاربوو نە بن. لە بانەوھەش، لە بەرزایى ئاسمانى سەر دووكانەكان، بە تەریبى لەگەل رینگە خیراییەكەدا، مەیدان مەیدانى تەراتینى میترو بوو. من ئاوا سى مەتر لە دواى دایكەم دەپۆیشتەم، ئەویش لە بەینى ژن و خوشكەكەم دەپۆیشت.

بۆ من ئەو گەشتە و لەگەل ھەرسىنكیان وەك گەشتى جنۆكان وابوو. وام دەزانى «دوبەى» ولاتىكى خەيالكرده، پاشان دایكىشم لەنیوان دۆخى بیروچوونەوھى خۆى، لەنیو دنیای خەيال و راستیدا بە مەلە دەھات و دەچوو. لەنیوان ئەو دوو جیھانەدا، لە مێشكى مندا نۆقلیتىك سەبارەت بەو گەشتە، چەكەرەى كرد. لەو گەشتەشماندا بیچمىكى تەلیسماوى ھەبوو، ئەویش خوشكم بوو، بەلام خۆ نەدەكرا ئەویشى تیبئاختم. ھەستم كرد ئەویش لە دنیای تاییەتى خۆى بە داڵغە و خەياللى خۆى سەرقالە، جیھانىك، دیاربوو من ھیچم لێھەلنەدەكراند.

به تهنیا ژنه که م بوو، که به ههردوو پټیه کانی له سهر زه مینی جیهانی راستی چه قاند بوون. ئەو کیژی بانکه وانیک (کارمه ندیکی بانک) بوو، لئ ئەویش ههزی لیبوو بچټه نیو دووکانیکی شیکی «چانیل» و چاوبگیری به لکو جانتایه کی ژنانه ی نوئی بو خوی بکړئ.

من چاودیزی خوشکه که م دهکرد. رهفتاره که ی ئاساییانه نه بوو، ههروهک ئەوه وابوو، له سهر ههسارهیه کی دیکه ی وهک مه ریخ یان موشته ری نیشبتیته وه. ئەو ته ماشای شته کانی نه دهکرد؛ به لکو ده پیشکین، خوی چووبوو نیویان. ئەو به سه رنجه وه سهیری ئەو قیتارانیه ی دهکرد که به سه ر سه رمان دههاتن و دهچوون. له گه لیان ئاو یزان بوو، هه ندئ جار بو چه ند ههنگاو یک تا ویستگه ی ئاینده رای دهکرد، به لام پاشان چی؟ - هه ر سه یرکردن.

ئەو بو هه ر شتیک و هه ر کهس و ینه یه کی به ته له فونه سه مسونگه کونه که ی خوی دهگرت. له بهرده م نه مام و گولوگیای لاپال رینگه ی «شیخ زاید» دا دهچه مایه وه و دهستی له په لکه کانی دها و لیبه وه راده ما. له پریش ون ده بوو، له پال ته لاره هه ور بره کان و له پشت جامه که وه ته ماشای تر ومیبله راگیراوه کانی گه راجه که ی دهکرد. وینه یه کی «جورج کلونی» و دهزگای قاوه سازکردنی «نیسپرۆسو» نوینه که ی دهگرت و ته نانه ت بی گویدانه وه ره زبوونی ژنه که م، سهیری ته نه که ی زلبیشی دهکرد.

له هیکه وه خوی به ویستگه یه کی میترو دا کرد، بینیم به سه ر په یژه کاندای پویشت. دهترسام نه بادا بزری بکه م، منیش به دوایدا غارم دا. به سه ر په یژه کاره بایه کاندای سه رکه وتم و له کاتی خویدا و له سه ر شوسته ی هاتی قیتاره کان گه یشتمی و لفکه ی کراسه که م گرت. ئەو جلّه وی خوی له دهستدابوو، به لام من به هه وه سه له وه به هیواشی پیمگوت: "به یانی ئەگه ر هه ز بکه ی سواری میترو ده بین، به س جارئ با بچین نانه که مان بخوین."

ئەو رەفتارەى خوشكم، وەھای لیکردم بیر له ئوقلیتیک بکەمەو، که زۆر دەمیک بوو خویندبوومەو. کورته رۆمانەکش دەربارەى مامۆستایەکی پیری ریش چەرمۆی سەردەمی یەکیتی سۆقیەت بوو. ئەو بانگهێشتکرا بوو، تا لە بەرلینی رۆژئاوای پینشوودا، کوریک بگێرێ. له بەرلینی رۆژھەلاتی کۆمۆنیستییەو بە قیتار گەیشتبوو بەرلینی رۆژئاوا.

مامۆستای تاین، که هەموو ژیانى خۆی له بن دەسەلاتی دیکتاتۆریی، ژینگەییەکی کۆمۆنیستییانە بەسەر بردبوو، له ئازادییەکی بەرلینی سەرمایەداریدا هاوسەنگی خۆی لە دەست دا. خۆی دەبوا یە تاکسییەکی بگرتبایە، تا بیگەییەندبایە شوینی کۆرەکە و وتارەکی خۆی پینشکەش بکردبا، بەلام ئەو هەر دیوانەئاسا بە نیو شەقامەکانی بەرلیندا پیاسەى دەکرد و ئازادییەکی تام دەکرد. ئەویش هەروەک خوشکەکەم، سەیری تەنەکی زبڵەکانیشی دەکرد، لە پشت جامەکان رادەوہستا، دەچوو نیو ئەسانسیرەکان، بۆنى دارودرەخت و گۆلەکانی دەکرد، دەستی له تروومبیلەکان دەدا و بە دەمی بەش و بە چاوی زەق و حەیرانەو تەماشای خەلکی دەکرد.

ئیدی بەیەكجار هەموو فشاری دەولەتە کۆمۆنیستیییەکی لەسەر لاچوو، هەربۆیە نەیدەتوانی بە شیوہیەکی ئاسایی رەفتار بنوینێ. ئاخەر ئەو ئازاد ببوو، دەمۆدەست فریدرابوو نیو قولاییەکیەو، بۆیە بە هەموو لایەکدا هەر بالەفری بوو.

بۆ گەران بە دواى چیشخانەیک، زیاتر بە بەردەم ریزە دووکانە چراخانەکدا رۆیشتین.

خوشکم به خوی و سه‌پوشیک گه‌یشتبوه دوبه‌ی، ئاخر له‌به‌ر پ‌ژیمه‌که، ده‌بویه هر واکا. خوی نه‌ده‌بویه ته‌نانه‌ت له‌نیو فرۆکه‌شدا له‌سه‌ری بکاته‌وه، له‌نیو هوتیله‌که‌شدا هر داینه‌نا، به‌لام هه‌نووکه هر به خیشکه‌یی²¹ و به جووله‌یه‌کی بی هه‌ستوخوست، له سه‌ری لادا. بایه گه‌رمه‌که‌ی بیابانیش دهره‌ته‌ی خوی بینی و یاری به پرچه ره‌شه‌که‌ی کرد.

ئهری بۆچی منیش پیشتر به چاوی خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و شاره خه‌یا‌ل‌کرده‌یه‌م نه‌کرد؟ خو لیره‌دا سه‌دان ژن و پیاوی ئیرانی به ئازادی ده‌سوورینه‌وه، لیره‌وه بۆ ساتیکیش بی، ئه‌وان دوورن له‌و جیهانه به‌رته‌سکراوه‌ی که مه‌لایه‌کان تایبه‌ت بۆ ئه‌وانیان داهیناوه.

له‌م شه‌وه ره‌نگینه‌دا، منیش له‌گه‌ل خوشکه‌که‌م سه‌یری ئه‌و قیتارانهم کرد که له بانه‌وه، به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه له جرتوفرتی خویاندا بوون. په‌ککوو، له‌و جوانیه، ئهری هر به‌پاست، ئه‌وانه بۆ کوئی ده‌پۆن و له کوپه‌وش هاتوون؟

من سه‌یری ئه‌و ده‌یان کیلومه‌تره گیاوگۆلی ئه‌و چیمه‌نهم کرد، که به قه‌دپال ریگه‌که‌وه بوو، گولیشی لیروابوو. خو ئیمه له هۆله‌ندا نین، که له هه‌موو لایه‌که‌وه هر سه‌وزایی و گول و گولووک بی، که هر له خویانه‌وه چه‌که‌ره ده‌که‌ن و خونچه ده‌رده‌که‌ن. ئیمه ئیستا له بیابانین، که ملیۆنان سا‌له هیچ گوله می‌لاقه‌یه‌(تولپیک)کی لینه‌رواوه.

من ده‌بی له‌باره‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌وه بنووسم، به‌لام تیبینیم کرد، چیرۆکه‌که‌ی ئهم کتیبهم به جیاوازی دۆخی راسته‌قینه‌ی خوی، خه‌ریکه ریچکه‌ی تاییه‌ته‌ی خوی وه‌ر‌بگرئ. په‌رۆشیش بووم ئاخو چی به‌سه‌ردی و ده‌گاته کوئی،

---

²¹ به خیشکه‌یی: به هتواشی، به هتوره‌یی، به‌لام به نیازی پیشه‌خته‌وه.

چونکہ له کاتی نووسیندا، سه رنجمدا، که له راستیدا من خه ریکی ریورهمی مائاواپی کردنم له دایکم. له وهش تیگه یستم، ئەو پیواژویه تهنه له نیو وشه کاندای جیگه ی خو ی کردوته وه، له نیو ئەو کورته رومانه ی خواحافیزییدا، که من تازه و له پر دهستم پیکردوو.

له دووره وه ترووکه کردنی تابلویه کی نیونی ره نگین، سه رنجی منی بو لای خو راکیشا. بون و به رامه ی تیژی روزه لاتییانه منی گه رانده وه سه ر دوخی ئەنگوره راسته قینه که، خو ئەوه چیشته خانه یه کی لوبنانی بو.

له چیشخانه که دا

دایکم کاتی خوی، که خیزانی خوی به دهوره وه بوو، باشتیرین ژهمه خوراکي ئیرانیانه ی ساز ده کرد.

"ئیسیتاش هیچی پین ئاماده ناکرئ." خوشکه که م ئهم قسه یه ی به نهرمی چرپانده گویم؛ "ئهو ئیسیتا نازانی که رهسته ی شیولینان له یه ک جیا بکاته وه، پیشتریش به هه زاران جار چیشتی لیناوه و ئاماده ی کردووه. ئهو ئیسیتا خوی له ناندینه که به دوور ده گری، له ئاگر ده ترسی، خو ئه گهر بو خوشوشتنیش بچیته گه رماو، ده ترسم خوی به ئاوه گه رمه که بسووتینی."

له راستیدا چیشخانه لوبنانه که، خواردنگه یه کی میلی بوو، هر بویه شه وا پر بوو. له به ره ئه وه ی چه ندین خیزان به منداله کانیا نه وه له سه ر میزی خواردنه که داده نیشتن، که شیکی خوشی ده سازاند. له هه موو لایه کیشه وه له سه ر قاپ و ده فری بچکوله بچکوله دا خواردنه به تام و بونه که یان پیشکه ش ده کرد.

ئیمه ش شوینی خومان له سه ر میزکی چوار کورسییدا گرت و کورسیکی زیاده شمان بو دایکمان هینا. من له ته نیشتی دانیشتم، خوشکم له به رانبه رم و ژنیشم له ته نیشتی ئهو. کورسییه به تاله که ش له ته نیشتم دایکم دانرا.

"من لیژه غه ربی باوکت ده که م." دایکم ئهو سه رنجه ی ده ربی و چاوشی پر له فرمیسک بوون.

هر ئهم قسه یه خوی له خویدا، واتای ئه وه ی ده گه یاند، ئهو له باریکی راسته قینه له گه لمان له سه ر خوانی چیشخانه یه کی لوبنانه دایه.

کاتیکیش، به ماوهیهکی کورت، دواى ئه وهى سهردانیان کردم و گه رانه وه، باوکم کۆچی دواىی کرد، له گه لیدا زمانى ئاماژه کانیش مرد. هه لبه ته ئیمه له نیو مالدا به فارسى قسه مان ده کرد، به لام هه ر کاتى باوکم ده هاته وه، بامان ده دایه وه سه ر زمانى ئاماژه. ئه وه ش زمانیک بوو، که هه ر خو مان په ره مان پیدابوو، جو ره زمانیکی خیزان بوو.

من کاتى خوى په يم پینه بردبوو، به لام دواتر که هاتمه هۆله ندا و له وئى ژيام، ئه وه م بو دهر که وت، هینشتاش ئه و زمانه ئاماژه یه ی باوکم به کار ده هینم. ئه وه ش مایه ی سه رسامیم بوو، ئاخو هه رچه ند ته مه نم هه لده کشا، زیاتر ده گه رامه وه سه ر خووی کون، سه ر زمانى ئاماژه.

ئیسشتاش له ده سته کانی خوشکم، که له سه ر میزه که له به رانه برم دانیشتوو، زمانى ئاماژه که ده بینمه وه.

ئه رى ئه وئى چۆن بوو، به ده سته کانم که له سه ر میزه که دامنا بوون، به ئاماژه وه وام به خوشکه که م گوت.

به لام خوشکه که م وای خو نواند که ئاماژه ی ده سته کانمى هه ر نه بینى بى.

ده ی، ده رباره ی ئه و سالانه م بو باس بکه، من به ده سته کانم زیاترى له سه ر پویشتم، به لام خو ئه و ئاگای له من نه بوو، ئه و له گه ل ژنه که م خه ریکی قسه بوو. هه ر بو یه منیش زیاترى له سه ر نه پویشتم.

له ده ره وه ش ویستم لیی پیرسم، ئاخو ئه و هه موو سالانه ی چۆن له زیندان به سه ر برد، به لام ئه وه ش نه کرا. ئه و به رده وام بو شایى گفتوگوى به وه پر ده کرده وه، باسو خواسى که سوکارمان بو باس بکا، ئاخو کئ له خزمان، له دوستان و له ده رو دراسیماندا مردبوو.

خو ئه وهش پرسیکی رهوا بوو، که به ئامادهیی ژن و دایکم بیخه مه روو، به لام ئه ری بوچی وام لی نه پرسی؟ له وانه یه ویستیم برینه کانی نه کولینمه وه، ژانوسویی ئه و سالانه ی به بیر نه هینمه وه؟ له وانه شه نه موئیستی باسی «جهواد» بکه م، که ئیستا بیست و پینج سالی ره به قه، به نهینی له بن دار باده مه کانی لای شاخه کان نیژراوه؟ تو بلی هه ندیک جار، ویستیتم، نه خوشکه که م و نه خوم هیچ ئازار بده م، به وه ی که وا ئیمه ده رچووین و «جهواد» یش به رکه وت؟

ئه ری بوچی به خوشکه که م نه گوت، که له و سالانه ی رابردوودا، هه ر خه ونم به جه واده ده بینی؟ باشه بوچی پیم نه گوت، له میتشکی خومدا به ده یان جار چوممه ته سه ر گوره که ی جهواد، که له وی له بن دار باده مان لی دراوه، به تایبه تیش له به هاران، ئه و کاتانه ی خونچه گوله باده مه سپی و قورمزی و نه رمه کان ده پشکوتن و ده که وتنه سه ر گوره که و دایده پوشت؟

له «دوبه ی» دا، ئیمه له واقع دوور که وتبووینه وه، هه ر بویه شه پیویست نه بوو بگه ریینه وه سه ر ئه و ساله پر له کویره وه ریانه.

دیاربوو ئه وهش خه سله تی مروی نیشان ده دا. ئه و ده رکه ی له سه ر خو ی داده خا و لیئاده نیشتی. ئینجا ده بی مندال و نه وه کان به شیوازی خو یان چیرۆکه که بگه رنه وه و باسی بکه ن و له سه ری برۆن.

خوشه که شم نه یده ویست به روون و ئاشکرای بی باسی خو ی بکا، به لام ئه و کتیبه ی خه ریکی نووسینی بووم، باشترین ده رفه تی بو ئه وه ده سازاند، که قه تماغه ی برینه کان هه لده مه وه و به بیئده نگی باسوخواسه که ی بهینمه وه گۆری.

"ئەرى ئەو لە كۆيى؟" ژنە كەم بە نەرمىيە كەو كە وچكىكى لە دەستم دا. بەم جۆرە منى هينايەو سەر جيهانە واقيعيە كە و سەر خۆشیی بە يەكەو بوونی نيو چيشتخانە كە.

دوچار كە خوشكم بينيوو، پرچەكەى كوردبوو دوو كەزى. ئەو شادمان بوو، چاوه كانى هەر برىسكەيان دەهات. بە كيژىك دەچوو كە شتى جوانى شارديتەو. دەمودەست بىرم كردهو، لەوانە يە كەوتبیتە داوى خۆشەويستییەو.

لەسەر مێزى چيشتخانە كەشدا، خوشكە كەم بە بزە يەكەو سەيرىكى كردم. هەر يەكسەر ئەو خەندە يەى جارنم لەسەر ليوە كانى بينيەو، كيژىكى شازدەسالى بە خۆى و پرچىكى دوو كەرتەو.

من كاتى خۆى بۆ ئەو باوكىكى جيگرەو بووم. ئىستاش هەر وەك جارى جارن هەلسوكەوتم لەگەلدا دەكا، وەك كاك، وەك برا يەكى گەرە رەفتارم لەگەلدا ناك، بەلكو وەك باوكىك. يەك دوو جارن ويستم دەستى بەسەر سەردا بهينم. بەلام زاتم نەكرد. دەستى راستم رەق دەبوو، نەيدەويست لەجىي خويدا بجولئ.

ئاي خواي گەرە، ئەرى بۆچى نەويرام؟

خۆم ئاگادار كردهو، دەستم بەرزكردەو، دريژم كرد، بە نەرمى خستمە سەر سەرى و باوكانە دەستم بە پرچەرەشە دريژەكەيدا هينا.

که رانهوه بۆ هوتیله که

ههلبهته به هۆی ئه و پیر و کالانهی له دهووروبه رم بووم، ده مزانی پیرییتی چییه، به لام پیربوونی دایک و باوکی خۆت شتیکه و تۆش ده بیته شتیکی دیکه. هه ر بۆیه تۆ باشتر له رۆلی چاره نووس سازانهی کات تیده گهی.

من هه رگیز پیشتر ئه و نه دهی ئیستا، ئه زموونم له گه ل کات په یدا نه کردبوو. خۆ له هه ر ساته وه ختیکیدا و له کاتی رۆیشتنیشدا، دایکم له ترکه زه بوو، پیی بخلیسیکی، ساتمه یه ک بیا، نه خیر، هه ر ئه و نه دهش نه بوو، کی نالی هه ر ساته وه ختیکی دیکه دلی له لیدان ناکه وی، پیلی من توند بگری، ئینجا ته و او برایه وه. میشکی ئه و به رده و ام ده سته وه ستان ببوو. ئه و نه یده توانی کوتایی به ده مه ته قییه ک بیئی، چونکه هه ندیک وشه ی له بیر نه ده مان و بۆی نه ده هات. ئه و پیی خۆی له و جی پییه دا دهن، که نه ده بوایه له وی دایینا بایه. منیش توند باسکم گرتبوو، سه ره تا نه یده وه یست بیگرم، به لام له کوتاییدا ملی دا و گوئی: "به لی، له وانه یه وا باشتر بی. ئیره ش هه ندیک تاریک بووه، ئه و هه مو تیشکه ش له چاوم دهن، باش نابینم تا پییه کانم باش دابینم."

هه نووکه بۆ یه که مین جار له ژیانیدا، ریگهی دام به توندی قۆلی بگرم و به ری نه دم، ئیدی ئه و کات په یم به راستییکی دیکه برد، که پیشتر ده ر کم پینه کردبوو. ئه وه ش ئاگادار بوونه وه یه ک بوو، که پیربوون راستی دیکه نیشانی هه ردوولامان دهن. من ده مزانی ته مه نم هه لکشاره، به لام ئه و نه ده ش نا تا خۆم به پیر بزائم.

ديسان دايكم باسى مهرگى باوكمى بو كردمه وه، وهك ئه وهى هر دويني
بى پرويدايى: "ئو هموو دواى نيوه پوكه له باخچه كه دا سه رقال بوو.
منيش له پشت جامى په نجره كه وه سهيرى دهريم ده كرد و بانگى
ژووره وهم ده كرده وه، به لام خو له هيچ شويتيك ديار نه بوو. ئو كاته
چاوم به جووت پيلاويكى پياوانه كه وت، له بن گوله كان ديار بوون.
به ده ستى له رزوكه وه ده رپه ريم و گوله كانم لادان و بينيم باوكت پراكشاوه،
هه روهك ئه وهى خه وى ليكه وتين."

ئهم گيرانه وه يان زور جياوازتر له وهى كه يه كه مين جار بوى گيرابوومه وه.
به گويره ي گيرانه وهى يه كه مين جارى، باوكم له ده ره وهى گه ره كه كه، به نيو
ره زى تريدا ده رويشت، له وى فشارى دل ليدابوو، به پشتدا راقه نابووه نيو
ته راشييك. مالباته كهش به دوايدا گه رابوو، نه ياندوزيبوو وه، تا ئو كاته ي به
سه دان قه له رهش له و ناوهدا و له سه ر ئو شويتنه ي لى كه وتبوو،
قيغاندبوويان.

كاتيكيش گه راپينه وه هوتيله كه، ئه نگوره يه كى درهنگ بوو، هولى
چاوه روانيه كهش چول و هول بوو. به بى مران، من چاوم به دواى
«نه سته رهن»، رينويى گه شته كه ماندا گيرا، به لام خو ئه ويش چووبووه
مالى خوى. له نه بوونى ئه ودا، هولى چاوه روانى هوتيله كه به وينه ي
گه ورئه گه ورئه ي شيخ زايد بن سولتان ئال نه ييان و شيخ محمه د بن
راشد ئال مه كتوم بالكيش بوو.

له نيو ئه سانسيره كه شدا تووشى ديمه نيكي زور سه رنجراكيش بووين. له ويدا
خو هر من به ته نيا نه بووم، كه پيلي پيره دايكى توند گرتبى، به لكو يه ك
دوو پياوى ديكه ي هاوته مه نيشم هه مان شت بوون، هه مووشيان هر

ئىرانى بوون، وەك من نەياندەتوانى بگەرپنەوہ نىشتمان. ئىدى سلاومان
لەيەك كرد و ھىواى مانەوہيەكى خۇشمان لە «دوبەى» بۇ يەكدى بە
ئارەزوو خواست.

ئەوكت بۆم دەرکەوت، كە ژمارەيەكى زۆر لە ئىرانىيەكان لەو ھوتيلە
دابەزىون، پىدەچوو پەيوەندىيىكان بەو نووسىنگە گەشتىارىيەى ئىران-
دوبەيەوہ ھەبى. ھەلبەتە ھەر بۆيەشە «نەستەرەن» ھەموو پۆژەكەى لە
ھۆلى چاوەروانى ھوتيلەكە ئامادە دەبوو. ئەمەش بۇ ئەوہ بوو تا رېنوينى
گەشتيارە ئىرانىيەكان بكا، لە پىشوازياندا بى و بەرپىشيان بكا.

ئىمە گەيشتىنەوہ سویتەكەمان و يارمەتى دايكم دا تا چاكەتەكەى دابكەنى.

ژنەكەشم كە پىويستى بەوہ ھەبوو، ھەندى بە تەنيا بى، بە دايكىمى گوت:
"دايكە، ياوهرىت بكەم، بئبەمە ژوورەكەى خۆت؟ تۆ پۆژىكى دوورودريژ
ھەر بە پىوہ بووى، ھەر دەبى زۆر ماندوو ببووى؟"

بەلام خۆ دايكم نەيدەويست جارى بنوى، ئەو چووە بەردەم جامى
پەنجەرەكە و لە دەرەوہ رامما.

ژنەكەم پىشتر گوتبووى، وا باشترە دوو ژوورى جيا لەيەك لە ھوتيلەكە
بگرين، بۇ ئەوہى ھەر يەكەمان ھەندى تايبەتمەندى كەسايەتى خۆى ھەبى
و بىپارىژى، بەلام من لەگەلى ھاورا نەبووم: "خۆ ماوہكە ھەر بۇ چەند
پۆژىكى كەمە، دەى با ھەموو بە خۇشبيەوہ بەيەكەوہ بين."

هه‌نوکه تیگه‌یشتم، ژنه‌که‌م له‌سه‌ر هه‌ق بوو، چونکه وه‌ها دیاربوو، دایکم جارێ به‌نیاز نه‌بوو بچیته‌ سه‌ر جیگه‌ی خوێ و برازی. ئەو به‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی وه‌گرتبوو، لیخخۆش هاتبوو سه‌یری ده‌ره‌وه‌ بکا.

من بانگی دایکم کرد: "ئه‌رێ چی له‌و دووره‌ هه‌یه‌؟"

بو‌لای ئەو رویشتم و سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد. که‌نداوی فارس به‌و پاپۆره‌ زل و زه‌به‌لاحانه‌ وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ئەفسانه‌یی، له‌و شه‌وه‌دا دیمه‌نیکی دل‌رفینی هه‌بوو.

- "به‌مه‌ ده‌توانی سه‌یری بکه‌ی، به‌مه‌ زۆر باشت‌ر ده‌بینی." من به‌ده‌م ئەم قسانه‌وه‌، دووربینه‌که‌م را‌ده‌ست کرد.

ناکارامه‌ییانه‌ ده‌ستی دایه‌ دووربینه‌که‌ و به‌ به‌ر چاویه‌وه‌ گرت.

- "خۆ هه‌چ دیار نییه‌."

منیش لێم وه‌رگرت‌وه‌، به‌ چاوی خۆمه‌وه‌ نا، لێنزه‌کانم سو‌راندن و راستم کرده‌وه‌.

- "ئێستا، ده‌توانی باشت‌ر پێی بینی. ئەوه‌ی ده‌جوولێ ئەوه‌ شه‌پۆله‌کانی که‌نداوی فارسیین، ئەو چ‌را ئەفسووناویانه‌ش که‌ دین و ده‌رۆن هه‌ی پاپۆره‌ زه‌به‌لاحه‌ نیوده‌وله‌تییه‌کانن. ئەو تیشکه‌ش که‌ له‌ دووره‌وه‌ به‌ کزی دیاره‌، پیموایی هه‌ی ئیمه‌یه‌، هه‌ی ئەو ولاته‌یه‌ که‌ تۆی لێوه‌ هاتووی و منیش زۆر غه‌ریبی ده‌که‌م."

دایکم به‌ چاوه‌ پیره‌کانی سه‌یریکی کردم، وه‌ک دایکیک که‌ کوره‌که‌ی سه‌ری له‌ شتیکی دابی و ژانی کردبێ. دیسان به‌ ناکارامه‌ییانه‌ ده‌ستی دایه‌وه‌

دووربینه که و به بهر چاویه وه نا، ههولیدا که شتییه کانی نیو ده ریا که ببینیته وه.

من چوومه لای په نجه ره که ی دیکه، دیمه نیکی سوریا لیانه ی بیابانی نیشانده دا. له دووره وهش، له ئاسمان، ده ریا به که له پوناکی و تیشک دیار بوو. ئه وهش هر پارچه یه کی کاکیشان بوو، گورزه تیشکی که له ئه ستیره بیژماره کانه وه ده هات.

- "دایکه، وهره ئیره و سهیری ئه و په رچووه ی ئه وئ بکه."

به خوئی و دووربینه که ی دهستی، هاته لای من. یارمه تیم دا تا به دووربینه که سهیر بکا و جوان ببینی.

- لیم پرسی: "ده ببینی؟"

- "نه خیر، هیشتا نا. ئووو، به لی، ده ببینم، ئه ری ئه و شته چییه؟"

- "دایکه، ئه وه ری کاکیشان. له بیاباندا به شیوه یه کی ته واو جیاواز ده رده که وئ. به ملیاران ئه ستیره ئه و پروباره ئه فسووناوییه ی تیشک و پوناکی دروست ده کن."

دایکم به بیدهنگی سهیری ده کرد. ببینم دهسته کانی که وتنه له رزه.

من نه مده زانی، له راستیدا ئه وهم له بیرچو بو وه وه، به گویره ی دابونه ریتی ئیمه، ببینی ریگه ی کاکیشان، نیشانه ی ریگه بوو به ره و مه ککه. من ئه مه م هر له تافی مندالییه وه ده زانی. کاتی له شه وانی روونی گهرمای هاویناندا ده چوینه سه ربان، له وئ جیگه یان راده خست و دنووستین، له و سه ربانانه ئه و په رچووه ی کاکیشانمان له بانی سه رمانه وه، له ئاسمان ده ببینی.

- "هه موو ئه و ئه ستیرانه به ره و مه ککه ده پۆن." دایکم ئه و قسه یه ی پیده گوتین، له کاتی کدا ئیمه له بن لیفه گه وره کاندای پرومان به لای ئه و دا وهرده گێرا.

ئێستاش دایکم به دووربین سهیری هه مان پێگهی کاکێشان دهکا، به دووربینیش ئه ستیره کان نزیکتر دیارن، ههروهک ئه وهیه له دهره وهی جامی په نجه ره که بن. له پێی ئه و دیمه نه ته لیسماوییه ی ئه ستیره کان نمایشیان ده کرد، دایکم دهستی لیدرا، دیسان چووه وه نیو ئه و جیهانه ی که میشکی ده هه ژا و شتیکی دیکه ی لیده که وه ته وه.

ئیدی دووربینه که ی دانا و سه رسامانه ته ماشای کردم، به لام هیشتا ش، تینه گه یشتبووم ئاخو چی له ئارا دایه.

منیش به خه مخۆرییه وه لیم پرسی: "دایه چیه؟"

به نه رمیه که وه گوتی: "مه ککه؟"

من ترسام له وهی شتیکم گوتی، که نه توانم بیگێرمه وه. له گه ل ئه وه شدا هه ر هه ولێکم دا: "دایکه، نا، نه خێر، ئه وه هه ر قسه ی له سه ر نییه، به لام خو له راستیدا تو راست ده که ی. لێره با شتر ده بیندری. ئه ستیره کان به پرونی به ره و لای باشوور ده جوولین، به ئاراسته ی کو تایی بیابانه که ده پۆن، ئه و شوینه ی که مه ککه ی لیه."

به لام خو پرونکردنه وه که م، کارێکی پیچه وانه ی کرد. سه یرێکی کرد بزانی ئاخو ژن و خوشکه که م له وئ ماون و گوێیان له ئیمه یه، به لام خو هه ر یه که یان چووبوو هۆده که ی نوستی خوی. وهک ئه وهی که سیک نه ینییک بدرکینی، سه ری هه ندیک هینایه پیش و به چرپه یه که وه گوتی: "به راست وایه؟ ئیمه به پێگه وه ین به ره و ...."

منیش پیمگوتەوہ: "نەخێر، دایکە، بوەستە، جارێ بوەستە، خۆ من بەھیچ شیوەیەک مەبەستم ئەو نەبوو. مەککە زۆر دوورە، دەکەوێتە کۆتایی بیابانەکەوہ. من مەبەستم بوو بلیم، ئەستێرەکان لێرە، لە بیاباندا زۆر لەیەک نزیکن."

بەلام بە خۆشم گومانم ھەبوو ئاخۆ قسەکەم دەیخوا یان نا.

دواتر ھەستمکرد کە من راستەوخۆ، ئاراستەى شتەکانم لای ئەو وروژاند. ئیدی بە نائاگایی ئەوم بەرەو ئاراستەى مەککەوہ برد. چونکە خەیاڵی گەشتی دایکم بەرەو مەککە میژووینیکی دووردریژی ھەبوو، ھەر خۆی باشی لیدەزانی بیگیڕیتەوہ.

منیش پەشووکام. ئاخر چۆن بوو، من بووم ختووکەى پیشنیازەکەم دا؟ ھەر دەبێ منیش لە نەستەوہ، ویستبیتم بچمە مەککە، یاخود ھەر بەراست دایکم دەبویست من لەگەڵ خۆی بباتە ئەوئ و خەونەکەى بەدی بیتن. باشە ئەگەر ئەو گەشتە لەراستیدا، ئەنجام نەدرئ، چی تیدایە ئەگەر بە خەیاڵ بکری؟

لەپریکەوہ دایکم گوتی: "خۆ تۆ کاتی خۆی بەلینیکت پیدابووم."

ئەوہ راست نەبوو. من ھەرگیز بەلینیکی وام پینەدا بوو. لەوانە یە ئەو، ئەو شتەى لە باوکم رەچاو کردبئ، بەلام خۆ ئەو نەیدەزانی کە مەککە لە کوێیە. خۆ ئەو ھەر نەشیدەزانی ئاخۆ خوا یان ئەللا چی دەگەییەنئ.

بۆ رۆژی پاشتر زانیم، کە دایکم ئەو قسەییەى لە کوئ ھینابوو. خۆ من بەلینم پینەدابوو، بەلکو ئەو بوو، لە تافی مندالیما بەردەوام لە میشکی منی چەقاندبوو: "تو، بەلئ ھەر تو، لەگەڵ خۆت دەمبەییە مەککە!"

"دایکه، تۆ هیلاک بووی، دهی بابتگه یه نمه هۆده کهی خۆت." وام پیگوت و پیلیشم گرت.

ئیسیتاش ده بی من چاوه ری بکه م، له وانه یه جار یکی دیکه بگه ریته وه دنیای راستی، ئینجا هه موو ئه و شتانه ی ده رباره ی ئه وه ی که له کۆتایی بیابانه که، مه ککه یه، ئه و مه ککه یه ی که مالی ئه لالی لییه، له بیر بکا. ده شبینین ئاخۆ به یانی چی بۆ هه لگرتووین. سه ره تا ده بی منیش بچمه نیو جیگه که م و برازیم.

له نیو پیخه فدا

چوممه سهر جیگه، دریژ بووم، به لام خهوم لینه کهوت. ده موست له گهل خیزانه کهم، سه بارهت به گفتوگوی دایکم هندی قسه بکه م، که چی ئه وه شم نه کرد. وا باشتره هر له واقیعدا بمینتته وه. ئاخر له وانیه ئه و گفتوگویه ئاراسته یه کی دیکه وهر بگری.

"ئهری کهنگی ئه و خهون و خه یالانه ی تو ده وهستن، گویم لیوو ژنه کهم وای پیگوتم؛" خوشکه کهشت هر وایه، هر وهک ئه وانیه که له خه ودا دهرؤن.

من له شوینی خوم بیدهنگ مامه وه، هر بیرم لیده کرد وه. ژنه کهم راست دهکا. خوشکم به شیوه یه کی ئاسایی ناروا. ئه و مه له دهکا. هندی جار که له تهنیستمه وه دهروا، هستیکی وام لا پهیدا ده بی، هر بینا بالی گرت و فری.

ئستاش که له سهر جیگه م، جلوی دالغه و خه یالم له دست دهرچوه، له نیو هزاره کاندای بو هموو لایهک په ل دهکوتم. خوم وا ده بینیه وه، باسکی دایکم توند گرتوو، له کاتیکدا به یه که وه به ره و که عبه دهرؤین. ئیمه هر هردوو کمان بووین، که سی دیکه له گوره پانه که دا نه بوو. شته کهش هر وهک ئه وه و ابو، که من، دایکم بو خوار دنه وه ی کویه قاوه یهک له گهل خوم بیه مه مالی ئه لالا.

ئیدی لهوی پهرده ساده که ی ماله که یم لادا، یارمەتی دایکم دا تا بچیتە ژوور و ئینجا بانگی کرد "سه لامون عه له یکوم." ئەمەشی بو ئەوه بوو تا خودانی گه وره ئاگادار بکاته وه، که وا ئەو گه یشتوو ه.

ئەم دیمەنه، پهرده که، هەر خۆی بوو، هەر دایکم بوو که ئاخییوو یه نئو خه یال و ئەندیشه م. ئاخر ئەو هه میشه له پشت پهرده دا دانه نیش تا هه کایه ته کان بگێریته وه. ژور جارن ئەو منی له گه ل هه کایه ته کانی خۆیدا ده برده که عبه تا خوا وه ند ببینن.

ژنه که م پێی گوتم؛ "خیره بیدهنگی."

- "ئوو، هیچ نییه، بیر له دایکم ده که مه وه. ئەو به رده وام له نیوان واقع و خه یالدا مه له ده کا و منیش له گه ل خۆیدا ده با." من به خۆشییه وه هه زم ده کرد، ده رباره ی دایکم بدویم، به لام واشم نه کرد. له راستیدا هه زره کانم هه ز نه بوون، به لکو کۆپله یه ک له خه ون و خه یال بوون، نه ده کرا روون بکری نه وه.

پیمو ابوو، خه زانه که م چاوه رپیی وه لامی من ده کا، به لام خۆ ئه ویش لێی نوست.

هینشتاش خه وم لینه ده که وت، به ئەسپایی له نئو جیگه دا هه لسام و چووم ببینم، ئاخۆ دایکم باش درێژ بووه.

به لای ژووره که ی خوشکما رویشتم، ده رکه که ی تی درابوو، گلۆپه که کوژابوو وه. گویم لئوو له بهر خۆیه وه له نوستنه که یدا قسه ی ده کرد. به روونیش دیار بوو له گه ل یه کیک ده دا، منیش نه مده ویست گوئی لیه له بجه م، به لام به هۆی یه ک دوو وشه که به رگویم که وتن، خاترجه م بووم له گه ل کئ قسه ده کا. خۆی هه ر ده باویه به مزانییایه، ئاخر لێی ده پرسی، به لکو بو

یهک دوو پوژ باخی دار بادهمهکان بهجییلی و بیته ئیره، بیته دوبه‌ی و له‌گه‌ماندا بی. ئاخ «جه‌واد»!

له‌وی پویشتم و چوومه ژووری دانیشتن، له پشت جامی په‌نجه‌ره‌که وه‌ستام و سه‌یری ده‌ریام کرد. له چیشته‌خانه‌که‌دا، خوشکم وه‌لامی ئاماژه‌ی ده‌سته‌کانمی نه‌دایه‌وه. له میشکی خۆمدا، هیشتا هر به‌و دیمه‌نه سه‌رقال بووم. چوومه لای میزه‌که و له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشتم و کۆمپیته‌ره‌که‌م کرده‌وه، هه‌ولمدا ئه‌و گفتوگۆیه‌ بخرمه‌ نیو چیرۆکیک.

به ئاماژه‌وه پیمگوت؛ من ئه‌و هه‌ستم هه‌یه، تو له‌سه‌ر من خرابیته زیندانه‌وه.

نه‌خیر، نا، تو نابیی ئه‌و قسانه‌ بکه‌ی. ئه‌گه‌ر وا بیر بکه‌یته‌وه، ئازارم ده‌ده‌ی، خوشکم به ئاماژه‌وه وای پینگۆتمه‌وه، به هۆیه‌وه بروسکه‌یه‌ک پشتمی ته‌زاند.

"بۆ منیش مایه‌ی ئازاره‌ ئه‌گه‌ر سه‌بارته‌ ئه‌و هه‌موو سالانه‌ هه‌چ نه‌لیی. ئایا شتی‌ک ده‌رباره‌ی مه‌رگی جه‌واد ده‌زانی که من نه‌مزانیی؟ خو من مافی ئه‌وه‌م هه‌یه‌ بیزانم. ده‌ی خه‌یاله‌که‌م سنووردار بکه، لیمگه‌ری با به‌ هه‌ردوو قاچه‌کانم له‌سه‌ر زه‌وی بوه‌ستم."

له‌وه زیاتر بۆم نه‌هات.

ئیدی کۆمپیته‌ره‌که‌م داخسته‌وه.

نهستهرهن

بۆ به یانییه که ی، دواى قاوه لّتى له نهۆمى حهفته مى هوتيله که دا، که مه له وانگه یه کی گه وره، هۆلى وه رزش و ساواناشى تىدابوو، بۆ وه رگرتى زانیاری زیاتر ده رباره ی سه ردانکردن و گه ران و سوران، که دایکیشم له گه ل خۆمدا ببه م و هه ندی شوینی نیشانده م، چوومه خواره وه، بۆ هۆلى چاوه روانی.

به خته وه ر بوم، دایکم له سه ر قاوه لّتییه که هیچ باسى مه ککه ی نه کرد. هیوادار بووم ئەو بیروکانه ی له پشت خانه کانی میشککه ژانه که یدا شار دبنه وه.

کاتیک چومه لای پرسگه که، تا چه ند بلاونا مه یه کی گه شتیارى ته ماشا بکه م، چاوم به «نهسته رهن» که وت. ئەو له نزیک وینه گه وره که ی شیخه کان له گه ل یه ک دوو گه نجى ئیرانى وه ستابوو، قسه ی ده کرد. کاتیکیش منى بینى، ئەو دهسته ی بۆ بلندکردم که یه ک دوو کاغزى پیگرتبوون، واتای ئەوه ده گه یاند: که مئیک بوهسته، پئویسته بتبینم.

منیش هه ندیک له دوور وه ستام، هه ندی به ته مومژاوى گویم لیبوو ئاخۆ باسى چی ده که ن. تومه ز، ئەو گه شته یان یه که مین گه شتى ئەو گه نجانه بوو بۆ ده ره وه ی ولات، ده یانویست ئازادانه له «دوبه ی» کاتى خوڤ به سه ربه رن، چونکه ئەوه یان له ئیران بۆ نه ده چوو هسه ر.

ئەوه ش ئازارى ده دام که بینیم ئەو لاوانه، نه یانده زانى ئازادى بۆ ئەوان واتای چی ده گه یه نى، چۆن ئەوان گه وره ده بن و گه شه ده که ن و

بەھرەکانیان پەرەدەسینی. زۆریەى گەنجان كە دەھاتنە «دوبەى»، دەمودەست بە دواى بارىك يان دىسكۆیەكدا دەگەرەن، یاخود دەیانویست بزەنن، ئاخۆ لە كوئى كۆنسىرتىكى ھونەرمەندانى ئىرانى، ئەوانەى لە ئەمريكادا دەژین لە دوبەیدا ھەيە، يان شتىكى وا رىكخراوہ. ئەوان ھەر خوارنەوہ و بەزمورەزمى گۆرانى و سەمايان دەويست.

«نەستەرەن» یش بە پشوو درىژى و بە وردەكارىيەوہ پى دەگوتن، بۆ كوئى بچن، دىسكۆكان لە كوین، ھونەرمەندە ئىرانىيەكان لە كوئى نەمايشى خۆيان دەكەن و نرخەكانىشان چەند و چۆنە.

لەو نۆوہدا يەك دوو كەسى دىكەش پەيدا بوون، ئەوانىش ھەمان زانىارىيان دەويست. «نەستەرەن» یش بە خەندەوہ چاوىكى تىكردم و ئاوپى لە من داہوہ، واتاى وابوو: ببورە، وام لىكردى ھەندى چاوەرەيم بکەى، زۆر ناخايەنى، ھەر ئىستا دىم.

منىش ئاماژەم بۆ كردهوہ: بەلەى ناوى، دەچمە ئەوى لەسەر قەنەفەكە دادەنىشم.

چوومە لاى پرسگەكە، دەستم داہە يەك دوو بلاونامە و لەسەر قەنەفەيەكى پىست بۆرە، لەژىر وىنە گەرەكەى شىخەكان لى دانىشتم.

لەپرىكەوہ ئاماژەيەكى خۆيىم لە جەستەمەوہ بۆ ھات: ئاگادار بە! ئەو «نەستەرەن» ە كار بۆ دەزگای ھەوالگى نەينى ئىرانى دەكا. ئەو شۆفارىكە.

من زۆرجاران بەزمورەزمى شۆفارەكانم بىنيوہ، ئاخىر لە ھۆلەندا و لە ولاتەكانى دىكەدا بە ھوى كىتیبەكانمەوہ سەروسەودام لەگەل ئەو شتانەدا

هه‌بوو. خۆی ده‌بوايه هه‌ر زوو بمزانبايه. ئه‌و ږووخساره شیرينه، ئه‌و خه‌نده هه‌لخه‌له‌تینه له‌راستیدا هه‌سته خۆشه‌ويستییه خۆزاکانمی بزواند و په‌رده‌ی به‌سه‌ر لایه‌نی لیتینگه‌یشتنمدا دا. هه‌میشه ژنه‌که‌م پیمده‌لی: "ئیه‌ی پیاو له به‌رانبه‌ر ئافره‌تا لاوازن، هه‌ر زوو به‌خه‌نده‌یه‌ک ده‌که‌ونه داوه‌وه."
به‌لام خۆ من هیشتا نه‌که‌تبوومه داوه‌وه.

من هه‌یچ به‌لگه‌شم نه‌بوو، که «نه‌سته‌ره‌ن» شو‌فاره، به‌لام خۆ پئو‌یستیش به‌به‌لگه‌ نه‌بوو. ئه‌وه ئه‌زموونی خۆم بوو سه‌باره‌ت ئه‌و جۆره‌که‌سانه. کات و ته‌مه‌ن وایان فی‌رکردم، که ده‌بی گویم له‌خۆم بیته‌وه. به‌خۆیشم له‌و ږو‌وايه‌دا بووم، هه‌یچ ئاگاداری‌نامه‌یه‌کی ساخته له‌جه‌سته‌مه‌وه هه‌لنا‌قولی. من ئه‌و ئافره‌ته‌ نانا‌سم، به‌لام خۆم باش ده‌ناسم. منیش به‌دوای هه‌ستی خۆ‌رسکی خۆمدا ږو‌یستم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هاتوو به‌ره‌و ږیگه‌ی هه‌له‌شمدا بیا. هه‌ستی خۆ‌رسکیم تاکه‌ ږاو‌یژکاریکم بوو، هه‌میشه به‌گویم ده‌کرد. ئه‌وه‌ش متمانه‌یه‌کی مه‌حکه‌م بوو، سالانیکی دوورود‌ریژ بو له‌هه‌ناومدا چه‌که‌ره‌ی کردبوو. هه‌ستی خۆزاییه‌که‌م، ږو‌وگه‌نمایه‌ک بوو و منیش به‌دوای ئاراسته‌کانیدا ده‌ږو‌یستم.

ده‌موده‌ست پارچه‌ی مه‌ته‌له‌کان که‌وتنه‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ی به‌رده‌مم. نووسینگه‌ی گه‌شتیاری له‌لایه‌ن شو‌فاره‌کانی کۆماری ئیسلامی ئی‌رانیه‌وه سیخ‌ناخ بووه.

پئو‌یستیشم به‌وه نه‌بوو، ئه‌و به‌ره‌نجامه له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌دا تاوتو‌یی بکه‌م. ئه‌وه شتیکی تایبه‌تمه‌ندی که‌سی بوو، به‌دنیاییه‌وه هی ئه‌وه نه‌بوو نه له‌گه‌ل ژنه‌که‌م، نه له‌گه‌ل خوشکه‌که‌مدا باسی بکه‌م، ئه‌گه‌ر وام بکردبايه، خۆشی و ئه‌و گه‌شته‌م تیکو‌پیک ده‌دا.

من وام بیرکردهوه به لکو لیستیکی دیکه‌ی سه‌رباری تیچوونه‌کانم بو بیئی، به لام خو ئه‌وه‌ش نه‌بوو. «نه‌سته‌ره‌ن» ژنیکی ریکوپییکی نووسینگه‌ی گه‌شتیاری بوو، هه‌موو شتیکی به دروستی دانا‌بوو، هه‌موو دیداره‌کانی له‌سه‌ر کاغه‌زکانی تۆمار کردبوو. ئه‌وان هه‌یچ پاره‌یه‌کی زیده‌باریان داوانه‌کرد و هه‌یچ به‌خشیشیکیشیان نه‌ویست. ئیدی منیش له‌خواره‌وه‌ی کاغه‌زه‌کانیان واژویه‌که‌م دانا و هه‌موو شتیکی به‌جوانی به‌ریوه‌چوو. که‌واته هه‌یچ له‌گۆریدا نه‌بوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی، نها من «نه‌سته‌ره‌ن» م به‌چاویکی دیکه‌ده‌بیئی.

شۆفاره كان

بۆچوونە كانم شتگە ليكى دەستکرد نەبوون. من بايى خۆم ئەزمونم ھەبوو تا بزەنم دەزگای ھەوالگريى ئيرانى لە دەرەھەى ولات چۆن دەجووليتەوھ.

ئەوان بەتايبەتى لە پرى نووسينگەى گەشتوگوزار و كۆمەلگە كلتووريبەكان كاريان دەكرد. ئەوان لە ھەموو ئەو ولاتانەى ئيرانى تيدا نيشتەجىن، كاران. ئەوان بۆ كۆر و كۆبوونەوھ، بۆ كونسيرت و بۆ بۆنە و گردبوونەوھەكانى ديكە دەچن، ھەرچەندە ئەو بۆنانە لەگەل بنەماكانى ئەوانيشدا نايەنەوھ. ئەوان كارى خۆيان بە رېكويپىكى رايى دەكەن و خزمەتپىكى زۆرى بالادەستەكانيان دەكەن. بەم جۆرە چاوى ئەوان لەسەر ھەموو كەسيكە.

زۆرجاران كە بەھوى بۆنە و كۆرە ويژەيبەكان دەچمە ولاتەكانى ديكە، توشى ئەو جۆرە شۆفارانە دەبم، يان دەمودەست پىيان دەزانم. من ھەر بە خۆم دەتوانم ئاماژەشيان پىبەكەم، بەلام خۆ ئەوھ شتپىكى كەسيبە، بۆيە بۆ كەسى باس ناكەم. باشە چى دەبى ئەگەر جاريكيان لەو دەستنيشانكردنانە سەرچىخ بچم.

بەدەر لەو شۆفارە بىدەنگانە، كەسانپىكىش ھەن كە خویندىنى باشيان تەواوكردووه و كارى بەلگەنامەيى جوان جوان دەكەن، كاميراي باشيان لەبەردەستە و ناوبانگىكى باشيشيان بۆ خۆيان پىكەوھە ناوھ و دەچنە ھەموو شوينپىكىش.

یەكەمىن جارىش كە ئەو جۆرە كەسانەم بەدىكرد، ھەولمدا لىيان دوربەكەومەو، بەلام دواتر لە دۆخەكە و ئەوان راھاتم. خۆ من ھەر دەمنووسى و كىتیبەكانم چاپ و بلاودەكردنەو. ھەر بۆیە شتىكم نەبوو بېشارمەو. ھەر پىويستىش نەبوو، لە حالەتلكدا، كە ئەوان ئامادە بووبان، پىشنگوئىيان بخەم.

خۆ ئەو شۆفارانە بو خۆيان دژوار نەبوون. ھەمو ئەوھى ئەوان دەيانكرد، ئەوھبوو ئەوھى دەيانبىنى دەيانخستە سەر كاغەز و راپورتىان دەنووسى. ئەوان زانىارىيەكانىان خردەكردەو و دەيانناردە دەزگای نھىنى ئىرانى. بەلام لە رېئى ئەو زانىارىيانەى ئەوان كۆيان دەكردەو و دەيانناردەو، زۆر جارن شتى ترسناك روى دەدا. لەسەر بنەماى ئەو زانىارىيانە، رژىم بەرھەلستكارە كاراكانى خۆى لە دوبەى، لە توركيا، لە سوریا و لە ھەر شوئىنىك دەستى پىگەشىتابە بوایە لەناودەبرد. ئەوان، ئەو جۆرە كەسانەيان دەرفاند، دەيانخستە نىو بەلەمىك و ئىنجا ئىران خۆت بگرە ھاتم.

بە دەيان لەو جۆرە تاوانانەم دەزانى كە لە ھەندەراندا دەكران. لە ھەموو چىشخانە گەشتىارىيەكان، لە ھوتیلەكان، لە دىسكوكان، ھۆلى كوئسىرتەكان و لە ھەر شوئىنىك كە دەستىان بگەشىتابى، خەلكى خۆيان دەدۆزىيەو. دەيانتوانى ھەر لەنىو ترومبیلەكەتدا تەقەت لىبكەن و لەو جىدا ساردت بكەنەو و پاشانىش ھەك بەرزەكى بانان بۆى دەرچن.

كاتىكىش من بەو بلاونامە گەشتىارانەى دەستم، لە بەردەم ئەسانسىرەكە ھەستام تا پىئى بچم سەرەو، دىسان تووشى «نەستەرەن» بوومەو.

- "ئەرى داىكت چۆنە؟ من دەبوایە پىشتر بىمپرسىبايە، بەلام لەبەر جەنجالى ھەر پىمەنەكرا."

- "باشه، به لّام نازانم چۆن بۆت پروون بکه مه وه، به هۆی ئه و باره وروژاوییهی تییدایه، هه ندیکجار سه ری لی تیکده چی."
- "له وه تیده گه م، ئه وه لای من نامۆ نییه. دهی، ئه گه ر ویستت برۆیته شوینیکی دیکه، پیمبلّی، به لکو بتوانم یارمه تیتان بدهم."
- "هه لبه ته، من زۆر له خزمه تگوازییه کانی ئیوه پاریم."
- شایانی نییه، ئیمه کاری خۆمان ده که یین. "ئه و وای پیگوتم و ئاماژهی به بلاوکراوه یه کی گه شتیاری دا که له نیو دهستم دابوو، ئینجا گوتی: "ده بینم به ته مای گه شتیک به و دهشت و ده ردها بکه ی؟"
- "به لّی، کاتی تو لیزه بیت، هه ر ده بی شتیک بکه ی، به لّام دۆزینه وه ی شوینی خۆش و باش زه حمه ته، به تاییه تی شوینیک که بۆ دایکم ده ستبدا."
- "شته که ش ئه وه نده سه خت نییه. ئیمه گه شتی ده شتو ده ری زۆر خۆشمان هه ن و تیچوونه که شیان به قه د نیوی تیچوونی ئه وه یه که هوتیله که دایناوه."
- «نه سه ره ن» خه نده گرتی، ئه وه نده ژنانه و ئه وه نده خۆش و شیرین، ئه وه نده ش متمانه به خش، هه ر زوو زمانی په شیمانی خۆم گه ست، که پیشتەر وه ک شو فاریکم له قه له مم دابوو.
- "باشه ئیوه چ گه شتیکتان به ده سه ته وه یه؟ ده مه وی بیزانم و به لکو دایکیشم له گه لماندا بی."
- "کیشه نییه. ئیمه زۆر که سی به ته مه نمان وه ک مه عمیل هه ن. هه ریویه شوینی گونجاومان بۆ ئه وان هه یه. من نازانم تو به دوای چیدا ده گه ری، به لّام هه ر بۆ نمونه ئیمه ده توانین گه شتیک به ناو بورجه به ناو بانگه کانی دوه بیدا بکه یین و بچینه دورگه ی دارخورما، شوینیکی نمونه یی و ناوازه ی دلرفین، که خانووه کان له سه ر ئاو پۆنراون، یان ده کری سه ردانی ئه و باخه گه وره یه بکه یین، که به شیوه یه کی تاییه ت میوه ی لی چاندراره و موتوربه کراوه."

له كاتيكدا قسهى بۇ دهكرم، منيش ته ماشام كرديوو، له وانه به ته واوى سه رم ليتي كچووبى. مرؤف خوى بوونه وهرىكى ئالۆزه، خو ده بى ئه و، هر كارمه ندىكى نوسينگه ي گه شتيارى بى و هيچى دى. ئه و هيچ سه رپوشى نه بوو، پيش نه ده چوو سه ر به ئه وانه بى كه پيشان ده گوتري موسليمه²²، كه واته له روو خساره كه يدا پيناچى ده ستى له گه ل ده زگاي هه والگري نه ينى ئيراندا هه بى. ئه و كارى خوى وا به ريكوپيكي ده كا و نوسينگه ي گه شتيارى به كه ش كارى دروست و فيته، هر ده لى كاترميرىكى قورميشكراوه. من ده مزانى، ده ميىنى، به لام هيشتاش كارى له به ره نجامى ليكدا نه وه كان نه ده كرد. خو منيش هر مرؤف بووم، نه مده توانى هزاره كانم به لاوه بنيم.

شتي ك له ناخدا پى ده گوتم، ئه و ده ستى له گه ل ده زگاي نه يني دا تي كه له.

خوى ده بوايه خو م له و ئافره ته به دوور بگرم. به لام ئه و وازى لينه هينام، ده ستى لينه شوشتم، منيش ئه وم وه ك كه سيكى نيو نوقليت ه كه م ده بيى. خو ئه وش ده بى، له رى ئه نته ر نيته وه يا له رى دي كه وه ده ر باره ي منى خويند بيته وه، هر بويه شه په ر وشيه تى كه يارمه تيم بدا.

- "ئو، خو من به شتيكى باشتى ده زانم." له و كاته دا ئه وه ي پيگوتم، كه بيى من دردونگم؛ "ئيمه ده توانين له كوتايى ئه و دواى نيوه رويه دا، كورته پياسه يه ك به نيو بيا باندا بكه ين و چونه تى روتئاوا بوونيش له وي دا

²² موسليمه: وه ك پيشتر له رومانه كه ي "خانوه كه ي مزگه وتى" روونكرا وه ته وه، ئه و ئافره تانه ن كه له گه ل پولىس و ئاسايشى رژيمى كومارى ئيسلاميدا كار ده كن، تا به زور سه رپوش به سه ر ژناندا بدن و ئه و جلو به رگانه يان پى له به ركه ن كه له لايه ن ريساى رژيمه وه ريبيدراوه.

ببینین. ھەر بەراستیش دلرفین و سەرنجراکیشە. پاشان دەچینە کاروانسەراکەى ئەوى، دەکرى خۆت و خیزانەکەت لەوى نانى شىوان بخۆن و گوئى لە موزىک بگرن و چاو لە سەماش بکەن. ھەر بەراستیش شتىكى خۆشيش دەبى بۆ دایکت.

ھىشتاش ھەر دوودل بووم. لەوانەى ھەر بۆيەش شتىكى دیکەيشى خستەسەر؛ "من تايبەت بە تو، لەراستیدا بۆ دایکت، گەشتىكى دیکەشى دەخەمە سەر. دەتوانم ئەوەتان بۆ ریک بخەم کە جىيک بيت و ھەلتانگري و کەمىک بەسەر گەردەلمینەکاندا لىبخورئى. ھەر بەراستى مایەى سەرنجدانە."

جاریکیان فىلمىکم دەربارەى ئەو جیب و گەردەلمینانە بینىوو، دەمزانی لىخورەکە چۆن بەسەر گەردەکاندا ھەلەگەرا و دادەبەزیەو، ھەر وەک ئەوئى دیوانەیک بە نشیوکانى گەردەکاندا شوپر بیتتەو، وابوو. من لىئیدەترسام، بەدنیاییشەو نەبى دایکم بۆ سواربوونىكى وەھا لەگەلمدا بى. پىم گوتەو: "ئەو لىخورینە لە سەر لم شتىكى زۆر سەرچلیانە و مەترسیدارە."

"بەلى وایە، بەلام خۆ شوفیرەکانمان بە ئەزموونن، ئیمە ھىچ شتىكى سەرشیتانە لەگەل مەعمیلەکانماندا ناکەین. زۆر جارن ئەو کارە لەسەر داواى گەنجان دەکەین. ھەر پىویست ناکا لەو بارەىو خەم بخۆى و نىگەران بى."

من ھىشتا پرسىاریکم مابوو، دوودل بوم ئاخۆ ئەو گەشتە بۆ ئیمە گەنگە. لەگەل ئەوەشدا ھەر پرسیم: "تۆش لەگەلمان دى؟"

خەندەھەك كەوتە سەر لىۋەكانى، كەمىك بىرى لىكردەو، ئىنجا گوتى: "بە شىۋەھەكى ئاساى، من لەگەل مەعمىلەكاندا بو ئەو گەشتانە ناچم. بەلام ئەگەر وا بخوازى، دەكرى وەھا رىكى بخەم و منىش لەگەلتان بىم."

كاتىكى ئەوتوشمان لەبەردەستدا نەبوو، دەبوايە برىارىك بدەم.

منىش پىم گوتەو: "ئەگەر تۇ بىى، ئەوا ئىمەش دىين."

ئىدى گەشتەكە رىكخرا

به جیبیک له بیابان

له دواى نیوه پو درهنگه که، له هۆلى چاوه پروانى هوتيله که وهستا بووین، چاوه پری جیبه که مان ده کرد. ژنه که م نهیده ویست له گه لمان بی، ئاخر ئه و پیشتر هه مان گه شتی له گه ل براده رهکانی کرد بوو، ئیستاش دیداریکی له گه ل خیزانی برازا که ی هه بوو.

ئیدی جیبیکی گه وره ی زهردباو له لای شوسته ی بهرده می هوتيله که وهستا. نهسته ره نیش هات بانگمان بکا، سواری جیبه که بین و بو نیو بیابان تیبته قینین.

منیش هه ر ده بوایه پنبکه نم، ئاخر ئه وه هه ر له گرته دیمه نیکی نیو فیلمهکانی سینه ما ده چوو، پیشهاتیکی سه رنجراکیشی گه شته که مان بوو. هه ر خو ی له خویدا سواری بوون و دانیشن له نیو جیبیکی وا زلدا، دیمه نیکی ئه ندیشاوی بوو.

ئیدی به یه که وه له گه ل نهسته رهن، پیلی دایکم گرت و سواری جیبه که مان کرد و پشتینی سه لامه تیشمان توند قایم کرد. من و خوشکه که شم له ته نیش دایکم دانیشن هه ریه که له سه ریکه وه. «نهسته رهن» یش له سه ر کورسی پیشه وه لای شو فی ره که جیگه ی خو ی گرت.

پیشتر هه رگیز سواری شتیکی له و جو ره نه ببووم، وهک ئه وه دیار بوو سواری تراکتوریکی زه به لاه بیم. ئاخر خو ئه و جو ره جیبانه ی بیابانیان تهیده کرد، هه ر له نیو فیلماندا ده تبینین. کاتیکیش به ریگه ی شیخ زایدا ده پویشتین، خو مان به به رزی زیاتر له یه ک مه تره وه له سه رووی هه موو

ترومبیللهکانی دیکه دهبینیهوه. دایکیشم به ترسیکهوه سهیری ئەم لاو ئەولای دکرد، لههه مان کاتیشدا پپی خوش بوو. ئەری تۆبلی ئەوه چی بی و بهرهو کوی برۆین؟

من بهبی ئەوهی ههستی پیتکا، خوشکهکه م خسته بن چاودیرییهوه. دیاربوو ئەو خوشییهکی زۆر لهو سواربوونه دهبینی و وینهی ههموو شتیک و ههمووانی دهگرت. بینیم دلشاده و ئەمهشم زۆرپین خوشبوو. ههروهک ئەوه وابوو، له دیمه نیکی شادمانانهی خیزانی فیلمیکی هۆلیوددا بین.

«نهسته رهن» یش ههموو ههولیکی خوی خستبووه گەر، که هه ر هیچ نهبی گه رانیکی نمونهی بۆ دایکم بسازینی، ئەوهشی تپیه راند که من به شو فاریکی به دکاری له قه له م بدهم. ئەو ئامارهی به بورجه به رزه کان دا و به دوورودریژی سه بارهت به ته لارسازی رۆنانه کهی دوا، که که رهسته یه کی تاییه تیان له بینا کردنه کهوه بۆ به کارهیناون.

خوشکه که م، چه زی لیبوو به کامی دل چیژ له ئازادبوونه کهی ببینی، خواخوای بوو هه موو شتیک له باره ی دویه یه وه بزانی. ئەو سه بارهت به ته نگژه ی ئابووری زۆر پرسن بوو، به وهی دواتر چۆن شاره که به رگه ی گرت و ئەو ته لاره زه به لاه و بلند بلندانه یان رۆناون.

نهسته رنیش به چه وسه له وه پیترا گه یاند، ئەو قهیرانهی به سه ر ولاته که دا تپیه ری، زۆر کاریگەر بوو، به لام خو نووسینگه ی گه شتیاریه که ش لی سوودمه ند بوو، چونکه هۆتيله کان که وتنه داشکاندن نر خه کانیا ن بۆ ئەوهی گه شتیار بۆ لای خویان رابکیشن. ههروه ها ئەوهشی پیترا گه یاند، که ژماره یه کی زۆر له کریکاران، له ماوه ی ئەو ته نگژه یه دا، به دهستی به تال گه رانه وه ولاته کانی خویان.

خوشکه کهم دهیویست بزانی، ئاخو ژیان له دوهیدا چۆنه. ئایا ئاسایشپاریزانهیه؟

نەستەرەنیش وەلامی دایهوه، که سەرتاسەری ولاتەکه پڕ ئاسایشه؛ خو ئەگەر یهکیک ریسایهکی شکاند، ئەوا تەرپەستانه له ولاتەکه وەدەر دەندری.

له و کاتهی من گویم دەگرت، سەیریکی ئەو ناوهم کرد. ئاخو ئەو شوینە هیچ بەهایهکی میژوویی نەبوو، هەر بۆیه شه شیخهکان توانیبووین بۆ هەموو لایهکی بیابان پەل بەهاتن. هیچی وای تیدا نەبووه که جینگه ی سەرنجان بێ، بەلام توانییان بهو ملیار دۆلارانە ی خویمان، دوهی مۆل، گەورەترین بازاری جیهان لهویدا بنیات بنین. له یهکیک لهو مۆلانەدا، حەوزی ماسی وایان لیدروست کردووه، تیایدا قرشهکان مهله دهکن.

دایکیشم کروبیدهنگ دانیشتیوو. منیش نەمدەتوانی ئەو مهتهله هەلبینم، ئاخو ئەو لهو ساتەدا له لای خو ی بووه، یاخود خەونهکانی تهلیسمیان لیکردووه و له گەل خو یاندا فراندوویانه. زۆریش کهیفم بهوههات، که هیچی دەرپاره ی مهککه نەگوت، بەلام له هەمان کاتیشدا لهوه دەرترسام، له پریکهوه، هەر کاتی گەیشتینه بیابان، مالی ئەللا له ئاسوی هزرهکانی سەر هەلبداتهوه.

جیبهکه بۆ چەندین جار، زنجیره دووکانهکانی نیکی گوسی و پۆلیکس و پۆشاکێ ئافرهتانی تێپهراوند و له دوایدا به ملیۆنان ترومییل و هەزاران بورجی بالا و به سەدان پۆستهری گەورۆنه ی جورج کلونی و کیم کارداشیانی له پشت خو جیهیلا. ئیمه گەیشتینه تهختایی، ئیدی دهبوایه چاوهکامان لهسەر بهتالی رابین. له پریکیش بیابانهکه بهدەرکەت، تا چاو

حوکمی دهکرد له گه‌ل ئاسوکه‌دا دريژ ده‌بووه‌وه، له‌و شوينه‌ی ر‌وژ به هيواشی ئاوا ده‌بوو.

جيبه‌که زياتر ر‌ویشت، بيا‌بانه‌که ئيمه‌ی گه‌يانده‌وه سه‌ر زه‌مينه‌ی واقع، ئيمه‌ی برده‌ دوه‌ی جاران. ئه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو، به‌ ته‌واوی خه‌و توی بردبیته‌وه. ئیستاش که ئيمه‌ قولله به‌رزه‌کانمان له‌ پشت خومان جيه‌یلا، بيا‌بان هر به‌ خوی هه‌موو جوانیبه‌که‌ی خوی نيشانداين. وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو، زه‌ریابه‌کی زي‌ر و ته‌لای کون له‌به‌رده‌مماندا بی، له‌ بانه‌وه‌ش ر‌وژه زه‌به‌لاحه‌که خه‌ریکبوو ئاوا ده‌بوو. من هه‌ستم به‌خوم کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی دینداریک بم، له‌ خواجه‌که‌ی نزیک بکه‌ویته‌وه، که له‌ هه‌موو ژيانیدا هه‌ر خه‌ونی پيوه‌ بینه‌وه. هه‌موو شتیک وه‌ک خوی بیگه‌رد و دیرين بوو.

ئای چ خ‌وش بوو، که نه‌سته‌ره‌ن ئيمه‌ی بو ئیره‌ هیتا. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و کات، ئه‌و به‌ته‌نیا له‌گه‌ل من له‌و بيا‌بانه‌ بایه، ئه‌وا له‌ نزیکیه‌وه ده‌وه‌ستام، تا له‌گه‌ل ئه‌ودا له‌نیو ئه‌و دیمه‌نه‌دا ئاويزان ببين. ئه‌وه‌ش هه‌چی له‌و پرسه‌ نه‌ده‌گوری، ئاخو شو‌فاریکی به‌دکار بوايه‌ یاخود نا.

ئه‌نگوره‌که خه‌ریکبوو تارایه‌کی ته‌نکی بوولیل به‌سه‌ر بيا‌بانه‌که‌دا بدا.

خوشکه‌که‌م که‌وتبووه نیو ده‌ریای خه‌یاله‌کانی خویه‌وه. دایکیشم گه‌ر‌ابوووه نیو ته‌ونه‌که‌ی خوی، وه‌ک ئه‌وه‌ و‌ابوو هه‌ردووکیان هی ئه‌وه‌ نه‌بن ده‌ست بیا‌نگاتی. دوو ژن، دوو که‌سی هه‌ره‌ خو‌شه‌ویست له‌ ژيانم، که ئه‌وه‌نده له‌ نزیکم بوون، که‌چی له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌وه‌نده‌ش دوور، که هه‌ر نه‌يانده‌گه‌یشتمی.

"ئه‌ری ئیوه خو که‌سانی ئاسایی نین،" هه‌میشه ژنه‌که‌م هه‌روای پنده‌گوتم؛ "خو ناتوانم گه‌توگۆیه‌کی ئاسایی له‌گه‌ل ئیوه‌دا بکه‌م. ئیوه بال ده‌گرن، هه‌میشه له‌نیو گه‌ردوونه‌که‌ی خوتاندا ده‌خولینه‌وه."

له وانه يه نه و راست بکا. هه رگيز نه متوانيوه گفتوگويه کي ئاسايي له گه ل دايکما بکه م. هه رگيز نه متوانيوه نه وه ي لئ پيرسم، ئاخو وه ک ژنيک چو ن له گه ل باوکما ژياوه. ئاخو خو بواريکي وات بو نارخسيني تا جو ره پرسیاريکي وای لنيکه ی. ئای چهند جاران نه متوانيوه لنيپيرسم: باشه دايکه، ئه رخی يه که مين روژ و يه که مين شهوت چو ن له گه ل که سنيکي ته و او نامو، سه رباري نه وه ش که مئه ندام به سه ربرد؟

هه رچه نده باوکم که مئه ندام بوو، هه رچه نده له مال به زماني ئاماژه له گه ل يه ک ده واین، لئ هه موو شتيک به شيويه کي ئاسايي ده روپی، خه لکانی دیکه هيچيان به لاوه سه ير نه بوو. ئيمه به و که موکورتیه ی نيو خيزانه که مان شاناز بووین، نه مه ش وه نه بی هيچ خه وشيکي هينابيته سه رمان، به لکو به هايه کي زيده باري دیکه شي به خشييه مالباته که مان.

"به هه بوونی نه و جو ره باوکه، ئيوه له ژيانی خو تاندا به سه ر زيږدا ده که ون." دايکم هه ر له مندالييه وه وای فيرکردبووین. خو ی هه ر واش بوو، چونکه له رپی نه و باوکه دا، ئيمه ی مندال، که سانی به هين، پشتبه خو به ستوو و ماندوونه سانمان ليده رچوو. هه موو منداليکي خيزان نه گه ر دايک و باوکيکي وه ک هی منيان هه بوايه، وه ک دايکم به ليني پيدا بووین، نه و به سه ر گه نجينه ی زيږ و ته لا دا ده که وتن.

زنجيره يه ک زورگی لماوی له دووره وه ده رکه وتن: هه ره وه که نه وه ی وشتری زور زه به لاه بن و له بياباندا لنيان پالدا بيته وه.

"باشه به سه ر نه و زورگانه دا لنيخوپين؟ ئاماده ن بو نه و بناوليدانه؟" نه وه ده نگی شوفيره که بوو، وا بانگی کردین.

"نه خير، بناوليدان نا." نه سته ره نيش به پيکه نينه وه وا وه لامي دايه وه.

شوفيره که ش گوتي؛ "به لام خو بناوليدانی کورت، خراب نيبه."

منیش سهیری دایکم کرد و به هیواشی دهستیکم لیدا تا له دالغهکانی به ئاگا بینمه وه: "دایکه، کهمیکی دیکه شوفیره که به سهر ئه و گردانه دهکه وئ، له یه کیکه وه بۆ ئه وی دیکه بازده دا. ئاگادار به نه ترسیی، هیچ پرونادا، شتیکی خوشه گهر جاریک شتیکی وا به چاوی خۆت ببینی."

ده یانه وئ لیره بتکوژن، شتیکی وا له میشکم چهقی. به لام خۆ ده مزانی ئەمه یان بیروکه یه کی بی بایه خه. من ماندوو بووم، ئه و رۆژانه ی دواپی، زۆر سه رقالم بووم، باری دهروونیشم زۆر وروژاو بوو، شه وه که شی له نیو هوتیه که دا، دانیشتبوووم، ههر ده منووسی.

"هه موو ئاماده ن؟" به زه وقیکه وه نه سته رهن وا بانگی کردین، وه ک ئه وه ی خیزانه که ی خۆی بی و گه شتیان پینکا.

لیخوره که ش پی لينا، جیبه که به خیراییه کی شیتانه ده رپه ری و گه شته لووتکه ی گرده که، له و کاته شدا دایکم توند باسکمی گرتبوو، خوشکیشم له بهر چه په ساوییان دهستی له سهر ده می خۆی دانا بوو.

نه سته رهن هاواری کرد: "ئیتاش!"

جیبه که وه ک دایناسوریکی که ته، له سهر لووتکه ی گرده که دا بازیدا، له هه وادا ته کانیکي دا و له دووری بیست مه تره وه بایدایه سهر گردۆلگه یه ک.

دایکم هاواری کرد: "ئای خوای گه وره!"

خوشکه شم بانگی کرد: "باوهر ناکری!"

نه سته رهنیش پیکه نی، منیش پروام به وه هینا، ئه و پیکه نینه هی که سیکی شوفا ر نییه، به لکو هی ژنیکی گه نجه، له و کورته گه شته ماندا خووشی ده ببینی.

شوفیره که هه‌ندیکی دیکه به‌نیو بیابانه‌که‌دا رۆیشت، تا له دووره‌وه ریزه
پوناکاییکی کز به‌دهرکه‌وتن.

"ئه‌وئ کاروانسه‌رایه، له‌وئ پشوویک ده‌دهین و پاروه نانیکیش ده‌خوین.
ئه‌وئ بۆ دایکت زۆر خو‌ش ده‌بێ. " نه‌سته‌ره‌ن وای به‌ من گوت.

منیش له‌بیرم چوبوو ئه‌مه بلیم. له‌نیو جیبه‌که‌دا قردیله‌که‌ی له‌ پرچی
کردبووه‌وه، ئیدی قژی له‌سه‌ر کورسی پالدانه‌وه‌که، له‌و لایه‌ی من
له‌پشته‌وه‌ی دانیشتبوم، شو‌ر ببوووه‌وه. قژه‌که‌ی ره‌شیکه‌ی قه‌ترانی بوو،
پیموابوو ئه‌گه‌ر بچینه‌ نیو له‌که‌ و لێی رابکشێ، ئه‌وا چاوی مرۆ سه‌ره‌تا
هه‌ر پرچه‌که‌ی ده‌بینی، پاشان باقی جه‌سته‌که‌ی.

نه‌سته‌ره‌نی رینوینمان پینگوتین، ئه‌م شوینه‌ یه‌که‌مین کاروانسه‌را بووه‌ که
له‌ لایه‌ن ئێرانییه‌که‌نه‌وه‌ دروستکراوه، ئه‌وه‌ش میژوو‌ه‌که‌ی بۆ سه‌رده‌می
ئه‌خمینییه‌کان ده‌گه‌رایه‌وه. "ئه‌وان ده‌یانویست شوینیکی ئارام و سه‌لامه‌ت
بۆ مانه‌وه‌ی شه‌وانی بازرگانه‌ ریبواره‌کان دروست بکه‌ن، ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر
ئه‌و رینگه‌یه‌دا ده‌رۆیشتن و رینگه‌که‌ش به‌رپی شاهانه‌ی ئه‌خمینییه‌کان ناودار
بوو. رینگه‌یه‌کی کۆنینه‌یه، ۲۵۰۰ کیلومه‌تریک ده‌بێ."

"نه‌سته‌ره‌ن" ئیشه‌که‌ی خۆی به‌ جوانی رایی ده‌کرد، به‌لام من به‌ دیویکی
دیکه‌دا وام ده‌بینی، که‌ کاره‌که‌ بۆ ئه‌و گونجاو نییه، ئاخ‌ر ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ گه‌نج
و ناسک بوو، بۆ ئه‌و چیرۆکه‌ کۆنانه‌ نه‌ده‌شیا.

"نه‌سته‌ره‌ن" وه‌ها له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی رۆیشت؛ "گه‌وره‌ میژوونوسی
گریک، «هیرۆدوتس»، له‌ کتێبه‌ گه‌شتنامه‌که‌ی خۆییدا به‌ رۆونی
نووسیویه‌تی، ده‌ق قسه‌که‌ی ئه‌و ده‌هینمه‌وه: "به‌ دریزایی ئه‌و هیله‌ زه‌رده‌ی

بیابان و ئو ریگه تهلیمایه، به سهدان کاروانسه‌رای شاهانه ههن. ههموشیان سه‌لامه‌تن و شوینی له‌باری به یه‌کگه‌شتنی خه‌لکن.

کاروانسه‌رایه‌ک که میژووییکی بارزگانانه‌ی سه‌رده‌می رابردوی هه‌بی، له هیچ شوینیکیدا نایدۆزیته‌وه، به‌لام من وام دانا: کی ده‌زانی. خو ئیمه له بیاباندان و ده‌کری به‌دوه‌کان (ره‌وه‌نده‌کان)، عه‌ربه نیشه‌جییه‌کانی پیشووی بیابان، ههمیشه هه‌ر به‌سه‌ر پشتی وشتره‌کانیان بین و برۆن و شه‌وانیش له کاروانسه‌راکاندا پشوو بدن. سه‌رده‌می خو‌ی حاجییه‌کان به کاروان و به وشتره‌وه به‌نیو بیاباندا به‌ره‌و مه‌ککه ده‌رۆیشتن. ئه‌وان ههموو پۆژه‌که‌ی هه‌ر ده‌رۆیشتن و بیابانیان ته‌ی ده‌کرد و به شه‌ویش له کاروانسه‌رادا ده‌مانه‌وه.

دایکم که تا ئیستا به ئارامی له شوینی خو‌ی دانیشتیوو، هه‌ر سه‌یری ئه‌و ناوه‌ی ده‌کرد، له پریکه‌وه که‌وته قسه: "پیغه‌مبه‌ر محمه‌د، ههمیشه به سواری وشتر سه‌فه‌ری خو‌ی ده‌کرد و له کاروانسه‌راشدا لای ده‌دا."

نه‌سته‌ره‌نیش پییگوت؛ "ئوو، چهند خو‌شبوو وات گوت، هه‌لبه‌ته هه‌ر وابوو."

دایکم له‌پر به شتیکی دیکه‌شیی سه‌رسام کردین: "له‌و کاروانسه‌رایانه‌دا ئه‌و له‌گه‌ل ریواره‌کانی دیکه‌دا ده‌قه نووسراوی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیشووتری تاوتوی ده‌کرد."

به‌و به‌ها زانستییه دیرۆکیانه گه‌یشتییه کاروانسه‌راکه. له‌ویدا ده‌نگی ئاوازی موزیکی خوش و به زه‌وقی عه‌ربه‌ی به‌ره‌و پوومان هات.

منیش په‌رۆشبووم ئاخۆ چیمان پووبه‌روو ده‌بیته‌وه.

له کاروانسه راکه دا

خو ئیمه هر به ته نیا نه بووین له وئ، نزیکه ی بیست جیبی دیکم بینین له به ردم کاروانسه راکه راگیرابوون. پیمو ابو، دایکم زور که یفی پیدی. بو منیش هر خوش بو، هر هیچ نه بی، هندی له کومپیوتر، نه نته رنیت و ئیمیل و هروها له و هواله بی کوتایبانه ی دهر باره ی «تره مپ» هن، دور بکه ومه وه، ئاخر هر ههفته ی بیشتر بو، تره مپ به فهرمی وهک چل و پینجه مین سه روکی ئه مریکا، چوو نئو کوشکی سپییه وه.

به یارمه تی نه سته رهن دایکم له جیبه که دابه زاند. زه حمه تیش بو له نئو لمدا برؤین، تا چوکان ده که وتییه نئو لمه که.

دیسان خوشکه که م گه رابوو وه نئو جیهانه که ی خو ی. ئه وم چیدی نه بینیه وه، پیمو ابو به وه خه ریکبوو، له گه ل ژینگه که ئاشنا بی. ئیدی پیلی دایکم توند گرت و به دوا ی نه سته رهندا وه ژورور کاروانسه راکه که وتین.

تا ده هاتیش ئاوازی مؤسیقا عه ره بییه که به رزتر ده بو وه وه، بو مایه ی سه رسامیم، له پرئیکا به سه ر جیهانه که ی عه لئه دین و فانوسه ته لیسم او بییه که یدا که وتین.

وه نه بی ئه وئ کاروانسه رایه کی راسته قینه بی، به لکو چادرئکی سیرک، که به گلؤپی ره نگین رازابوو، چه رخوفه لهک و دیواری مقه با²³ که زور

²³ مقه با: کارتون.

زړه‌عهره²⁴ به‌ویدا ده‌رؤیشتن. ئه‌وانه‌ی بیروکه‌ی نوژنه‌نکردنه‌وه‌ی ئه‌و کاروانسه‌رایه‌یان داهیناوه، جیهانیکیان دروستکردووه به جوانی له‌گه‌ل دوه‌ی و حه‌وزه ماسییه پانوپوره‌که‌ی مؤله‌که ده‌هاته‌وه.

هممو بؤشایی نیو کاروانسه‌راکه بؤنی بؤیه‌ی پلاستیکی لیوه‌ده‌هات که له کونه که‌پیوم چه‌قیوو.

به سروشتی خوم، رقم له‌و شوینه ساخته‌کراوه گه‌شیاربیانه ده‌بیته‌وه، به‌لام خو له‌گه‌ل ده‌روونی خوم وها ریکه‌که‌وتبووم، له‌م گه‌شته‌مدا چیژ له هممو شتیک وهریگر. له‌راستیشدا خو شته‌که‌ش له‌به‌ر خاتری من نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌ر خاتری دایک و خوشکه‌که‌م بوو. ئیدی خوم راستکردوه و له کاروانسه‌راکه وهرور که‌وتم. من نووسه‌ر بووم، له‌گه‌ل ئه‌ندیشه‌دا کارم ده‌کرد و رومانم ده‌نووسین. دوه‌بیش خوی رومانیک بوو. ئه‌و که‌سانه‌ش که ئه‌و کاروانسه‌رایه‌یان له بیاباندا دروستکردبوو، له‌راستیدا دنیایه‌کی ده‌ستکردیان ئافرانده‌بوو، چیرۆکیک هر ده‌بی به‌ باشتین شیوه سه‌رنج‌اکیش بی. منیش ده‌بوايه شتیک بدوزمه‌وه، تا به‌ هویه‌وه به‌م دنیا مرو‌فکرده‌دا سه‌رسام بم. ئینجا خوم دایه‌ دست قه‌در، له‌گه‌ل دایک و خوشکم، هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل نه‌سته‌ره‌نیشدا چوپینه نیو جیهانی کاروانسه‌راکه.

له‌نیو ئه‌و گه‌شتیاره زورانیه ئه‌ویدا، ئالمان، هوله‌ندی و به‌لجیکیش هه‌بوون.

---

²⁴ نووسه‌ر وشه‌ی nep-Arabis به‌کار هیناوه، ده‌قاده‌ق واتای عه‌ره‌بی ساخته، واتای ئه‌وانه‌ی عه‌ره‌بی راسته‌قینه نین ده‌دا، منیش وشه‌ی زرم لی‌رده‌دا به‌ دروست زانی. و.

لهوئ له نيو لمداء، سهكويه كي گهورونه بنيادنرابوو، له چواردوه وريشى رايه خي ليدانداربوو، پري سهرى دوشهك و سهرين بوون، بو ئه وهى تو وهك سولتانيك به دهم نيرگله كيشانه وه چيژ له سهماى سمت بادان وه ربگري.

نهسته ره نيش تاييه ت به ئيمه شوينيكي سى كه سى لاي سهكوكه بو گرتبووين. پيشخزمه ته كان به خويان و جلو به رگي نه ريتيانه ي خه لكى بيابان دههاتن و دهچوون، چايه و نيرگله يان بو ميوانه كان داده نا. بو ن و به رامه ي كه بابيش به ره و ئاسمانه سامال و شينه كه ي سهر بيابان هه لده كشنا.

ئيمه له شويني خومان دانيشتين و چا و خورمايان بو هيتاين. زوى پينه چوو، ژمه خواردنيكي گهرميشيان داينى، پاشان سهماكه ره سمت باده ره كان هاتن و نمايشى خويان كرد.

له و نيوه دا ئافره ت به خوئ و نيقابه كه يه وه ده سوورايه وه، ته نانته كوني چاويشيان به دهره وه نه بوو، نه تده توانى بيانينى. ئه وان يه كه و ديمكه يه كي ئاو و تاسيكيان به دهسته وه بوو، به لاي هه موواندا دههاتن، تا به ر له خواردن دهسته كانيان بشون. پاشان پيشخزمه تان نانى شيوانيان له سه ر مه جمه يه كي²⁵ زيوين ده گيرا.

گه شتياران له خو شياندا ده گه شان وه، ئاخو خو ئه وه خوانيكي ئاسايى نه بوو، بهلكو شه قلى ژيانىكي ديكه بوو، ههروهك ئه وه وابوو، له نيو حه كايه ته كو نه عه ره بيه كاندا بژيى. دواى نان و دواى هيتانى شيرينى، سى ئافره تى زگ روت و پى په تى هاتن و هه ر يه كه شيان نيقابىكيان به سه ر

---

²⁵ مه جمه: سيني، خوان، سفره.

دهموچاودا دادابوو، چوونه سەر سهكۆيهكه. تا دههاتيش موزيکهکه توندتر دهبوو، ئیدی کچه سهماکه رهکان کهوتنه بادان، سینگ و مهکیان بادهدا، سمتیان بادهدا، رانیان دههینا و دهبرد. سولتانهکانی سهدهکانی ناوهراست هەر بهم بهزم و پهزمهیان بردوتهسەر. باشه تو بلی ئه و ژنانه چۆن بتوانن بهم جۆره ئەندامانی جهستهی خۆیان سووک و تهردهستانه بادهن و بجوولینن؟ ئیمه خۆمان سەر به خانهوادهیهکی دینداریین، گویمان له سهماکه ری سمت بادهر بیوو، بهلام ئەمه ی بینیمان، ئیمه ی بهشهرمدا هینا. ههرچی دهربارهی من بوو، تام و خۆشیکی شهرمانه بوو، له بهر خوشکه کهشم نه دهکرا زیاتر سهیری ئه و ژنانه بکه م. بۆیه ههلاستام، به لکو به دهوری چادرهکان و به نیو جیهانه ئەفسووناوییه که ی عه لی بابادا قهدهمیک لیبدهم.

ئهو سهماکه رانه به خۆیان و لاقه دریز و سپی و سۆل و جوانهکانیان و بهزگ و سمتیان، به دلناییهوه عه رب نه بوون، من گومانم بۆ ئه وه چوو، ئافره تی رووسی بن. هه موو ئه و کچانه ی نيقابپۆشيش بوون، هه ر نابی هی ميرنشینه که بن. ئاخه ر خۆ ئاکنجییهکانی «دوبه ی» له هه یچ شوینیک نه ده بینران، ئه وان هه موویان له دهره وه ی شاره جه نجاله کان، له گه ره که که شخه کانیان له نیو کۆشکه شاهانه خانهواده ییهکانیاندا ده ژیان.

من له چادریکه وه به ره و ئه وی دهرپۆشتم، تا تووشی نه سته رهن بوم. ئه ویش له لای کچیکی پيشخزمه تی نيقابپۆشدا وه ستابوو، قسه ی ده کرد، به زمانی عه ره بيش نه ده دوا به لکو به فارسی. له پریکدا کچه کان نيقابه که یان هه لدايه وه؛ ئو، خۆ ئه وان کیزۆله ی ئیرانی بوون.

که میکی دیکه پۆشتم، بینیم نمایشی سهماکه ره سمتباده رهکان به سه رچوو. هه ر سی ئافره ته کان له سه ر سه کۆکه دابه زین روویان له و چادره کرد، که پیاویکی ریشدار له بن دژدا شه یه کی سپییه وه چاوه ری ده کردن. پشت و

زگیان له بهر ئاره قه ته پته ر ببوو. هر يه کسه ر له نيو چادره که دا، نيقاب و تاسه ي سهريان فريدا. هر به راستيش ئه وان ئافره تي رووسی و پولوني که ژه ي مووزهر د بوون.

له نيو ئه و پياوه ريشدارانه، که هه موويان دژداشه ي سپيان له بهر دابوو، بيگومان يه که دوو به دکاريان هر له نيودا بوو، ئه وانه ي بو رژيمي ئيران کاريان ده کرد و بو ئه وه راسپيردراون، که که ساني به ره له ستکاري رژيم فت بکه ن. خو ئه گه ر پيوست بي، ئه وا ده يانتواني ئه وه ي مه به ستيان بي، هر له بيابانه که دا ساردي بکه نه وه، و بيخه نه ژير لمه وه.

کاتيکيش گه رامه وه لاي سه کويه که، بينيم دايکم به ته نيا له وي دانيشتووه. خوشکم له هيچ شوينيك ديار نه بوو. منيش نيگه ران بووم، ده ترسام شتيكي گه و جانه بکا يا خود سه رگه ردان و ون بي.

من له وي وه ستام، به هيواي ئه وه ي له پر ده رکه ويته وه، به لام خو سه روسوراغي ديار نه بوو. چوومه ده ره وه و له وي به نيو تاريکايدا غارم دا، وه ک شيتيک بانگم ده کرد: "مه حبوووب! مه حبوووب!"

کاتيکيش هيچ وه لام نه بوو، ديسان چوومه وه نيو کاروانسه راکه. ئه وسا له هیکه وه ئه وم له نيو چادري سه ماکه ره سمتباده ره کان بيني. له وي له گه ل سه ماکه ره کان وه ستابوو، قسه ي له گه ل ده کردن. ئه ري بو خاتري خوا، تو بلئي باسي چيان کرد بي؟ منيش له وي له بهر تاريكي وه ستام و سه ير م کردن.

نانی شیوان ته واوبوو، گهشتیاره کان هه لسان و خویان بو تیشی²⁶ دادیی چالاکییه کانیان، بو گه رانیکی دیکه ی نیو بیابان ئاماده ده کرد. دایکیشم هیتشتا هر له هه مان جیگه ی خویدا دانیشتبوو، که وتبووه نیو ده ریای بیرکردنه وه ی خویه وه.

له بیرم دی، کاتی خوی له مال جاروبار نیرگه یه کی ده کیشا. منیش یه کیکم بو به رادان دا به خۆشم هزم چوه جگه ره یه ک، هه رچه نده له باری ئاسایدا نه مده کیشا. سهیری ده وره بیری خۆم کرد، به لکو یه کیک ببینم و داوای جگه ره یه کی لیبکه م، ئاخو خۆ من له نیو کاروانسه راکه دا بووم، داوایه که ش له گه ل کلتور ره که دا ده هاته وه.

ئهو کابرا به ر دینه زرعه ره به، که من پیمو ابوو مه زنی کاروانسه راکه یه، به خوی و جگه ره که ی لئو قامکه کانی له و ناوه ده سوورایه وه. هه روه ک ئه وه ی بزانی منیش دانه جگه ره یه کم ده وئ. له و تاریکیه دا هاته لام وه ستا، جگه ره یه کی پیشکه ش کردم و ئاگریشی پیدام.

له بهر تیشکی چه ر خه که دا، سهیری دوو چاوه کانی یه کدیمان کرد. هیچ گومان له ئارادا نه ما، ئیمه له یه کدیبه وه زانیمان، که هر یه که مان کییه؛ ئاخو ئهو له ویدا چی ده کرد و منیش بوچی ریم که وتوته بیابانه که. ساتیکی بیده نگی بالی به سه ردا کیشاین. شو رشی ئیرانی ئیمه ی به و رۆژه گه یاند. من یه کیک بووم له ملیۆنان په نابه ری هه لاتوو، ئه ویش یه کیک بوو له و هه زاران که سه ی که ئیشکگری مه لا رۆحانیه کان بوون.

---

²⁶ تیشی، نوره، گیم، شوط

له دووره ودهش له بهر تاریکیه که دا، ریزه و شتریک یخ درابوون. له پریکه وه
ملی خوایان دریژ کرد و بوړاندنیان.²⁷

من له کابرام پرسى: "ئەری بۆچی واده کهن؟"

"ئەوان به په رجووه که سهرسامن." پیاوکه وای وه لام دامه وه و ئاماژەشی
بو ئاسمان کرد. دیسان ریگه ی کاکیشان وهک په رجوویک له بانى
بیابانه که وه دیار بوو.

منیش به سهرسامییه وه گوتم: "وای، چەند جوانه، تو مه به ستت ئە وه یه؟"

- "به لى، نه خیر، به لام ئەوان ئەگەر من ببین، ده بوړین. پینانوايه
ده بى هه لېستنه وه."

- "بۆچی هه لېستنه وه؟"

- "بو کاروانه که ی خوایان. ئیمه کاریکی واده کهین، گه شتیاره کانمان
خویشی له گه شته که ی خوایان ببین. ئەو دهر فته یان دده ینى خوایان
سواری و شتره کان ببن و بیانهاژون. ئیمه ده یانگه رینینه وه سهرده می به ری،
ده یانگه رینینه وه بو سهده کانی ناوه راست."

- "باشه ئیوه ئەو کاره چۆن ده کهن؟ هه ر ته نیا سوار بوونی و شتر و
که میک گه ران و سوران؟"

- "سهرکه، هه موو که ره سته کانی ئەو گه شته، هه روک ه ی
سهده کانی ناوه راست، شتی ماک و راسته قینه. ریگه ی کاکیشان دیرینه،
بیابانه که کونه، و شتره کان هه روک ئەو و شترانه ی سهرده می به ری وان،
شه و شه و گاریش له وه ته ی هه یه کونینه یه. ئاخر گه شتی سرو شتیرت له وه

---

²⁷ له بهرئوه ی ده قانده ق نه مزانی دنگی و شتر چی پیده لین، بویه هه ر بوړاندنم به کاره ینا. و.

دهست ناکه وئ. خو ئه گەر مه عميله کانمان به کجار گه شتیکی وه هامان له گه ل
بکهن، ئه وا هه رگیز له بییری ناکه ن."

- "ئیه کاروان به نیو بیاباندا ده بن."

- "ئیه هیچ دانهینین، ئیه ریکیده خهین. ئیه کاروانیک له بن ئه و
ریگه کاکیشانه سه یروسه مه ره یه دا به ری ده خهین، بو سه رده می سولتانه
ره سه نه کان و حه کایه ته دیرینه کانیا ن ده ئا ژوین."
به دم جگه ره کیشانه وه به بیده نگی له ته نیشت یه ک وه ستاین.

که میک دواتر، هه ر دوا زده کچه زعه ره به نیقا بیوشه کان له چادره که
هاتنه در. ئه وان به و تاریکیه به ره و لای وشتره کان رویشتن، هه ر یه که و
ریشمه ی وشتریکی به دهسته وه گرت. کومه له گه شتیاریکیش له ده روازه ی
کاروانسه راکه چاوه رییا ن ده کردن.

هه ر کیژیک به خو ی و هه وساری وشتریکه وه چوو ه به رده م گه شتیاریک و
وشتره که ی له به رده مدا یخ دا و یارمه تیشی دا تا بجیته سه ر زینی وشتره که
سوار بیی. کاتیکیش هه مو وان سوار بوون، کچه کان وشتره کانیا ن به دوای
یه کدا راکیشا، تا کاروانیک دروست بکه ن. به م جو ره گه شتیاره کان
گه شته که ی خو یان له بن ریگه ی کاکیشان و به نیو بیاباندا کرد، که به بی
دوودلی بیابانه که به ره و مه که که ده رویشت.

کاتیکی ئه وان رویشتن، دنیا کش و مات بوو.

منیش سهیری کاروانه که م کرد، له نیو تاریکایه که دا، به ره به ره له به ر حو کمی
چاوان ئا واده بوون و نه ده مان. بیرم لی کرده وه، ئای چ دنیا یه که. هه ر
به راستی ئه مه یان زور جیا وازه له وه ی ئیه رو ژانه ده یکه ن. من رو ژانه
له پشت میزی کومپیوتهر، له ژووری کار کردنه که م به بی کیژی سمته باده ری

پووسی و بهی کچی نیقابپوش داده نیشم. به لام ئیستا دهرکم به وه کرد، که له راستیدا منیش ههروهک ئەوانم کرد.

من له گژ هزران راپووبووم، تا ئەو کاتەى بى ئەوهى ههست پیتکم، دایکم هات و له تەنیشتم وهستا. بهیه که وه سهیری ئەو شه وه په رجووئاسایه مان ده کرد. له پریکدا و له نیو تاریکاییه که دا وشتریک بو راندی. ئاشکرا دیار بوو بو راندنه که بو ئیمه یه.

ریگه ی کاکیشان، بیابانه که، وشتریک و دایکم.

من هیچم نه هونییه وه، به لام دوودل بووم له وهی له راستیدا هه ر ده بوا ئەمه یان ببیته به ندیک له و رۆمانه ی پییه وه سه رقال بووم.

گفتوگۆبه کی چاوه پوانه کراو

ئەنگۆره یه کی درهنگ بوو، گهشتیارانیش ورده ورده به رهو شاره که دهگه پانه وه، به لام هیشتا دایکم نهیده ویست لهوئ بپروا. که وشه کانی داکه ندببون، به نیو لمه که دا، که هیشتا هر گهرم بوو، ده پویشت.

منیش لینیگه رام بپروا، به لام بی ئه وهی سه رنج بدا، له دووره وه چاوم لئی بوو. ئاخر ئەگەر وه ها نه بواییه، له وانه بوو هر نه گه پیتته وه. ئەو ئە وهنده پویشت، له حوکمی چاو چووهر. نه سه ره نیش به دوایدا غاری دا تا یارمه تی بدات.

منیش به دواى خوشکه که مدا گهرام، تا پپی بلیم، جیبه که ناماده یه بمانگه پینیتته وه شاره که. ئەو له سه ر مافوو ریکی گولگولی دانیشتبوو، له گه ل ژنیکی هۆله ندیدا ده دوا. له وانه یه ئەمه ش هر به هوی منه وه بووبی، ئاخر پیشتر له نیو ئاپورای خه لکه که دا ئاماژه یه کم بو کردبوو، پیمگوتبوو: "ئەم ژنه هۆله ندییه."

- "ئاخر چۆن ده زانی؟"
 - "هه روا، له ره فتاره که یدا ده زانم."
 - "کی نالی ئەو ژنه ئالمان نییه."
 - "ئاخر گویم لیبوو به هۆله ندی قسه ی ده کرد. سه رباره ی ئە وهش ئالمانه کان خو به دوورگرن."

هه نووکه خوشکه که م له گه ل ئافره ته هۆله ندییه که دانیشتووهر و قسه ده کا، که پیشتر منی له گه ل دایک و خوشکه که م بینی بوو، منی ناسییه وه. کاتی که میکی دیکه پیاسه م کرد، خه نده یه کی بو کردم و منیش سه ریکم بو له قانده.

ئىستا خوشكەكەم لەگەل ئەو ئافرەتە وەستاو و قسەى لەگەل دەكا. بەلام لەبارەى چى؟ لەوانەى ئەو ژنە ھەندى پرسیارى سەبارەت بە من و كارەكەم لىبكا، چونكە تا ئىستا ئەو قسەى لەگەل مندا نەكردوو. بەدەر لە يەكەمىن رەشئوسم بە فارسى، ئەو دەستئوسەى ئەوى گەياندە كونجى زىندان، ھىچى منى نەخویندووتەو. منىش پىم نامۆ بوو، لەو چەند رۆژانەى رابردوودا، ھىچ وشەىەكمان سەبارەت بە كىتیبەكانم، بەو نووسىنانەى لەوھتەى من لە نىشتمان ھەلاتووم و بە ھۆلەندى نووسىوم، لەگەلدا باس نەكردوو.

زمانە نوپىيەكە گۆرانكارىيىكى مەزنى بەسەر ژيانى مندا ھىتا. من تازە وتارىكم لە نيويۆرك تايمز خویندبوو، سەبارەت بەوھى ئاخۆ چى دەقەومى، كاتى نووسەرىك بە زمانىكى دىكە دەنووسى. ئەو جۆرە نووسەرە شىرازەى لەيەك دەترازى و پاشان ژيانى خۆى بە پوخسارىيىكى دىكە بنىاد دەنیتەو، بە جۆرىك ھىچ تاكە بەردىكى رابردوى بە بى دەستكارى بەسەردا تىناپەرى. ئەوھش بابەتىكى باشە كە لەگەل خوشكەكەمدا باسى بكەم. من دەمويست دەربارەى ئەو گۆرانكارىيانە و ھەموو ئەو بەردانەى رابردوى خۆمان بدویم، كە جارىكى دىكە لەسەرىكەم دانانەو.

بەھۆى زمانى ھۆلەندىيەو ھەموو شتىك لە ژياندا گۆرا، بەلام دوو بونەوەر، دوو پوخسارى خوشەويست ھەرگىز نەگۆران؛ ئەوانىش پوخسارى «جەواد» و ھى خوشكەكەم بوون. لەبارەى ئەوھشەو، حەزم لىبوو لەگەلى بدویم، بەلام خۆ ئەو پوانىكى قەدەغەكراو بوو. مەودا و كایەىەك بوو، بە دلنیاىيەو نەدەبوایە بوى بچىن، دەنا ديسان دەگىراىەو و دەخراىەو زىندان. دەى ھىچ قسەىەكى لەبارەى كىتیبەكان و چىرۆكەكانى پىمەلى، ھەروھا ھىچ وشەىەكىشى سەبارەت بە رابردوو لەگەلدا باس

مه‌که. دهی، لئی گه‌رئ با چئژ له و کورته مانه‌وهی دویه بیینی، دیاربوو من له نه‌سته‌وه برپارم له‌سه‌ردابوو.

بینیم خوشکه‌که‌م به ده‌سته‌کانی رۆندکه‌کانی ده‌سپیتته‌وه. له‌وانه‌یه ژنه هۆله‌ندییه‌که پیی گوتبی، که‌وا من له‌نیو کتیبه‌کانمدا، له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه نووسیومه. یان له‌باره‌ی کتیبیکی دیکه‌وه باسی بۆ کردبئ، ئه‌و کتیبه‌ی له‌باره‌ی مه‌رگی جه‌واده‌وه نووسراوه. ئه‌وکات خوشکه‌که‌م له‌ زینداندا بوو. ئاگای لینه‌بوو که‌وا جه‌واد له‌سیداره دراوه. خۆم و مامم به‌ ترومبیلکه‌وه به‌ تاریکایی، به‌نیو چیاکاندا هه‌لده‌کشاین، به‌ دوا‌ی شوین گۆرئیکی جه‌واددا ده‌گه‌راین، که‌ له‌ پشتی ترومبیله‌که‌دا درئژ کرابوو.

"مه‌حوب، ئیمه‌ ده‌رۆین، تۆش نایه‌ی؟" وام بانگ کرد و ئاماژه‌شم به‌ جیبه‌که‌ دا که‌ له‌ ده‌روه‌وه له‌ چاوه‌روانیماندا وه‌ستابوو.

نه‌سته‌ره‌ن یارمه‌تی دایکمی دا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشاند و په‌تویه‌کشی به‌سه‌ر قاچه‌کانیدا دا، چونکه‌ پییه‌کانی له‌و بیابانه‌دا سارد ببوون. منیش له‌ دووره‌وه سه‌یرم ده‌کرد. له‌نیو کتیبه‌که‌مدا ده‌رفه‌تیک ده‌ره‌خسینم تا باوه‌شی پیناکه‌م و سوپاسی ئه‌و ئه‌رک و ماندوو‌بونه‌ی بکه‌م که‌ له‌گه‌ل دایکمدا کیشای.

ئینجا له‌ ته‌نیشته‌ دایکم دانیشتم و له‌ تاریکه‌که‌دا چاوه‌ریمان کرد تا خوشکه‌که‌م ده‌گات، به‌لام خۆ زیاتری له‌وه‌ی چاوه‌روان ده‌کرا پیچوو. هه‌ر دوو جیبی گه‌شتیاریش مابوونه‌وه، یه‌کتیکیان هینه‌که‌ی ئیمه‌ بوو، ئه‌وی دیکه‌شیان هی ژنه‌ هۆله‌ندی و یاوه‌ره‌کانی بوو.

له کۆتاییدا به خێرای خوشکه کهم هات و خۆی به ناو جێبه که دا کرد. چوه دیوه که ی دیکه ی دایکم و دانیشته. لیخوره که ش سویچه که ی تیبادا و به و شه وه بیابانمان به جیهیشت و گه راینه وه شاره که.

هه مووان کړوبیده نگ بوون. له پریکدا دایکم له و تاریکیه ی ناو ترومبیله که دا سه ری بۆ لای من هینا و له بن گویمدا چرپاندی: "ئیمه خه ریکه ده گه ین."

گویم لیبوو، هه ستم کرد، له جیهانه هه ژاوه ئه ندیشاوه که ی خۆیدا قسه م له گه لدا ده کا. ئاخه ئه و رۆژیکی زۆر سه رنجراکیشی به سه بربردبوو، ئیستا گه راوه ته وه نیو قوولایی ناخی خۆی.

به لام خه ریکه بگه ینه کوئی؟

به ترسیکه وه هه ستم کرد که وتوومه ته له رزه، ده ترسام نه بادا ئه و گه یشتبیته ترۆپکی کاروانی حه جی خۆی، له وانه شه له نیو قوولایی یان ته نکاوی جیهانه فه رامۆشییه که ی خۆیدا لیم بروانی.

چوارەمین ږهه‌ند

له هوتيله‌که‌دا، چوومه پشت میزی کۆمپیوتەرەکه‌م، به‌لکو یه‌ک دوو تینیڤی و سه‌رنج یاداشت بکه‌م.

خوشکه‌که‌م دایکمی گه‌یاندە ژووری نووستن، یارمه‌تی دا تا هه‌ندیک به‌خوی دیته‌وه. لڤ هه‌ر که‌میک دواتر، دایکم هاته‌ لام و دانیشت. پرسپاری لیکردم، ئاخۆ ژنه‌که‌م چۆته‌ کوڤ، منیش بۆ چه‌ندین جار پیمگوته‌وه، که سه‌ری خیزانی کورپه‌ برایه‌که‌ی داوه.

"ئۆ، تازه‌ زانیم مه‌به‌ستت کامه‌ خیزانه‌." ئەو وا له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خوی ږویشت؛ "جاره‌که‌ی دیکه‌ش، که من هاته‌ لاتان، بۆ سه‌رخوانیکی خویان بانگه‌یشتیان کردین. خه‌لکی زۆر باشن."

منیش ویستم بلیم: "دایه، ئیمه‌ له «دوبه‌ی»ن، نه‌وه‌ک له ئەمستردام." به‌لام واشم نه‌کرد، ده‌ستم له نووسینه‌که‌م هه‌لگرت و لیگه‌ڤام دایکم زیاتر بدوی.

ئاخر هه‌رگیز وه‌ها له‌نزیکه‌وه پیریم نه‌بینیوو. دایکم له‌نیو بۆشاییه‌کی سڤ ږه‌هه‌ندیدا ده‌ژیا. ئەو له‌یه‌ک کاتدا له‌ دوبه‌ی، له ئەمستردام و له‌ږیگه‌ی مه‌که‌که‌شدا بوو. به‌لام هه‌نووکه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌ږواننه‌کراو هه‌نگاویکی دیکه‌ی زیاتر هاویشت و چووه‌ سه‌ر سه‌کوڤی ږه‌هه‌ندی چواره‌مینیشه‌وه. ئەو شتیکی ده‌رباره‌ی باوکم بۆ باسکردم و بووه‌ مایه‌ی چه‌په‌سانیشم یه‌کسه‌ر بایدایه‌وه سه‌ر زمانی ئاماژه‌، به‌و زمانه‌وه‌ که‌وته‌ دوان.

منیش که وتمه باریکی شیواو، ههیران مام، چونکه پیماویوو ئه و له گه‌ل مندا ددهوئ. به لام کاتی تیگه‌یشتم. من پیریبووم، ئه وه‌نده پیر، ئیستا ئه و باوکی له جیی مندا ده‌بینی. خو ئه من ئه و کهسه نه‌بووم که له به‌رانبه‌ری دانیشتبووم، به‌لکو ئه وه باوکم بوو، ئه ویش بو ئه و ده‌باره‌ی من قسه‌ی بو ده‌کرد. دایکم به ئاماژه‌وه: کوره‌که‌مان کاروباره‌کانی ریک‌خستوووه. منیش به‌رئوه‌م. خه‌ریکه بیابانه‌که‌ش ده‌برم، هه‌ر بینا گه‌یشتمی.

منیش خو‌م راست‌کرده‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی باوکم بم و به ئاماژه‌وه پیم‌گوته‌وه: خو تو نابیی روله‌که‌مان به‌خه‌یته ژیر گوشار تا له‌گه‌ل خو‌ی بتباته ماله‌ پیره‌زه‌که.

نه‌خیر، نه‌خیر، هه‌لبه‌ته من وانا‌که‌م. هه‌ر به ئاماژه‌وه دره‌ژه‌ی پیندا؛ ئه و به خو‌ی کاره‌که‌ی ریک‌خستوووه. ئیمه تازه له کاروانسه‌راکه بووین.

گویم له ده‌نگی ئه‌سانسیره‌که بوو، به‌ره و سه‌ره‌وه ده‌هات. له ده‌رکه درا. خوشکه‌که‌م چوو ده‌رکه بکاته‌وه. ژنه‌که‌م به که‌یفه‌وه هاته ژوو‌رو بانگی کرد: "ئه‌ری چۆن بوو؟ ئه‌ری له‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه کاتیکی خو‌شتان به‌سه‌ربرد؟" خوشکه‌که‌شم وه‌لامی دایه‌وه: "زۆر خو‌ش بوو، زۆر تاییه‌ت بوو."

ژنه‌که‌م هاته لای ئیمه، ماچیکی له روومه‌تی دایکم کرد و گوتی: "ئای چه‌ند خو‌شه‌؟ وای چه‌ند باشه‌؟" پاشان رووی له من کرد: "چییه، گریاوی؟" "نا، نه‌خیر، نه‌گریاوم." وام گوت و به ده‌ستیشم فرمیسکه‌کانم سپین.

ئینجا گوتی: "برازاکه‌م و ژنه‌که‌ی ئیوه‌یان بو نانی شیوان بانگه‌یشت کردوووه. به‌یانی، بو ئه‌نگوره‌که‌ی لای ئه‌وان ده‌بین."

له ھۆلى بەرچايکردنى بەيانىدا

يەككى له خۇشتىن ساتەكانى مانەوہمان له ھۆتيلەكەدا، كاتى بەرچايى بەيانيان بوو. ئاخىر خوان خوانىكى كراوہ بوو. ھەموو شتىكى لەسەر داندرا بوو. بەلام خۇشتىن شت ئەوہ بوو، رېبوار و ميوانانى ھۆتيلەكە، قاوہلتىيەكەيان بەيەكەوہ دەخوارد.

بە ئاستەم ميوانى رۆژئاوايت لەويدا دەبينى. زۆرىنەيان خەلكى ولاتە دراوسى عەرەبىيەكان بوون، ھەر بۆ خۇشى دايكىشىم، زۆر لە خەلكى ولاتەكانى عەرەبستانى سعوودى، كوئيت و قەتەرى لىبوون. ھەموويان ھەر عەرەبى ورگ زل بوون، كاترمىزى گرانبەھايان لە بازندى دەست كردبوو، عەگاليان لەسەر بوو، لەگەل سى تا چوار ژنى نىقابپۇش و ژمارەيەكى زۆر لە مندال دەھاتنە ھۆلى نانخواردنى بەيانى. ھەر كاتىكىش ئەوان دەھاتن، دايكەم خۇى قىت دەكردەوہ، راست دادەنىشت و گوپكانى ھەلدەخست.

خوشكەكەشم بە ئامادەبوونى ئەو ژنە عەرەبانە دلخۇش دەبوو. دەبوايە يەك دوو جارەن رېي لىبگرم، نەبادا بچىتە لاي ئەوان دابنىشى و قسەيان لەگەلدا بكا.

عەرەبەكان لە ماوہى ئەو حەفتسەد سالەدا، ئىسلامەتيان بەسەر كلتوورەكەى ئىمەدا سەپاند، بەلام ئىمە تا ئىستا لەگەل عەرەبىكى راستەقىنەى عەرەبستانى سعووديدا نەدواوين. ئىمە ھەمىشە ھەر دوژمن بووين، ئىستاش وا بەيەكەوہ دانىشتوين و بەرچايى دەكەين.

باشه، ئه‌رى بۆچى من رې له خوشكه‌كه‌م بگرم؟ خو ئه‌و ژنيكى زور پرسنه، ده‌بوايه به خوى بيزانيبايه ئاخو چى ده‌كا، كه‌واته من جله‌وه‌كه‌م شل كرد و ئه‌ويش هه‌لسايه سه‌ر پى.

هه‌روه‌ك ئيمه چهند خيزانيكى ئيرانيش بو سه‌ردانى كه‌سو‌كاريان هاتبوونه «دوبه‌ى». من پيشتر له‌نيو ئه‌سانسي‌ره‌كدا توشى يه‌ك دوانيكيان بووم و يه‌ك دوو قسه‌شمان له‌گه‌ل يه‌كدا كردبوون: «ئه‌رى ئيوه‌ش هه‌ر بو سه‌ردانى كه‌سو‌كارتان هاتوون؟»

كه‌چى له‌گه‌ل سه‌عوديه‌كان، پيمان نه‌ده‌كرا كورته ده‌مه‌ته‌قتيه‌كى وا بكه‌ين. ئاخ‌ر هه‌ر له‌خويه‌وه ئه‌و شته‌ روينه‌ده‌دا، ئه‌وان يه‌كسه‌ر ئيمه‌يان ده‌بيني كه‌ ئيرانيين و له‌وانه‌يه واش بيريكه‌نه‌وه، كه‌ نابج قسه‌مان له‌گه‌لدا بكه‌ن. لى گه‌لو، ئه‌مه‌ وا ده‌رنه‌چوو، چونكه‌ خوشكه‌كه‌م و من به‌خوشيه‌وه‌ هه‌زمان ده‌كرد، له‌گه‌ليان بكه‌وينه‌ قسه‌وباس.

من پيمخوش بوو له‌گه‌ل يه‌كى له‌ سه‌عوديه‌كان ده‌رباره‌ى چيروكه‌كان قسه‌ بكه‌م. گفتوگويه‌ك كه‌ له‌ماوه‌ى ئه‌و ١٤٠٠ ساله‌ى رابردوودا نه‌كراوه. هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش بو من سه‌رى نه‌ده‌گرت، نه‌خاسمه‌ له‌و هوتيله، كه‌ من هه‌ر سه‌عوديه‌يك ده‌بينم به‌ خوى و سى چوار ژنه‌وه له‌سه‌ر مي‌زى قاوه‌لتيه‌كه‌ دانيشتوه. به‌لام خو خوشكه‌كه‌م زاتى ئه‌وه‌ى كرد، هه‌وليك بدا. له‌و كاته‌ى من له‌ گز هزراندا راجووبووم، ئه‌و خوى گه‌ياندبووه سه‌ر مي‌زى ئه‌وان. ئيستا له‌ لاي ژنيكى گه‌نجى نيقابوشدا دانيشتوه و قسه‌ى له‌گه‌ل ده‌كا، كه‌ هه‌نديك نيقابه‌كه‌ى بو سه‌روه‌ه لا داوه. له‌ويدا كه‌وتمه‌ داوى خاليكى لاوازه‌وه. خو به‌لاى منه‌وه نه‌ده‌بوو هه‌رگيز ژنه‌ گه‌نجه سه‌عوديه‌كان نيقابه‌كه‌يان لابه‌دن يان هه‌ندى لارى بكه‌نه‌وه كاتى قسه‌يان ده‌كرد. چونكه‌ ئه‌گه‌ر وا بكه‌ن، ئه‌و كات له‌ باب و باپيره‌ پيشينه‌كانيانم ده‌پرسى، پرسيارى ئه‌و هه‌موو تاوانانهم لیده‌كردن، كه‌ ده‌ره‌قى گه‌له‌كه‌ميان كردبوو.

کاتی خوشکه کهم گه راپه وه سه ر میزه که، لیپرسی: "ئه ری باسی چیتان ده کرد؟"

ئه ویش وه لای دایه وه؛ "شتیکی وا نه بوو. پیگوت، من له ئیرانه وه را هاتووم، ئه ویش یه کسه ر وروژا."

- "چۆن وروژا؟"

- "ئه و زۆر له باره ی ئیمه وه پرسن بوو. ده سته جی باسی ئیسفه هان، یه زد، شیراز و هه مه دانی کرد. گوتی ئه و شاره ناوبراوانه وه ک شارگه لیک ده بینی، که ده ستیان ناگاتی."

- "ئه و وای گوت. وای چ وه سفیکی جوانه."

- "به لی، قسه که ی وه ک ئه وه وابوو، ده رباره ی شاره کانی نیو خه ون بدوی."

- "خۆ هه ر واشه. ده کرا تو وای بۆ روون بکه یته وه: ده ی وه ره، جاریکیان وه ره لامان، ئه وکات له گه ل خۆمت ده به مه هه موو ئه و شارانه (مه دینه) ²⁸."

- "کاکه، من شتیکی دیکه م پیگوت." خوشکه کهم وای پیگوتمه وه؛ "ئه ری باشه بۆ سه فه ری ئیران نا که ی؟"

- "وه لایمه که ی چی بوو؟"

- "ئه ویش گوتی: ده روزه ی ئه و شارانه به رووی مندا کراوه نین." من جاریکی دیکه سه یری ژنه عه ره به کهم کرده وه، ئه مجاره یان نیقابه که ی به سه ر رووخساریدا دابوو وه. ئه ری، من پرسیاریکم لیی هه بوو، به لام خۆ نه ده کرا هه میشه هه ر پرسیار بکه ی. من حه زم لیبوو بزانه، ئاخۆ ئه و

---

²⁸ نووسه ر لیزه دا هه ر وشه ی «مدینه» ی عه ره بی به کار هیتاوه، له وانه یه له بهر دوو هۆکار بی، هه م وه ک ناو، هه م ئاماژه یه کیش بی بۆ شاری دینه، بۆ جوړه به راوردکردنیک. و

خه لکی مه ککه یه یان نا، به لام خۆ به خۆم ده مزانی، بۆیه پرسیکی له و جوړه زیاده بوو. که واته ئه و خه لکی شاره پیرۆزه ککه یه، تهنانه ت ئه و هر مه و دای به ردهاویژیک له که عبه وه دووره، دنا له راستیدا، به م جوړه لیبراوانه نه ده هات له به رانه بر من له سهر میزی به رچاییه که دا دابنیشی. به لئ هر به تهنیا ئه و بیروککه یه، که وا که سیک سهر به و شاره بی، که ئه لای تیدا ده ژی، مایه ی میرووله کردنه.

خۆ ده مویست ئه وه شی لی پرسم، که ئه و هر به ردهاویژیک له که عبه وه دووره، ئه و له ویدا ژنه دراوسیکه ی مالی ئه لای بی، تو بللی چ جوړه ژیانیک ژیا بی؟

به لام ئاخۆ بو چی ئه وه نده له گه ل هزره کانم دور پویشتبوم؟

له راستیدا خۆ دایکم بوو پرسى: "ئه ری ئه و ژنه خه لکی کام شار بوو؟"

ديسان ئه و منی برده وه سهر ریچکه ی مه ککه.

منیش پرسیم: "ناوی چی بوو؟"

خوشکه که شم وا وه لامی دامه وه: "توو، خۆ من ئه وه م لینه پرسى."

هه موو پوژده که هر له خۆم ده پرسییه وه، تو بللی ژنه که ناوی چی بی؛ ئامینه، عائشه، عصفوره، بهیه، جمیله.

له وانیه له میانیه پۆمانه که مدا، جاریکیان له نیو ئه سانسیره که دا تووشی بیتم. ئه وسه هر به خۆم پرسیاره که ی لیده که م: "ما اسمک؟" به لام خۆ له پیشدا ده بی دایکم و خوشکه که م له گه ل خۆم بیه مه دهر و پیاسه یه کیان پیبکه م.

پياسەيەك بە نىۋو شاردە

ئەوھم بە دل نەبوو كە بۇ ماوھى ھەفتەيەكى رەبەق، دايك و خوشكەكەم ھەر لەنىۋ ئەو مىرنشېنەدا بەئىلمەوہ. ئاخىر چۆن دەتوانى رۆژ و شەوہكانت لەسەريەك ھەر لەوئى بەسەر بەرى؟ ماىەى بەختەوهرىم بوو، كە دايكم منى راکيشا بۇ ئەو گەشتە و خوشكەكەشم بە جىھانى خۆيەوہ سەرقال بوو، ئەگەرنا دەبوايە، ھەر لەسەر بانى ھوتىلەكەوہ، سەيرى قوللە و تاوہرە بەرزەكان بكەين و دۇش دابمىنين.

خۆى، «دوبەى» بۇ سەردانىكى خىزانى دەستى نەدەدا، مەگەر ھەر لەنىۋ ھوتىل و چىشخانەكانىدا بىمابايەوہ. مىليونليرە ئىرانىيەكان دەيانتوانى ئەپارتمانىك لە «دوبەى» بىكړن و تىيدا چىژ لە ئازادى رۆژانەى ئىرەيان بىين. ھەرۋەھا ئىرە شۋىنىكى نمونەبىيشە بۇ ئافرەتە دەولەمەندە سعوودىيەكان، كە لەنىۋ ئەو مۆلە زەبەلاخانەدا بازاريان دەكرد، ئالتون، كاتژمىرى دەستى، پىلاو، جانتا و جلو بەرگيان دەكرى. بۇ بەلىندەرە رۆژئاوايىەكانىش، مىرگە بەھەشتىك بوو، مەگەر ھەر خوا بە خوايەتى خۆى بىزانىبايە، ئاخۇ خەرىكى چ سەروسەودايەكن.

لەنىۋ ئىراندا ھەموو جوړە ناوئىكى دووكان و بازارگەى ئەمرىكى و رۆژئاوايى قەدەغەيە. ھەر لەبەرئەوہى كۆمپانىيائى ماكدونالد ھىچ دامەزراوہيەكى لەوئىدا نىيە، بۆيە بەلىندەرە ئىرانىيەكان شتىكىان داھىناوہ و

ناوہکەیان گۆرپیو، کردوویەتیانە ماک ھۆشەنگ، ماک مەمەد و ماک رەزا، ئیدی من چوزانم لەو ناوہ زۆر و زەوہندانە. بەلام خۆ ماکدۆلاند دەنگدانەوہیەکی دیکە و تامیکی جیاوازی ھەیە، خواردنی ماکی گەورە، خۆی لە خۆیدا لیدوانیکی سیاسیانە.

ئیمە زیاتر بەھیوری ماوہیەکی زیاتر بەنیو بازارەکەدا رۆیشتین، ئەمەش ھەر بۆ ئەوہی خوشکەکەم لەبەر چاوان ون نەبێ. بەلام کاتیک ئەو قەدەم لیدانەمان درێژە کیشا، خوشکم لە ھیچ شوینیک دیارنەبوو، من ئیدی دایکم و ژنەکەم لە سایە گۆشەییەک راولەستاند و خوشم چوومە نیو ماکدۆنالڈیک. دیاربوو خوشکم لەوئ نەبوو. لەبەرئەوہی کەمیک دوورتر لەوئ، ھۆبە ماکدۆنالڈیکی دیکەشی لیبوو، ھەر بەغار چوومە ئەوئیش. خەلک لەوئ بە سێ ریز نۆرەیان گرتبوو، بەلام خوشکم لەوئیش نەبوو. لەپریکەوہ ئەوم بینی لە قوژبنیکەوہ لەلای ئەو میزە ی کە خواردنی لیبەپادان دەدا، راولەستابوو.

- "دەتەوئ شتیک داوا بکە ی؟"

- "نەخیر، نا،" سەریکی بادا.

- "کەواتە چی؟"

- "ھەر دەمەوئ سەیربکەم، ئاخۆ ئەوان چۆن چۆنی خواردنەکە دروست دەکەن."

منیش کشامەوہ و ھەندیک لە دووری ئەوہوہ وەستام. ئەو سەیری دەکرد چۆن کارمەندەکانی ماکدۆنالڈەکە بە گەرموگۆری، ژەمە خواردنەکان ئامادە دەکەن. "دە ی بابروین، ئەوان لە دەرەوہ لەسەر ئیمە وەستاون." من دەموست وای پێ بلیم. بەلام ھیچیشم نەگوت، لەوئ ھاتمەدەر و خۆم گەیاندەوہ لای دایکم و ژنەکەم.

ژنه که م به هندی و هره زبیه وه پرسى: "ته واو بوو؟"

- "چى ته واو بوو؟"
  - "له وى، من چوزانم."
  - "ئو له وى وه ستاوه، سه يری کارمه ندهکانى ماکدوئالده که دهکا."
  - "بۇ چى؟"
  - "هه روا، سه يردهکا. ئيمه به يه که وه گه شت دهکين، بۇيه پيوسته بوار بۇ يه کدى بره خستينين." منيش ئو قسه يه م پيگوته وه.
- ژنه که م رووى لادا، تا پيوست نهکا له به ردهم دايکدا هيچ به رسفيک بداته وه.

له و کاتهى من چاوه رپى خوشکه که م دهکرد تا له ماکدوئالده که بيته دهري، نيگای چاوم په رپيه سهر دووکانىكى وينه. منيش بوى چووم و له جامخانه که يدا ته ماشايه کم کرد. "ئيمه هه موو شتيکمان بۇ دايبابى تو هه يه، ئه وانهى له کو مپيوته ر نازان." ئه م رسته يه م له سهر جامخانه که خوینده وه.

ئينجا له دووکانه که چوومه ژوور، له گه ل خودانى دووکانه که پاڪستانينک بوو، که وتمه قسه. ئه و لاپتويى ئه لبومدارى ده فروشتن، که وينهى تيدا هه لده گيرا. ئه مه ش شتيكى نمونهى بوو تا خوى پيوه خه ريك بکا.

يه کى له و ئه لبومانه م کرى که ههروهک لاپتوپ و ابوون، به يارمه تى دووکانداره که ئه و وينانه م خستنه سهر که به مۇبايله که م گرتبوونم.

که ميک دواتر، کاتى له قاوه خانهى سهر به «ستاربوک» لاماندا، دايکم دانيشتبوو، لاپتوپه ئه لبومداره که ي بوم کربيوو، له کوشى خوى دانابوو، هه ر سه يرى وينه کانى دهکرد. ئه و قامكى له سهر دوگمه که داده گرت و له نزیکه وه له وينه که رادهما، واو ئه و هه موو وينه دلرفيتانه ي ريگه ي

کاکیشن، وینهکانی بیابان، وشترهکان، وینهکانی خوئی، که به پیخواسی بهنیو لمی بیاباندا دهرویشت، وینهی ژنهکه م و خوشکم، ههلبهتهی وینهی نهسته رهنیش.

ئهو شتهی کریم، لهپرئیک بو من بووه مایهی سهرسامی، چونکه بینیم زوربهی دایبایه به تهمنهکان لاپتویکی وایان له دهسته، به کهیفهوه لهگه ل رولهکانیان به بهردهم پرسگی هوتیله کدا تیده پرن.

له دوایدا خوشکه که شم هات، له کاتیکی شتیکی له رورژمیره کهی یاداشت کردبوو. له ویش ههلساین و ههنیدیکی دیکه رویشتین، تا چووینه نیو ویستگهیه کی میترو. شته که بو من په یوهست بوو به په یژهی کاره باییه وه، چونکه له دوایین جاردا، که دایکم له گه ل باوکمدا هاتنه هولندا و سهریان لیداین، دواتر به قهولی خوئی، دایکم ههندی به رته کی سلهمینه وهی هه بوو.

- "ئهو په یژه کاره باییه، وای چند سامناکه، ههر من پیم له سهه رانا، ئیدی ئه ویش رایکشام، هه همیشه دایکم ههر وای دهگوت؛ "جاریکی دیکه پی ناخه مه وه سهه ر."

- منیش پیمگوت؛ "دایکه، ده کرئ یه ک جاریکی دیکه بیجه ربینی²⁹؟"

- "وا نه کهی،" ژنه که م هوشداری دامج. "ئمه داوایه کی نه کردهیه. ده ترسم لاتیکی بشکی، ئه وسا ده بی له و نه خوشخانه بو ئه وی دیکه بیگوازیه وه."

ههروهک هولهنیدیکی راسته قینه، ده مویست بلیم؛ ئیمه بیمه مان ههیه. من گرانترین بیمه م بو ئه و پیکه نیاوه. به لام ئه و ده رفه ته م نه بوو، چونکه خو

²⁹ چه ربانندن: تاقیکردنه وه، هه رچه نده وشه که له «جرب»ی عه ره بی وه رگیراوه، گه ردانیش

ده کرئ.

خوشکه که م چوو بووه سهر په‌یژه کاره‌باییه که و گه‌یشتبووه نهومی سټیه‌م.
له‌ویش له‌بهر چاومان ون بوو.

ژنه‌که م له‌سهر هه‌ق بوو، ئاخ‌ر ئیمه‌که‌سانی ئاساییمان له‌نیو مال‌باته‌که‌ماندا
نه‌بوو. هه‌ر یه‌کیک که‌م تا زور شتیکی نائاسایی هه‌بوو. هه‌نوکه‌ش په‌یم
پینه‌برد، ئاخو خوشکه‌که‌م که‌م تا زور ئاسایی بوو یان نا. ده‌کری ئه‌ویش
هه‌روه‌ک ماموستا رووسییه‌که‌ وایی، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئازاد کرابی، هه‌ر ب‌روا و
ب‌روا، وه‌ک ماموستا‌که‌ به‌نیو شه‌قامه‌کانی به‌رلیندا، جله‌وی خو‌ی
له‌ده‌ستدایی و هه‌ر تی‌ی بخولینیته‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌چاو ئه‌و ئازادییه
بوو، که‌ له‌هیکه‌وه‌ به‌سه‌ری راگه‌یشت.

منیش به‌ ده‌روازه‌ دريژده‌که‌ی میترودا، به‌دوایدا غارم دا. وام زانی له
ده‌رکه‌ی پشته‌وه‌ی میترۆکه‌ چۆته‌ده‌ر و ویستگه‌که‌ی جیه‌یلاوه، بویه‌هه‌ر به
په‌یژه کاره‌باییه‌کان خیرا چومه‌دیوی پشته‌وه، به‌لام خو له‌وی نه‌بوو.
کاتیکیش دیسان گه‌رامه‌وه‌ نیو ویستگه‌ی میترۆیه‌که‌، کاتی چومه‌به‌رده‌م
ده‌روازه‌که‌، که‌ ریبواره‌کان له‌ویوه‌ ده‌چونه‌سهر هیل و شوسته‌کانی
قیتاره‌کان، بینیم له‌نیوان دوو که‌سی ئاسایشپاریزی چوارشانه‌ی
میترۆیه‌که‌دا ده‌روا.

- "جه‌نابی پۆلیس، سه‌لامون عه‌له‌یکم!" وام سلاو لیکردن. "ئه‌وه
خوشکی منه. ئایا هیچ بووه؟ ده‌کری یارمه‌تیتان بده‌م؟"
- "ئه‌و له‌وی له‌پال دینگه‌که‌ وه‌ستابوو، چاودی‌ری ریبواره‌کانی ده‌کرد
و تیبینیشی ده‌نوو‌سینه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و هیچ بلیتیشی پی نییه." یه‌کی له
ئاژانه‌کان وای پیگوتم.

دەبوايە خوشكەكەم رۆژژمىرەكەى بداتە ئاژانەكان و پاسپورتەكەشيان نیشان بدا. پىرسى پاسپورتەكە بەو دەمودەستە نەدەكرا، چونكە ئىمە پەساپورتەكانمان لەنيو سندوقى سویتەكەمان دانابوون.

هەولمدا بۆ ئاژانەكانى رۆون بکەمەو، كە ئەو نەيوستووھ بچیتە سەر شوستەكان و سوار بى، هەر بۆيە بلىتى نەكریوھ. ئەوھى پىيەتى تەنيا رۆژژمىرىكى ئاسايیە. بەلام خۆ ئەوان هەر نەيان دەسەلماندا. يەكئ لە ئاژانەكان لە رىي وۆلكى تۆلكىيەكەدا و بەعەرەبى قسەى لەگەل ئافرەتىكدا كرد. ئىدى ئەوان خوشكەكەمیان لەگەل خۆيان برده ژوورىكى پشتەوھ و منىش دەبوايە لەوئ بوەستم و چاوهرى بىم. ئەمەش ماوھىەكى خاياندا، تا ژنەكە بە تەواوى خوشكەكەمى پشكنى. بۆ خوشبەختى هىچى گوماناوى نەدۆزرايەوھ.

ئاژانەكە سوور بو لەسەر ئەوھى پاسپورتەكەى بىينى.

منىش پىمگوت؛ "خانم، ئىمە لە هوتىلى شىخ زاید دابەزىوين، كە چەند سەد مەترىك لىزەوھ دوورە. پاسپورتەكەش لەوئ لەنيو گەنجىنەكەمان داناوھ، خۆ ئەگەر لەگەلمان بىيت، ئەوا پاسپورتەكەت نىشاندهدم."

بەلام خۆ ئاژانە ژنەكە نەيدەويست لەگەلم بىتە ئەوئ. من دەبوو بەغار بچمە هوتىلەكە و پاسپورتەكان بىنم. بەلام خۆ لەو ماوھىەدا ئەوان خوشكەكەمیان لەگەل خۆيان دەبرده پۆلىسخانەكە، ئەوكات شتەكان لەدەست دەردەچوون، بەتايىبەتىش بەھوى ئەو رۆژژمىرەھى، كە هەر خوا دەيزانى ئاخۆ چى تىدا نووسىوھ. ئىدى دەستم داىە مۆبايلەكەم زەنگىكم بۆ نەستەرەن لىدا؛ "دەكرى بگەيتە لامان. خوشكەكەم پاسپورتى لەگەل خۆى نەھىناوھ و ئاژانەكانىش رۆژژمىرەكەيان گل داوھتەوھ... بەلئ، لە نزيكىن، لە ويستگەى مېترۆكەين."

چەند خولەككىكى پېچوو تا نەستەرەن وەك رۆژئىكى بچكۆلانە لەسەر پەيزە كارەبايىه كانەو دەركەوتەو. ئەو بە عەرەبىيىكى رەوان لەگەل ئازانسەكان دوا. ئازانەكانىش ئەويان دەناسى، كىشەكە يەكسەر يەكلابوو. ديسان خوشكەكەم ئازاد كرايەو و بەرەو پەيزە كارەبايىه كان رۆيشت. ترسام نەبادا جارىكى دىكە لەبەر چاوم ون بىي.

"باشە شتىكى دىكە هەيە كە من بتوانم بۆتانی بكەم؟" نەستەرەن واى لىپرسىم.

خۆى دەمويست بلىم: دە توخوا لەگەلماندا بە، ئەوسا هەموو كىشەيەكمان چارەسەر دەبى، بەلام لەبرى ئەو پىمگوت: "زۆر سوپاس. بەبى تو گەشتەكەمان ئاراستەيەكى دىكەى وەر دەگرت."

ئىدى ژنەكەم هېچ مەيلى لەسەر پياسەكردن نەما، بە خاترجەمىيەو دەيويسست بگەرپتەو هوتيلەكە: "ئاگات لە كات بى، ئىمە دەبى زوو بچينە لای برازاكەم."

ئىمە بە بىدەنگى بە بەردەم دووكانەكاندا رۆيشتىن، بەلام خۆ ئەو پياسەى پىنەدەگوترا. من لە دوورپا گويم لە بانگى نويز بوو، لەويو مەزگەوتىكىشم بىنى.

ئىستاكە ژنەكەم رۆيشتوو، دەستم بەتال بوو، دەمتوانى شتگەلىك بكەم كە ئەو بە دلىبايىه وە حەزى پىنەبوو بىكەم.

- "ئەرى بچين مەزگەوتەكە ببىنين؟"

ئىمە بە ھىۋاشى بەرەو مزگەوتەكە قەدەممان لىدا. ئەۋى چۆل و ھۆل بوو،
ھىچ ئافرەتیشى لىنەبوو.

من خوشكم و دايكم رەوانەى لای نھۆمى سەرەو، لابلالى ژنان كرد.
خۆيشم چوومە شوینی نوپژکردن. چوومە پشت دینگەيەك دانیشتم،
پشووويك بدەم. گەرمیيەكە كارى خۆى كردبوو، لەۋى لىي راکشام و خەوم
لىكەوت.

ناشزانم چەند بوو خەوم لىكەوتبوو، تا ئەو كاتەى گويم لە دەنگىك بوو. بە
سلەمىنەو، بىداربوومەو، لەسەر سەرم يەككىك وەستابوو، ھەندى خۆى
چەماندبوو، بە عەرەبى ھەر لىي دووبارە دەكردمەو: لىرە بۆت نىيە
بخەوى.

ماوہيەكى خاياند تا بە تەواوى بە ئاگا ھاتمەو و زانيم چ باسە. ئىنجا
ھەلسام و بە دواى سۆراغى دايك و خوشكەمدا گەرام.

"ئەرى نايەنە خوار؟ كاتى ھاتووە برۆين!" من وام لە خوارەو، بانگى لابلالى
ژنان كرد.

بەلام خۆ ئەوان دەمىك بوو ھاتبوونە خوار، لەۋى وەك دوو كەسى
موفەرك (پيرۆز) لەسەر تەختەبەندىك لەبەر سىيەر دانىشتبوون، چاوەرپى
منيان دەكرد.

ئاي چەند دلم پىي خۆشبوو. ئەمەش وەنەبى لەبەر بارە ئالۆزەكە بى، بەلكو
تەنيا لەبەر ئەو گۆشەنىگايە بوو، كە ئەوان بە ئارامى و ئاسوودەيىو
لەۋى، لەبەر سىيەرەكەدا لەسەر من وەستابوون. منيش بە بىداريىو بە
دواى ئەواندا دەگەرام.

نانی شیوان لای برازاکه

ئیمه تاکسیکمان گرت و بهرهو شوینی وادهکه مان پویشتین، له ریگای خویشماندا ههموو ئه و مۆل و بازار و دووکان و چیشتخانه زوروزه و هدانه مان له دوی خومان به جیهیشتن.

برازای ژنه که م، ناوی «سیاماک» بو، چه ندین سال بو له ئەمه ریکا ژیا بو، وهک بازرگانیکی کرین و فرۆشتنی ترومیبل کاری ده کرد. ئەو خه و نهی که بیته ملیۆنلیر، پی به دینه هات. دوی ده سال مانه وه له ئەمه ریکا، له دوایدا ئەوی به جیدیل و پروو ده کاته «دوبه ی»، به لکو وهک ده لالیک ژیانیکی نوێ ده ست پیکاته وه. ده کری بلی له دوبهیدا خه و نه که ی خوی هینایه دی، چونکه له وی وهک ئەمه ریکایه ک ده ژیا و ههموو ماف و زنده مافیکی که له ئەمه ریکای هه بو، له وی سوودی لیده بینی.

وهک ده لالیک، له ئەپارتمانیک له گه ل ژن و کوره که ی ده ژیا، ههروه ها هینشتا دوو ئەپارتمانی دیکه شی هه بوون، به کری دابوون. زوریش نابو چیشتخانه یه کی ئیتالی کردۆته وه، که له لایه ن شه ش ژنی تایله ندییه وه هه لده سوورا و خۆیشی نیوانگیری بازرگانه ئیرانی و کارخانه نیوده وه له تیبه کانی ده کرد، ئەوانه ی دامه زراوه ی خویان له دوبهیدا دانا بو.

من ئەو برازایه ی هاوسه ره که م، عه یامیکه، له پوژانی خویندکاریمه وه له تاران ده ناسم. ئەو هه ر له سه ره تا وه خه و نی به ئەمه ریکا وه ده بینی. کاتیکیش له ئیران شوړش هه لگیرسا، ئەو لیددا پویشت، چوه ئەمه ریکا.

لهو کاتهوه په یوه نډیمان نه ما، به لام له و کاته ی بو «دوبه ی» باریکرد، ناوبه ناو له ری فیسبووک و توره په یوه نډیبه کانی دیکه، له گه ل یه ک ددواین.

ئو زور جارن بانگه یشتی منی ده کرد. هر دهیگوت: "ده ی، ده بو ههفته یه ک وهره لمان. من «دوبه ی» ت له ناوه وه پیده ناسینم. خو تو پیویسته ئو شتانه ش ببینی. ببینی ئه شتانه بو تو زور باشه."

ئو دوو جارانه ی رابردووش که سهردانمان کرد، کاتیکی خو شمان به یه که وه به سهربرد. هه موو روژی له گه لی ده چومه سهر کار، به م جوړه باشتر دهمتوانی ببینم ئاخو میکانیزمی ئو میرنشینه چون کارده کا.

هه نوو که ش له گه ل دایکم، خوشک و ژنه که م جاریکی دیکه له ماله که ی ئو ده بینه وه میوان، که زور نابی بو ئو شوینه نوییه باری کردووه. تاکسیبه که له به رده م باله خانه یه کی به رزدا وه ستا، ئو ویش بورجی «شیخ زاید بن نه یان» بو. یه کیک بوو له گرانبه هاترین، جوانترین و به رزترین باله خانه ی «دوبه ی»، شتیکی ئاسانیش نه بوو، ئه پارتمانیک له وی پیدا بکه ی، چونکه په یوه ست بوو به شکوی نمایش.

به در له مال و خانوویکی وا گرانبه ها، ژماره ترومیبله که شت پیگه ی خوت له دوبه پیدا دیاری ده کا. ژماره ترومیبلیک، که ته نیا یه ک ژماره بی، به هی سولتان یان ئه میر دادندرئ، دوو ژماره بیبه کان هی شازاده جینشینه کانه و سی ژماره بیبه کانیش هی میره کانی دیکه یه. هه موو دوو ژماره کان هی شازاده کان و سی ژماره کانیش هی که سه ده وله مهنده گرنگه کانی دیکه ی دستوپیوهندی میر بوو. باقی ژماره کان و ژماره بی وینه کان، که به ئاسانی له بهر ده کران، هر یه که یان به هه زاران دولار کردراون.

ژماره‌ی ترومبیلی برازاكە‌ی ژنه‌كه‌شم ٥٦٧٨ بوو، خۆ‌ی هەر ژماره‌كه‌ به قه‌د نرخ‌ی ترومبيله‌كه‌ گران بوو. له‌ ماوه‌‌ی يه‌كه‌مین دیدارمان، ئاماژه‌یه‌كی بۆ ژماره‌كه‌ كرد و به‌ پي‌كه‌نینه‌وه‌ گوتی: "ئاگاداربه‌، من پیاویکی گرنگم له‌ دوه‌‌ی. كات‌ی سواری ترومبيله‌كه‌م ببی، ده‌ب‌ی ئاگات له‌ خۆت ب‌ی و باش ڕه‌فتار بنوینی، چونكه‌ هه‌مووان ده‌مان بینن."

له‌به‌رئوه‌‌ی ده‌بوايه‌ به‌ لای يه‌ك دوو خالی پشكنیندا تییپه‌رین تا ده‌گه‌ینه‌ لای ئه‌سانسیره‌كه‌، برازای ژنه‌كه‌م به‌ خۆ‌ی هاتبوه‌ خوار، له‌ پيشوازیماندا بوو. ئه‌و به‌ فارسی به‌ خیره‌هاتنیکی گه‌رمی لیكردین. كاتكیش چووینه‌ نیو ئه‌سانسیره‌ هه‌ره‌ كه‌شخه‌كه‌، هه‌ستمكرد وه‌ك ئه‌وه‌‌ی له‌نیو ڕۆكیتیکی ئه‌پۆلۆدا بم و هه‌ربینا به‌ره‌و بۆشایی ئاسمان هه‌ل‌درا، به‌ره‌و مه‌ریخ ڕۆیشت. ئه‌و كاته‌ی كه‌ ئه‌سانسیره‌كه‌ش كه‌وته‌ جووله‌، وه‌ك تیر به‌ره‌و به‌رزترین نه‌ومی بورجه‌كه‌ هه‌لكشا.

من له‌وه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتم، ئاخۆ بۆچی ئیرانییه‌كان، هه‌میشه‌ هه‌ر عه‌ودالی نه‌ومه‌ به‌رزه‌كان بوون. ده‌ب‌ی ئه‌وه‌ش له‌و زړه‌ هه‌سته‌ی مه‌زنایه‌تییه‌وه‌ هاتب‌ی كه‌ له‌ میژوودا هه‌مان بووه. ئیمه‌ ڕژیمی پرکه‌موکورتی دیکتاتوریمان هه‌یه‌، هه‌مووان به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌نالینین، كه‌چی خۆشمان به‌ گه‌وره‌تر و باشتر له‌ خه‌لكی ده‌زانین. خۆ‌ی ئه‌مه‌ش شه‌قلیکی راسیزمانه‌یه‌.

هه‌رچۆنیک ب‌ی، ئیمه‌ ئیستا له‌وین. به‌ يه‌كجار له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه‌‌ی بورجی شیخ زاید، به‌ جوانی و ناوازه‌یی شه‌وی دوه‌‌ی سه‌رسام بووین، دیمه‌نیکی بیۆینه‌‌ی هه‌بوو، به‌سه‌ر هه‌موو تاوه‌ره‌كانی شاره‌كه‌دا ده‌یروانی. ئه‌و دوه‌‌یه‌ خه‌یاڵکرده‌یه‌، كاتیک له‌ په‌نجه‌ره‌كه‌وه‌ ته‌ماشات ده‌کرد، نمایشی جوانییه‌كه‌‌ی خۆ‌ی بۆ ده‌کردی. ئاخ‌ر خۆ ئیمه‌ ده‌قاوده‌ق له‌سه‌ربانی میرنشینه‌كه‌ بووین

و سهیری جیهانی دهوروبه‌رمان ده‌کرد، که له هیچه‌وه به‌سه‌ر سنووری چوارچیوهی بیابانه‌که که‌وتبوو.

ده‌رکه‌ی ئە‌پارتمان‌که‌ کرایه‌وه و ژنی برازاکه و کورپه دوازده سالانه‌که‌ی بۆ پیش‌سوازیمان هاتنه‌ده‌ر.

«مه‌رجان»، ژنه میهره‌بانه‌که‌ی برازاکه، به‌خێره‌اتنیکی گه‌رمی له دایکم کرد. دیسان دایکم هه‌ر ئە‌وه‌هسته‌ی هه‌بوو، که‌وا له ئە‌مستردامه‌. ئە‌ویش سه‌ری کورپه دوازده سالیه‌که‌ی ماچ کرد و گوتی: "جاره‌که‌ی دیکه، که هاتینه لاتان، هیشتا هه‌ر زراسک³⁰ بوو. ماشاللا، ماشاللا، ئیستا جاحیل بووه."

برازاکه به پرسه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم. منیش به سرته‌وه پیمگوت:

- "ئه‌وه‌ه‌روا ده‌زانئ، له ئە‌مستردامه‌."

من له خۆم ده‌پرسی، باشه‌ چون دایکم له ساتیکه‌وه بۆ ساتیکی دیکه ده‌گورئ، چون ئە‌م هاتن و چوونه‌ی خه‌یالی و واقیعییه به‌یه‌که‌وه گری ددا. به‌لام هیشتا‌ش له‌وه نه‌گه‌یشتم، ئاخۆ که‌ی ئە‌وه له دوه‌یه که‌ی له‌ رپی مه‌ککه‌یه، چ کاتیکیش له‌ رپی گه‌رانه‌وه‌ی نیشتماندایه. له‌وانه‌یه‌ پروانگه‌ی بریارده‌ری خه‌سله‌تی که‌سی له‌لای ئە‌وه، له‌گه‌ل شوینه‌که‌دا سه‌ره‌له‌بدن. له‌وانه‌شه‌ ئە‌وه ئە‌سانسیره‌ بۆ ئە‌وه به‌رزیه‌، بیره‌یتانه‌وه‌ی ئە‌مستردامی هینابیته‌ پیشه‌وه.

---

³⁰ زراسک، زۆر مندال، بیبی.

خۆشبهختانه ژنهكهم، پيشتتر مالباتهكهى له بارهى دهردى لهبيريچوونهوه و وپرينهكردنى دايمك ئاگادار كردبووهوه، بويه ئهوانيش به پيكنهينهوه پهفتاريان نواندهوه.

لهگهله ئهوهدا دايمك ئيمههه مووى بهرهو جيهانهكهى خوى راكيشا. ئهو ئيمههه له رهوشيكى وههادا دانا، كه چيديكه خومان نهبين، بهلكوههر كهس بين و بهس.

ههر لهو ريگهوه، دهمهوى سوپاسى «سياماك» و ژن و «نادر»ى كورى بكهم، كه ئهو بوار و مهودايهيان بو دايمك و خوشكهكهم سازاند، تا بهشيكى فهراموشنهكراوى گهشتهكهيان به خوشى بهسهربهرن. ههلبهته ئهوهش گرنگ نهبوو، بوونهكهى دايمك له دوهههه، له ئههستردام يان له ريگاي مهككهدا بى.

دايمك به دريژى باسى يهكهمين سهردانى ئههستردامى كرد، لهراستيشدا ههركيز شتى وهها رووينهدابوو. برازا و ژن و كورپهكهى بهريزهوه گوپيان له يادهوهرييه خهيالكردهكانى گرتبوو. بهو چيروكانههه كهشوههوايهكى نازدارى ئافراندهبوو.

دواى نانى شيوان، ژنه خانهخوييهكه لهسهه «يوتيوب»دا به دواى موزيكى شاددا گهرا، تا كهشيكى وا بخولقيني، ئيمه به يهكهوه له ئاههنگدا بين.

من، سهه به خانهوادهيهكى دابونهريتخوازي پياوه جدييهكان بووم، ئهوانههه كتيبه قهبه قهبهكانيان دهخويندوه و سهههه خويان به موزيكى سووكهله نهديهشاند. خو ئهگهه دههبارههه موزيكيش قسه بكرى، موزيكى ديپرينههه دابونهريتتيانههه ئيرانى بهرز ههلهدهسهنگيندري.

که‌واته هه‌رگیز ئه‌و جۆره موزیکه سه‌ماداره لای ئیمه نه‌ده‌بیسترا. هه‌روه‌ها هه‌له‌په‌رینیش هه‌ر له‌ گۆریدا نه‌بوو. هه‌رگیز پوره‌کانم نه‌ده‌بینین سه‌ما بکه‌ن، پیاوه‌کانیش هه‌ر هیچ. شته‌که به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌گه‌ل ئیمه‌دا نه‌ده‌گونجا.

دایکیشم سه‌ر به‌ مالباتیک بوو، زۆر دیندار نه‌بوو، به‌لام به‌ هه‌ر جۆریک بچ، لای ئه‌وان ژنه‌کان له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌له‌په‌رین و سه‌مایان ده‌کرد. له‌و کاته‌ش می‌ردی به‌ باوکم کردبوو، هیچ شتیکی وای لێ نه‌بیندرا.

ئێستاش ژنه‌ خانه‌خوێکه‌مان موزیکیکی سه‌مائامیزی خستۆته سه‌ر ئامێره‌که و ئاماژه‌یه‌کی واشی پیداین که هه‌لبستین و سه‌ما بکه‌ین. ژنه‌که‌م له‌سه‌ر قه‌په‌نگی³¹ ئه‌پارتمان‌ه‌که، ته‌له‌فۆنی له‌بن گوێی بوو، له‌گه‌ل باوکه‌ پیره‌که‌ی له‌ تاران قسه‌ی ده‌کرد. خوشکه‌که‌شم، که ئه‌و ژنه‌ شانازه‌ بوو، هه‌روه‌ک مالباته‌که‌ی باوکم، راشکاوانه‌ نه‌یده‌ویست له‌ لایه‌ن ژنه‌ خانه‌خوێکه‌وه بانگی سه‌ر سه‌ما و هه‌له‌په‌رین بکری. به‌لام له‌پریکه‌وه دایکم هه‌لسا. باسکه‌کانی له‌ هه‌وادا درێژکردن و خه‌ریکبوو سمتی باده‌دا. خوشکه‌که‌م له‌ حه‌په‌ساویان ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دانا و به‌ چاویکی پڕ له‌ پرسیاره‌وه سه‌یری کردم.

ئای، خودای گه‌وره، دایکم دلشاده و به‌ چاوی داخراوه‌وه سه‌ما ده‌کا و باله‌کانیشی له‌ هه‌وادا به‌رز کردوونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی دوعا بکا. ئیمه هه‌موومان کشومات به‌ چاوی زه‌قه‌وه سه‌یرمان ده‌کرد.

منیش نه‌مه‌دزانی چیبکه‌م، ئاخ‌ر من سه‌ر به‌ مالباتیک بووم، سه‌مایان نه‌ده‌کرد. که‌چی له‌به‌رچاوم بوو، ده‌مبینی، یه‌کیک له‌ جوانترین کۆپله

---

³¹ قه‌په‌نگ: به‌له‌کۆنه.

دیمه‌نه‌کانی ژیانی دایکم رۆل ده‌گێڕی. دیمه‌نیک که هه‌تا هه‌تایه له لام ده‌مینیته‌وه.

ئینجا چوومه لای خوشکه‌که‌م، ده‌ستیم گرت و گوتم: "ده‌ی وهره، له‌گه‌لی سه‌ما بکه!"

"نه‌خیر، تکایه نا." وای وه‌لام دامه‌وه.

"ده‌ی له‌به‌ر خاتری من سه‌ما بکه." گویم له‌خۆم بووه‌وه وام پینگوته‌وه.

ئه‌ویش سووربوونی له‌پرسیاره‌که‌مدا بینی، پینوایستم به‌وه بوو که ئه‌و به‌که‌یف و سه‌فاوه‌ ببینم. ئه‌ویش به‌نه‌رمی قۆله‌کانی له‌یه‌ک کردنه‌وه و له‌هه‌وادا بالی کرد و به‌ئه‌سپایی هه‌نگاوی سه‌مائامیزانه‌ی به‌ره‌و لای دایکه‌وه‌نا.

خۆشبه‌ختی، قورسای خۆی هه‌یه؛ من ئه‌مه‌م له‌ئه‌ودا دۆزییه‌وه. هه‌ندیک جار باره‌که‌ی قورسه‌ و تۆش به‌رگه‌ی ناگری و پیت هه‌لناگیری.

بۆ ئه‌وه‌ی فرمیسه‌که‌کانم بشارمه‌وه، چوومه لای قه‌په‌نگه‌که. برزای ژنه‌که‌شم به‌خۆیی و بوتلیک و دوو پیاله هاته لام. شته‌کانی له‌سه‌ر میزیکێ بچکۆله‌ دانا و جگه‌ره‌یه‌کی بۆ راگرتم.

به‌پێوه له‌سه‌ر قه‌په‌نگه‌که، که به‌ده‌ستیک پیکه‌که‌م گرتبوو، باسی ئه‌و ماوه ژیانیه‌ی دایکم، له‌میانه‌ی گه‌شته‌که‌م بۆ کرد: "مانه‌وه‌که بووه ئه‌زموونیکێ سه‌رنجراکیش. دایکه به‌سالاچوووه‌که‌م به‌هه‌موو هه‌یزیکێ خۆیه‌وه راکیشامه‌ جیهانی پیرییه‌وه. هیوام وایه نه‌خۆشیه‌که‌ی لی تیرتر³² نه‌بی،

---

³² تیرتر: قورستر، خراپتر، توختر.

بەلام بە داخوۋە بەرەو خراپتربوون دەروا. لەو رۆژانەى رابردودا ئەو لايەنكى جوانى پيرييتى خۆى نیشان دا.

لەوانەيە وشەى جوان، لە شوينى خۆيدا نەبى. دەى با وەها بلين ئەو لايەنە مرۆببەكەى لە كاتى ئەو گۆرانەى لى نیشان داو³³. ئەو، من دەنيريتە سەردەمى رابردو، ئىنجا رامدەكيشيتەوۋە بۆ ئىستا و پاشان بەرەو فەرامۆشى، پۆژگارەكان وەك شەپۆلەكان تىكەلى يەك دەبن. لەو نيوەشدا شتىكى خۆش پوویدا. لە يەككىك لەو رەھەندانەيدا، ئەو ھەر وەها دەزانى، بەرەو مەككە سەفەر دەكا.

بىرازاكەش پرسى:

- "چۆن بەرەو مەككە؟"

- من نازانم، و ناشتوانم ھۆيەكانى بخەمە روو. پيموايە لە مئشكى خۆيدا، ھەندى برگەى پچرپچرى يادەوهرىبەكانى بە يەكەوۋە گریداتەوۋە. ئەو دەلى، گوايە پۆژىك لە رۆژان بەلینم پىدایى، لەگەل خۆمى ببەمە مەككە.

- "مايەى تىرامانە. باشە دلىناى، بەلینكى وات پینەداوۋە؟"

- "بە دلىنايىوۋە نازانم. خۆ نابى ھەرگىز شتىكى وام گوتبى، ئاخىر ئەو بەلینە لەگەل رەوتى ژيانى مندا نەدەگونجا. شايانى باسبشە دەكرى لە ميانەى گەشتە پىرۆزەكەيدا، لەگەل كەسانى دىكەى لەيەك گریدابى. ئەو ھەر بەتەنيا خۆى و من وەك رىبوارى رىگای حەج دادەنى."

---

³³ مەبەست لىرەدا، گۆرانى بارى واقىعە بۆ خەيال و بە پىچەوانەشەوۋە. رستەكە زۆر كورت بوو، بۆيە لەوانەيە لەوەرگىراندا دەرەقەت نەھاتىم، پىويستى بەو كورته روونكردەوۋە ھەبوو. و.

- "ههلبهته توش لهگه لیدا دهړوویی. ئه وهشت تا ئیستا به ژن و خوشکه کهت نه گوتووه؟"
- "نه خیر، من ئه وهم پینه گوتوون. ده ترسم ئه گهر پینان بلیم شته کهی له بار بیه م."
- "چی له بار ده بهی؟"
- "سه فهری حه جه کهی."
- برازای ژنه کهم به دهنگیکی بهرز پیکنی و گوتی: "تکایه لیم مه گره، من خوم ده لالم، سه رقالی خانووبه ره، نه وهک سه فهری حه ج و سو فیزمی. ئه وه هه مووی له سه رووی تیگه یشتنی منه. ئای چ ژیانیکه."
- "من به خوشم نازانم، به لام من وا به وروژاوی ده بینم، چونکه گه شته کهی ئیمه شتی سه رباری دیکه شی هاته سه ر."
- "مه به ستت له وه چیه؟" خانه خوئیکه م به زه رده خه نه یه که وه وای لیپرسیم.
- "ئه م شته ږوون ناکرینه وه."
- "به لام چی ده کهی ئه گهر هاتوو له گه ل دایکت سه فهری حه ج بکهی؟"
- "من هیچ شتیکی تایبه ت ناکه م، هه لبه ته من ږی لیناگرم. دوینی ئیواره ئه و به پی پی په تی وهک دینداریکی راسته قینه به نیو لمه که دا و به ئاراسته ی مه که که دا دهړویشته."
- "له کوی؟"
- "له کاروانسه راکه."

- "وا مه لئ. توش لئیگه رای بروا؟"
- "ئاخر هیچ واتای نه بوو ئیشه که ی لئ قورستر بکه م. ئه وهش وه نه بی، که تو پئی خه مبار ده بووی. تو هه ر ده تتوانی، رابمینی، له شوینی خۆت بوهستی و سه یر بکه ی."
- "سه یری چی بکه ی؟"
- "سه یری مروّف، کاتیک ئه و لئی جیاده بیته وه."
- "من بام هیچم پینه ده کرا." برازا که وای گوت و له سه ر قسه که ی به رده وام بوو؛ "ناشزانم ئه گه ر له شوینی تو بووایه م، چیم ده کرد."
- ئایا ده زانی، هه ندیک جار له خۆم ده پرسمه وه ئه ری هه موو شتیک ئه وه یه، که وه ک بیری لیده که مه وه. نازانم چۆن بیهینمه سه ر زار و به وشه ده ری بېرم، به لام هه ندیک جار، وه ها بیر ده که مه وه، دایکم که می ئه و شتانه به ئه نقه ست بکا، "من ئه مه م به دوودلییه وه گوت."
- ئه ویش پرسی: "باشه چی ده کا؟"
- "سه فه ره که، مه که که، که عبه و باقییه که ی. له وانه یه سه رچیخ چوویم، به لام پیموایی به شیکی له ئاگاییه وه یه. چۆن بیلیم، به لئ، ئاسایی، ئه و ده زانی چی ده کا."
- که واته ئه و هه ندیک یارییت له گه لدا ده کا و شیتت ده کا"
- "نا، نه خیر. ئه وه نا، ده کری هه موو شت بی، سه ر له زوو، کاتی بچکولانه بووم، دایکم ده چوووه پشت په رده و لئی داده نیشته، ئینجا چیرۆکی سه یره سه مه ره ی گه شتی خه یالی ده گنراییه وه. پیموایه ئیستاش که میک له وه ده کاته وه."

- "ئاخر من پېم گوتى، وهك دهلالىكى شتى جيگير و وهك نيوهندگيرىكى كردهى ئالوگور، من پياوى ئه و جوره چيروكانه نيم." برازاي ژنه كه م به زرده خه نه يه كه وه پي كه كه ي خو ي هه لدا و له سه ر قسه كه ي خو ي شى رو ي شت: "سه فه رى حه جى دا يكت؟"
- "به راستى. به لكو هه ندى يارمه تيم بدهى. بروانه، تا ئىستا تا كلايه نه له گه لى رو ي شتووم، به لام نازانم چى لى شين ده بى."
- "چون، چى لى شين ده بى؟"
- "ئيمه گه يشتوو ي نه ته سه ر ئه و خاله، دا يكم پي يوايه ئيمه خه ري كه بگه ين، ئيمه له ئان و ساتى گه يشتين. به لام نازانم چون بتوانم ئه و چيرو كه به كو تا ييه كى باش بگه يه نم. به لكو بيرو كه يه كت هه بى؟"
- برازاي ژنه كه م جگه ره ي به ليوه وه گرت، چه رخه كه ي دا گير سان د و جگه ره كه ي پي كرد، كه مي ك بيري كرده وه ئينجا گوتى: "له گه ل خو تى بيه مزگه وته گه و ره نا يابه كه ي شي خ زايد بن نهه يان له «ئه بو زه بى». ئه وئ زور له مالى ئه للاى مه كه كه جوائتره."

ئامادەكارى بۇ ئەبوزەبى

من هیچ شتىكى وهام له بهرانبهر خوشكه كه م نه كرده بوو، تا هست به خه تبارى بكم. هه ميشه براهه كى چاك و جيگره وهيه كى باوكم بووم له نيو خيزانه كه ماندا. له ماوهى تاراوگه نشينيشمدا، ئه وهى له دهستم هاتبى بۇ مالباته كه م كرده ومه.

كه له نيشتمانىش شورش سهرى هه لدا و به هه زاران كهس له سىداره دران، به هه زارانيش بۇ چه ندين سالل خزانه نيو كونجى زيندانه وه و به هه زارانيش بۇ هه ميشه تيدا مانه وه. من هيچم پينه ده كرا، خوشكه كه م دهستنووسه كه مى له ژير پيخه فه كهيدا شار دبووه وه و هر به وه هويه شه وه گيرا. من هيچم پينه ده كرا، له و كاتهى هه يته كان هاتن و به سه ر ماله كه مانيناندا دا، من توانيم هه لبيم و ئه و پيى نه كرا و به ركه وت. ئاخىر چون ئه وه م زانيبوايه، كه ئه و له گه ل «جهواد» و چالاكوانه كانى ديكه دا دژى پرژيم جوولاونه ته وه. نه خير، خو ئه وه، خه تاي من نه بوو، به لام خو هه ميشه هر پييه وه هه راسان بووم، به وهى له دو اييدا ههستم كرد، من ئه وه نده سه ربه ستيم هه يه، كه چى ئه و نه يبوو.

پيشتر من خه مى ئه وم ده خوارد، هر له بيرمه، جاريكيان ده ترسام به وهى كهس نه يهت و داواى ده ستى بكا، هر له به رئه وهى له زيندانايه، ئيدى كهس نه يهت بيخوازى.

به لّام خوّ ژيان برباريکي دیکه ی دا. پوژنيکيان له دهرکه ی ماله کونه که ی باوانم درا، دایکم دهرکه ی کردوه وه، بينی پياويکي نامو له بهر دهرکه وهستاوه. دایکم ههر وای زانی، کابرا سهر به دهرگای نهینی پوژیمه و بو پشکین هاتوه.

دایکم ههر له کورتی له گه لی بریبوه وه:

- "دهی بیللی!"

- "خانم، من بو کیژده که ت هاتووم."

- "من نه وه دهرزانم، به لّام چی دیکه تان لیی دهوی؟ ئاخر خوّ ئیوه گه نجیتان پووکانده وه، باشه له وه زیاتر، ده تانه وی چی دیکه ی لی بستین؟" دایکم به جوړه خوگریکه وه وای به کابرای بهر دهرکه گوت.

- "خانم، من هاتووم داخواری دهستی کچه که ت لی بکه م."

ئمه گه مه ی قه دهر بوو، دایکم به ژيانی خوی هیچ حیساییکی بو نه کردبوو.

- "خانم، من هه شت ساله چاوه پیم، ده توانم هه ندیکی دیکه شی له سهر بوه ستم." پياوه که وای پیگوت.

ده خوله کی ره به ق پياوه که ههر له بهر دهم دهرکه وهستاوو. پاشان دایکم گه رابووه وه مال، به خوی و سهرپوشیکی سپی گولگولی ئاهه نگنمیز. دهیزانی ئاراسته یه کی شادمان بو ژيانی کچه که ی به پيوه یه. ئینجا فهرمووی له پياوه که کرد و هیتایه ژوور و به زمانی ئاماژه وه به باوکی ناساند: ئه م پياوه هاتوته داخواری کچه که مان.

باوکه خو شه ویسته که شم، که نیگایه کی ساده ی بو جیهان هه بوو، به زمانی ئاماژه وه به دایکی گوته وه: نه وه پياويکی باشه، من هیچ لاریم لی نییه.

دایکم به خهنده یه ک و ههر به زمانی ئاماژه پیی گوته وه: خوّ تو نابی ئاوا هه رزان فروش بی. نابی دهموده ست پیی قایل بی. سهره تا ده بی هه ندی

پرسیاری لئیکه‌ی؛ له باوکی، له دایکی بیرسی، بزانی چ کاریک ده‌کا. لئی
بیرسه ئاخۆ داهاتی چهنده، ئایا خانووی خۆی هه‌یه، یاخود ترومبیلی هه‌یه،
به‌م جۆره.

ئێستاش هه‌موو ئەم شتانه بوونه‌ته رابردوو. هه‌نوکه ئێمه له «دوبه‌ی»ین.
من چوومه لای پرسگه‌ی هوتیله‌که، تا پێیان رابگه‌یه‌نم که به‌ گه‌شتیکی یه‌ک
پۆژه به‌ ته‌مای «ئه‌بوزه‌بی»ن. به‌ دزیشه‌وه پێم خۆش بوو له‌وئ تووشی
«نه‌سته‌ره‌ن» ببه‌وه، به‌لام خۆ ئه‌وه هیواخوازی پێویست نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌و
هه‌میشه له‌وئ ئاماده‌بوو. له‌راستیدا هۆلی چاوه‌روانی هوتیله‌که مه‌یدانی
کاری ئه‌و بوو.

ده‌موده‌ست له‌ نهۆمی خواره‌وه بینیم، له‌گه‌ل یه‌ک دوو مه‌عمیل راوه‌ستا‌بوو.
که منی بینی، بزه‌یه‌کی بۆ کردم، منیش ده‌ستیکم بۆ بلند کرده‌وه و چوومه
لای پرسگه‌که، تا بیرسم ئاخۆ ده‌توانن ئه‌وان گه‌شتی «ئه‌بوزه‌بی»م بۆ
ریک بخه‌ن.

به‌لئ، ئه‌وان گه‌شتیکی به‌ کومه‌لیان به‌ کۆسته‌ریک بۆ ئه‌وئ هه‌بوو، به‌لام
له‌به‌ر ره‌وشی دایکم، پێم دروست نه‌بوو له‌گه‌ل گرووپیکی له‌ که‌سانی بیانی،
به‌ کۆسته‌ریک بچینه «ئه‌بوزه‌بی». ئاخ‌ر له‌و کاته‌دا تۆ ده‌بی به‌ ئه‌وانه‌وه
به‌ند بی، ئه‌مه‌ش کاره‌که‌ی بۆ ئێمه سه‌ختتر ده‌کرد.

- "ئه‌ری تۆ شتیکت پێویست بوو؟"

گویم له‌ ده‌نگی نه‌سته‌ره‌ن بوو، له‌ پشتمه‌وه هات.

- "نه‌خیر، سوپاس، من به‌ دوا‌ی بلا‌ونامه‌یه‌ک ده‌گه‌رام. له‌راستیدا،
جاریکی دیکه سوپاس بۆ ئه‌و گه‌شته‌ی بیابان و سه‌ردان‌کردنی
کاروانسه‌راکه. له‌وئ کاتیکی خۆشمان برده‌سه‌ر.

- "شایانی نییه. زۆرم پێخۆشه که وام گوی لێدهبی. دهتوانم شتیکی دیکهت بۆ بکهَم؟" ئەو وای پێگوتم و ئاماژەشی بەو ڕێبەرنامەی ئەبوزەبی دا، که له نیۆ دەستەدا بوو.

- "نەخێر، سوپاست دهکهَم. ئیستام پێویست پی نییه، له وانهیه دواتر." منیش وام پێگوتەوه. له راستیشدا دهمهویست لێی بپرسم، به لکو ئەو گهشتهی ئەبوزەبیشمان بۆ رێک بخهیت، به لام هەر خۆم به خۆم گوتەوه. باشه ئەگەر ئەو نووسینگەی گهشتیارییهی نیوان ئێران- دۆبهی کار بۆ دهزگای نهینی ئێران بکا، که سیکی وهک نهسته رهنیشیان به کری گرتبی، تا چاودیری به سەر خه لکی به تهمه نی ئێران چاودیری بکهن، باشه ئەگەر وابی، بۆچی جاریکی دیکه هانا بۆ خزمهتگوزاری ئەوان ببه مه وه؟ من شه رمم له خۆم کرده وه، که له نیۆ هۆلی چاوه پوانی هوتیله که دا له دلی خۆمدا، به دواي ئەودا گه رام.

ئیدی خۆم راست کرده وه و له وئ رۆیشتم. ئەو دهرفه ته شم بۆ نه هیشته وه له ئاماده بوونی مندا، سه ره داویکی خوی هه لبو یزنی.

به و ڕێبەرنامەی گه شتیاری نیۆ دهستم، گه رامه وه نهومی سه روو، تا سه یریکی بکهَم ئاخۆ به بی نهسته رهن دهتوانم بچه ئەبو زه بی.

به کریگرتنی ترومیلیک بو نه بوزه بی

دوای خویندنه وه و لیکدانه وهی رپیهرنامه و هندی ئانا مانا له پپانه³⁴ کردن، بریارمدا پوژی هینی به ره و مزگه وتی گه وهی «ئه بوزه بی» برۆین، که له وی نوژی هینی تیدا ده کری. ئه مهش بو ئیمه که شیکی زیده بارترمان بو ده رخصینی.

مه که خوی بو پرواداران شوینیکی سه رنجراکیشه و ههروه اش ده مینته وه. من پیشتریش گوتومه، ئیمه ی «فارس» هیچمان به سه ر عه رهبستانی سعودیه وه نییه، به لام له روانگی میژوویکی ساخته و ههستیکی ئایینی و لووتبه رزی بالادهستی فارسه کانی سه رده می دیرین، ههستیکی وه هاما لا په یدا بووه، که له راستیدا مه که زیتر هی ئیمه بی له وهی هی عه ره به کان بی. ئیمه له و روانینه دا وه ک ئه وه و ابووین، که کوچک له ئاگردان گهرمتر بی.³⁵ مه که له چاوی ئیمه دا شاری ئه لایه، نه وه ک هی سعودیه کان.

ده کری ئه و ره فتاره مان له هه لسوکه وتی ئه و حاجیه ئیرانیانه دا ببینه وه، کاتی ده گه نه مه که و پی ده نینه سه ر خاکی ئه وی و خویان له بن هه ژموونی رووحیدا ده ببینه وه و ههسته که یان له لا به هیزتر ده بی. مه یلی ئه وان له هه لسوکه وته که یاندا له جارن توندتر ده بی. جاریکیان له کاتی

³⁴ ئانا مانا له پپانه: مه به ست لیزاردنیکه له سه ر شیوهی به خگرتنه وه.

³⁵ نوسه ر ئیدیومیکی هوله ندی به کار هیناره که ده ق ده لی: له پاپا رومیتر بی.

حه جدا، به هه زاران حاجی به شه قامه کانی مه ککه دا وهرده بن و دروشمیان ده کیشا.

به هه زاران دروشمکیشی بیانی به نیو شه قامه کانی مه ککه دا وهر بوون، ئەوان له ولاتیکدا ئەوه بیان کرد، که هاوولاتییه کانی خویان هه رگیز نه ده ویران وشه یه کی ده رده للی خویان دهر بېرن. ئاکنجییه کانی شاره که به و کرده وه چاوه رواننه کراوه ی ده سه لاتداران حه په سان، چونکه وایانزانی راپه رینیکه دژی خیزانی پاشایه تی سعودیدا ده کړی. ئیدی پۆلیسی سعودی، نهیتوانی حاجییه خونی شانده ره کان بیده نگ بکا، بۆیه ته قه یان لیکردن و حاجیه کانیش کوژراو و بریندرايان لیکه وته وه.

دوای پروداوه کهش، یهک دوو سال بۆ ئیرانییه کان نه بوو بچنه مه ککه. دوای ئەوهش که دیسان رینگه درایه وه، هه ر دوو ژنی گهنجی ئیرانی دوو له هه یته کانی گومرگ یاوه رییان ده کرد. ئەوان ژنه کانیان دهر دهنه هۆده یه ک به جیا و ناچاریان ده کردن جلوه رگیان دابکه نن. ورده کاری دیکه ی ئەو پشکنینهش له میدیاکان باس نه کران، چونکه ده بووه کینه راتیکی³⁶ نیشتمانی گه وره، به وهی بزاندري که وا سعودییه کان سواری ژنه کانمان بوونه. ئەوسا دیسان جهنگیکی دینی له نیوان هه ردوو ولاته که دا هه لده گیرسا، له وانه بوو دیسان شه ره که حه فته سه د سالی دیکه بخایه نی.

ئەو کرده یه ی هه یته ی گومرگی سعودی دهره ق به حاجی ژنه ئیرانییه کان کردبوویان، پاشخانیکي دیرۆکیانه ی هه بوو: ئاخه هه ر له میژ بوو پیاوه سعودییه کان دلایان بۆ ئافره ته ئیرانییه کان لیداوه، ئەوهش هه ر له به ره ئه وهی، ئەو ژنانه نه یانده وایست خویان رادهستی سعودییه کان بکه ن.

---

³⁶ کینه رات: کاره سات. که تنیکی گه وره.

ئەو كېشەيەي نىۋان ھەردوو ۋلاتەكە سەبارەت بەو رەفتارانە، ھېشتا چارەسەر نەببۇو، دانەمركابوۋە، تا لە پىر شەسەد تا حەفسەد حاجى ئىرانى لەنىۋ حەشاماتىكى زۆر و گوردەمىكى رېرۆيشتىنى حاجىيان لە كاتى بەجىگەياندى رېتوتىلى بەردبارانكردى شەيتاندا، بن دەست و پىر كەوتن و فەوتان. ئىدى لە مېديادا شەرىكى گەرم لەنىۋ ھەردوو ۋلاتدا بەرپابوۋ، ھەر بۆيەشە عەرەبستانى سعوودىيە سنوورى لەسەر ئىرانىيەكان داخستەوہ.

لەو بارودۇخەشدا بوو، دايكم و من بەرەو رېگەي مەككە دەرۆيشتىن.

لەو نىۋەدا ھەر بە خۆم بېيارمدا بە ترومبىلىكى بەكرىگىراۋ، بچىنە ئەبوزەبى. ژنەكەم لەگەل ئەو سەفەرەدا كۆك نەبوو. ئەو نەبويست لەگەل سوارى ترومبىلىك بى، كە خۆم لىخورى بىم و گوتى: "تۆ نابى ئەو كارە بكەى. تۆ بە دايكت و خوشكەكەت و كارەكەى خۆت سەرقالى، ھەر بۆيە پىويست ناكا كارى سەرشىتانەى وا بكەى، بەتايبەتېش لەو رېگا جەنجالەى نىۋان دوبەى و ئەبوزەبىدا. ھەرچۆنىك بى من لەگەلتان نايەم."

لەگەل ئەوہشدا من چووم، بەلكو لە لاي كۆمپانىيەك، ترومبىلىك بۇ ئەبوزەبى بە كرى بگرم. لە كۆمپانىيەكەدا ژنىكى گەنجى تايلەندى لىبوو، شالىكى گولگولى بەسەر سەردا دابوو، لە پشت مىزى نوسىنگەكە دانىشتبوو.

لەوى لە دوبەى لە ھەموو لايەكەوہ تووشت بە تووشى ئافرەتى تايلەندى دەبى. ئەمەش خۆى شتىكە لەگەل كلتوور و كەشۋەھەۋاى مىرنشېنەكەدا دېتەوہ. لە زۆرىنەى مالەكاندا ژوورىكى بچكۆلانە و گەرم و ئاودەستىك لەنىۋ خانوۋەكاندا ھەيە كە ژنى تايلەندى لىبىن. ئەم ژنانە ھەموو كاروبارىكى مالەكە رادەپەرىنن و زۆر جارانىش وەك چاودىرى زراسك و

مندال کارده‌که‌ن. هه‌روه‌ها له نووسینگه‌ی بچکۆله و له هۆتيله‌کانیشدا کارده‌که‌ن.

ژنه‌که‌ی پشت میزه‌که به ئینگلیزی لیپرسیم: "فه‌رموو، ده‌توانم چۆن خزمه‌ت بکه‌م؟"

منیش پیمگوت؛ به‌دوای ترومبیلکی باشدا ده‌گه‌ریم تا دایکم و خوشکم و له‌وانه‌شه ژنه‌شه‌که‌شم له‌گه‌ل خۆم بۆ پوژیک بگه‌یه‌نمه‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی ئەبوزه‌بی.

ژنه تایله‌ندیه‌که پینیگوتم، که ترومبیلکی باشیان بۆ من هه‌یه‌و ده‌مووده‌ستیش ۲۵٪ داشکانیشیان له نرخه‌که‌دا هه‌یه، ئەگه‌ر هاتوو بیمه‌که له لای ئەوان جیه‌جیه‌که‌م. هه‌رچه‌نده من پیشتر ئەو بیمه‌یه‌م لای نووسینگه‌ی گه‌شتیاری ئیران- دوه‌ی کردبوو، ژنه‌که وای به باش زانی، به‌تایبه‌تیش له‌به‌ر ره‌وشی دایکم، هه‌موو شتیک نوژهن بکریته‌وه.

منیش ترومبیله‌که‌م هه‌ر بۆ پوژی داها‌توو پیده‌ویست، به‌لام ئەو نمایشیکی وای دامی، ئەگه‌ر بۆ پوژی دوومیش به‌کاریبه‌ینم، ۵۰٪ داشکانم بۆ ده‌کا. هه‌ر به‌ریکه‌وتیش ئەم‌پو دوا پوژی خشته‌ی داشکانه‌که بوو. منیش له‌وه‌ تینه‌گه‌یشتم، ئاخۆ ئەو هه‌موو داشکانه له پای چی، منیش پیم باش بوو، ترومبیله‌که بۆ دوو پوژ به‌کری بگرم، نه‌خاسمه له‌به‌رده‌م هوتيله‌که شوینی پراگرتنی ترومبیل هه‌بوو.

ژنه تایله‌ندیه‌که له‌گه‌لم هاته شه‌شه‌مین نهۆمی باله‌خانه‌که، بۆ ئەوه‌ی ترومبیله پراگراوه‌که لی دهربه‌ینم. دوای ئەوه‌ی هه‌موو کاغه‌زه پنیوستیه‌کانم واژو کردن، سوچی ترومبیله‌که‌م وهرگرت و له لای

ترومبیله که منی جیهیشت. منیش چومه پشت سوکانه که، بۆ مایه ی
 راپله کینم، بینیم ترومبیله که گیر ئوتوماتیکه. منیش پیشت هرگیز
 ترومبیلکی گیر ئوتوماتیکم نه هازوتبوو. باشه پیویست نه بوو هه ولکی بۆ
 بدهم؟ له راستیدا کاتی ئه وه م نه بوو، به تایبه تیش ئه و کاتم هر نه بوو،
 ئه گهر هاتباو ژنه که شم بیوستبایه له گه لمان سوار بی. ئیدی ترومبیله که م
 هر له وی به جیهیشت، گه رامه وه لای ژنه تایله ندییه که:

- "خانم، من ترومبیلی گیرئوتوماتیکم ناوی."

- "بۆ چی نا؟"

منیش دۆخی دایکم بۆ پروونکرده وه، پیشمگوت ریگاکهش قه له بالغییه، بۆیه
 دروست نییه سواری ئه و جوره ترومبیله بجم و بیهاژوم و پیی بجمه
 ئه بوره بی.

ژنه که به بیدهنگی لیمه وه رام، دیاربوو هیشتاش تینه گه یشتبوو، که من
 له سه ر چی نیگه رانم.

منیش پیم گوت:

- "خانم، ترومبیلکی دیکه م بده ری."

به لام خو ئه وان ترومبیلی دیکه یان نه بوو، ئه وه ته نیا ترومبیل بوو هه یانبوو،
 باقی ئه وان دیکه به کری درابوون.

پیتمگوته وه:

- "ئه گهر وایی، له گه لم سه رکه وه، بزائم چۆن کار ده کا."

- ژنه کهش وه لامی دامه وه:

- "من مؤله تی لیخوریئم نییه، نازانم چۆن کار ده کا."

ئیدی دەستەوہستان بووم. ھەستم بە ئازاریک کرد، ژنەکه بەستەزمانانە
ھاتەبەرچاوم.

ژنەکه ناوی «تامارا» بوو، ناوہکەئە بە تابلۆیەکی بچووک لەسەر میزەکہ
بوو. منیش لەسەر کورسی بەرانبەری ئەو دانیشتم، کەمیک بەلای ئەودا
نوشتامەوہ و پیمگوت: "تاماراخان، گوئیگرە، پیم حەیفە کە مۆلەتی
لیخوڕینت نییە. دەئە ترومبیلیکی ئاساییم بۆ ریک بخە. من دەمەوئە دایکم
لەگەل خۆم بەرمە مەککە."

ئەویش تەماشایەکی کردم، وەک ئەوہی بۆ یەکەمین جار بمبینی. وام بینی،
ئەو دوودل بوو، یان لەوانەییە بە باشی لیم تینەگەیشتی. "بەلام خۆ ئیمە
ترومبیلی ئاساییمان نییە." ئەو وا وەلامی دامەوہ؛ "ھەموو ترومبیلەکانمان،
گێر ئۆتوماتیکن."

"تامارا، گویم لیگرە، پیموایی تۆ بودایی. دایکم حالی حازر بەرەو مەککە
بەرئوہیە. لیم تیدەگەئە چی دەلیم؟ مەککە، زۆر گرنگە. دەئە ترومبیلیکمان
بۆ پەیدابکە، لەراستیدا ترومبیلەکە بۆ ئەوہ."

دیشان بە دوو چاوی گەورەئە مۆللەقی لیتینەگەشتنەوہ سەیری کردمەوہ.
ئەو وای زانی، کە کیشەئە لەگەل ئینگلیزیەکەیدا ھەییە، ھەر بۆیە لە من
تینەدەگەیشت. یان لەوانەشە وای لیروانیم، کە پیاویکی ئاسایی نیم. ئەو
دەستی دایە پۆژژمیرەکە و پەرەکانی ھەلدانەوہ، دەسکی تەلەفۆنە رەنگ
شیریەکەئە ھەلگرت و ژمارەئەکی لیدا. لەگەل کەسکی تایلەندی دوا، دوو
جارانیش گویم لە وشەئە مەککە بوو.

یهک چارهک دواتر، مارسدیس بینزیکی رهشی نوی له بهر ده رگه ی
نوسینگه که وهستا. ئیدی ههردوو لاروومه تی تامارا بوداییکه م ماچ کرد،
شتیکم کرد که له دوبهیدا نه کرده بو. ههروهک بوداییه کیش سه رم بۆ
نوشتانده وه، له کاتیکدا ههردوو بهری دهستم له یه کدا بو، به م جوړه
سوپاسی خزمه تگوزارییه نایابه که م کرد.

دوای ئه وه سواری مارسدیسه که بووم، لیمخوپی. ئه وهش جوړه
ترومبیلک بو، که زورباش له گه ل مالی ئه لادا ده گونجا: رهش، شیک و
به هیز. ئیدی دهتوانی تا بکری له لای شوسته ی پهروه ردگاری مه زندا
پایبگری.

له ئالۆزی رینگا خیرا کهدا

له پریکه وه خۆم له سهر رینگایه کی جهنجالدا دۆزییه وه، به ههزاران ترومبیل به راست و چهپدا دهرویشتن، ترومبیله کان گفهیان دههات و له من ربهت ده بوون. له راستیدا بۆ من ترومبیله که ههندی که نوێ بوو، کاتی دهویست تا له گهلی رابیم و بزانه چون به سهریدا زال دهیم. لهوێ له پیشانگایه که، که پینچ سهده مهتر له دووری هوتیله که بوو، سواری ترومبیله که بووم. کاتیکیش ترومبیله کهم له گه راجه که ی کۆمپانیای به کریدانی ترومبیله که ده رهینا، ههر زوو بورجه کهم بینی.

که چی له گه رانه وه مدها، سه رچیخ چووم، رینگه لیتیکچوو. من هوتیله کهم راسته وخۆ له پیش خۆمدا بینی، به لام ئه وه شم نه ده زانی، چون به رینگه ی لاتهریبی ئه ودا بگه ریمه وه. کاتیک له هوتیله که تییه ریم، چارم نه ما، ده بوایه هه ندیکی دیکه دوورتر برۆم، ئه وسا له پیچی یه که مه وه به لای راستدا باده مه وه. من یه ک دوو کیلومه تر رۆیشتم و رینگا خیرایه کهم له گه ل یه که مین لاداندا لی به جیما. نه شمده زانی چون بگه ریمه وه سهر هیل یه که مین.

هیشتا یه ک دوو کیلومه تری دیکه رۆیشتم، دیسان له یه کهم لاداندا له رپی پردیکه وه گه رامه وه سهر رینگای شیخ زاید. کاتیکیش له پرده که په ریمه وه، ده بوایه یه که سهر بیشکیتمه وه. ئه وسا رینگه ی لای چه په م گرت، بۆ خۆشالی من، دیار بوو رینگه راسته که بوو، چونکه بورجی هوتیله که مان له دووره وه دیار بوو.

ئىنجا بە يەكەم لادانى لاي دەستە راستەم بادايەو، بەلام بۇ مايە نامرادىم دەبوايە ديسان بابدەمەو. من لەو دىنبايوم، ئەمجارەيان هيلە چەپەكە، ريزەو دەستەكەيە، بۇيە لاي چەپەم گرت، بەلام خۇ ئەو رېگەيە نەدەچووە سەر رېگەي شىخ زاید. بۇيە هيچ چارەم نەما. دەبوايە لە يەكەم لاداندا، ئەو رېگەيەي گرتبوومە بەر، جىي بەيلىم.

بە شىوہەيەكى ئاسايى من زوو ناشلەژىم، بەلام گويم لە ژنەكەم بوو گوتى: "وامەكە. ئەرى باشە بۇچى سەرت بۇ كيشە دەخورى؟"

ئىدى ئىستا درەنگ بوو، رېگەكەم بە تەواوى لى ون بوو. ويستم لە رېگەي رېنیشاندەرى نيو ترومبيلەكە، رېگەي راست بۇ هوتيلەكەمان بدۆزمەو، بەلام خۇ ناوونیشانى هوتيلەكەم نەدەزانی، چونكە وەك گەشتيارىك پيوستت بە ناوونیشانەكە نەبوو. ھەر ئەوئەندە بەس بوو ناوى هوتيلەكەت بە شوفىرى تاكسيەكە بلىي، ئەويش بەجى گرفت دەبيردیە بەردەم شوینی مەبەست. ھەر بەم جۆرەش، لەم چەند رۆژانەي رابردوودا، چەند جارىك بە تاكسى بەرەو رېگەي شىخ زاید و هوتيلەكەدا گەراوينەتەو. لەبەرئەوہي پيشتر ناوونیشانەكەم نەخويندبوونەو، بۇيە وەك سەرشىتىك لەسەر هيلەكەو دەچوومە سەر ئەوى دىكە و يەك سەعاتى رەبەقى پېچوو تا هوتيلەكەم دۆزىيەو. دەبوايە بە خۆم پېيكەنمەو، من وەك ئەو بۆرە پياوہم لىھاتبوو كە سەرى لىتىكچوو بوو، لەوہي لە سەر هيلى ئا بجىتە سەر هيلى بى، چەندىن جار ھەر دەرويشت و بە بنەست دەگەيشت.

لە كۆتايىدا ھەر لە گۆترە بە رېگەيەك لامدا، بەنيازبووم دابەزم و لە يەكەيەك بېرسم، بەرەو رېگەي كۆمپانىيەي بەكرىدانى ترومبيلەكە لىمخورى و لە پشت

بورجہ بہرزہکانہوہ رُویشتم۔ گہیشتمہ لای پشتہوہی بورجہکان، کہ ہیچ کہسی لینہبوو۔

لہوئی ترومیٹلہکہم راگرت، ہندیک پشووم دا، بیرم لیکردهوہ۔ لہ پریک تاکسییکم لہ دورہوہ بہدی کرد۔ شتیکم بو ہات، بہ ہردووہ دستم ناماژہم بو تاکسییہکہ کرد۔ تاکسییہکہ ہاتہ بہردہم، لیخورہکہ پاکستانی بو، بیرى بو ئہوہ نہچووبوو کہ مارسدیسہکہم پیئہ۔ ہولمدا بہ ئینگلیزی و عہربی و ئوردوی تیبیگہیہنم، ریگہکہم و نکردهوہ و بہلکوہ بگہیہنیتہوہ لای ہوتیلہکہ۔ بہلام دہبواہ من سواری ترومیٹلہکہم بوبامایہوہ۔ نہخیر، ئہو تینہگہیشتم۔ وہک شوپیری تاکسی لہو چورہ بہسہراتانہ رانہہاتبوو، تو دہبواہ ناوی تاوہرہکت پی بگوتباہ، ئینجا ئہو توی دہگہیاندیہ شوینہکہ۔

من سہرلہنوی بوم روونکردهوہ، وہا پیئدہچوو منی بہ تاوانباریک زانیی، بوہ نہیدہویست ہاوکاریم بکا۔

"من دوو ہیندہ پارہت دہدمی۔" وہام پینگوت۔ ئہمہ دوخہکہی زیاتر شیواند، چونکہ وایزانی مارسدیسہکہم دزیوہ و دہمہوی ئہویش لہ کہتنہکہ تیوہ بگینم۔

بہدوای قسہیہکی فریادہسانہدا گہرام و پینگوت: "دایکم چاوہریم دہکا۔ منیش دہمہوی بیگہیہنمہ مزگہوتہ گہورہکہی ئہبوزہبی۔ من ئیرانیم و توش پاکستانی، ئیمہ براہن۔"

ئەو بیری لە قسەکەم کردەو. بۆ ئەوەی گومانەکەى نەهێلم، دەستم بۆلای
پاداشت و پیمگوت: "ویرای ئەوەش، من لە هۆلەندا دەژیم و تۆش لە
دوبەى، ئیمە هەردوو کمان ئاوارەین³⁷، بى لانهین، لە تاراوگەیین."

ئەوسا بە دوودلێهەو گوتى "سەلامون عەلەیکم." دەستى گوشىم و ئاماژەى
ئەوەى دا، بە دواى ئەودا لیبخوړم.

من زۆرجاران وشەى سەلامم بیستوو، وشەیکى تەلیسمای بوو، بەلام
دیاره وشەى ئاواره – یان دەر بەدر و بیلانە – ش هەروایه.

ئینجا سوپم لە ترومیله کە بادا و بە دواى تاکسییه کە لیبخوړى. بۆ ماىەى
دلخۆشىم، بە دوو تا سى خولەک، گەیشتیە لای هوتیلە کە. وەک ئەو
وابوو، جادوویى جنۆکەکانى فانۆسەکەى عەلانیەى، پەرچووویکی لە بیابان
ئافراندى.

خۆى نەدەبواىە ژنەکەى کۆمپانیای بەکریدانى ترومییل یان نەستەرەنم ماچ
کردبا، بەلکو دەبواىە ئەو پاکستانییه ریش نەتراشیوهم ماچ بکردباىە: ئیدی
باوہشم پیداکرد دوو ماچم لە روومەتە ئارەقاوییه کەى کرد. لە چاکەى
ئەوەشدا دوو گەلای پارەى میرنشینەکەم لە بەرکە دەرھینان و بۆم راگرتن،
بەلام ئەو هیچ پارەى لە من وەر نەگرت و گوتى: "سەلامون عەلەیکوم. ئیمە
براین." ئەو کاتەى ویستم پارەکەى بخەمە بەرکى کابرای پاکستانى، دیسان
پەتە کردەو: "نەخیر. ئیمە هەردوو لامان ئاوارەین. پنیوستیمان بە یەکدى
هەیه."

---

³⁷ نووسەر وشەى فارسى ئاوارەى Avareh نووسیو.

ئەۋكات واتاي نويم بۇ وشەكانى ۋەك دەربەدەر و بىلانه بۇ دەرکه و تن.
ئەمەش بە دروستى واتاي: ئارامى، ھىۋاشى و برايه تى دەگە ياند.

ترومبىلەكەم لە بەرانبەر ھوتىلەكە راگرت و خۆشم چومە نىۋ ھوتىلەكە.

"ئەرى تو باشى؟" نەستەرن بە ھەراسانىيەۋە ۋاي لىپرسىم.

من پەشۇكاو دياربووم.

منىش پىمگوتەۋە: "بەلى باشم."

بە سەرنجەۋە گوتى: "ترومبىلىكى جوانە. بەرەو ئەبوزەبى؟"

شتىكى بىرپىزى بوو ئەگەر بە بى ۋەلام برۆى و قسەكەى پشتگوى بەخى.

منىش پىمگوتەۋە: "ھىشتاش نازانم، لەوانەيە ۋا بى، بەلام لەبەر بارودۇخى
دايكم دوودلم ئاخۇ كاريكى دروستە يان نا."

"ھەرچونىك بى، ئەگەر پىويستت بە من بى، دەزانى لە كوى دەمدۆزيەۋە."
ئەۋ ئەمەى بە خەندەيەكەۋە پىگوتم، لەكاتىكدا دەستى بەسەر پرچيدا ھىنا.

بەلى، دەمزانى ئەگەر پىويستىم پى ھەبا، لە كوى بىدۆزمەۋە، بەلام ھەر بە
راستى دەبوايە ۋاز لەۋ ئەندىشەيە بىنم.

"ھەلبەتە،" ۋام پىگوت و بەنىۋ ھۆلەكەشدا بەرەو ئەسانسىرەكە رۆيشتم.
كاتىكىش گەيشتە سەرەۋە، بەبى ھوسەلەيى پەنجەم لەسەر زەنگى
سويتهكەمان داگرت.

"ئەرى ئو ھەموو وەختە لە كوئى بووى؟ بوچى وا نارىك ديارى؟" ژنه كه م
وهەى لپرسىم.

منىش چومە لای پەنجەرەكە، دەستم دایە دووربىنه كە و گوتم: "دەى وەرە
تەماشاكە. من ترومبىلېكم پەيدا كرد. لەوى رامگرتوو، پەشەكە خۆپەتى."

كاتىكىش بە دووربىن سەبرى ئو ناوهم دەكرد، بىنىم نەستەرەن لەسەر
شۆستەكە وەستا بوو. خو من بۆنىكى گرانبەهەى «چانىل» م لە
سوپاسنامەدا نەدابووى، بەلام لە سەفەرى حەجەكەمدا دەكرى وەك ديارى،
شوووشەك گوللوى بۆ بىنىم. شووشەكە لەو جۆرە ماركەپە بى، كە
پەردەى مالى ئەللای پى دەشون.

جه نابی سه خاوه ت

هه مووان، تا دایکیشم که یفیان به مارسدیسسه که هات. کاتیکیش یارمه تی دایکم دا، تا سواری ترومبیله که ببی، به نهرمییه که وه گوتی: "ئه مه یان ده جاران له ترومبیله که ی دیکه ت باشته ره. باوکت دلخوشه به وه ی ئه و زحمه تییه م بو ده کیشی."

منیش نه مده زانی له و کات و ساته دا ئه و خوی له کویدا بینوه ته وه، چونکه ئاماژه ی به یه که م سه ردانی بو ئه مستردام کرد، کاتیکی له گه ل باوکمدا به یه که وه هاتبوون، ئه و کات ترومبیلکی شروشه قم هه بوو.

دوای ساتیک له بیده نگی، هه لیدایی و گوتی: "من به م گه شته سه خته وه، زحمه تیکی زورم دایه بهر تو. به بی تو هه رگیز وا ئاسان نه ده بوو. ئه لالا ده ست به بالی کاره که ته وه بگری."

منیش به نهرمی ده رکه ی ترومبیله که م پیوه دایه وه.

ژنه که م که وای بینیم پییگوتم: "به چی پیته که نی؟"

منیش گوتم: "به هیج."

من ئیستا تیده گه م، که چ خوشیه کی مندالانه م له و ورینه کردنه ی دایکم بینی. وشه ی دیمینشیا (ورینه) له تافی مندالی منی ئه وئ ده منی نه که وتبووه سه ر زار و زمانی خه لکی، به لام مرو حاله ته که ی وه ک لیکه وته یه کی پیری ده بینی. زورجار خه لکم ده بینی له و ره وشه دا په نایان بو ئایه تیکی قورئان ده برد و ده یانخوینده وه: "تو له دایک ده بی، گروگال ده که ی، گه شه ده که ی،

هه‌راش ده‌بی، پیر ده‌بی، له ته‌مه‌ندا به سالدا ده‌چی و دیسان وه‌ک مندال ده‌که‌ویه گاگولکی و ده‌گه‌رپیته‌وه خاک، ده‌گه‌رپیته‌وه ئه‌و شوینه‌ی که لپی هاتبووی.

من هه‌ر شه‌ش هه‌فت سالان بووم، که تووشی حاله‌تیک بووم و دواتر نه‌خوشی ورینه (دیمینشیا)م ناسی. هه‌موو رۆژانی هه‌ینی دوو که‌سی ناوازه سه‌ردانیان ده‌کردین، ئه‌وانیش به‌رپز «سه‌خاوه‌ت»³⁸ و خانمه‌که‌ی بوون. دوو هاوسه‌ری خانه‌دانی نه‌ریتپاریز بوون. پیاوه‌که پسمامی باوکم بوو، ئه‌وان له قه‌لایه‌کی دیریندا ده‌ژیان، که به باخ و باخاتی گه‌وره گه‌وره ده‌وره درابوو. هه‌رچه‌نده رۆژانی ده‌سه‌لاتداری ئاغایه‌تی (فیودالی) به‌سه‌رچوو بوو، به‌لام جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» هه‌میشه وه‌ک ئاغایه‌ک پۆشته په‌رداغ بوو، جوته جزمه‌یه‌کی که‌شخه و داریکی بۆره‌ی له‌بن هه‌نگلی راستی دهن، هه‌ر ده‌نگوت تازه له‌سه‌ر زینی ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زیوه. ئینجا شه‌پقه‌یه‌کیشی له‌سه‌ر دهن و هه‌میشه بۆینباخیکی په‌پوله‌بیانه³⁹ ی ده‌به‌ست. ژنه‌که‌شی فیستانی کۆن و گرانبه‌های له‌به‌رده‌کرد و هه‌میشه شالیکیشی به‌سه‌ر شاندا دهن، بازنی ئالتونی نایابی له‌ده‌ست ده‌کردن و جانتایه‌کی نازداری له‌که‌ول دروستکراویشی پیوو.

هاتنی ئه‌و جووته نائاساییه، که مژده‌ی هاتنی دوو که‌سی که‌یفسازی ده‌گه‌یاند، هه‌میشه بۆ ئیمه‌ی مندالانی مال، مایه‌ی خۆشی بوو. ژنه‌که هه‌میشه شیرینی له‌نیو سه‌به‌ته‌یه‌ک که می‌رده‌که‌ی بۆی هه‌لده‌گرت، بۆ ئیمه‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا.

³⁸ Saghavat

³⁹ مه‌به‌ست بۆینباخی په‌پوله‌بییه نه‌وه‌ک بۆینباخی دریزی ئاسایی.

له بهر ئه وهی ئیمه له گه‌ل مامه که مان له خانووییکی گه‌ورده‌دا ده‌ژیان، ژماره‌ی منداله‌کان ده‌ دوازده‌یه‌ک بووین. ئیمه‌ هیچمان له‌ باره‌ی ئالزهایمه‌ر یان دیمیشیا نه‌ ده‌زانی، به‌لام ئه‌وه‌مان ده‌زانی، که‌ پیاوه‌ خانه‌دانه‌که‌ به‌ خوی و شه‌پقه‌ و جزمه‌ و بوینباخه‌ په‌پووله‌بیه‌که‌ی ببووه‌وه‌ مندال. هه‌ر کاتیک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» و خیزانه‌که‌ی ده‌گه‌یشتنه‌ مالمان، ئیمه‌ به‌ره‌و پیریان غارمان ده‌دا. ده‌مانبینی، کاتیک جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چاوی به‌ ئیمه‌ ده‌که‌وت، چون‌ ده‌گه‌شایه‌وه‌. به‌لام خو‌ ده‌بوايه‌ ئیمه‌ش وه‌ک ئه‌وان ئارامگر بووباین و چاوه‌ریمان بگردبایه‌ تا خانم «سه‌خاوه‌ت» چاکوچونی له‌گه‌ل دایک و بابمانی ده‌کرد. ئه‌مه‌ش کاتیک زوری ده‌خایاند، ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ شته‌کانی نیو سه‌به‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینا و نوقل و نه‌باتی به‌سه‌رماندا دابه‌ش ده‌کرد.

پاشان جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» وه‌ک مندالیکی گه‌ورونه‌ ده‌ستی ده‌دایه‌ داره‌که‌ی بن‌هه‌نگلی، به‌ دواماندا ده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی نوقل و نه‌باته‌کانمان لیوه‌ر بگریته‌وه‌. ئیمه‌ش به‌ هه‌موو لایه‌ک هه‌له‌هاتین، ئه‌ویش به‌ دوامان ده‌که‌وت. ئه‌و به‌دوا‌ی ئیمه‌دا ده‌هاته‌ لای داره‌کان و سه‌ر ږووباره‌که‌، تا ئه‌و کاته‌ی ئاره‌قه‌ی شه‌که‌ت و ماندووبونی ده‌رده‌دا، ئینجا له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌ندیک له‌ ته‌نیشته‌ گومه‌که‌ داده‌نیشته‌.

جه‌نابی «سه‌خاوه‌ت» چه‌ندان جار ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌بیر ده‌چووه‌وه‌، ناوه‌کانی ئیمه‌ی له‌گه‌ل یه‌ک تیکه‌ل ده‌کرد. ئیمه‌ش خو‌مان پیده‌ناسانده‌وه‌، ئه‌و کاته‌ش تا ژماره‌ سی‌مان ده‌ژمارد، پاشان ناوه‌کانمانی هه‌ر به‌ بیر نه‌ده‌هاته‌وه‌، ئیدی ئیمه‌ش له‌ قرته‌ی پیکه‌نینمان ده‌دا.

هه‌ندی جار ئیمه‌ له‌نیو باخه‌که‌ماندا ئاروومان لیده‌کرده‌وه‌، ئینجا نیشانی ئه‌ومان ده‌دا و پیمان ده‌گوت: "مام «سه‌خاوه‌ت» ئه‌مه‌ چی‌ پیده‌گوتی؟"

ئەۋىش بىرى لىدەكردەۋە، ئەوسا بە روخسارىك كە ھەر راستى لىدەبارى، دەيگوت: "باينجان".

دىسان لە قرتەى پىكەنىنمان دەدايەۋە.

ئىمە ھەر لە گۆترە لەنىۋ كىتېخانەى مالەۋە دەستمان دەدايە كىتېك و نىشانمان دەداۋ پىماندەگوت: "مام سەخاۋەت دەكرى بۇمان بخوئىتەۋە؟"

ئەۋىش كىتېكەى ۋەردەگرت، چاۋىلكەكەى دەكرە چاۋ، بۇى دەخوئىندىنەۋە، خوئىندەۋەكەى ئەۋ دەيان جار خۇشتر و وروژىنەرتەر بوۋ لەۋەى ھەر بەراستى لەنىۋ دەقى كىتېكەدا ھاتبوۋ. چونكە ئەۋ لە خۇيەۋە چىرۋكى دەھۆنىنەۋە، ھىچىشى پەيوەندىيان بەسەر يەكەۋە نەبوۋ. ئەۋەى دەخوئىندەۋە ھەموۋ بېرگە و بەندى گىرآنەۋە لەيەك جىاۋازەكانى دىكە بوۋن، ئەۋ لىكى گرىدەدان. بەۋ ھۆنىنەۋە خەيالكردەى خۇى، ئىمەى دەبردە نىۋ جىھانىكى ئەندىشاۋى، تىيدا ئىمە ۋەك مەلىكى بال رەنگىن ھەلدەفرىن.

بەم جۆرە ماۋەيەك كېۋىدەنگ بە دەۋرى دەماينەۋە، ئەۋىش سەر لەنۋى ئىمەى بە سەرەداۋىكى خەيالۋى دەبردەۋە ئاسمان.

نىۋ سەدە دەبى جەنابى «سەخاۋەت» كۆچى دوايى كردوۋە، بەلام ئەۋ ھەمىشە لەنىۋ يادەۋەرى مندا ماۋەتەۋە، لەسەر تەختەبەندەكەى نىك گۆمەكە بەخۇى و شەپقەى سەرى و بۇىنباخ و دارەكەى دەستى ھەرۋەك جادوگەرىك دانىشتوۋە، ئىمە لەگەل خۇى دەباتە جىھانە ئەفسوۋناۋىيەكەى خۇى.

پاش سالانىكى دەۋر درىژ، ئىنجا پەيم بەۋە برد، ئەۋ جىھانەى ئەۋ بۇى دەچوۋ، تەنيا لە رېى پىرى و بەسالداچوۋن و مېشك ھەژان رېى تىدەچوۋ. جىھانىكى ناۋازە يان راسترە بلئىن جىھانىكى ئاسايى كە ئىستا دايكىمى تىكەۋتوۋە.

بەرەو بازار

دوای ئەو هی ترومبیلە که مان بۆ رۆژیکی دیکه زیاتر به کرای گرت، ده مانتوانی به کاوه خۆ شوینی دیکه ش بگه پین. ئیدی له وه نه ده ترسام ریگه کهم بزر بکه م، چونکه ناوونیشانی پیویستم له سه ر کۆمپیوته ر ده رهینان و خسته مه نیو سیستمی نافیکیشنی ترومبیله که.

یه کیک له و شوینانه ی ده مویست له گه ل خوشکم بۆی بچم، ئەو باخه سیوه هاوچه رخه بوو، که برازای ژنه که م پینباشبوو بۆی بچین. ئیمه هیشتا به ری نه که و تیبوین، برازای ژنه که م ته له فۆنی بۆ کردم و به ته وسه وه گوتی:

- "ئه ری له کوئی؟ هیشتا نه گه یشتیه مه که که؟"

- "نه خیر، هیشتا ماویه تی."

- "گوئیگره، ئیمه کۆمه له براده ری کین، ئاوها دوای ماویه کی زۆر به یه که وه کۆده بینه وه و تکه و که باب لیده دهین. هه ر جاره و لای یه کی کین. ئەم جاره یان لای بازرگانیکی کوتالفرۆش میوانین، خانوو و باخیکی گه ورۆنه ی هه یه و مه له وانگه شی تیندایه. براده ره کانم زۆریان پینخۆشه، که تۆشمان له گه لدا بی. پیموایه دایکیشته ئه وی پینخۆش ده بی."

- "زۆر سوپاس، به لام خۆ ئیمه چوار که سین. ئایا ئەوه نابیته بار به سه رتانه وه؟"

- "نه خیر، گرفت نییه. هه مووان خواردنی خویان له گه ل خویان ده هینن، ئیوه ش ده توانن هه ر بۆ ناو، شتی که له گه ل خۆتان بینن.

- "زۆر باشه. سوپاس که تۆش حیسابی دایکمت کردوه."

- "شایانی نییه، به لّام دهمه وئ شتیکی دیکه شت پی بلیم. من له وهت دلنیا ناکه مه وه، که شی دانیشتنه که به دلّی تو بی. ئاخو ئه وانه هه موویان بزسمانی ریشدارن، ئه وانه له نمونه که ی تو نین. به لّام خو زور باشیش ده بی، ئه و جوره که سانه ش بناسی."
منیش پی مگوته وه: "زور باش ده بی."

رۆژه که رۆژیکی گهرم بوو، به لّام بو خوشبهختی ترومیله که فینکه ره وه یه کی نایابی تیدا بوو. من حهزم لیوو بچمه بازار، به لّام له وه دلنیا نه بووم، ئاخو له گه ل دایکم، به و ره وشه ی تیکه وتوو، گونجاوه به نیو حه شاماتا به پی برۆین. دهمزانی برزاکه ی ژنه که م، هه موو ئه وانه ی بازار ی ده ناسین، خو ده کری هه ندی ناوونیشانم بداتی، تا سه رمان لینه شیوی و بز نه بین.

"ئه ری که می بوه سته،" من له ته له فۆن وام پیگوت: "باشه شوینی خوش له بازاره که پیتازانی؟ دهمه وئ دایکم له گه ل خو م به مه ئه وئ."

ئه وه هه ندیک بیری لیکرده وه، له ته له فۆنه که گویم له چرکه ی چه رخه که ی بوو جگه ره که ی پیدایه کیرساند. له به رچاوی خو م وام ده بین، مژیکی له جگه ره که دا و دوو که له که ی هه لمژی و پاشان ده ریدایه وه. ئینجا به پیکه نینه وه پیگوتم:

- "نه خشه یه کم هه یه، من ده توانم راسته وخو دایکت به رمه بازاره خوداییه که ی مه که که، ئیدی پیویستت به وه نامینتی چیدی بیگه یه نییه مه که که."

- "مه به ستن چیه؟"

- "ئیسنا تیده گه ی. من له سه عات دوازده دا دیداریکم هه یه، ئایا پیت باشه له سه روبه ندی سه عات یه کدا بیمه لای هوتیله که و هه لتان بگرم؟"

- "ئوی، له وه باشتر نابئ. من به په رۆشه وه چاوه پروانم. ئیمه به ته مابووین بچینه باخی سیوان، به لّام ئه مه دواده خه ین بو کاتیکی دیکه. له

سهریکی دیکه شه‌وه، خو پیویست ناکا به‌دواماندا بیی، ترومیلیکم په‌یدا کردوه.

- "زور باشتر، که‌واته له ده‌وروبه‌ری سه‌عات یه‌کدا لای ویستگه‌ی میتروی ناو بازاره‌که یه‌کدی ده‌گرینه‌وه. له‌وی به‌ ئاسانی ده‌توانی ترومیله‌که‌ت رابگری. تا ئه‌وکات، خواحافیز."

هه‌لبه‌ته بازاره‌که هیچی نویی بو ئیمه‌ تیدا نه‌بوو، هه‌موو دوو‌کانه‌کان پرپوون له شته هه‌رزانه‌ها چینیه‌کان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و خزمه‌مدا هه‌ر ده‌بی شتیکی نوی ببینین.

پیشتر ده‌مزانى حاجیه ئیرانییه‌کان، هه‌ر کاتیک، به‌زوریش هه‌روابوو، دواى دوو مانگ له‌ حه‌جه‌که‌یان، که له‌ مه‌ککه ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌گبه‌کانیان پری دیاری و یادگاری بوو؛ له‌چک و سه‌رپۆشی ره‌ش بو ژنان، کاتژمیری ده‌ستی بو‌گه‌نجان، دوو‌گردی نویژ، قوماشی ئالووالا، ته‌سیب، ئه‌نگوستیله، گوره‌وی، کلاو، گولاو، سابوون و زور شتی دیکه‌ش.

له‌به‌ر پیی حاجیانیشدا مه‌ر سه‌رده‌بردرا. ئیدی بو‌ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک ئاهه‌نگ ده‌گێردرا و فراوین و شیو ئاماده‌ ده‌کرا.

یه‌کیک له‌ جوانترین ئه‌و دیارییه‌نه‌ی سه‌رده‌می مندالیم وه‌رمگرتی، کاتژمیریکی ده‌ستی بوو، له‌ مه‌ککه‌وه بو‌یان هیتابووم. کاتژمیریکی هه‌رزانه‌های چینی بوو، له‌سه‌ر سه‌عاته‌که ئایه‌تیکی قورئان و وینۆکه‌یه‌کی که‌عبه‌ی له‌سه‌ر نه‌خشا‌بوو. بو‌نی بو‌نگولاویشی لیده‌هات.

کاتژمیژه‌که‌م بریسکه‌یه‌کی خودایی لیه‌له‌ده‌ستا. کاتیک ده‌مکرده‌ ده‌ستم، سه‌یری ئاوینه‌م ده‌کرد، له‌خۆشیان خه‌نی ده‌بووم.

له بهرته وهی له ئاپورای پر له خه لکی دهوروبه ری بازار دترسام نه بادا
رینگه م لی ون بی، بویه به وهخت و بهر له دیداره که رۆیشتین. له وئ
سه ریک به پی تیگه راین، تا ئه و کاته ی خزمه که مان هات و پرسى:

- "ئه ری چیتان کریوه؟"

- "شتیکی وا نییه. جانتایه ک بۆ دایکم تا دیاری و یادگار بۆ که سوکار
له گه ل خوی بباته وه." منیش وا وه لامم دایه وه.

- "ئوو، ئه مه زور گونجاوه." پاشان گوتی: "ده ی بابرۆین."

ژنه که م و خوشکه که م به یه که وه به نیو بازاردا پیاسه یان ده کرد. منیش پیلی
دایکم توند گرتبوو، به دوا ی خزمه که مان به نیو بازاره جه نه جاله که دا
رۆیشتین.

به هوی ئه وه ی خزمه که مان ده لال بوو، له نیو بازاردا رایه له یه کی په یوه ندی
باشی رچاندبوو، هه مووان ده یانناسی. ئه ویش به ره وانى به ئینگیزی،
عه ره بی و پاکستانی ده دوا، ههروه ها ده یوانى به زمانى چینیش به ری
خوی له ئاوی بپه رینیتته وه. ئیمه ش به دوا ی ئه ودا ده رۆیشتین، ئه و سلاوی
له هه مووان ده کرد و تۆقه ی له گه ل دووکانداره سه وودی، ئیرانی، عیراقی،
ئوردوی و چینیه کانداه کرد.

هینده ی نه برد ئیمه گه یشتینه لای کۆمپانیایه کی سه وودی، که که لوپه لی
چینی بۆ مه که که ده نارد. خوی به هه زاران له و جۆره دووکانانه له سه رتا پای
ولاته که دا هه بوون، شته کانیا ن له چین به رادان ده دان و له ری دوه یه وه
ده یانگه یانده ولاته کانی خویان.

دوبه‌ی یه‌کک له به‌نده‌ره هه‌ره هه‌رزانه‌کانی دنیا‌یه. ئەو کاته‌ی که‌لوپه‌له‌کانی چینی به‌ پاپۆری گه‌ورۆنه گه‌ورۆنه ده‌گه‌نه دوبه‌ی، نرخه‌کانیان به‌رچاو هه‌رزان ده‌بی.

خزمه‌که‌مان منی به‌ یه‌کی له دوو‌کانداره‌کان ناساند، باسکی کابرای گرت و جیای کرده‌وه. گومانم بۆ ئەوه چوو، باسی حاله‌تی و‌رینه‌ی دایکمی بۆ بکا، که‌ ده‌یه‌وی بجیته‌ مه‌ککه، چونکه کابرای سه‌عوودی ته‌ماشایه‌کی من و دایکمی کرد و به‌ نه‌رمیش سه‌ری له‌قاند. ئەوسا پ‌ووی خۆی له‌ من و دایکم کرد و گوتی:

- "انت قادم معي؟"

دایکم به‌ چاوی پرسیاره‌وه سه‌یرتیکی کردم. منیش پ‌یمگوت: "ئەو پیاوه ده‌لی، له‌گه‌ل من دئی!"

به‌ مه‌ودایه‌ک به‌ د‌وای کابرای سه‌عوودی و دایک‌دا ر‌ویشتم. ئەویش دایکمی گه‌یاند ه‌واییکی گه‌وره، که‌ به‌ هه‌زاران، له‌وانه‌یه به‌ ملیۆنان سه‌ره‌پۆشی ر‌ه‌ش له‌نیو جانتای پ‌لاستیک داندرا‌بوون، هه‌موویان و‌ینه‌ی که‌عه‌یان له‌سه‌ر درا‌بوو. هه‌زاران، به‌لکو ملیۆنان پ‌ووبه‌ند، ده‌سه‌رۆکی سه‌ر، ن‌یقابی ل‌یبوو که‌ به‌ره‌و مه‌ککه ده‌ن‌یردران. ئیدی پ‌یویست نه‌بوو بجینه‌ بازاری مه‌ککه، ئاخ‌ر خۆ ئیمه‌ له‌وی بووین.

دوو‌کانداره سه‌عوودیه‌که چارۆگینکی ر‌ه‌شی دایه‌ ده‌ستی دایکم. ئینجا له‌گه‌ل خۆی برده‌ کۆگا‌که، که‌ پ‌ری کاتژمیری ده‌ستی بوو. له‌و کزه‌ ر‌ونا‌کاییه‌دا، به‌ ملیۆنان کاتژمیر ده‌بریس‌کانه‌وه، دایکم که‌ وای بینی دۆش داما، ئەو هه‌موو کاتژمیرانه‌ که‌ به‌ ئایه‌تی قورئانی ر‌ازابوونه‌وه. لایه‌نی پ‌رشن‌گداری ئەو هه‌موو کاتژمیرانه‌ خۆی به‌شیک‌ی پ‌رشن‌گداری مه‌ککه بوو.

به‌ بۆچوونی من، دایکم به‌ چاوه‌کانی خۆی گه‌وره‌یی ئە‌للای بۆ ده‌رکه‌وت.

دووکانداره که کاتژمیریکی ژنانه‌ی خسته دهستی دایکم. پاشان ئیمه‌ی برده شوینیکی دیکه، هه‌موو بۆن بوو، له‌سه‌ر یه‌ک داندرای بوون. شووشه و قووتوی بیژماری چینی که پری‌ناوی گولای پیرۆز بوو، ئەو بۆنه‌ی منی گه‌راندوه تافی مندالی، هزری منی به‌ره‌و مه‌ککه و به‌ره‌و که‌عه‌برد. دایکم و من سه‌رمان له‌و هه‌موو شووشه بۆنانه سوپما، که ئیمه‌ی به‌خواوه ده‌به‌سته‌وه. من پیوستیم به‌هه‌وایه‌کی ته‌روتازه‌ی هه‌بوو. چوومه ده‌ره‌وه و دایکم به‌ته‌نیا له‌گه‌ل کابرای دووکاندار له‌وی به‌جیه‌ه‌شت.

کاتیک که‌میک دوا‌ی ئەوه ویستم پاره‌ی ئەو دیاریبانه بده‌مه دووکانداره‌که، کابرا ره‌تی کرده‌وه، وه‌ری نه‌گرت. "ئیمه‌ براین. دایکی تۆ، دایکی منیشه." ئەو وای پیگوتم. ئینجا دهستی چه‌په‌ی گرتم، یه‌کی له‌ کاتژمیره‌کانی مه‌ککه‌ی له‌ به‌رکی خۆی ده‌ره‌ینا و له‌ دهستی منی کرد. ئەمه‌ش منی خسته باریکی شه‌رمینییه‌وه. تۆ بلێی ئەمه‌ ببیته‌ ئاشتبوونه‌وه‌یه‌کی میژوویی له‌ نیوان فارس و عه‌ره‌ب.

منیش سه‌یری دایکم کرد. ئەو بیده‌نگ بوو، له‌نیو خه‌یال و ئەندیشه‌ی خۆی چه‌یران ما‌بوو. ئینجا توند باسکیم گرت، بۆ ئەوه‌ی لینه‌گه‌ریم زیاتر بروا، تا ئەوه‌نده شوولی لینه‌کنیشی که چی دیکه نه‌یه‌وی بگه‌ریته‌وه.

تکه‌لیدان لای براده‌رانی خزمه‌که‌مان

پیشتر گوتم، ئیرانییه‌کان به‌کومه‌ل به‌ره‌و تورکیا و دوبه‌ی ده‌چن، به‌لکو بو چهند رۆژیک هه‌وای ئازادی هه‌لبمژن. هه‌ر یه‌کسه‌ر ژن و کچه‌کانیان که ده‌گه‌نه ئه‌و ولاتانه له‌چکه‌کانیان فریده‌ده‌ن، گه‌نجه‌کانیشیان به‌ دوا‌ی ئه‌و شویتانه‌دا ده‌گه‌رین که بیره و شه‌رابی لیده‌فرۆشری، به‌لکو قومیک‌ی لی فر بکه‌ن. ئه‌وان به‌نیو شه‌قامه‌کاندا پیاسه ده‌که‌ن، له‌نیو چادریکا هه‌مبه‌رگه‌ریک ده‌خۆن و ئیدی ئاوی بیته و ده‌ستان بشۆ.

به‌ده‌ر له‌وانه‌ی بو کاتی پشوو‌دان دینه ئه‌و ولاتانه له‌گه‌ل ده‌وله‌مه‌نده‌کان که له‌ دوبه‌یدا ده‌ژین، یه‌ک دوو هه‌زار ئیرانی به‌ خۆیان و خاوخیزانیانه‌وه له‌و میرنشینه‌دا ده‌ژیان. زۆربه‌شیان رۆله‌ی ئه‌و بازرگانه نه‌ریتپاریزانه‌ی بازارن، که به‌ کولک و پیسته‌وه له‌ پشت رژیمی ئیستای ئیران. ئه‌وانه هیله تونده‌که‌ی ده‌سه‌لاتداری ئیران، ئه‌وانه‌ی له‌ کاتی پیویستدا به‌ زۆره‌ملی و توندوتیژییه‌وه له‌چک و سه‌رپۆشیان له‌سه‌ری ئافه‌رته ئیرانییه‌کان ده‌نا و له‌و باره‌شه‌وه منگه‌مگ له‌گه‌لیان دادی نه‌ده‌دا و هیچ قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا.

ئه‌و بازرگانه نه‌ریتپاریزانه، هه‌ر هه‌موویان له‌ بازاره‌کانی تاران، ئیسفه‌هان، یه‌زد، شیراز و مه‌شه‌هد ناوی ناسراو بوون. ئه‌وان هیچ له‌ کۆمپیوتەر و ئەنته‌رنیت و فیسبووک ناگه‌ن، به‌لام ر‌اویژکاریان له‌ جیهانی دیجیتالییدا رۆله‌کانیان. رۆله‌کانیان به‌ سه‌ختی له‌گه‌ل شیوه‌ژیانی مه‌لا رۆحانییه‌کانی ئیراندا هه‌له‌ده‌که‌ن، هه‌ر بویه باریان کردۆته تورکیا و دوبه‌ی، هاتوونه‌ته شوینیک که نیوه‌ندگیرییک له‌نیوان بازاره‌کانی ئیران و هی نیوده‌وله‌تی

بکەن. لە ماوهی یەک دوو سالدا بە ملیاران دۆلار دەستکەوتیان بە دەستەئێناوه، بە جۆریک باب و باپیرانیان هەر خەونیشیان بەو جۆرە دەولەمەندییهوه نەدەبینی. ئەوان وایان لێهات، نەیان دەزانی چی لەو هەموو سەرمايه قەبە قەبەیه بکەن. ئیدی کەوتتە کڕینی فیللا و ئەپارتمان لە دۆبە، ترومبیللی گرانبه‌هایان بۆ ژنه‌کانیان کړی و منداڵه‌کانیشیان نارده‌ گرانترین خویندنگه و زانکۆی به‌ریتانی و ئەمریکایی. ئیدی خۆشیاان لە پاره و سەر به‌ستیه‌کان بینی، به‌لام پشتگیری رژی‌میشیان ده‌کرد، چونکه هەر به‌هۆی رژی‌مه‌وه بوو، ئەوان به‌و جۆرە دەولەمەند ببوون.

زۆرینه‌ی پیاوه‌ پارهدار و دەست‌پو‌شتوو‌ه‌کان له‌نیۆ ئەو تو‌یژه‌ بازارگانانه‌دا، ئەو کەسانه‌ بوون که کاریان بۆ سوپای پاسدارانی ئێرانی کردبوو. لە ماوه‌ی ئەو ئاب‌لوقه‌ تیک‌ده‌رانه‌ی نیۆده‌ولە‌تییدا که وه‌ک سزایه‌ک به‌سه‌ر ئێراندا سه‌پیندرابوو، ئێران ده‌یزانی به‌ رێگه‌ی جیاواز جیاواز خۆی له‌ژێر باری ئەو ئاب‌لوقه‌یه‌دا بدزیته‌وه. کارخانه‌ بیانییه‌کان، که‌ره‌سته‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیان له‌ رێی دۆبه‌یه‌وه‌ ده‌فرۆشته‌ ئەو بازارگانانه‌، ئەوانیش له‌ رێی خۆیانه‌وه‌ به‌ قاچاخ ده‌یانگه‌یانده‌ سه‌ر زه‌مینی دوورگه‌ و به‌نده‌ره‌ ئێرانییه‌کان. به‌م جۆرە به‌ ملیۆنان دۆلاریان ده‌ستکەوت.

برازای ژنه‌که‌م، که‌ ده‌لال بوو، رینوینی ئەوانه‌ی بۆ لای کاروباری کڕین و فرۆشتنی خانووبه‌ره‌ی دۆبه‌یه‌کان کرد. ئیدی له‌ رێی ئەوه‌وه‌، ئیمه‌ ئیستا بانگه‌یشتی خوانی تککه‌لیدانی کۆمه‌لیک له‌و بازارگانه‌ هه‌ره‌ ده‌ولە‌مه‌نده‌ ئێرانیانه‌ کراوین.

هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ی سه‌باره‌ت به‌و کۆمه‌له‌ کەسانه‌، که‌ له‌ برازای ژنه‌که‌م وه‌رمگرتبوو، هه‌یچیانم به‌ خوشکه‌که‌م نه‌گوت، ده‌نا ئەگه‌ر پیمبگوتبا، ئاراسته‌ی سه‌ردانه‌که‌ به‌ جۆریکی دیکه‌ی لیده‌هات. منیش که‌ سه‌یکی تاسه‌مه‌ند بووم و ویستم ئەو بازارگانانه‌ له‌ نزیکه‌وه‌ ببینم و له‌گه‌ڵیاندا

بکه و مه قسه، به شیک له م هه لۆیسته م له بهر خاتری دایکم بوو، به شیکیش له بهر خاتری کتیبه که م بوو، که خه ریکی نووسینی بووم.

منیش دلخۆش بووم که به مارسدیسه که شخه که وه به ره و شوینی تکه لیدانه که رۆیستم. دنا ده بویه وهک بابایه کی نووسه ر بچووبام، ئەمه ش به دلنیا ییه وه به دلێ ژنه که م نه ده بوو، که له نیو ژنانی ئاماده بوو، که هه موویان ترومیلی گرانبه هیان هه بوو، هه ر یه که شیان دوو تا سی پیشخزمه تی تایله ندییان به کری گرتبوو.

دهرگه ئاسنینه گه ورۆنه که ی فیلاکه کرایه وه، منیش به نیویدا لیم خوری تا گه یستمه گه راجه که و ترومیله که م لی راگرت. هیشتا له ترومیله که مان دانه به زیبووین، چه ندین کچ و ژنی گه نجی تایله ندی به پیرمانه وه هاتن. حه فت کچی خزمه تکار؟ ده شکری ئەوانه ته نیا بو ئەو رۆژه به کری گیرابن. هه ر چۆنیک بی، ئەمه ش بو خۆی ئەزموونیک بوو.

فیلاکه پانوپۆر و زه به لاح بوو، هه ر ده بی هی سه وودیک بی. ژنه که م به تاسه بوو تا ژنه کانیا ن ببینی، بیگومان هه ر ده بی که پوو، گونا و چه ند شوینیکی دیاری جه سته یان، به نه شته رگه ری جوانکاری وا لیکرد بی که ئیستا هه یانه. له ئیراندا ئەم جۆره کاره ئاساییه، له م رۆژانه و له ئیران لووتیک نابینی، ئەو جۆره نه شته رگه رییه ی بو نه کرابی.

به پیچه وانه ی ژنه که م، خوشکه که م تیشکۆی هزری خۆی خستبووه سه ر کچه خزمه تچییه تایله ندییه کان، پیده چی ویستبیتی بزانی، ئاخۆ ئەوان لیره چی ده که ن، چه ند وه رده گرن، ئاخۆ میردیا ن کردوو. مندالیان هه ن، یان ئاخۆ ئەوان له دوه بیدا به خته وه رن و ئیدی پرسیا رگه لی له و بابته.

هه رچی چیرۆکی دایکیشم بوو، شتیکی دیکه بوو. تیبینی ئەوه م کرد، هه ر له گه ل ئەوه ی گه یشتینه ئەو ی، پشتی خۆی راستکرده وه، قیت وه ستا. ئەو

هەرگیز شتیکی منی نه خویندبووهوه، قه تیش لی نه پرسیم، ئاخۆ ده رباره ی چی ده نووسم. به ده ر له وه ی من چی ده که م، گو مانم بۆ چی ده چی، ئاخۆ ئه وه ی ده که م باشه یان نا، ئه و هه موو متمانیه کی به من هه بوو. بۆ ئه وه ش ئه و پێویستی به بیر و بۆچوونی که سینک نه بوو له سه ر من. ئاخۆ خۆ ئه که ریکی دیکه له گۆریندا نه بوو، به لای ئه و، ده بوایه من هه ر باش بم و براه وه.

کچه تایله ندییه پینسخزمه ته کان یاوه ری ژن و خوشکه که میان بۆ ژووره وه کرد، منیش به هیتواشی له گه ل دایکم به ره و ئه و شوینه رویشتین که دوو که لی تککه و که بابی لینه لده ستا.

نزیکه ی پازده ژن و ئه وه نده ش پیاوی ریشدار له پریکه وه له پشت داره کانه وه په یدا بوون. ئه و ژنانه، هه موویان به نویتترین جلی مۆده و له چکی سه ریانه وه هاتن و دایکمیان ماچکرد و پیاوه کانیش به خیره اتنیکی تایبه تیان لیکردم. پاشان برازا که ی ژنه که م هه ر پازده پیاوه کانی به م جوړه ی خواره وه پیناساندم:

- ئه حمه د ره زائی؛ گه و ره بازرگانی پینلاو و گه نم و جوړه کانی دیکه ی دانه ویله.
- عه لی باشی؛ گه و ره بازرگانی که لوپه لی ناوما ل، وه ک به فرگره، ده زگای جلیشۆر، گسکی کاره بابی.
- ره زا قومی؛ گه و ره بازرگان له ئامیر و که ره سه ته ی کشتوکالی وه ک تراکتۆر.
- حه سه ن ره شیدی؛ گه و ره بازرگان له پیخه ف، په تو، په رده و سه کی په رده.

- جه مال نهجهفی؛ گهوره بازرگان له چاکهت و پالتوی پیاوان، دوولینگه، کراس و جلهکانی ژیرهوه.
- موحسین ئەراکی؛ گهوره بازرگان له مریشکی بهستوو ههروهها جوړه مۆدیلی تایبهتی مارسیدس.
- ناسر زهمانی؛ گهوره بازرگانی گوشتی بهستوو، بهروبومی گوشت و پایسکل.
- جهعفر فاخر؛ گهوره بازرگانی زیږ و ئالتون.
- سهمیم راهناقارد؛ گهوره بازرگانی ماکیاژ و جلوهرگی ژیرهوه.
- محهمه د کهمال؛ گهوره بازرگانی بووکهله و یاری مندالان و شیري پۆدره.
- موجته با کاشانی؛ گهوره بازرگانی پهنیر، سابوون و تایت.
- زهمان قادری؛ گهوره بازرگانی جوړهکانی ترومبیل و پارچه یهدهگهکانیان.
- باقر زهنگنه؛ گهوره بازرگانی کۆمپیوتەر و پرینتەر و عهدهسهی چاویلکه.
- رهجا رهحمانی؛ گهوره بازرگانی پەت و داو، گلۆپ، چلچرا، میز و کورسی.
- سالم سابەر؛ خودانی فئیلا جوانهکه، گهوره بازرگانی کوتال، بازرگانی جلی ژنانه، نهخاسمه لهچک و سهرپۆش. "شایانی باسه هەر له بهر خووخده و ئارهزووشی بازرگانی به کهلوپهلی نهخوشخانهکانیشهوه دهکا." خزمهکه م ئەم قسهیهشی خسته سەر پیناساندنهکه و به

خەندەيەكيشەوہ دريژەى پيدا؛ "چونکہ پوژى له پوژان حەزى لىبوو بىتتە پزىشک، بەلام تىيدا سەرنەکەوت."

ئەو پياوانە خۇشيان لەو پارەيە دەبىنى کە ئازادىيان بۇ خۇيان و مال و مندالىيان پى دابىنکردبوو، کەچى لە نىشتمانەکەشياندا ريگەيان بە ئازادى ئەوانى دىکە نەدەدا! لەوانەيە ئەوەش دروست نەبى، من شتەکە گشتگير بکەم، بەلام کرۆكى راستى لەو جۆرە بىرکردنەوہ يەدا هەيە.

عاقىل بە، وام بەخۆم گوتەوہ. ئەمرۆ لەگەليان باژۆ. تىگەيشتنەکە بەلاوہ بنى و خوشى بىينە. خو خوشيشە ئەم دۇخە تاقى بکەيتەوہ.

دواى ئەوہى برازاي ژنەکەم هەموويانى پىناساندم، بىدەنگىيەک بالکيش بوو.

منىش چاوم لەسەر دايکم بوو. کاتىک لە فېلاکە چووينە ژوور، نەمدەزانى ئاخۆ دايکم بىر لە چى دەکاتەوہ، بەلام ئىستا هەست دەکەم، ئەو بازرگانانە دنەى شتىکيان دابى، چونکہ بىنيم رووخسارە خەمبارىيەکەى جارانى بەديارکەوتەوہ.

ئەوہم لى روون بوو، دەيوست شتىک بلئ، هەمووان چاوەرئى بوون. ئىنجا دايکم بە قامكى دۇشاومژەى ئاماژەى بە من دا و گوتى: "ئەوەش کورەکەمە. ئەو دەنووسى. کەچى ناتوانى جاريكى دىکە بگەرپتەوہ نىشتمان."

باقی چیرۆکه‌کی نیو ئیتلاکه

خانه‌خوئ و ژنه‌که‌ی رینوینی ئیمه‌یان بۆ به‌ر سینه‌ری دار خورمایه‌که‌ کرد، که له‌نزیك شوینی تکه‌ لیدانه‌که‌ بوو. له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌موو جوړه شتیکی خو‌ش، سه‌لاته‌، کولیچه‌، شه‌ریه‌تی میوه‌ له‌نیو سوراخی گه‌ورۆنه‌ داندرا‌بوون. هه‌ندیك له‌ دووری ئه‌وانیشه‌وه‌، میژیکی دیکه‌ داندرا‌بوو، خواردنه‌وه‌ی توند و به‌هیزی جیا‌واز. ئه‌و پیا‌وانه‌ی له‌ دووری بو‌تله‌کان وه‌ستابوون، به‌دمه‌ست ببوون، زۆری پینه‌ده‌چوو، له‌سه‌ر پیی خو‌یان خو‌رانا‌گرن ده‌بی ژنه‌کانیان بیانبه‌نه‌وه‌ مالی.

من رینگر نه‌بووم له‌و کاره‌. لی ئه‌گه‌ر له‌ ئیران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بگیری که خواردووته‌وه‌، شه‌ست جه‌لده‌ت لیده‌دری. باوک و باپیرانی ئه‌و پیا‌وانه‌ له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا شیلگیر بوونه‌ له‌سه‌ر ئه‌و جوړه‌ سزادانانه‌.

هه‌رچه‌ند من ئیستا نه‌مه‌دو‌یست خو‌م به‌و شتانه‌وه‌ سه‌رقال بکه‌م، به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم به‌ نائاسوده‌ییك کرد. سه‌د جاران به‌ خو‌م گو‌تۆته‌وه‌: هه‌مووی به‌ یه‌ک ربه‌ مه‌پیه‌. هه‌لبه‌ته‌ له‌نیویاندا پیاوی باش هه‌ن، به‌لام به‌ بی پشتیوانی ته‌واو و په‌سه‌ندکردنی نابینایانه‌ی مه‌لایه‌کانی ئیران، ئه‌و پیا‌وانه‌ ناتوانن یه‌ک شه‌نقاو باوین. ئه‌وانه‌ سه‌د له‌ سه‌د لیگراون و په‌سه‌ند کراون، ئه‌وانه‌ هه‌موو شتیکیش ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌سپی ئایه‌توللاکان نه‌گلی. چونکه‌ ئه‌گه‌ر باری مه‌لایه‌کان له‌نگ بوو، ئه‌سه‌په‌که‌یان گلا، ئه‌وا ئیمپراتۆریه‌تی ئه‌و بازرگانانه‌ش به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌رمی.

ئەوھى ئەوانە دەيگەن، كاريكى زۆر ئاسانە. ئەوانە بازارى نەريتئاساي ئيرانىيان پوان كرووھ. لەبەرئەوھى ژنان ھەر دەبى بە تۆپزى لەچك بكەن و سەرپۆش لەسەر دابننن، بەلای كەمى ھەر ئافرەتیک پتويستى بە سى تا چوار لەو پارچە قوماشانە ھەيە.

«سالم سابىرى» خودانى قىللاكە، بازارى لەچك و سەرپۆشى قورخكردووھ. ھەر بۆ نموونە دە ملیون لەچك و سەرپۆش لە چين بە پادان دەدا و دەيھينتتە دوبەي، لەويشەوھ پەوانەي بازارەكانى ئىرانى دەكا. لە ھەر لەچككيش بەلای كەمى سى يۆرۆي دەستكەوت دەبى و لەھەر سەرپۆشكيش يەك يۆرۆ. بەم جۆرە، لە شەو رۆژيكا بيست ملیون يۆرۆي ليدەدا و دەيخاتە تەنكەي باخەلى.

ئاوھە لەگەل دايكم توشى ئەو دانىشتنەي بارزگانە دەستەبژيرەكان بووين. پياوھەكان ھەر پيكي كۆنياك و ويسكييان ھەلدەدا قرتەي پيگەنيشيان رۆژە رتيەك دەپۆيى. ھەر دەيانويست بەدمەست بن.

ھەرچەندە من لە بەدمەستەكان نيم، بەلام خۆشيبى لە دانىشتنى دۆستان دەبينم كاتى دەخۆنەوھ. بەلام ھەرگيز حەزم بە چارەي ئەو كۆمەلە بارزگانانە نەدەھات. بەلى دەكرا لەگەليان باسى كاروبارى بارزگانى و ژيان لە دوبەي بكەين، بەلام خۆ ئەوان ئەو دەرفەتەيان نەدامى، بەلكو ھەر باسوخواسى ديكەيان ھەبوو، وەك بردنەوھى دۆنالډ ترەمپ لە ھەلئارډنەكانى ئەمريكا.

بrazاكەي ژنەكەشم، كە ئەويش زۆرى خواردبووھو، لەپريكەوھ باسى ھالەتى ورتنەكردنى دايكمى ھيتايە گۆرئى. پيى راگەياندن، ھەندئى جار ئەو بىرۆكەيەي بۆ دئ گوايە بەرەو مەككە بەرپۆيە.

ئىنجا يەككىك لە بازىرگانەكان گوتى؛ "ئۇ، چ خۆشە."

يەككىكى دىكەش ھەلئىدايى؛ "مايەى پىكەننە."

يەككىكى دىكەش سەرى قسەكەى لىئوھەرگرتەوھ و گوتى؛ "دايك و باوكەكانمان تەمەنىكىيان بەرىكردوھ، بۇيە گەيشتوونەتە ئەو حالەتە ناسكە."

بازىرگانىكى دىكەش گوتى؛ "مامى منىش ھەروا بوو. خۇى لە سەرەتاوھ وانەبوو. ئەو لەپرىكەوھ رۆيشت، بەلام نەچووھ مەككە، بەلكو گەرايەوھ ئەو گوندەى لىى لەدايك ببوو. يەكەم جارىش مالباتەكەى گوئىيان پىنەدا، لىيگەران بچىتە زىدەكەى، پىيانوابوو ھەر بۇ ئەوھ چۆتە ئەوئ بەلكو سەرىكى لاي دووكانى كارىي و بەھارات بدا. بەلام جارىكىيان رىگەى مالى خۇى پىنەزانىەوھ. ئەوھبوو يەككىك گەياندبوويە پۆلىسخانەكە. ئەو كاتەش كە پۆلىس پرسىارىيان لە پزىشكى خانەوادەكەى كرد، ئەوئىش ناوونىشانى ئەو مالەى گوندەكەى خۇيانىيانى پىدابوو، كە پىش پازدە سال لەوئ بارى كردبوو، لە تاران دەژيا."

دىسان يەككىكى دى لە وان گوتى؛ "داپىرەم لە دايكەوھ چەندىن سال بوو تووشى دەردى ورپنەكردن ببوو."

ئىنجا برازاي ژنەكەشم گوتى؛ "ئەمە چىيە؟ خۇ ھەر يەك لە ئىمە باوك، دايك، داپىرەيەكى ھەر ھەيە تووشى ئەو دەردە بووبى."

"نەخىر، ھەر بەراستى،" پىاوھكە ھاتەوھ قسە؛ "ئەو داپىرەيەم چىدى نەيدەناسىمەوھ. ئەو ببووھ مندال. واى رەفتار دەنواند، ھەرۆك ئەوھى كىژىكى شەش سالان بى. رۆژىكىيان بە خۇى و بووكەلەيەكى كۆننەوھ بەنىو مالەكەدا دەسوورايەوھ. ئىمەش تىنەگەيشتىن چۆن دەستى گەيشتە ئەو شتە. ئىدى لەو كاتەوھ وازى لەو بووكەلەيە نەھىنا. قسەى لەگەلدا دەكا،

جلی لئ دەگۆرێ، له گه‌ڵ خۆی ده‌بیرده‌ سهر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی. ته‌نانه‌ت دایکیشم نانا‌سیته‌وه‌، جیهانه‌که‌ی ئه‌و بوته‌ بووکه‌ له‌ کونه‌که‌. له‌وانه‌یه‌ ههر له‌ تافی مندا‌لییه‌وه‌ ئه‌و بووکه‌ له‌یه‌ی هه‌بێ و پاشان که‌ له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌سالی‌دا شووی به‌ با‌پیره‌م کردووه‌، له‌گه‌ڵ خۆی هه‌تایه‌تته‌ تاران. به‌لێ، رێک و ره‌وان له‌ رێی ئه‌و بووکه‌ له‌وه‌، داییره‌م شه‌وانه‌ له‌ کاتی خۆی ده‌چیته‌ سهر جیگه‌که‌ی خۆی و خه‌ویکی باشیشی لێده‌که‌وی.

له‌ چاوی ئه‌و چیره‌که‌ ناسراو و پر له‌ ئازارانه‌، حوکمی من به‌سه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ پیاوه‌دا نه‌رمونیا‌نتر بوو، باشتر ده‌متوانی له‌گه‌لێان بکه‌ومه‌ قسه‌وباس. له‌ پشته‌وه‌ش ده‌نگی موزیکی که‌یف و سه‌فا و ده‌نگی شادمانی ژنه‌کانیش ده‌هات. خوشکه‌که‌شم هه‌ندیک له‌ دووری ئه‌وانه‌وه‌، له‌ ژێر دارێک به‌ته‌نیا وه‌ستابوو، تیگه‌یشتم هه‌ست به‌خۆی ده‌کا باش نییه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژن و پیاوانه‌ یاده‌وه‌ری پر له‌ ژان و به‌سوێیان لێ ژیا‌ندبیته‌وه‌.

له‌و کاته‌ی خوشکم خرابووه‌ کونجی زیندانه‌وه‌، ده‌نگۆی وا بلاو بووه‌وه‌، که‌ پاسه‌وانه‌کان وه‌ک کاریکی پیره‌وز له‌نیو چاوه‌ زیندانه‌کاندا ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سهر کیزه‌کان و لاقه‌یان ده‌که‌ن. یه‌کی له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خوشکه‌که‌م له‌ زیندانه‌که‌دا کوژرابوو، له‌و کاته‌ی نه‌یویستبوو خۆی راده‌ستی پاسه‌وانه‌که‌ی بکا. ئیدی پیاوه‌که‌ له‌ تووره‌بیان ئه‌وه‌نده‌ به‌ توند پێله‌قه‌ی له‌ زگی دابوو، که‌وتبوو، پاشان ههر به‌و هۆیه‌وه‌ گیانی له‌ده‌ستدابوو. له‌وانه‌یه‌ من زاتی ئه‌وهم نه‌کردبێ، شتیکی وه‌ها له‌ خوشکم بپرسم، ئاخۆ ئه‌و سالانه‌ی له‌ زیندان چۆن تیپه‌ریون. یان تو‌بلی ههر به‌ خۆی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی نه‌دابی، پرسیا‌ریکی وه‌های لێکه‌م؟

گویم لێبوو خوشکه‌که‌م بانگی کردم و منیش یه‌کسه‌ر بۆ لای چووم.

لێ بپرسیم؛ "به‌ یارمه‌تیت ده‌توانین لێره‌ برۆین؟"

منیش هیئدمه گرتی بووم. باشه بوچی زووتر بیرم لی نه کردبووه؟ خوئی دهبوایه وریاتر بوومایه.

پیئگوته وه؛ "بیگومان."

ئینجا چووم ژنه کهم ئاگادار کرده وه.

ئویش پرسى؛ "چون بوو وه ها له پریکه وه؟"

- "دواتر پیئت ده لیم بو."

- "به لام خو بیئریزییه وه ها له پریکه وه هه لبستین و برۆین. بهم جوړه له لای برزاکام و براده رکانی توشی شهرمه زاریم ده که ی. باشه بوچی وا ده که ی؟" به نارازییه وه وای لیپرسیم.

- "داوای لیبورن ده که م. دواتر شته که ت پیده لیم."

- "خو پرسه که هه ر تاییه ت نییه به ئیستا، هه موو کات تو هه ر وا ده که ی. ئاخر خو ئه وه بیروکه ی من بوو که بیینه دوه ی تا دایکت و خوشکت ببینن، منیش هه موو شتیکم کرد، که ئه وان به ختیار بن و ئیره یان پی خوش بی، به لام توش هه روه ک ئه و بازرگانانه ده جوو لئیه وه. خو ئه وانیش هیچ پرس و رایه ک به ژنه کانیا ن ناکه ن. هه ر خو یان بریار ده دن و ژنه کانیشیا ن ده بی به گوئیان بکه ن."

- "داوای لیبورن ده که م." دیسان هه روام پیگوته وه.

ئینجا به دلشکاوی دهستی دایه جانتا که ی و به ره و لای ترومبیله که رویشت.

خوشکه که شم یارمه تی دایکمی دا تا بیگه یه نیتته نیو ترومیله که و له سه ر
کورسیه که ی خوی دایبیشینی.

ئه وسا به بیده نگی ئه ویمان به جیهیشت.

باخی سیوان

بۆ ئەوەی تۆلەى ئەو ھەلسانە ناوہختە بکەمەوہ، یەکسەر بەرہو باخی سیوان لیمخوری، دواتریش لە چیشخانە یەکی خۆش لابدەین و نان بخۆین.

لەنیو ئەو بلاونامە زانیاریانەى ھوتیلەکەدا، ئەوہ ھاتبوو کە سەردانکردنى ئەو باخی سیوانە شتیکی دلرفین و ناوازەییە. بەراستی ھەرواش بوو، ئاخر ئیمە دەستبەجی کە بینیمان ھەر واماں بۆ دەرکەوت. کاتیکیش لەنیو ترومبیلەکە دابەزین و بەرہو نیو باخی سیوان بەرپیکەوتین، پیمان نایە جیھانیکی سەوزی تەر و تازە، کە شتیکی وەھا لە دوبەبیدا ھی چاوەروانکردن نەبوو. ئەو دار سیوہ گەورە گەورانە، جوړە باخیک بوون لە بەھەشت، کە لە پشت ئەو ھەزاران قوللە و بورجی بەرز بەرزەر لیدرابوون. بینینی ئەو سیوہ لاسوورە ئالتونیانە کە بە دارەکانیانەوہ شوپ ببونەوہ، ئەوہندە خۆش بوو ھەر نەبیئەوہ، بۆن و بەرامەى ئەوہندە کاریگەر بوو، ھەر زوو ھەر چوارمان ھەرچی بۆن و بەرامەى کەباب و تککەلیدانی قیلاکەى بەجیمان ھیشتبوو، لەبیرمان چووہوہ.

ھیشتا دایکم بە باخەکە سەرسام نەبیوو، ئەو بە شیوہ یەکی ئاسایی وەستابوو، سەیری دەکرد، ھەر وەک ئەوہى سیوہکان ھی باخەکەى مالى خۆى بى. بەلام خوشکەکەم زۆر بە باخەکە سەرسام بوو. سەرى لە لقی داریکیان بردە پیشەوہ، بۆنى سیوہ سوورەکانى کرد. منیش ھونراوہ یەکی «ھیرمان کۆنیکى»⁴⁰ بەلجیکیم ھاتە یاد:

⁴⁰ Herman Coninck

ئو، من نازانم،

بەلام خۆ ھەيە، ئای چەند جوانە.

بلی: سەیرکە، مەلیک

فیرم بکە چۆن مەل ببینم

بلی؛ زیان نانیکە،

تا بیخۆیت و سیوی سووریش لە دلخۆشیان، دەی دەی، ھیشتا بلی.

دەی فیرم بکە بگرم

کاتیکیش دەگرم

فیرم بکە بلیم: ئەو ھیچ نییە.

چومە لای خوشکم دانیشتم، پیموابوو ئەو ساتە ھات تا ئەم پرسیارە ی لیکەم، پرسیارە زۆر گرنگە کە دەبی ئاشکراو پروون بی: دەی سەبارەت بەو ھەموو سالانەم بۆ باس بکە. ئایا شتیک ھەيە، من نەمزانیی؟ بەلام خۆ ئەو بەرەو لای دارسیویکی دیکە پویشت و لەوی لەسەر لمەکە ی نوشتایەو ھە تا بزانی ئاخۆ چۆن ئەو سۆندە دیارانە ی سەر لمەکە، رەگورپیشە ی دارسیوھکان ئاو دەدا.

ویستم پیی بلیم، ھەموو ئەو سالانە ی ئەو لە زینداندا بوو، من بەختەو ھەر نەبووم. دەمویست پیی بلیم، ئەو ھەموو سالانە من ھیچم نەکرد، لە نووسین زیاتر، ئەمەش وەک خۆسزادانیک بوو تا ھاوسەنگییک بدۆزمەو ھ. بەلام نەمتوانی شتەکە دەربیرم. من دەمویست بلیم، من نەمدەتوانی لەو ماوہیە ی ئەو لە کونجی زینداندا بوو، سەردانی بکەم، من لەو حالەدا

نەبووم، بتوانم يارمەتى بەدەم، بەلام لە يەككە لە كتيبەكانمدا، من ئەوم لە زیندان دەرھینا⁴¹. وامکرد ھەلبەت و دال دەى خۆى لەنيو شاخەكاندا بدۆزیتەوھ. من ئەوم بە بەفر و كړیوھ بەرھو ئەشكەوتیك نارد و ھەموو جیپتیھەكانیشم لەسەر بەفر رەشكردنەوھ، بۆ ئەوھى پاسەوان و ياساوالەكانى زیندان نەتوانن بیدۆزنەوھ. من دەمویست پىی بلیم؛ پيشتر من نان، خۆراك و جلوپەرگى گەرم گەياندبووھ ئەشكەوتەكە و لەوئى بۆم ئامادە كردبوو. لیتیگەرام لەوئى سى سەد سال خەوى لیتیگەوئى، ھەرھەك يارانى ئەشكەوت و چیرۆكەكەى نیو قورئانى. ھەنووكەش كتيبەكە، پۆمانەكەم لەگەل خۆم ھیناوه و لەسەر دەشبۆردى ترومبیلەكەم دامناوه. ئای كە چەند بە خۆشحالییەوھ حەزم لیتیو لە سیتیەرى ئەو دارستیوانەدا يەك دوو لاپەرھى بۆ بخوینمەوھ، بەتایبەت دوايین لاپەرھى:

ئیدی كاروبار بەم جۆرە رۆیشت، پیاوھەكانى ئەشكەوت لە كۆتاییدا پەنایان بۆ بن ئەنواكە برد.

ئەوان گوتیان: خوايە رەحمان پیتیگە.

لەو ئەشكەوتەدا ئیمە چا و گوئی ئەوانمان بۆ چەندین سال داپۆشین.

كاتیکیش رۆژ ھەلدەھات، پیاوھەكان رۆژیان وا دەبینى كە لە لای دەستە راستى ئەشكەوتەكەوھ ھەلدى.

ھەر كاتیکیش رۆژ ئاوا دەبوو، پیاوھەكان رۆژەكەيان دەبینى، كە لەلای دەستە چەپی ئەشكەوتەكەوھ ئاوا دەبى.

لەوئى لەو نیوانەدا ئەوان خۆيان بینیوھ.

⁴¹ مەبەستى نووسەر لە كتيبەكە خۆشەويستەكەى خۆى، «خەتى بزماری» بە. و.

ئەوان پېتيان وابوو بېدارن، كەچى نوستېبون.

ئىمەش ئەوانمان بەسەر لاي چەپەو راستەو وەر دەگىرا.

ھەندىك ھەبوون دەيانگوت: ئەوان سى كەس بوون و چوارەمىشيان ئىشكى لىدەگرتن.

ئەوانى دىكە دەلېن: ئەوان پېنج كەس بوون، شەشەمەكەيان ئىشكەريان بوو. خەملاندنىك لە كۆپرە پىدا.

ئەوانەى دەيانگوت سى بوون، گوتيان: ئەوان حەفت كەس بوون. كەس نەيدەناسىن.

ئىمە ئەوانمان بە ئاگا ھىنايەو، بۆ ئەوھى لەئىو خۇياندا لە يەك بېرسن.

يەككىك لەوان پەرسى: ئىمە لىرەدا رۆژىك يان نىوہ رۆژىك ماوينەتەو.

دىسان ئەوانى دىكە گوتيان: ھەر خوا دەزانى ئاخۇ چەند لىرە ماوينەتەو. وا باشترە يەككىك لە ئىمە بە دراوى زىوينەوہ بچىتە شار. ئىمە دەبى وريا بىن، خۇ ئەگەر ئەوان بۇيان دەربكەوچ، كە ئىمە كىين، ئەوا بەردبارانمان دەكەن.

دواى گفتوگۇکردىيان، يەملىخا بە خۇى و دراوىكى زىوين لە ئەشكەوتى ھاتەدەر.

كاتىكىش گەيشتە شارەكە، تىبىنى ئەوھى كرد، ھەموو شتىك گۇراوہ و لە زمانەكەشيان تىناكا.

ئاخر ئەوان سى سەد سال لە ئەشكەوتەكە خەوتىبون و بە خۇشيان نەياندەزانى. پاشان تۆ سالى دىكەشيان ھاتەسەر.

رۆژیکیان خوشکه که شم بیدار ده بیته وه.

به خۆی و دراوه زیوینه که ی نێو مستی له ئەشکه وتی دیته ده ر.

کاتیکیش ده گاته شاره که، سه رنج ده دا، هه موو شتیک گورا وه.⁴²

به لام نه متوانی بۆی بخوینمه وه، ئاخر ئەمه کاریکی ده ستپینه کراو بوو.

- "ده ی برۆین؟ پیموایی هه موو برسیمانه."

ئه وه هه میشه هه ر ژنه که م بوو، که منی ده گه رانده وه سه ر زه مینی واقع.

- "به لئ، زور باشه. ده ی با برۆین."

---

⁴² شایانی باسه، ئەم چەند دێره ئاماژە بۆکراوانە سەرەتا و کوتایی رۆمانەکه ی «خه تی

بزماری»ین. و.

بەرەو ئەبوزەبى

پۇژى پاشتر، دواى نانى بەيانى، خۇمان كۆكردهو و بەرەو «ئەبوزەبى» بەرپىكەوتىن، تا مزگەوتە گەورەكەى «شىخ زاید» بە چاوى خۇمان بىنین. كاتىكىش كەلوپەكانم لە ترومبىلەكە باردەكرد، تووشى رۇوداوىكى حەپەسان هاتم.

بىنىم ھەندى لە ھاوولاتىەكانم، پىاو و ژنانىك لە تەمەنى خۇمەو، بە خۇيان و ھەگبەكانىان بە ئەسانسىرەكە ھاتنەخوار و خىرا بەنىو ھۆلى پىشوازى ھوتىلەكەدا بەرەو دەرەو رۇيشتن و تاكسىيىكان گرت و يەكسەر بۇ فرۆكەخانە تىيان تەقاند.

دايك و باوكە پىرەكانىشيان نامرادانە لە دەرەكەى ھوتىلەكە بەچاوى خەمبارەو ھەستابوون بەرپىيان كردن.

منىش لە يەكى لە ھاونىشتمانىەكانم پرسى كە بەخۆى و جانتايەكى گەورە بە رۇودا چەقى: "ئەرى چى لەگۇرئىدايە؟"

"ترەمپ، دۇنالڈ ترەمپ لىناگەرى كەس بگەرپتەو،" كابرا واى پىگوتم و خىراش جانتاكەى فرئىدايە نىو سىندووقى تاكسىيەكە.

دىاربوو سەرۆك ترەمپ برپارىكى دەرکردبوو، تىيدا ھاتبوو، ھاوولاتىە ئىرانىەكان و ھى پىنج ولاتى ئىسلامى دىكە بۇيان نىيە پى بنىنەو ھە سەر خاكى ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا. ھەموو ئەو ھاولاتىيە ئەمريكى-ئىرانىانەى كە بۇ پىشودان چووبوونە دەرەو ھى خاكى ئەمريكا، نەياندەتوانى بگەرپنەو ھە سەر مال و ھالى خۇيان. ھەر بۇيە ئەو گەشتىارانە

خیرا جانناکانیان تیگ دهننا، بۆ ئهوهی به زوویی بگه نه فرۆکه خانه کان. ئیدی ئهوه دیداره به ههشتاوییهی ئهوه میوانانهی هوتیله که له پریکه وه بوه دیمه نیکی جهه ننه ماوی.

کۆمپانیایکانی گهشتی فرۆکه وانیش رهتیا نکرده ووه ئهوه جوړه ریبارانه ههلبگرن تا به رهو ئه مریکا بفرنه وه. ترسویم بالی به سه ر دۆخه که دا کیشا. منیش له پریکه وه بهو شته ی له که لله ی دام. هیدمه گرتمی: تو بۆت نییه بگه ریته وه هۆله ندا.

ئاخر من نهمده توانی ئهوه رووداوه له گه ل ئهوه گه شته ی که که میکی دیکه به ته ما بووین به رهو ئه بوزهبی بیکه یین، هاوکیش بکه م.

من ده بوایه له سه ری بنوسم، خۆی ئهوه تاکه هه ناسه بوو. ئیدی چوومه سه ره وه و له پشت میزی کۆمپیوته ره که م دانیشتمه وه.

"ئه ری ئه وه تو خه ریکی چیت؟" ژنه که م وای لپرسیم.

منیش ئه وه ی له خواره وه بینیم، بۆم باسکرد.

"ئای چه ند ناخ هه ژینه. حه یف بۆ ئه وه به سه ته زمانانه!" ژنه که م وای پینگوتم.

ئیمه ش ئه وه هه واله مان به دایکم نه گوت. هیچ چاره یه کیشمان نه بوو، ده بوایه گه شته که مان به رهو ئه بوزهبی درێژه ی پی بدا بایه.

پاشان هه ر چوارمان چووینه خوار. هۆلی پیشوازی هوتیله که ئارام ببوو وه، وه ک ئه وه ی هه ر هیچ رووینه دابی.

هه و لمدنا ئه وه دیمه نانه ی بینیم له نیو میشکما نه خشیان بکه م.

"ده ی لیمه گه ری تره مپ ئه وه گه شته مان له بار ببا." من ئه مه م به زمانی هۆله ندی به ژنه که م گوت، که له ته نیشت من له نیوترومیبله که دانیشتبوو.

له ئاوينه‌ی ترومبيله‌كه‌شدا بينيم دايكم به‌سه‌ر ريگاي خه‌ونه‌كه‌يدا گوزهر ده‌كا. خوي گه‌شته‌كه‌ ده‌بووه‌ گه‌شتيكي سه‌رنج‌راكيش. خوشكه‌شم له‌و بيده‌نگيه‌ي نيو ترومبيله‌كه‌ به‌ پرسنبيه‌وه‌ له‌ هه‌موو شتيكي ده‌رواني، هاوسه‌ره‌كه‌شم به‌ گومان بوو له‌وه‌ي هه‌موو شتيك به‌ باشي بروا. منيش له‌و دوخه‌دا هه‌موو تيشكوي هزري خوم خسته‌سه‌ر ريگه‌كه‌، ئاخ‌ر نابي و ناكري هيچ شتيكمان بيته‌ پيش، ريگه‌ي هه‌جمان لي تيكبا. منيش نه‌مه‌دزاني چي ديته‌ ريگه‌مان، به‌لام خو ئه‌وه‌ دوا ده‌رفه‌تم بوو، تا دواي ئه‌وه‌ دايكم به‌ دليكي خو شه‌وه‌ به‌ره‌و ماله‌وه‌ ره‌وانه‌ي بكه‌مه‌وه‌.

ئهمه‌ش دوا ديدارمان ده‌بي. له‌ ديداري داها‌تومان ئه‌گه‌ري زور هه‌يه‌، چيدي يه‌كدي نه‌ناسينه‌وه‌. ئه‌و من وه‌ك كوري خوي و منيش ئه‌و وه‌ك دايكيك كه‌ ده‌مناسي، نه‌بيينمه‌وه‌.

زوريش ربي تيده‌چي، ئه‌ويش له‌ شوينيك بوو كه‌ له‌يه‌كي شارديته‌وه‌. كاتيكيش مندال بووم، له‌وه‌ تينه‌ده‌گه‌يشتم، ئاخو بوچي ئه‌و خوي له‌ په‌نا په‌رده‌ ده‌نا، تا چيروكم بو بگيريته‌وه‌. هه‌نووكه‌ په‌ي بيده‌به‌م، ئه‌و بويه‌ واي ده‌كرد، تا خوي له‌ ژير ئه‌و باره‌ قورسه‌ي ژيان بدزيتته‌وه‌ كه‌ له‌گه‌ل پياويكي كه‌رولال و پينچ مندالدا به‌سه‌ري ده‌برد. به‌م جوړه‌ ئه‌و خوي ده‌كيشايه‌وه‌ و ده‌چوووه‌ نيو دنياي ئه‌نديشه‌وه‌. ئه‌و به‌هره‌ي چيروك گيرانه‌وه‌ي هه‌بوو، كوره‌كه‌ي خويشي وه‌ك جه‌ماوه‌ري گوئگر به‌كارده‌هينا.

من له‌ ئاوينه‌ي ترومبيله‌كه‌وه‌ سه‌يري دايكم كرد، ئاگاي له‌ دنيا نه‌مابوو، به‌ گه‌شته‌ تايبه‌تايه‌كه‌ي خوي سه‌رقال بوو. منيش به‌ دوايدا چووم، تاسه‌مه‌نديش بووم ئاخو دواتر به‌ره‌و كويم ده‌با. هه‌ر خو شم ده‌ستبارم له‌گه‌ل گرت. له‌ ئيستاشه‌وه‌ ده‌كري ئه‌للا به‌ خوي دايكم به‌ره‌و مالي خوي رينوين بي. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌مه‌شتزان و هه‌مه‌كار بوايه‌، له‌وه‌ زياتر شتيكي ديكه‌ نه‌ده‌كرا.

بهره بهره ئیمه تره می و بریارنامه که یمان له پشت خو مان جیهیلا، تا ده هاتیش له ری بۆم ده رکه وت، ژنه که م زیاتر بر وای به چۆنیه تی ترومییل لیخو رینم په یدا ده کرد. ئیدی که متر ئاگای له ریگاکه بوو، بۆ خو ی ئاسووده لیی دانیشت.

لیخو رینه که ماوه یه کی خایاند، تا له سه ر ریگا پیچا و پیچه که دا بامدایه وه سه ر جاده ی خیرا، ئه و شار ریگا خیرایه ی به ره و مزگه وتی گه وره ی ئه بوزه بی ده رۆیشت. ئیمه هه موو ئه و قولله و تاوهره به رز به رزانه مان له دوای خو مان جیهیلا و به نیو بیاباندا لیمان خو ری.

له نیو ترومییله که دا هه مووان کپومات بوون، تا چه ندیش دوور ده که وتینه وه، ئه وه نده له سه ر شار ریگه خیرایه که ئارامتر ده بوو. تا وای لیهات ئیمه تاکه ترومییل بووین له سه ر جاده که دا ده رۆیشتین.

کاتیکیش له ئاوینه که وه سه یری دایکم کرده وه، هه ستمکرد، ئیمه هه رگیز قسه مان له گه ل یه ک نه کردوو. پیشت له گه ل یه ک نه دواین هه نووکه ش هه ر هیچ یه که مین جاریش که هاته لام له ئه مستردام، نه مده زانی چۆن له گه لی قسه بکه م. زاتی ئه وه م نه ده کرد به ته نیا له گه ل ئه ودا بمینمه وه، به پیداگیرییه وه له ژنه که م پرسی، به ته نیا جیمان نه هیلی. خو ی ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وایه بیده نگی بالی به سه ردا ده کیشان، منیش نه مده زانی ئه و دیواری بیده نگیه چۆن بشکینم.

خۆی بابهت و یاده وه ری بی ژمار هه بوون، ده کرا له باره یه وه بدوین، به لام خو نه ده کرا من ئه وانه به کار به یتم تا بیانکه مه سه ره داوی قسه کانم له گه ل دایکما. هه ر له تافی مندالیمه وه، دایکم به ئاگایی یان به بی ئاگایی ئه و

مه‌ودایه‌ی نیوانمانی دروستکردبوو. ئەو نه‌یده‌ویست من وهک مندال ببینی، به‌لکو وهک پیاویک ببینی. ئەمه‌ش کاریگه‌رییکی زۆری له ژیا‌نی مندا په‌یداکرد. پیتستر هه‌رگیز له‌سه‌ری نه‌وه‌ستابووم، به‌لام ئیستا له‌و ریگه ئارامه‌دا، ده‌رکم به‌وه کرد، که من له ناخی ناخه‌وه‌مدا هه‌رگیز دایکم خۆشنه‌ویستوو. وهک مندالیک هه‌ستی کردبێ، دایکی نایه‌وی و په‌رتی کردۆته‌وه، بۆی نه‌بوو بچیتته‌ کۆشی دانیشی.

کاتیکیش یه‌که‌مین دانه‌ی کتییی خۆم بۆ خۆم ده‌خوینده‌وه، حه‌په‌سام. ئاخ‌ر من ئەوه‌نده به‌ توندی باسی دایکم کردوو، هه‌ندی جاریش به‌ ناشیرین و بێ ریزییه‌وه له‌باره‌یم نووسیوه، شه‌رمم له‌ خۆم کرده‌وه. ئەوه‌ی من کردم هه‌رگیز شایسته‌ی ئەو نه‌بوو. په‌نگه‌ پتویستی به‌وه بک‌ردبایه، هه‌نووکه له‌ رپی وێژه‌وه له‌گه‌ل دایکم بدویم و خوی هه‌ر ئەمه‌ش گونجاوترین شوین بوو، که مالتا‌وا‌یشی لیبکه‌م.

ئەو دایکیکی باش بوو بۆ ئیمه، منداله‌کانی به‌ باشی په‌روه‌رده کردن، ئەو ده‌بوا‌یه بجه‌نگی تا له‌کوتایدا خیزانه‌که‌ی بپاریزی. من ده‌بوو ئەو رۆمانه‌م حه‌فت جار‌ان بنووسیبا‌یه‌وه، تا ر‌وویکی راسته‌قینه‌ بده‌مه‌وه دایکم. ئەو منی خۆشه‌ویست و ئەوه‌ش مایه‌ی ئیش و ئازار‌بوو که که‌سی دیکه‌ی ئەوه‌نده خۆش نه‌ویستوو.

له‌و کاته‌ی من ترومیله‌که‌م لێده‌خوری، هزره‌کانم بۆ هه‌موو لایه‌ک له‌ شه‌قه‌ی بالیا‌ن ده‌دا، منیش له‌سه‌روبه‌ندی ئەوه‌دابووم دوودل بم. له‌وانه‌شه خوشکم راست بێ، ده‌بوا‌یه به‌رده‌وام قسه‌کانمان بۆ دایکمان راست بک‌ردایه‌ته‌وه. ئاخ‌ر من ئیستا نه‌مه‌ه‌زانی ده‌بی چی بکه‌ین.

له دیویکی دیکه شه وه، پیمو ابوو جیهانه که هی دایکم راستیتیره له راستیه که هی دوبه ی. منیش شادمان بووم که ده توانم پینوینی بکه م. ئه وه ش تاکه شت بوو، بۆ ئه وم پنده کرا. ئیستاش که له گه ل ئه و له سه فه ر دام، راستیکی دیکه م بۆ ده رکه وت. من خو شم وا بینیه وه که له ری حه جدا بم. خو من پینوینی دایکم نه ده کرد، به لکو له گه لیدا له کاروان بووم.

من هه میشه هه زم لیوو بچه مه ککه، ئه و خه ونه ش له ری چیرۆکه کانه وه له می شکمدا چه قی. هه روه ک پیشان ئه و ده یگزایه وه: "به ئه سپایه وه من په رده کونینه، گه وره، قورسه، که سه که توخه که ی مالی ئه للام هه لده دایه وه و ته ماشای ناوه وم کرد، سه یری که لوپه له کانی ژووری لیدانیشتم کرد. کورسیک که له سه ری داده نیشتم. قاپقاپه زه ردباوه کان و ئاوینه خره زیوینه که ی. له سه ر میزه که شی نان داندرا بوو."

وه ک مندالیک کاتی به و هه زانه ی له گه ل خو ی ده برده ئه و شوینانه، له هه په ساویان ده له رزیم.

من له سه ر ریگا و له و بیابانه دا، لای ئاوفرۆشیک لام دا، ئاوفرۆشه که باره وشتریک بوتلی ئاوی پینوو. ژنه که شم چایه ی له گه ل خو ی هینابوو، ترمزه که ی له دووکانیکی «سترابوک» کرپوو. کاتیشمان به ده سه ته وه بوو، من هه زم لیوو دوا ی نیوه رۆیه کی درهنگ بگه یه مزگه وته که، تا دایکم بتوانی نوژی شیوان له مزگه وته که دا بکا. ئه مرۆش رۆژیکی دینی ئاههنگ ئامیزبوو له ئه بوزه بی، به هه زاران که س بۆ نوژکردن ده چوونه مزگه وته که. ئیدی به هیواشی لیخوری، به ره و بیابان هاژۆتم، به شیوه یه کی ئاساییش هیه گه شتیاریک به ره و ئه وئ نه ده چوو.

ئیمه له وئ له ژیر سیبه ری دارخورماکاندا چایه خانه یه کی خو جییمان دۆزییه وه، له وئ وشتر ده هاتن و ده چوون و هیه ژنیکیش نه ده بیندرا.

پیاوه‌کان به دژداشهی سپی و عه‌گاله‌وه وهک سولتان دانیشتون، نیرگله‌یان ده‌کیشا. یه‌کئ له پیره عه‌ره‌به‌کان چایه، خورما و نانی بۆ هیناین.

ئه‌وئ شوینیک بوو، ده‌کرا به چه‌ندان سه‌عات لئی دابنیشم. له‌وئ نه ته‌له‌فون، نه ئینته‌رنیت، نه قاوه و نه ترمزی ستارباکت پیویست نه‌بوو. له‌وئ سه‌یری بیابانمان ده‌کرد، تا چاو حوکم بکا هه‌ر ئاسۆ بوو.

دایکم له ته‌نیشتم دانیشت و هینشاش له‌نیو تونی بابای پیریته‌وه ده‌خولایه‌وه. گویم لیبوو له‌به‌ر خۆیه‌وه برده‌بردیکی لیوه‌هات، سه‌ره‌تا وام زانی، هه‌ر له خۆیه‌وه شتیک هاتۆته سه‌رزاری، پاشان تیگه‌یشتم، که به دروستی وشه له‌دوای وشه‌ی سوره‌تیک، هۆنینه‌وه‌یه‌کی درێژی محهمه‌د ده‌لایته‌وه:

کاتی ئه‌ستیره‌کان ده‌رژین

کاتی چیاکان ده‌که‌ونه جوله

کاتی ئاژه‌له کئویه‌کان خرکراونه‌وه لای یه‌کدی.

کاتی زبیه‌کان هارو‌هاجانه هه‌لده‌ستن

کاتی....

ئه‌وه‌م زۆر پئ سه‌یر بوو، له‌کاتیکدا ئه‌و شتانه‌ی له‌به‌ر بوو، که‌چی به‌ده‌ر له‌وه هه‌موو شتیکی دیکه‌ی له‌بیر چوو‌بووه‌وه.

به‌ دانیشتووی له‌سه‌ر ته‌خته‌به‌نده داره‌که‌ی بن سایه‌ی دارخورما، خه‌ریکبوو له هه‌موو ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی چه‌جی دایکم بکه‌ومه گومان. بیرم کرده‌وه به‌لکو ئه‌و هه‌روه‌ک جاران به‌وه سه‌رقال بئ چیرۆکم بۆ بگێریته‌وه، به‌لام خۆ ئیستا ئه‌و په‌ریوه‌ته‌ حاله‌تیکی دیکه‌ی پۆحی. تۆ بلی ئه‌وه راست

بی، تو بلی هیزی شاراوهی ورینه‌که‌ی هه‌موو شتیکی لی بستینته‌وه، ته‌نیا هیزی چیرۆک گیزانه‌وه‌کانی نه‌بی؟ یان تو بلی، ئەو هیزی چیرۆک گیزانه‌وه‌یه دوایین شت بی که له دهستی مایی؟ ده‌شکرئ له ریئی ئەو سه‌فه‌ره‌خه‌یالاوییه‌یدا، پلانیکی وای هه‌بی، که من، پۆله له‌ده‌ستچووه‌که‌ی، بگه‌رینته‌وه بن بالی خوی. یاخود ئەو به‌و کاروانی حه‌جه‌ی، که هه‌نگاو به هه‌نگاو په‌ره‌ی پیده‌دا، به لارییه‌ک و له‌گه‌ل تووریکی پر له یادگاری و دیارییدا به‌ره‌و نیشتمان بگه‌رینته‌وه؟ من نه‌مه‌زانی ئاخۆ ده‌بی چیکه‌م. هه‌ل‌ستام و وه‌ک و شتریکی سه‌رلیشیواو به‌نیو له‌که‌دا غارم دا و پر به ده‌نگم هاوارک کرد: "که‌ی ئەسته‌یره‌کان ده‌رژین، که‌ی چیاکان ده‌هه‌ژین. که‌ی ده‌ریاکان هار و هاجانه هه‌ل‌ده‌چن، که‌ی..."

ئه‌ری ئەوه چ واتایه‌ک ده‌داو من به‌ره‌و کوی هه‌نگاوه‌دینیم؟

من به خۆشم له‌وه تینه‌گه‌یشتم و به‌ره‌و هیچ شوینکیش نه‌ده‌چووم. به‌لام خۆ من نه‌مه‌توانی راستی و ناراستی له‌یه‌ک جیاکه‌مه‌وه.

ئیمه زیاتر لیمانخوری و له شوینیکی دیکه‌ش لاما‌ن دا، تا کات بکوژین. دایکم و خوشکم خه‌ویان لیکه‌وتبوو، ژنه‌که‌شم له ته‌نیشتمه‌وه سه‌یری وینه‌کانی نیو مۆبایله‌که‌ی ده‌کرد. رادیوی ترومبیله‌که‌ش کرابووه‌وه، له‌سه‌ر ویستگه‌ی ئەلجه‌زیره‌دا هه‌واله‌کانی جیهانی ده‌خوینده‌وه. له‌پریک باس هاته‌سه‌ر له‌ناوبردنی پیاویکی ئیرانی له ئیسته‌نبۆل. له‌گه‌ل بیستنی هه‌واله‌که‌دا، ژنه‌که‌م قیت دانیشته‌وه.

دوو که‌سی ده‌مامکار به‌سواری ماتۆریکه‌وه ته‌قه‌یان له به‌ریوه‌به‌ری که‌نالیکی ته‌له‌فزیۆنی کرد. که‌ناله‌که‌ش یه‌کێ له که‌ناله هه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی ئیرانی بوو، که له ئەمریکاوه په‌خشه‌ده‌کرا، به‌رنامه‌کانی خۆی له ریگه‌ی

مانگی دەستکردهوه بو ملیۆنان ئیرانی له نیشتمان بلاودهکردهوه، بهرنامهکانیش به دلی دەسهلاتدارانی ئیران نهبوو.

ژنهکه محهپهسا. "ئای چ ناخۆشه،" ئەو قسهکهی به هۆلهندی کرد. "خۆی زۆر چاکمان کرد که نهچووینه تورکیا."

منیش وا وهلامم دایهوه: "ئوه چ گرفت نییه، ئەوان دەستیان دهگاته ههموو شوینیک. له دهبهیش پاریزراو نیت."

"چی قهوماوه؟" خوشکهکه م که گوئی له گفتوگوکه مان بوو، وای پرسی.

"هیچ." منیش وام پیگوتهوه بو ئهوهی هیچ ترسیکی له لا پهیدانهبی.

به بیدهنگی زیاتر لیّمخوری. خۆی نهدهبوايه ئەو ههواله، گهشتهکه مان لی تیکبدا، بهتاییهتیش نهدهبوايه دایکم ههستی پی بکا. دەسهلاتداره ئیرانییهکان دهیانویست بهو کردهوانهیان، ئەوه نمایش بکهن، ئاخۆ کامهیان دهسترۆیشتووترینیانه. بهلام خۆ میشکی مرۆف جوره سیستمیکی خۆپاریزی وای په رهپیداوه، لهو جوره تاوانانه نهترسیی.

که میک دوای ئهوه گهیشتمه ئه بوزهبی. شارهکه روخساریکی نیشاندا، که له گه ل شوینه پیروژهکان دهگونجا. شوینهکه زۆر سهوزایی بوو، ئەو گومانهی لهوئ له ههموو لایهک بلاوببونهوه، له بن تیشکی پۆژدا نایابانه دهبریسکانهوه. له بهر ریگهوبان و گۆرهپانه نوئییهکانیش، سیستمی نافیکیشنهکه مان نهیتوانی ئاراسته ی مزگهوتهکه بدۆزیتهوه.

ماوهیهکی پیچوو، تا ئاراسته راستهکهی ریگهکه مان دۆزییهوه.

ئىنجا لە ناکاۋ گومبەزى مزگەوتە سىپىيە گەورۆنەكەمان لى ۋەدەرکەت.
دياربوو مەلبەندىكى دىيىنى ھونەر و بىناسازى عەرەبى بوو. دەق ئەو
شۈينە بوو كە پىۋىست بوو دايكم بۆى بچى. بەبى سەردانکردنى ئەو
مزگەوتە، گەشتەكەى بە گەشتىكى تەۋاۋكراۋ دانەدەندرا.

له مزگهوتی که وره ی «شیخ زاید» دا

ترومبیله که م له گه راجه به رینه که ی لای مزگه و ته که ږاگرت. له ږاستیدا خو ئه وه مزگه وت نه بوو، به لکو نمایشیکی ده سولات بوو، یا خود ململانیه کی شیخ زاید بن سولتان ئال نه یان بوو، تا هرگیز له یاد نه کړی، ئه مه ش له وکاته ی هه ستیکرد، هیزی ورینه کړدن له لای ئه و، ورده ورده ده یگه یه نیته جیهانی فه راموښ.

کاتی له ترومبیله که دابه زین و به نیو گه راجه که دا ږویشتن، لاقه کانی دایکم بینین ده له رزین. ئاخر ئه و ږیروژگایه هه روه ک ئاسمان و ابوو، بی ده روزه بوو، مرو ده ی توانی له هه موو لایه که وه بو ی ږوا. ږیچکه کانیشی به گرانبه اتترین مه ږمه ږی دنیا کاشی کرابوو، باخه که شی وا لیدرابوو هه روه ک باخه کانی به هه شت و ابوون، ئه وانهی له قورئاندا وینا کراون.

نافووره ی گومه کانی له و گه رمایه دا به نه رمی دلپه ئاوی ته ږ و فینکیان به ده موچاوماندا ده دا. ته نانه ت خودی ژنه که شم، که هر هر حزی لینه بوو له گه لم بیته ئه و شوینه، له سه رسامیان ده مبه شکه ی گرتبوو، واقورمانه که ی له چاوه کانی دا دیاربوو. گلپه کان ورده ورده هه لبوون، تیشکی ږیروژیته ږتربیان به مزگه و ته که ده به خشی.

ئیمه تازه گه یشتبوینه لای ده روزه ی ئاسایشی مزگه و ته که، له ږږیکه وه یه ک دوو هزار که سیکی سپی پوښ، که جلیکی عه ره بی بوو، به دروشم کیشانه وه به ده رکه و تن: دانیشتوانی ئه و ی هه روه ک چو ن بو نویژی هه ینی ئاوه اش بو سالروژی کوچی دوی شیخ زاید بن ئال نه یان هاتنه

مزگهوتى، ئەو ەش ئاپۇرايەك بوو، من پىۋىستىم پىيى ەبوو، بۇ ئەو ەى بە باشى لەگەل ناو ەرۇكى گەشتەكەى دايكم بگونجى.

ئىمە بە رىز لەلەى دارە رۇوناككراو ەكان و ەستايىن و سەيرمان كرىن. لەدوای رىزە دوورودرىژەكەى پىاوان، سەد دوو سەد ئافرەتىش بە جلى سىپىۋشەو ەدەرىشتىن.

ئىمەش دەمانوىست بەدوای ئاپۇراكە بچىنە نىو مزگهوتى، بەلام لای دەرگە⁴³ گەورەكە رىگەيان نەداين. وەك گەشتىارىك دەباوایە بە دەروازەى تايبەت بە گەشتىارانو ە بچىنە ژوور. دوای پشكنىكى ئاسايشانەى زۇر و لە كۇتايىدا توانىمان بچىنە نىو مزگهوتەكە، بەلام لەبەر نويزى ەينى بۇمان نەبوو بەشە ەرە گرنگەكەى مزگهوتەكە ببىنين.

ئای چ ەيف و مخابن بوو، دايكم نەتوانى ئەو ەينى، نويزىيان لەگەلدا بكا. من پالنىكم بە دايكمەو ە نا، تا بۇ پىشەو ە برىو ە بە دەرگەوانەكەشم گوت: ئىمە بەتايبەت لە دۇبەيەو ە بۇ نويزى ەينى ەتووين."

- "بۇ گەشتىاران قەدەغەيە بچنە ژوور."

- "خۇ دايكم گەشتىار نىيە. ئەو بەتايبەت بۇ نويزى ەينى ئەو رىگەيەى برىو ە. من بەتايبەت ترومبىلىكم بە كرى گرتوو ە تا لە كاتى خۇى بىگەيەنمە ئىرە."

---

⁴³ دەرگە، دەرگە، لەوانەيە لە تىروانىنى يەكەمدا يەك واتايان ەبى، بەلام لە ەندى دەقەر، بەتايبەتەى لە بالەكايەتى، جىاوازيان ەيە، دەرگە لە دەرگە گەورەترە.

ئەو ھەندىك بىرى لە قسەكەم كردهو و سەيرىكى دايكىمى كرد، دياربوو
فېرى بەسەر گەشتيارانەو نەبوو. ئىنجا سەرىكى رەزامەندى لەقاند و گوتى:
"بەلام ئىو نەبى بەو شىوھىە بچنە شوئىنى نوپژكردەنەكە، دەبى جلى
نوپژكردن بپوشن." خۇ ئەگەر بمانويستبا بچووباینە ژوور، دەبوایە جلىكى
نەرىتيانەى ئەوان دژداهشەيكى سپى بوو، كە تايبەت بە گەشتياران بوو،
بپوشين.

منيش رووم لە ژنەكەم كرد.

يەكسەر گوتى؛ "پياوھەكە، من ئەو لەبەر ناكەم."

خوشكەكەشم نەيدەويست جلهكان لەبەر بكا.

جارى وا ھەيە كاتوساتى وات دىتەپيش، سەخلەت دەبى، يان ھەر خۆت
بەخۆتەو سەرسام دەبى. تىگەيشتنەكەم واپيگوتم، نەبى ئەو دژداهشەيە
لەبەر بكام، بەلام خۇ منيش حەزم لىبوو.

لە ژنەكەم پرسى: "باشە چى دەكەى؟"

"لەگەل خوشكەكەت دەچين قاوھىەك دەخۆينەو، پاشان بەو نيوەدا
پياسەيەك دەكەين تا لە نوپژەكە دەبنەو."

ئەوان رۆيشتن و منيش لەگەل دايكم لەوئى مامەو.

دەرگەوانەكە دژداهشەكەى دامى. لە بەر ئاوينەدا خۆم نەدەناسيەو. باشە
چۆن دەتوانى لەبن ئەو بەرگەدا ھەلبكەى، بەرگى ئەو كەسانەى كە ھەميشە
باوھپت و ابووھ ئەوان ئەلفبىتكە، زمان، موزىك و پەرسنگاكانتيان لى زەوت
كردووى؟

خۆی دەبوو من پێیکەنم، چونکە میژووی ۱۴۰۰ سالەى رابردوو هیشتاش
 رەفتارەكەم دیاری دەكا. تاسەمەند بووم بزەنم دایكەم چۆنم لێدەروانى، بەلام
 خۆ ئەوم نەبینى، ئەو رۆیشتبوو. تۆ بلیى ئەویش لەگەل ژن و خوشكەكەم
 چووبیتە دەر؟ نەخیر، وا نەبوو. من گەرەمەو لە لای خالی پشكینى
 ئاسایشپاریزەكە و لەویشەو تەماشام كرد، بەلام خۆ لەویش دیارنەبوو. لە
 گەرەكەش نەبوو. خیرا چومە دیوی پشتهوەى شوینی پاسەوانەكان و
 لەوێوە زیاتر سەیری مزگەوتەكەم كرد، بەلام لەوێ لێنەگەرەن زیاتر برۆم
 و پاسەوانەكان میان گەراندەو لە لای خالی پشكینى ئاسایش. لەو نیوەشدا
 كۆمەلیكى دیکە وەرژوور كەوتن. پیاوكان هەر بە پێو پشكیندران،
 ئافەرەكانیش لەپشت پەردەیهكى رەشى تۆخدا ریزیان بەست و پشكیندران،
 لەنیواندا ئافەرەتى گەشتیاریش هەبوون بە خۆیان و جەلەببیه سببیهكانیان.
 من شتیكى وام بۆهات، بەلكو دایكیشم لەپشت پەردەكەو بی.

هەلبەتە نەمدەتوانى بچم و ئەودیوی پەردەكە ببینم، ئیدی لەوێوە بانگم كرد:
 "دایكە! ئەرى تۆ لەوێ؟"

بەلام خۆ هیچ وەلامێك نەبوو.

"ئەرى دایكە، گویت لیمە؟ من چاوەرێی تۆ دەكەم، تۆ لەوێ؟" دیسان وەها
 بانگم كردهو.

دیسان هیچ كاردانەو نەبوو. یەك دوو ئافەرەتى مووزەردى رۆژئاوایی
 لەبن جەلەببیه سببیهكانیاندا كە لەپشت پەردەكە هاتنەدەر، پێدەكەنین. دواى
 ئەوان ژنیكى بەتەمەنى لەرولاواز بە خۆى و جەلەببیه سببیهكەى لەپشت
 پەردەكە هاتەدەر. ئەو گەشتیار نەبوو، بەلكو حاجى بوو، تەزبیحیشى
 لەدەستا بوو. ئەو سەیری خەلكانى دیکەى نەدەكرد، هیچ باكیشى بەو

جهنجالييهی دهو روبه ری نه بوو. دلّم توند لييدا و گهرماييش گهيشته سهرم و تینی بؤ هينام.

"دايکه." به هيواشی وام گوت و بهرهو لای چووم.

به بی دهنگی بؤ دهرهوه رینوینیم کرد. ئیستا هر نهشمدهتوانی لهگهلی بدویم. من نهمدهزانی ئاخو بهو جلو بهرگه دلخوشه یان نا. له بن ئه و جه له بییه سپییه دا، نهمدهتوانی پیلی بگرم. وهک ئه وه وابوو که هر دایکم نه بی.

هیشتا هر سهر قالی ئه وه بووم، ئه و ناوه بناسم و ریگهی هوّلی نویتکردن بدوژمه وه، ئیدی له و کاتدا سهدان کهس به جلی نویتزه وه پهیدا بوون. ئه وان دروشمیان دهگوته وه، که پیشتر زور جار گویم لینی بووه، ئه ویش ئه و دروشمانه بوو که ملیونان له حاجییه کانی مهککه کاتی له که عبه، له مالی ئه لالا نزیك ده بنه وه، به دهنگ ده لیئنه وه.

"وحده هو و وحده هو لاشه ریک له هـ"

لا ئیلا هه ئیلا له لالا، لا ئیلا هه ئیلا ئیلا له لالا"

منیش جه زبه گرتمی. ئه و خه لکه ی هاواریان ده کرد، زور بیره وه ری تافی مندالیتیان هینامه وه یاد. خوئی ئه وهش زورباش بوو، که ژنه که م نه بیینیم، چونکه منیش له گه ل چه شاماته که تیمه لکرد هر ده مگوته وه:

"وحده هو و وحده هو لاشه ریک له هـ"

گه لو، خو من دیندار نیم، به لام بروام به هیزی هه لچووی بهرجه سته بووی خه لک هه یه. که عبهش، ماله که ی ئه لالا، نمونه یه که له وه. مالی که سیکه، که ته نیا له نیو چه کایهت و دهقه کونه کاندایه ژیی. "وحده هو و وحده هو"

وهددههو" بۆ ئەوەی که له مال نییه. لهسەر بنه‌مای ئەو برۆایه‌دا، پیموایه
ئەم نوێژکه‌رانه لهسەر ئەو رێگه‌یه نین که ئەللا بپه‌رستن، به‌لکو خه‌ونه‌که‌ی
دایکم به‌دیبینن. هه‌رچۆنیک بن، شته‌که کاری خۆی کرد.

گورده‌مه‌که به‌تایبه‌ت له پیاوان پیکه‌اتبوو. هه‌ر به تهنیا شه‌ش ئافره‌تیک له
پشتیان‌ه‌وه ده‌رۆیشتن.

من و دایکم له‌وئ ره‌ق به‌بێ ده‌نگی وه‌ستاین، له پال رێگه‌که‌ی ئەوان
وه‌ستاین، تا هه‌موویان تیپه‌رین. پاشان دایکم بریاریدا ره‌گه‌ل ده‌سته‌ی
شه‌ش ژنه‌کان بکه‌وئ. منیش به مه‌ودایه‌ک له دوا‌ی ئەوه‌وه رۆیشتم، تا
چاوم لیبی.

گورده‌می خه‌لکه‌که گه‌یشه‌ نیو مزگه‌وته‌که. ئەوه‌ی له‌وئ بینیم، له شوینی
خۆ ره‌ق و بیده‌نگی کردم. توم‌ه‌ز بیگومان شیخ زاید بن سولتان ئال نه‌ه‌یان
به دروستکردنی ئەو مزگه‌وته‌ خۆی به نه‌مری هه‌شته‌بووه‌وه، ماله‌ نمایشیکی
نمونه‌یی بۆ ئەللا. به‌لام تا ئەو راده‌یه‌ی ئەللام ناسیبی، دلنیا‌بووم ئیره‌ی
به دل نه‌بووه.

من به دوا‌ی نوێژکه‌راندا له هۆلیکه‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه رۆیشتم. له پاستیدا
خۆ ئەوانه مه‌ودای نوێژکردن نه‌بوون، به‌لکو پیشه‌نگای هونه‌ری عه‌ره‌بی
بوو: داری ئالتونی به گه‌لای نایابی که‌سکی گه‌وه‌هه‌ر و به‌رده‌مرۆاری که
تیشکی رۆونا‌کایی ده‌دایه‌وه.

ئەو نوێژکه‌رانه زۆرجار ده‌بینران، به‌نیو ئەو بۆشاییه ئه‌فسووناویه‌ی نیو
مزگه‌وته‌که‌دا رۆیشتن، زۆری پینا‌چئ نوێژه‌که‌یان داده‌به‌ستن.

له‌نیو ئەو هه‌موو نوێژکه‌رانه‌دا، من تاقانه بووم، هه‌روه‌ک مندالیک به
سه‌رسامییه‌وه سه‌یری ئەو هه‌موو پارچه هونه‌ریانه‌ی ده‌وروبه‌رم ده‌کرد.

هەر له بهر ئه وهش بوو، بوومه جيسه رنجی ئاسايشپاريزه كان و له پر گه يشتنه سه رم. ئه وسا تيگه يشتن كه من و دايكم گه شتياری رۆژ بووين، به جلی نويزكه رانه وه ره گه ل ته وژمی گورده مه كه كه وتبووين و خومان به نيو مزگه وته كه دا كردبوو. يه كئ له پاسه وانه كان به غار به ره و لامان هات، ريگه ی پيگرتين و به عه ره بی پيگوتين:

- "به ريڤنه وه، وهختی نويزه، ئيره جاري بو گه شتياران قه ده غه يه."
- منيش پيگوته وه: "ئاخر ئيمه ش ده مانه وي نويز بکهين."
- "نه خير، جاري نا، دواتر، دواي ته و او بوونی نويزی هه ينی."
- "ئاخر خو دايكم به تاييه تي بو نويزی هه ينی هاتوه. قه يناكا من ليره ده مينمه وه، به لام ليگه ري با ئه و برواته ژوره وه، خو جه له بيشی له به ردايه."
- "ئيسنا نا. دواتر، دواي ته و او بوونی نويزه كه." ديسان پاسه وانه كه هه ر وای پيگوتينه وه.
- "ئاخر خو بو ئه لالا هيچ جياوازی نييه، كه كئ بيته ماله كه ی ئه و نويز بکا." هه ولما كه م تا زور به عه ره بيکی دروست وای پيلايم.
- "نه خير، نا، قه ده غه يه. حه رامه."

هه ولما رکیفی خوم له ده ست ده رنه چي، چونکه نه مده ويست سه ردا نه كه ی دايكم ليره له لای پاسه وانه كه ی مزگه وتی کوتايی پيبي. هه روه ها ئه وه شم نه ده ويست پيلي بگرم و به يه كه وه بچينه قاوه خانه يه ك، قاوه يه ك له گه ل پارچه كنيك بخوين و بهس. هه ر بويه به نه رميه وه پالم به دايكمه وه ناو به پاسه وانه كه شم گوت: "ئه و ده چي نويز ده كا. توش نابي ريگه ی ليگري."

"ئىستا نا. دواى نوپژدهكه!" واى پىگوتىم و پالئىكىشى پيوه نام. ئىنجا چوو له بهردهم داىكىشم وهستا، دهستى دايه بيسيمهكهى و به عهره بى شتىكى گوت. له ماوهى يهك دوو خولهكدا دوو ههيتى ديكه هاتن، دواى ئه وهى تيبينيان كرد، ئيمه ئيرانين، رهوشهكه خراپتر بوو، له دهست دهرچوو. له هيكه وه هه موو ئه وه جهنگه ئاينيه ميژوويانهى نيوان فارسه كانى سه رده مى كوڤ و عهره به كان سه رى هه لدايه وه.

ئه وان سوننه بوون و داىكم و و منيش له چاوترووكانىكدا بووينه شيعه. ئاخر نوپژكردنه كهى سوننه كان جياوازه له هى شيعه كان. ئه وان له كاتى نوپژدابه ستندا دهسته كانيان دهخه نه سه ر يهك و له سه ر سينگ دايدنه ين، له كاتىكدا شيعه كان باسكه كانيان له ته نيشت يه كدى بو خواره وه به هه ر دوولاي راسته و چه پدا به رده دهنه وه. ئيدى ئيمه نه ده بوايه تيكه ليان بين. له سه رووى هه مووشيه وه، هه راي «يه من» له گوريدابوو، له وى شه ريكى گه رم له نيوان شيعه و سوننه دا هه لگيرسابوو، هه روه ها له سووريش جهنگ هه بوو، كه ئيران و جيهانى عه ره ب به رانبه ر يهك وه ستابوونه وه.

"دهى بو دهره وه!" يه كى له هه يته كان به و دارهى له نيو دهستى دابوو، ئاماژهى بو ئاراستهى گه راجه كه بو كردين.

ئه وان واىان رهفتار له گه ل كردم، وهك ئه وهى من له نه خشه م دابى، بچمه ژووره وه و مزگه وته گه وره كهى «شېخ زايد بن نههيان» به قينمه وه. كاتىكىش مه لاي مزگه وته كه م له گه ل كوومه ليك له پياوى سه روپيش بوڤ بينى، كه له دهرگه يه كى ديكه دا ده چوونه شوينى نوپژكردنه كه، بانگم كرد: "هؤو، ئىمام! داىكم دهيه وى نوپژ بكا، به لام ئه وانه لى ناگه رين بيته ژوور."

ئىمام ھەر خۇشى لە گورە نەبرد. پىدەچوو عەرەببەكەى من وەك
وەرگىرانەكەى «گولگ» بى. كەواتە دەبوو ئىمە دەفن بىن ⁴⁴.

كارىكى گەوجانە بوو لەگەل ئەو ھەيتانە سەبارەت بە مېژووى جەنگە
ئۆلىيەكانى بەسەرچوو بگەوينە مشتومر. دەبوايە بىر لە شتىكى دىكە
بگەمەو، تا ھەر چۆنىك بى دايكم بگەينەنمە نزيك ئەللا.

تاكتيكىكى ئەزمونى رابردوى سياسىيم بە كەلك ھات: ھەنگاويك بگشىوھ
دواو، بۇ ئەوھى دواتر بتوانى دوو ھەنگاويك بىتتە پىشەوھ. ئىدى پىلى دايكم
گرت لەوئى رۆيشتىن، بۇ ئەوھى ھەيتە و پاسەوانەكان ھەست بگەن
دەمەقالىكەيان بردۆتەوھ. ئىمە لە شوينى نويزكردنەكە دەرچووين، بە
يەكەوھ تا ئەو شوينەى دەكرا برۆين.

بە مەزندەى من، دايكم ھەستىكى واى ھەبوو، ئىمە ئىستا لە «المسجد
الحرام»، لە گەورەترين مزگەوتى جىھانداين، لەو شوينەى كە كەعبەى لىئە.
ئەو سەيرى ئەو ھەموو زيڤ و گەوھەرانەى دەكرد كە دەقە پىرۆزەكانى
پىنووسراونەتەوھ، لە بانەوھ بە بنمىچەكەوھ دەبرىسكىتەوھ. كاتىكىش
نويزەكە تەواودەبى، ئەوا دەتوانى جارىكى دىكە بىتەوھ ئەو شوينە و ببىنى.

دواى كەمىك رۆيشتن، چووين لەوئى لەسەر تەختەبەندىك دانىشتىن تا
پشووويك بدەين. لەوئى نىگام كەوتە سەر خانووويك كە پاسەوانىكى
چەكدار بە جلى ئالووالاى يەكپۆشى بۆنەيەكى تايبەت ئىشكگر بوو.
پىدەچوو مەزارىك بى. منىش لە شوينى خوم ھەلسام، بەرەو ئىشكگرەكە

---

⁴⁴ دەفن بوون، برۆ دەفن بە! ئىدىمىكە بۆ رۆيشتىكى ناچار، يان رۆيشتن لە مالىك كە
بەخىرنەھىندرابى و فەرموى لىنەكرابى، بەكار دى. و.

چووم. ئەو بیدەنگییەى نوێژکردنم قۆستەووە و بە پاسەوانەكەم گوت:
"سەلامون عەلەيكەم. ئەرى ئەم شوینە چییە؟"

من دەبوايە هەموو توانام بەكاربەینم، تا شیوەزارە قورسە عەرەبیەكەى
تیگەم. خۆ ئەگەر هەلە نەبوویم، ئەو ئیشكى لە گەنجینەیهك دەگرت، كە
تەنیا میوانە پلەبەرزەكان دەیاننوانی سەردانى بكەن. بۆ گەشتیاران نەبوو
پى بنینە ئەوى.

منیش پرسیم: "باشە بۆ چى، ئەو چ جۆرە گەنجینەیهكە؟"

ئەگەر باش تیگەیشتم، لەویدا شیخ زاید بن سولتان ئال نەهیان نیژراوە.
هەروەها چەندین كەلوپەلى گرنكى هەندى لە سولتانەكان لەوى هەلگیراون.
هەر لەوى شوینیكى تاییەتیش بە پیللو، شمشیر، عەبا و مۆرى پیغەمبەر
محەمەد هەبوو. یەكەمین دانەى قورئانیشى لیبوو، كە دانەیهكى سەد كیلۆ
قورسە، بە دەستخەتى كوفى لەسەر كەولى گوێرەكە نووسرابوووە.

"یەكەمین دانەى قورئان؟ كەوش، عەبا و مۆرەكەى محەمەد؟" من وام
لیپرسی.

ئەویش سەرى لەقاند.

كەواتە ئێرە ئەو شوینەیه، دەبى دایكەم ببینی. بەلام چۆن بتوانم ببەمە
ژوور؟

لای خۆم خەمڵاندنیکم كرد؛ پیاووەكە و گەلایەك لە پارە كە وینەى شیخ زاید
بن سولتان ئالنهەیانى لەسەربى، بیدەمى. بەلام خۆ ئەو كارەم مەترسیدار
بوو، لەوانەبوو یەكسەر لەوى دەرمان بكا. خۆ ئەگەر بمەوى شتیك بە
دەست بینم، دەبى راستگۆیانە بۆى بچم. منیش كەوتمە سەر گیرانەوهدى
بەسەرھاتەكەى خۆم:

- "ئەم پيرەژنە داىكمە. ناوى شابانوو، واتاى شازادە دەدا.

پاسەوانەكە نىگايەكى لە داىكم برى.

پىمگوت كە داىكم لە تاران دەژى و خوښم لە ئەمستردام و ناشتوانم بگەرئيمەوه نىشتمانەكەم. ھەر بۆيەشە وامكردوھ بىتە دوبەى تا بىيىنم، لەوانەيە ئەمە دوا دىدارمان بى. ھەروەھا دەربارەى وړينەكانىشم بۆ باسكرد. گوتم ھەميشە داىكم خەون بەوھ دەبىنى، بچىتە مەككە و ئىستاش پىئوايە ئيمە لە «المسجد الحرام» داين.

پاسەوانەكە ھىچ كاردانەوھەيەكى نەنواند. من دەبوايە پەلە بكەم، خەرىكبوو نوێژەكەش تەواو دەبوو. بە دووداييەوھ پرسىم:

- "ئەگەر زەحمەت نەبى، دەتوانى شتىك بۆ داىكم بكەى؟"

دىسان پاسەوانەكە سەيرىكى داىكمى كردهوھ كە بە ريز و ھەپەسانەوھ سەيرى گولە ئالتونىي و دىنگەكانى مەزارەكەى دەكرد.

كابرا پرسى:

- "چى؟"

- "لئىبگەرى با پىلاو و عەبا و شمشير و مۆرەكەى پىغەمبەر بىنى."

- "ئەو سلەمىەوھ: "نەخىر، نەخىر! ھىچ كەس بەدەر لە سولتان و پاشا و سەرۆك دەولەتان نەبى، بۆيان نىيە بچنە ژوورەوھ."

- "من ئەوھ دەزانم. بەلام تۆ دەتوانى وھا بكەى كە بى. دەى لئىبگەرى با داىكم پىلاوھەكانى محەمەد بىنى. ئەمەم بە شىوھەيەكى لئىبراوانە پىگوت.

نازانم بۆچی پاسهوانه که دواى ساتى بيدهنگى، ديسان نيگايه کى بريه دايکم. ئەوسا، ههروهک ئەوهى ئەللا کارهکهى ريکخستى، پاسهوانه که بهرهو پووى دايکم رۆيشت، دهسته گهورهکهى لهسه ر شانى داناو به نهرمى بهرهو ده رکهى مهزارهکهى پال نا. ده رکهکهى کردهوه و ليگهرا دايکم بچيته ژوور.

لهمه باشت ر نه دهکرا، دهبوو خواوهند هه ر خوى کاروبارى دايکم ريکبخا. مه زنايه تى پيرو زى تى ئەو لهو ساته دا لهوئى ئاماده بوو. من نه ميبنى، به لام ئەو لهوئى بوو.

ئىنجا چوومه لاي حهوزه ئالتوونيبه که، دهست و چاوم شوشتن و هه نديک ئاوم بهسه ر سه رما کرد تا له ئانوساته که دا بژيم. بينيم له دووره وه ژنه که م وه ستابوو، منيش چوومه لاي.

به سه رسورما وييه وه پرسى: "ئەرى بۆ وا تەرى؟ دايکت له کوئيه؟"

- "له ژوورى گه نچينه که يه؟"

- "چى؟ له کوئى؟"

منيش وه لامم نه دايه وه، ئاخ ر خو ناتوانى ئەو جو ره شتانه روون بکه يته وه. لي م پرسى: "ئەدى خوشکم له کوئيه؟"

- "من چووزانم. جاريکى دى له گه ل ئيوه بۆ هيچ شوئينىک ناروم. هه موو شوئينىکى به دوا دا گه رام، نازانم له کوئيه."

- "له وانه يه چووبيته کتیبخانه کهى مزگه وتى. خيرا ده چم چاويکى لي ده که م."

خوشکم له کتیبخانه ی مزگه وتی نه بوو. له وانه یه چووبیته هۆلی نویژ. ئیستاش له نویژ بوونه ته وه، هر ده بی له گه ل نویژ که ران بیته ده ره وه. به لام خو له پیندا ده بی بچم دایکم بهینمه وه.

پاسه وانه که ی مه زاره که له وئ، له به رده م ده رگه ی مه زاره که ره ق و بیده نگ وه ستابوو، تیبینیشم کرد، نایه وئ له گه لم بدوئ. منیش ئاواها له وئ بو ماوه ی ده خوله کیک له لای دینگه که وه ستام. له به رئه وه ی دایکم هر نه هاته در، به پاسه وانه که م گوت:

- "ئهرئ ده کرى دایکم بهینیته در؟"

ئه ویش چووه ژور، به لام به بی دایکم هاته ده ره وه.

- "ئه و له وئ نه ماوه، به ده رکه ی پشته وه چۆته در."

منیش غارم دایه ده رکه ی ده ره وه ی ته لاره که، که پاسه وانیکى دیکه ی لئوه ستابوو.

- "ئهرئ هۆ پاسه وان، به لکو بزانی پیره ژنیک تازه لیره هاتیته در، بو کوئ چووه؟"

ئه ویش ئاماژه ی به شوینی نویژ کرد، هه نوکesh زور جه نجال بوو. منیش هه موو سووچیکى بو گه رام، به لام له هیچ شوینیک نه مدوزیه وه.

بینیم خوشکه که م له ده ره وه ی گورده می خه لکه که وه ده رۆیشت. ده ستیکم بو هه لوه شانده و بانگم کردئ: "ده ی وهره! دایکه رۆیشتوو!"

- "چۆن، بو کوئ؟"

- "خۆ ئەگەر بچیتە لابلالی ژنهکان بگه‌رپیی، ئەوا منیش دەچمه دەرەوه لیبی دەگه‌رپیم. دەترسم له‌گه‌ل نوێژکه‌ره ژنهکان چوینته‌ دەر."

خوشکه‌که‌م بۆ ژوور و منیش بۆ دەرەوه غارم دا، چوومه لای پاسه‌کان، که هه‌ندی دوورتر له‌ دەر‌وازه‌که وه‌ستا‌بوون. چومه نیو پاسه‌کان، بینیم ژنه‌کان دانیشتون، به‌لام دایکم له‌ هیچ کونیک ديار نه‌بوو.

گه‌رامه‌وه لای هۆلی نوێژان. ئیستا ژنی لینه‌ماون، ئەو په‌رده‌یه‌ی ژن و پیاوی له‌یه‌ک جیا‌ده‌کردنه‌وه لادراوه، به‌لام خۆ هیچ ئا‌فره‌تیک له‌وی نه‌ماوه، به‌تالو‌حه‌تال. له‌ رپی دەرکه‌یه‌کی دیکه‌وه خیرا چوومه دەر و چوومه لای خالی پشکینیی ئاسایش‌پاریزی، چوومه لای ئەو شوینە‌ی، که دایکم جه‌له‌بیه‌ سپییه‌که‌ی لیوهر‌گرتبوو، به‌لام خۆ له‌ویش نه‌بوو. دیسان گه‌رامه‌وه شوینی نوێژان، ئیستا شوینە‌که بۆ گه‌شتیاران کراوه‌ته‌وه. شوینە‌که پر له‌ میوان بوو.

بیهوده هه‌ول‌مدا ئەوه بینمه‌ پیش چاوی خۆم، که میشکی که‌سیکی و‌رینه‌کار چۆن کار ده‌کا. خۆ ئەگەر هیشتا میشکی کاری بکردبایه، ئەوا هەر له‌و شوینە ده‌مایه‌وه که لیبی بزر بووه، یان ده‌گه‌رپیته‌وه ئەو جیبیه‌ی که جه‌له‌بیه‌که‌ی لیوهر‌گرتوو. هه‌لبه‌ته من ده‌کرا له‌رپی بلندگۆکه‌وه بانگی بۆ رابیرم، لی، پرسیاره‌که ئەوه بوو، ئاخۆ ناوه‌که‌ی خوی به‌بیر ماوه.

به‌ دل‌ه‌راو‌کینیه‌وه له‌ دەرگه‌ گه‌وره‌که‌ی شوینی نوێژان وه‌ستام، چاوم به‌نیو ئاپۆرای گه‌شتیاراندا گیرا. له‌ هیکه‌وه ر‌ووداویکی تافی مندالییم به‌ میشکا گوزه‌ری کرد. هه‌ینی، دوا‌ی نیوه‌ر‌ویه‌ک که له‌ قوتابخانه‌ ده‌گه‌رامه‌وه، دایکم له‌ ماله‌وه نه‌بوو، ئەمه‌ش شتیکی ئاسایی نه‌بوو. که‌میک له‌سه‌ری وه‌ستام، لی کاتیک ئەو هەر نه‌هاته‌وه، هه‌ستم کرد شتیک له‌ ئارادایه. خیرا به‌ره‌و بازار پامکرد، تا مامم لی ئاگادار بکه‌مه‌وه. به‌ هه‌ناسه برکینیه‌وه گوتم:

- "دایکم له مالئ نییه.
- "لهوانه یه لای دراوسیکان بی.
- "نه خیر، له ویش نییه.
- "به لکو لای به هاراتفرۆشه که بی.
- "نه خیر، له لای به هاراتفرۆشه که ش نییه. هه موو شوینیکی به دوا دا گه رام."

- "له پشت پهرده که ش نییه؟" مامم وای لپرسیم.

پیده چوو مامم له رهوشه ناچاریه که گه یشتبی، چونکه له شوینی خوی هه لسا، دهستی دایه چاکه ته که ی به لوقی گه وره گه وره به ره و مال هات. منیش به دوایدا رۆیشتم. ئه و هه ره به پیلاره وه لی وه ژوو ره هۆده ی دانیشتن که وت، له باری ئاساییدا هه رگیز وای نه ده کرد، که میک له پیش پهرده که وه ستا، که هۆده ی لیدانیشتنی له کۆگاکه جیا ده کرده وه، ئه وسا پهرده که ی هه لدا یه وه. دایکم له وئی، له پشت پهرده دانیشتبوو. که نه فت و ماندوو دیار بوو، وه ک ئه وه ی هیچ چیرۆک نه مابن تا بیانگیریته وه.

ئیدی له پرێکه وه له وه تیگه یشتم، لیره ش له نیو مزگه وته که دا، له هه موو شوینیک هه ره پهرده یه و هه لواسراون. شیتانه به نیو ئاپۆراکه دا به ره و لای پهرده کان غارمدا و پهرده کان هه لده ده دان وه سه یری پشته وه یانم کرد.

به دهستی له رزۆکه وه و به نه رمی پهرده کانم تی ده دان. له وئی بوو، دایکم به بی دهنگی له وئی وه ستابوو. ئه و هیچ چیرۆکی پینه مابوو، گه یشتبووه کۆتاییه که ی. ته واو بوو.

سەيرىكى كىردىم، نەيناسىمەۋە.

مىنىش ئەۋم نەناسىيەۋە.

داكىم رۆيشتىبوۋ.

که پانه وه بو مال

له دوايين پوژدا دايكم و خوشكم له گه ل خووم بردنه سهر دهريا. به كريگرنتى ترومبيله كه شم بو پوژيكي ديكه دريژكرده وه و به ره وه سهر كه ناراو كه كه وتينه ري. ژنه كه شم برياريدابوو ئه و پوژه له گه ل ژنى برازاكه ي به سهر بيا.

دايكم به خاموشي له پشتى ترومبيله كه دانىشتبوو، له ره وشيكي وا دووره پيريز بوو، نه مانده توانى له گه لى بكه وينه په يوه ندى. به باشى هه ستى ده كرد، كه دوا پوژى به يه كه وه بوونمانه. له وانى هه ره له بهر ئه وه ش بى، له دوينيوه كه وتبته ئه و دوخه.

به فرميسكه وه خوشكه كه م ده يويسه بانگى بكا.

منيش پيمگوت: "تكايه، لنيگه ري. با به كه يفى ئه و بى."

ترومبيله كه م له وي له شويينيك پراگرت، يارمه تى دايكم دا، تا داببه زى. پيموابوو كه ناراو كه له خه لك سيخناخه، به لام خو هيج كه سى لينه بوو. هه روهك ئه وه ي سهر دانكه رانى سهر زى زانيبيتان ئيمه ده چين، ئيدى پويشتين و مه يدانه كه يان بو ئيمه چول كردي، ويستبيتان له گه ل دايكم و خوشكم به ته نيا بم. پاشان بوم ده ركه وت، ئيمه به شيكمان له شويينه گه شتيا ريبه كان، ئه و شويينه ي قاوه خانه و چيشخانه ي لين، تيه پان دووه. ئيمه گه شتبو وينه شويينيك كه هه ر لم، زى، پوژ و باى لى هه بوو.

ئىنجا ھەر لەوئى رايەخىكم لەبن دارخورمايەكى تاقانە راخست، تا داىكم لە ساىەى دارەكە و لەسەر لەمەكە دابنىشى. ئەوئىش تىلەچاويكى تىگرتەم، لەوانەيە بۆ دوايىن جار سەيرى كورەكەى بكا. يان لەوانەيە ئەو پياويك ببىنى كە نەيدەناسى، دەريا شىنەكەى لە پشستە و رۆژيش لەسەر سەريەوہ دەدرەوشىتەوہ؟

خوشكەكەم ئەوئەندە لە دەريا نزىك كەوتبووہوہ، شەپۆلەكانى زىي دەگەيشتنى و نەدەگەيشتنى. باش ھەر گەمەى بە قژەكەى دەكرد. ئاسمان ئەوئەندە سامال و ساف بوو، لەو ساتەدا لە دوورى دوورەوہ، ھىلىكى زەردباوى ولاتەكەم دەبىنى. بەلى ئەوئى لە پشست دەرياكە، نىشتمانە، مالمان و پەردەى مالمان لەوئى بوو.

بەراستى ساتەوختىكى دانسقە بوو، داىكم لە لای خۆى نەبوو، خوشكىشم بە بىدەنگى پىي لەسەر ئەوہ دادەگرت، كە ئەوان منيان خۆشدەوئى و ھەزيان لىيە لەگەل خۆيان بمبەنەوہ نىشتمان. لەپرىكىشەوہ ھەر بە جەكانى خۆى رۆيشتە نىو دەرياوہ. سەرەتا پىموايوو ھەر دەيەوئى پىيەكانى لەنىو ئەو دەريا شىنە خودايىيەدا تەر بكا، كە تا نىشتمان درىژ دەبىتەوہ، بەلام خۆ ئەو زياتر رۆيشت و بەرەو قوولايى ئاوہكە چوو.

منىش ھەر لە شوينى خۆمەوہ تەماشام دەكرد، پىموايوو بەلكو دەيەوئى مەلە بكا، ئاخىر خۆ پىشتر كەس لە مالباتەكەمان، لە شارەكەمان، لە ولاتەكەمان مەلەى نەدەكرد. منىش پىشتر مەلەم نەدەكرد، لە ئەمستردام كەمىك فىزىبوم. خۆى ھەر دەبى و ابى، چونكە ئاو لە ھەموو لايەكەوہ ھۆلەنداي بەر ھەرەشە داوہ. ھەنووكە ھەرچۆنىك بى دەتوانم تا بىست مەتر مەلە خۆ بگرم، ھەرودەھا دەتوانم لەسەر پشستىش بۆ يەك دوو خولەك لەسەر ئاو بوەستم. لە حالەتى ناچارىيشدا دەتوانم كەمىكى دى بر بگەم، لەوہش پتر پىويستم پىي نەبوو.

بەم جۆرە لە نێو لەمەكە وەستا بووم، سەیری خوشم دەکرد، تا دەهات زیاتر دەچوو نێو دەریاکە، لە هیکەو هەستیکم بۆ پەیدا بوو، دۆخەكە دۆخی تەنگانە و ناچارییە.

هاوارم کرد: "بۆستە!"

بەلام خۆ ئەو وەلامی نەبوو، لەوانە یە گوئی لیم نەبووین، هەر وەك چۆن دایكەم لە بن دارخورمایەكە گوئی لیم نەبوو.

"دە ی بۆستە!" دیسان بانگم کردی، ئەم جارەیان توندتر.

نەخیر، ئەو گوئی لەمن نەبوو.

هەستم کرد ئەوان هەردووکیان پۆشتوون و منیان بە تەنیا جیهیشتوو. ئیدی بە جلەو، تەنانەت بە پیللایەشەو، غارم دا، هەولمدا بە مەلە بگەمە خوشكەكەم.

بەلام وام هاتە بەرچاو، ئەستەمە بیگەمی.

ئای خودایە! باشە بۆ وای کرد، باشە بۆچی هەر بەرەو قوولایی دەریاکە دەروا؟

من مەلەم دەکرد و سەیری دایكیشم دەکردەو، كە وەك كۆتەلێك لەسەر رایەخەكە ی بن دارخورمایەكە دانیشتیوو. لەو زیاتر نەمدەتوانی، دەمیکە بیست مەتر مەلەم تیپەراندوو. ئینجا خۆم خستە سەر پشتم، هەولمدا لەسەر ئاو بمیتمەو، بەلگۆ بتوانم هیشتا بیست مەتری دیکە مەلە بگەم. دیسان مەلەم کردەو، ئیستا خوشكەكەم لێ بوو هیلیك كە لە دووهرەو دیار بی.

له پریکه وه تیگه یستم، ئاخو خوشکه که م چ نه خشه یه کی هه بوو، ئه و دهویست من زیاتر به ره و نیشتمان کیش بکا. ئوو، گه رانه وه بو مال.

کار به م جوړه رویشته و له هیکه وهش گه رانه وه م له بهرچاوان بووه شتیکی نه کرده. خو دی ده بوايه زیاتر بو پیشه وه برؤیشتمايه. دهی هیشتا بیست مهتری دیکه، ئینجا که وتنه وه سه ر پشت تا هه ناسه یه کم بیته وه بهر.

ئیدی هه موو شتیکی گه یشته کوتاییه که ی خو دی، مه ودای ده ریاش که له نیوان من و نیشتمان بوو، کوتایي هات.

- کوتایي -

پوونکردنه ووه یه ک

له بهر هۆکاری قانونی، ناوه کانی هونیل، نووسینگه ی گه شتیاری و
بارزگانه کان گونجیندراون.

هؤنراوه که ی هیرمان کۆنیک له کۆبه ره هه مه دووبه رگییه که ی وه رگیراوه.

چەند سەردېڤرېك لە ژيانامەى وەرگېر

- ❖ لە ۱۹۶۸ لە گوندى گرتک لە دۆلى پوسىتى دەقەرى بالەكايەتى لە دايک بوو.
- ❖ لە ۱۹۸۸دا بە کالۆريۆسى لە قانون لە زانکۆى بەغدا وەرگرتوو.
- ❖ لە ۱۹۹۷هوه تا ۲۰۱۲ ئاوارەى ئەورووپا (هۆلەندا و بەريتانيا) بوو.
- ❖ لە پال زمانى زگماکيدا؛ زمانەکانى عەرەبى، هۆلەندى و ئینگليزىش دەزانى.
- ❖ لە ۱۹۸۶هوه هەولى نووسىنى داو. تا ئىستا ۱۴ کتیبى لە زمانەکانى هۆلەندى و ئینگليزىيەوه وەرگېراون. دەيان وتار و ليکۆلینەوهى قانونى و سياسيشى بلاوکردوونەتەوه.

چاپكراوه كانى وەرگىر

1. نھىننىيەكانى مۇساد، نووسىنى گۆردۆن تۇماس، وەرگىران لە زمانى ھۆلەندىيەو، سى جار چاپكراووتەو؛ چاپى يەكەم ۲۰۰۸ چاپخانەى ھىقى، ھەولير. چاپى دووھەم دەزگەى چاپ و بلاوكردەوہى رۆژھەلات، ھەولير ۲۰۱۴. چاپى سىھەم رۆژھەلات ۲۰۱۶.
2. مادلىن ئۇلبرائت، سىياسەتى ئەمريكا و رۆژھەلاتى ناوہراست، وەرگىران لە ھۆلەندىيەو، سەنتەرى نما ۲۰۰۹، ھەولير.
3. داود بنگورويون، دامەزرينەرى دەولەتى ئيسرائيل، نووسىنى رۆبەرت سەنت يۇھن، وەرگىران لە ھۆلەندىيەو، چاپخانەى ھىقى ۲۰۱۱، ھەولير. چاپى دووھەم ناوہندى ئاوير ۲۰۱۶ ھەولير.
4. كوردستان لە نيوان سىقەر و سنوورە دەستكردەكاندا، نووسىنى: ھيسەر لئھر واگنەر. ميژوو. وەرگىران لە ئىنگليزييەو. چاپى يەكەم؛ لە بلاوكراوەكانى ئەكادىمىيائى كوردى ھەولير ۲۰۱۳. چاپى دووھەم، ئاوير ۲۰۱۵.
5. وەرزيكى سىيى وشكوبرينگ، ئەندريى برينك. رۇمان. وەرگىران لە ئىنگليزييەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۳.
6. ژيانى من، چۆن ئيسرائيل دامەزرينرا؟ گۇلدا مايەر، ياداشت، وەرگىران لە ئىنگليزييەو، ناوہندى ئاوير، ھەولير ۲۰۱۴.
7. ئىنفيرتو، دۆزەخ، دان براون، رۇمان، وەرگىران لە ئىنگليزييەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۵.
8. شەرەف، ئەليف شەفەق، رۇمان، وەرگىران لە ئىنگليزييەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەو، ھەولير ۲۰۱۵.

9. ياخىبوون، مناھىم بېگن، يادەوھەرى، وەرگىپان لە ئىنگىلىزىيەو، ناوھەندى ئاويىر بۆ چاپ و بلاوكردەنەو، ھەولير ۲۰۱۶.
10. خانووھەكى مزگەوتى، قادر عەبدوللا، رۆمان، وەرگىپان لە ھۆلەندىيەو، ناوھەندى ئاويىر بۆ چاپ و بلاوكردەنەو، ھەولير ۲۰۱۶.
- 11- كۆدەكەى داڧىنشى، دان براون، رۆمان، وەرگىپان لە ئىنگىلىزىيەو، ناوھەندى ئاويىر، ھەولير ۲۰۱۶.
- 12- خەتى بزمارى، رۆمان، قادر عەبدوللا، وەرگىپان لە ھۆلەندىيەو، ناوھەندى ئەندىشە، سلېمانى ۲۰۱۷.
- 13- كرده ھەرە گرنگەكانى مۆساد، ميخائىل بار زۆھار و نەسىم ميشال، وەرگىپان لە ئىنگىلىزىيەو، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلېمانى.
- 14- لە مەككە، قادر عەبدوللا، رۆمان، وەرگىپان لە ھۆلەندىيەو، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلېمانى.